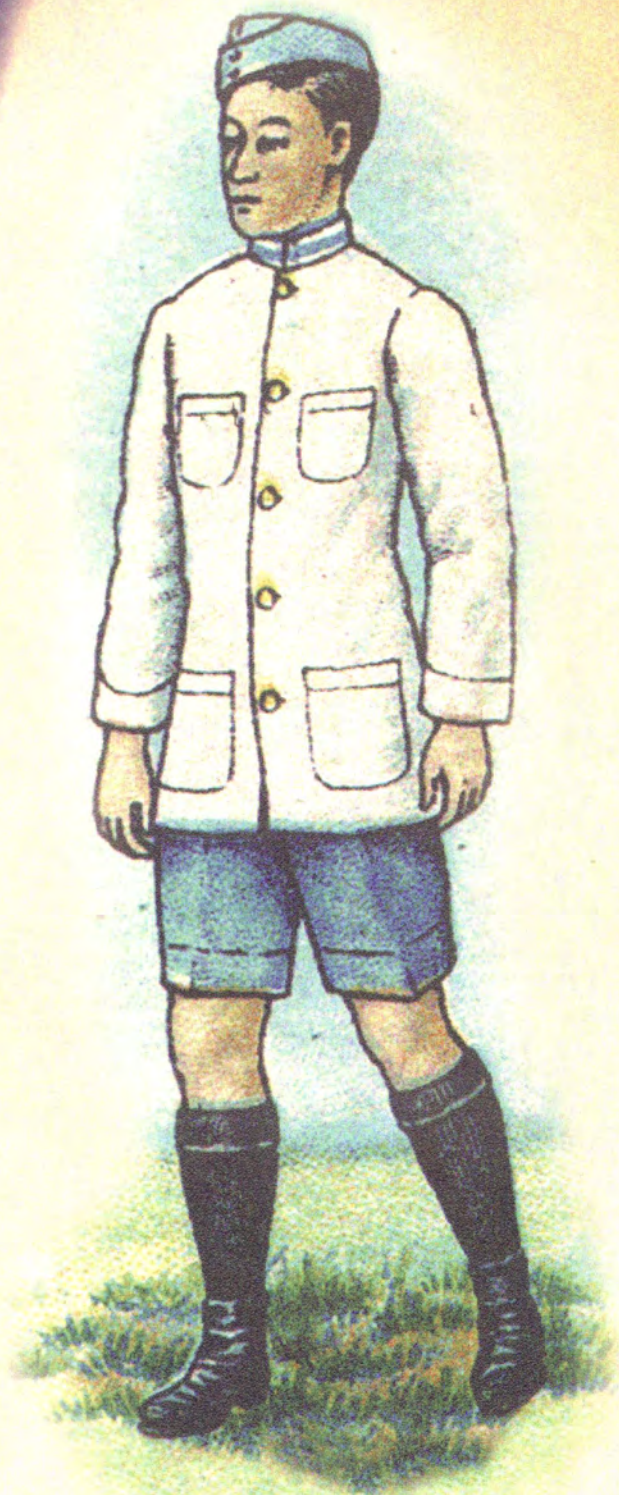

วิทยายุทธวิชาลัย รุ่น 71

Experiment

71st

มหาวชิราวุธราชสดุดี

คำประพันธ์ของท่านผู้หญิงดุขี้มาลา มาลากุล
ทำนองของครูโณลก เนตรสูตร

มหาวชิราวุธมงกุฎเกล้า
องค์พระธีรราชเจ้าจอมสยาม
ไผ่พระทัยให้ชาติพิลาสราม
เพื่อคงไทยสมนามนิรันดร

พระทรงมุ่งบำรุงการศึกษา
เพื่อพสกถ้วนหน้าสโมสร
สมบูรณ์พูนพิทยาวราภรณ์
ดำรงธรรมบวรวิเศษไกร

จึงพระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์
สร้างสำนักนี้ลงจำนงให้
เป็นสถานศึกษาประชาไทย
อบรมใจกุลบุตรพิศุทธิ์งาม

มหาวชิราวุธมงกุฎเกล้า
องค์พระธีรราชเจ้าจอมสยาม
ไผ่พระทัยให้ชาติพิลาสราม
เพื่อคงไทยสมนามนิรันดร

พระทรงมุ่งบำรุงการศึกษา
เพื่อพสกถ้วนหน้าสโมสร
สมบูรณ์พูนพิทยาวราภรณ์
ดำรงธรรมบวรวิเศษไกร

สำนักนี้จึงมีคติธรรม
กตัญญูประจำฝังจิตให้
รู้รักษาตาศาสน์กษัตริย์เป็นฉัตรไชย
อีกรู้เสียสละได้ด้วยใจงาม

มหาวชิราวุธมงกุฎเกล้า
องค์พระธีรราชเจ้าจอมสยาม
ไผ่พระทัยให้ชาติพิลาสราม
เพื่อคงไทยสมนามนิรันดร

จงตั้งใจอุทิศเวลาเรียน ประพฤติและปฏิบัติตาม
คำสั่งสอนของครูอาจารย์ รวมความว่า จงเป็นนักเรียนที่ดี
พยายามรักษาประวัติอันดีงามของโรงเรียนไว้ เพื่อเมื่อ
เสร็จการศึกษาไปจะได้ทำประโยชน์แก่ชาติบ้านเมือง
และสังคม เป็นทางส่งเสริมเกียรติคุณของตนเองและวงศ์
ตระกูล ทั้งชื่อเสียงอันดีของสถานศึกษาแห่งนี้สืบไป

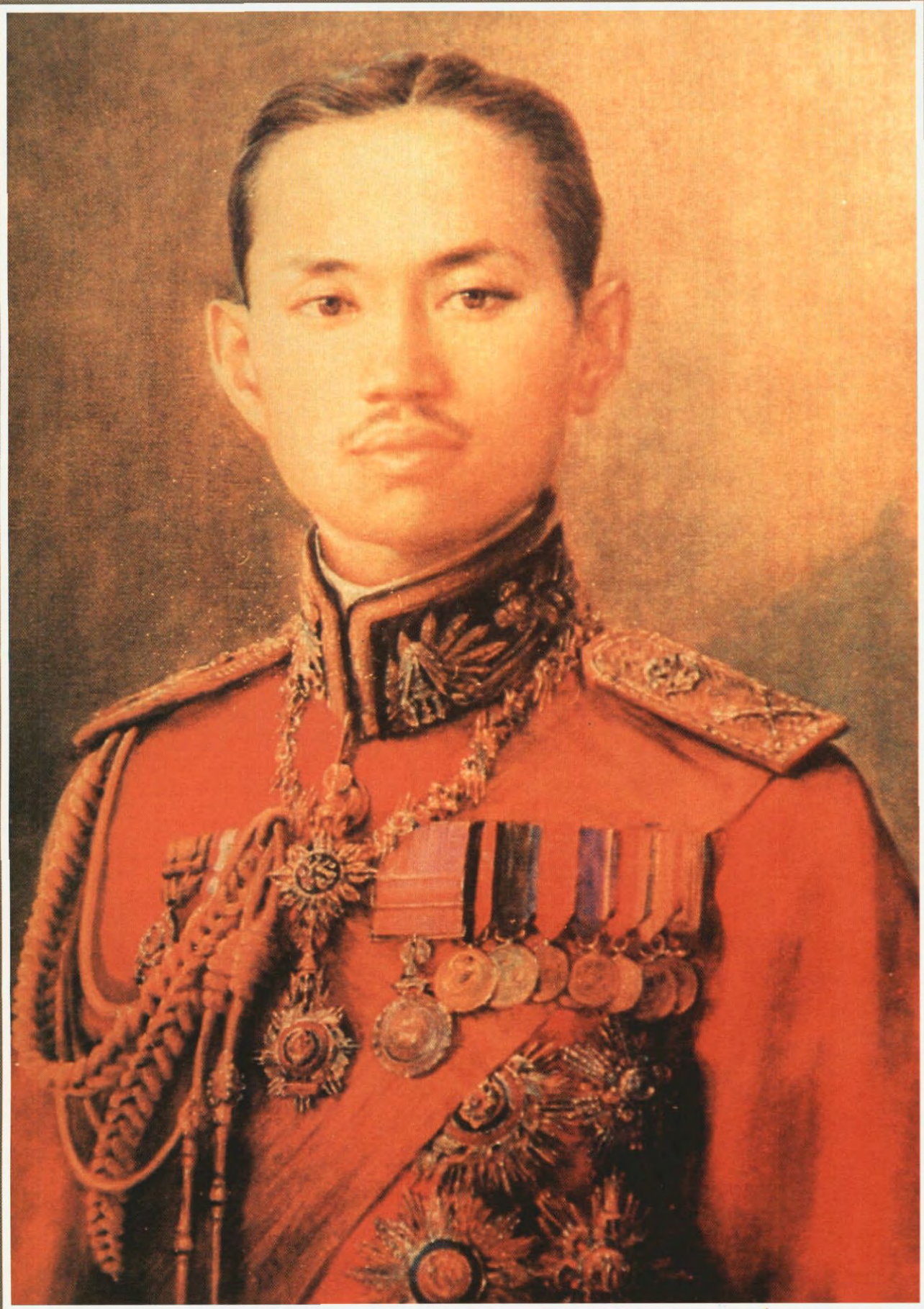

I want Education to be interesting to the boys, so that they would in later days be able to look upon school life as something peculiarly pleasant to have passed through.

เราจะต้องพยายามอบรมเด็กให้สามารถปกครอง
กันเองได้ ให้รู้จักบังคับบัญชากันเอง เพราะการอบรม
อย่างนี้เป็นหน้าที่ของโรงเรียนกินนอนโดยตรงทีเดียว
การอบรมอย่างนี้ทำที่บ้านไม่ได้

ขอให้ทุกคนได้เพียรพยายามอย่างต่อเนื่อง ในอันที่
จะฝึกฝนอบรมตนให้มีความรอบรู้ มีความประพฤติ
ปฏิบัติชอบ ตั้งมั่นอยู่ในระเบียบวินัย มีความซื่อสัตย์
สุจริต กตัญญูกตเวที และรู้จักเสียสละเพื่อประโยชน์
ส่วนรวม เพราะหากทุกคนทำได้ดังนี้อย่างเสมอต้นเสมอ
ปลายแล้ว ความเจริญก้าวหน้า ความมั่งมีศรีสุข และ
ความมั่นคงในชีวิต จักบังเกิดขึ้นตามมา

ผู้บริหาร

รองผู้บังคับการฝ่ายบริหาร
นายภาณุพงศ์ เวชชาชีวะ

ผู้บังคับการ
ศ.ดร.ชัยอนันต์ สมุทวณิช

รองผู้บังคับการฝ่ายกิจกรรม
พ.ต.ท.เสรี ปัจจักขภัติ

ผู้ช่วยผู้บังคับการ
ฝ่ายอาคารและสถานที่
นายสมบัติ ณ นครพนม

ผู้ช่วยผู้บังคับการ
และนายแพทย์ประจำโรงเรียน
พ.อ.น.พ.ชิวัน วิชพันธุ์

ผู้ช่วยผู้บังคับการ
ฝ่ายพัฒนาและส่งเสริมการเรียนรู้
นายปกรณ์ อินทรารุช

ผู้ช่วยผู้บังคับการ
ฝ่ายการต่างประเทศ
ม.ร.ว. พันธุ์รังษี ภาณุพันธุ์

ที่ปรึกษาผู้บังคับการ
Mr.Malcolm Hossick

ผู้ช่วยผู้บังคับการ
และอาจารย์ใหญ่
นายรักเกียรติ รัตนเมธี

ผู้ช่วยรองผู้บังคับการ
ฝ่ายบริหาร
ม.ล.เทวพร เทวกุล

ผู้ช่วยรองผู้บังคับการ
ฝ่ายบริหาร
นายพัชโรดม รัตประจิด

ผู้กำกับคณะ

ผู้กำกับคณะผู้บังคับการ
นายภาณุพงศ์ เวชชาชีวะ

ผู้กำกับคณะจิตรลดา
พ.ต.ท.เสรี ปัจฉกษัตติ

ผู้กำกับคณะพญาไท
พ.ต.อภิรักษ์ อารียมิตร

ผู้กำกับคณะดุสิต
ดร.พัฒพงศ์ กาญจนโรจน์

ผู้กำกับคณะสนามจันทร์
นางกอบลาภ อิมราพร

(รักษาการ)
ผู้กำกับคณะนันทอุทยาน
พ.อ.น.พ.ชิวัน วิษพันธ์ุ์

ผู้กำกับคณะสราญรมย์
นายกฤษฏา ยันตติลภ

ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่

ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายมัธยม
นางสมปอง มีชัย

ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายประถม
น.ส.นราทิพย์ ศรีเมธากุล

ฝ่ายมัธยม

หมวดวิทยาศาสตร์

ดร.โกศลย์ คูสำราญ

น.ส. อัจฉรา พิสุทธิพงษ์

หมวดศิลปศึกษาและการงานพื้นฐานอาชีพ

หมวดคณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์

นางพรทิพย์ สิงห์เสนี

นายสมมาตา ติวไม่จาม

นายพิชิต เทพประวัติ

นางอรุณฉวี อึ้งศรีถน

น.ส.นพรัตน์ เสียงเกษม

น.ส.วราภรณ์ บั้มฉวี

นายเบ็ญ วัฒนเวส

น.ส.วรางคณา สวัสดิ์นันทน์

น.ส.จรัสพร ภัทรประจักษ์

หมวดภาษาไทย

น.ส.สุนันท์ แก้วแก้ว

นายชัยสิทธิ์ สมทวงษ์

น.ส.สมจิตต์ บุทธนาเสวิน

น.ส.ดารุณี สุธีรพงศ์สิทธิ์

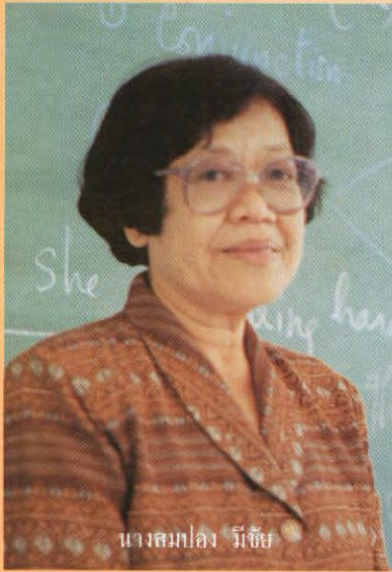

นายวิภาห คัญทัม

นางวิชา ศิริ

หมวดภาษาต่างประเทศ

นางสมปอง วิชัย

Mr.Maurice Bowra

Mr.Malcolm Hossick

Mr.Gregary Beel

นางสมใจ ชมภูนิช

นางกอบสาศิ ชมราทร

น.ส.สุมาล เจมะสิริ

น.ส.จฉวา สิทวานนท์

น.ส.สมลายนน วงศ์ขันธ์

นางพิมพ์นภา สมบุญ

น.ส.สุมาลี กุลสุดิวรสาร

น.ส.ศิริสินี บิตตจกรณ

นายสลบเมือง ปีติกะพุกกณะ

Ms. Rakk

ม.ร.ว.พันธุรังษี ภาพพันธุ์

หมวดคุณภาพชีวิต

พ.อ.น.พ. นันทพันธ์

แพทย์หญิง จันทร์เพ็ญ ชูประถาวรณ

พ.ต.อภิรภัท อารีย์มิตร

ดร.พัฒนาพงศ์ กาญจนโรจน์

นายกฤษณ์ ยืนดีสถ

นายสวาท คล่องกำไร

นายภิรมย์ สีม่วงค์

งานห้องสมุดมัธยม

นายกันตพงศ์ จังหัน

น.ส.สุนันทา ควานิยม

น.ส.สุปรีตา อินทรแก้ว

งานทะเบียนวัดผล

น.ส.จาริญา ศักดิ์ประธาน

นายพิชิต เทพประวัติ

น.ส.ดวงใจ ดำอ้วน

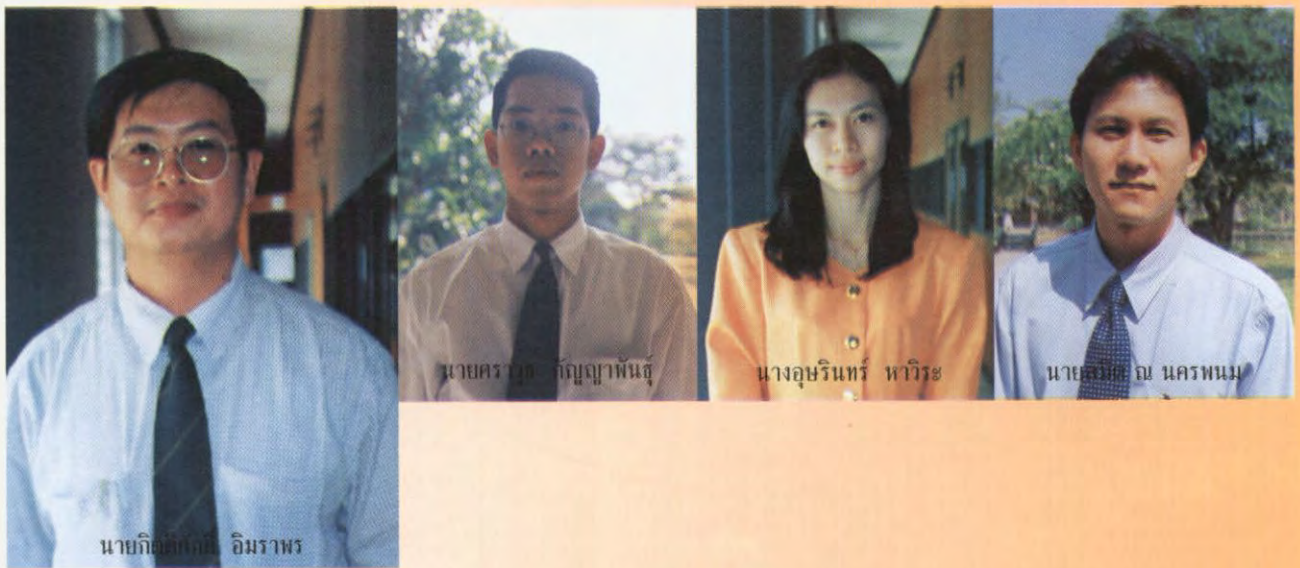
งานโสตทัศนศึกษา

นายอำนาจ เกิดมี

หมวดสังคมศึกษา

หมวด Design & Technology

น.ส.รัชณี จามรมาน

แผนกมัลติมีเดีย

Mr.Malcolm Hossick

นายพงษ์พิพัฒน์ สอสุกุล

นายวงษวรรณ์ ภัชโรดม

นายอดิศร จันทรสุษ

ฝ่ายประถม

กลุ่มทักษะพื้นฐาน

นางสมพร ก่อทรัพย์

นางนพพร โง่นรี

น.ส.วิหากรณ์ อ่อนมาก

น.ส.สมใจท้าว กงษาทอง

นางพนิต อาสะพล

น.ส.อภิวาดี จรูญโรจน์

นางฐิติมน เลิศโชคชัย

น.ส.จิตตรา วุฒิชัย

กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

น.ส.ขจรศรี ใจดี

นางละอ อ ศิรินาวี

น.ส.จิตตรา วุฒิชัย

น.ส.แพรว สีหมากสุก

น.ส.สมณฑา หงษ์ทอง

น.ส.ศิริรัตน์ ชินนากาวงศ์

กลุ่มประสบการณ์พิเศษ

นางพิมพ์ณา สมบุญ

น.ส.นราทิพย์ ศรีเมธากุล

น.ส.มารศรี นิเมตษ์

นางมิ่งขวัญ ปั้นจั้น

นางรัชนี เทพวงษ์
นางรนาถ อนุสรนิตินสาร

Mrs.Amanda Russell

Mrs.Navjot Singhsathisukh

กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย

นายอำนาจ เกตมี

น.ส.วิไลวรรณ บุญสนอง

นายอนามัย วงษ์เวียงจันทร์

นายประสงค์ มลอินทร์

นางมีงขวัญ ปั้นจีน

น.ส.จิตตรา วุฒิโชค

น.ส.รัชณี จามรมาน

กลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ

น.ส.วิไลวรรณ บุญสนอง

นายอำนาจ เกตมี

น.ส.สุธินี คำกา

นางวิภา จังหัน

บรรณารักษ์ ห้องสมุดฝ่ายประถม

นางวิภา จังหัน

Vajiravudh Creativity Network (V.C.N)

ศ.ดร.ชัยอนันต์	สมุทวณิช
นางรัศมี	ฉันทธร
นางกอบลาภ	อิมราพร
ดร.พัฒพงศ์	กาญจนาโรจน์
ม.ร.ว.พันธุ์รังษี	ภาณุพันธุ์
พ.อ.น.พ.ชีวัน	วิษณุพันธุ์
นายปกรณ์	อินทราวุธ
นายกิตติศักดิ์	อิมราพร
นางพรทิพย์	สิงหนะณี
นางปองรัตน์	รอดศิริ
นางวลีพร	วิฑูรทอง
น.ส.ศิริณี	มุติตาภรณ์
น.ส.จณา	สินธวานนท์
นายวงษวรรธน์	ภัทรโรตม
นายอดิศร	จันทรสุข
น.ส.รลิกา	สวนสม

รายงานกิจกรรม ประจำปีการศึกษา 2541

ปีการศึกษา 2541 นับเป็นปีที่ 88 ของวชิราวุธวิทยาลัย มีนักเรียนทั้งสิ้น 946 คน แบ่งเป็นนักเรียนมัธยม 515 คน นักเรียนประถม 431 คน เปิดภาคเรียนเมื่อวันอาทิตย์ที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2541 ปิดภาคเมื่อวันศุกร์ที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2542 ตลอดปีการศึกษา วชิราวุธวิทยาลัยได้มีกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

การเรียน

จ. 18 พ.ศ. 41 เริ่มเรียนเป็นวันแรกของปีการศึกษา 2541 การสอบกลางภาคเรียนที่ 1 อาจารย์ผู้สอนจัดสอบเอง ค. 11 ก.ย. 41 นักเรียนที่มีผลการเรียนดีเลิศในแต่ละวิชาของการสอบกลางภาคเรียนที่ 1 แต่ละห้องเรียนนำส่งใบคะแนนให้ผู้บังคับการ ที่หอประชุม อ. 22 - ค. 25 ก.ย. 41 นักเรียนชั้น ม.1 - ม.6 สอบปลายภาคเรียนที่ 1 พ. 23 - ค. 25 ก.ย. 41 นักเรียนชั้น ป.4 - ม.6 สอบปลายภาคเรียนที่ 1 จ. 12 ต.ค. 41 เริ่มการเรียนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 จ. 4 ม.ค. 42 แข่งขันการแสดงความสามารถเรียนรู้พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 6 เรื่องหัวใจนักรบ และปลูกใจเสือป่า ผู้ที่สามารถทำคะแนนได้รางวัลที่ 1 คือ นายธเนศ ครองศิริไพศาล รางวัลที่ 2 ได้แก่ ด.ช.รณดิศ เลิศจันทร์เจริญ การสอบกลางภาคเรียนที่ 2 อาจารย์ผู้สอนจัดการสอบเอง ค. 8 ม.ค. 42 นักเรียนที่มีผลการเรียนดีเลิศในแต่ละวิชาของการสอบกลางภาคเรียนที่ 2 แต่ละห้องเรียนนำส่งใบคะแนนให้ผู้บังคับการ ที่หอประชุม จ. 8 - ค. 12 ก.พ. 42 นักเรียน ม. 6 สอบปลายภาคเรียน อ. 2 - ค. 5 มี.ค. 42 นักเรียนสอบปลายภาคเรียนที่ 2 ค. 5 มี.ค. 42 ปิดภาคเรียนปีการศึกษา 2541

การดนตรี

จ. 25 พ.ศ. 41 ดนตรีทุกวงเริ่มการเรียนและการซ้อมดนตรี ค. 5 มี.ย. 41 วงดนตรีไทยบรรเลงออกอากาศที่สถานีวิทยุ อ.ส. พระราชวังดุสิต พ. 1 ก.ค. 41 วงโยธวาทิต วงปี่สก๊อต วงเมโลดิก้า นำขบวนลูกเสือเดินสวนสนาม หน้าพระที่นั่งเนื่องในวันลูกเสือแห่งชาติ อ. 7 ก.ค. 41 วงโยธวาทิต บรรเลงนำขบวนเทียนพรรษาไปถวายวัดสุทัศน์ดาราม พ. 22 ก.ค. 41 วงดนตรีไทย และวงจุลศรียางค์ บรรเลงในพิธีไหว้ครูและแต่งตั้งหัวหน้า พ. 5 ส.ค. 41 วงหัดดนตรีบันทึกเทป เพื่อออกอากาศทางสถานีวิทยุ อ.ส. พระราชวังดุสิต ส. 8 ส.ค. 41 วงเมโลดิก้า รับเสด็จ พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา ในงาน "สัปดาห์เทิดพระเกียรติมหาราชินี ...พระแม่หลวงของปวงไทย" จัดโดยสภาภาษาชาติไทย ณ ศูนย์การค้ามาบุญครองเซ็นเตอร์ พ. 5 พ.ย. 41 วงปี่สก๊อต และ Mr. Keith Walker ชาวสก๊อตแลนด์ ที่มาฝึกสอนการเป่าปี่สก๊อต แสดงการเป่าปี่สก๊อตร่วมกับนักดนตรีวงปี่สก๊อต ให้นักเรียนเด็กโตฟัง และแสดงให้นักเรียนคณะเด็กเล็กฟังอีกครั้ง ในวันพฤหัสบดีที่ 12 พ.ย. พ. 12 พ.ย. 41 วงดนตรีไทย บันทึกเพื่อออกอากาศ ทางสถานีวิทยุ อ.ส. ที่สถานีวิทยุ อ.ส. พระราชวังดุสิต ส. 21 พ.ย. 41 วงปี่สก๊อตบรรเลงในงานเปิดงาน "เฟลนิจิต แฟร์" ณ สถานทูตอังกฤษ จ. 23 พ.ย. 41 วงปี่สก๊อตร่วมงานกาลาดินเนอร์ และชมการแสดงการปี่สก๊อตของ 1st Battalion The Scots Guards ณ สถานทูตอังกฤษ อ. 24 พ.ย. 41 วงดนตรีไทยบรรเลงถวายพระพรเนื่องในวันคล้ายวันประสูติ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี ณ วังรื่นฤดี อ. 29 พ.ย. 41 การแสดงคอนเสิร์ต "รื่นเรื่งกัน ณ วันชุมนุมรื่นเรื่ง" โดยวงจุลศรียางค์ จ. 30 พ.ย. 41 วงจุลศรียางค์ บันทึกเทปเพื่อออกอากาศ ทางสถานีวิทยุ อ.ส. พระราชวังดุสิต ค. 4 ธ.ค. 41 วงปี่สก๊อตไปบรรเลงในพิธีเปิดไฟต้นคริสต์มาส ที่โรงแรมริเจนท์ ค. 22 ม.ค. 42 วงจุลศรียางค์แสดงคอนเสิร์ต ที่โรงเรียนราชินี โดยมีนักเรียน ม.6 ไปชมการแสดงและร่วมตีมน้ำชากับอาจารย์และนักเรียนโรงเรียนราชินีด้วย

การกีฬา

กีฬาโรงเรียน

การแข่งขันรักบี้ 7 คนของสมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย รุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี 16 ปี และ 19 ปี ในระหว่างวันเสาร์ที่ 18 - วันอาทิตย์ที่ 19 ก.ค. 41

ผลปรากฏว่ารุ่นอายุไม่เกิน 19 ปี และ 16 ปี เข้ารอบก่อนรองชนะเลิศ ส่วนรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี ชิงชนะเลิศกับ ก.ป.ร. ราชวิทยาลัย และชนะเลิศด้วยคะแนน 19:0

มินิรักบี้ ร่วมแข่งขัน ณ สนามโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รุ่นอายุ 11 ปี และ 12 ปี โดยการแข่งขันครั้งนี้ไม่นับผลแพ้ชนะ แต่นักกีฬาวิชาครูสามารถเล่นอยู่ในเกณฑ์ดี

การแข่งขันรักบี้ฟุตบอลของสมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย

อายุไม่เกิน 14 ปี สนามแรกเมื่อวันพุธที่ 5 ส.ค. กับ ก.ป.ร. ราชวิทยาลัย ที่สนามโรงเรียน ก.ป.ร. ราชวิทยาลัย และชิงชนะเลิศกับ ก.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในวันจันทร์ที่ 14 ก.ย. ผลปรากฏว่า วิชาครูวิทยาลัยชนะเลิศ ด้วยคะแนน 8:5

รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี สนามแรกเมื่อวันพุธที่ 5 ส.ค. กับ ก.ป.ร. ราชวิทยาลัย ที่สนามโรงเรียน ก.ป.ร. ราชวิทยาลัย และชิงชนะเลิศกับ ก.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในวันจันทร์ที่ 14 ก.ย. ผลปรากฏว่า วิชาครูวิทยาลัยชนะเลิศ ด้วยคะแนน 20:7

รุ่นอายุไม่เกิน 19 ปี สนามแรกเมื่อวันพฤหัสบดีที่ 13 ส.ค. กับ โรงเรียนเตรียมทหาร ที่สนามโรงเรียนเตรียมทหาร และชิงชนะเลิศกับ ก.ป.ร. ราชวิทยาลัย ผลปรากฏว่า ก.ป.ร. ราชวิทยาลัยชนะเลิศด้วยคะแนน 14 :5

การแข่งขันรักบี้ฟุตบอลประเพณี ระหว่างวิชาครูวิทยาลัยกับเดอะ มาเลย์ คอลเลจ ครั้งที่ 37 ปีนี้แข่งที่สนามวิชาครูวิทยาลัย เมื่อวันเสาร์ที่ 5 ก.ย. 41 ผลปรากฏว่าวิชาครูวิทยาลัยชนะเลิศด้วยคะแนน 36 :10

การแข่งขันรักบี้ฟุตบอล 7 คน นานาชาติ ที่หาดใหญ่ ระหว่างวันเสาร์ที่ 19 - วันอาทิตย์ที่ 20 ก.ย. 41 ผลปรากฏว่าวิชาครูวิทยาลัยได้ตำแหน่งรองชนะเลิศ

การแข่งขันสควอชประเพณีกับสโมสรสยามน่า แข่งขันที่คอร์ทสควอชสมาคมนักเรียนเก่าฯ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 11 ก.ย. 42 ผลปรากฏว่า สโมสรสยามน่าเป็นฝ่ายชนะ

6 ต.ค. 41 แข่งขันรักบี้ฟุตบอลมิตรภาพกับ ทีมปาล์ม เมอร์สัน นอร์ท ซึ่งเป็นทีมอันดับ 4 ของ นิวซีแลนด์ ถึงแม้ว่าวิชาครูไม่สามารถชนะได้ แต่ก็สร้างประสบการณ์อันดีให้กับทีมของโรงเรียน

ส. 14 พ.ย. 41 คณะครูและนักเรียนไปชมการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลรุ่นเล็กระหว่างวิชาครูวิทยาลัยกับ ก.ป.ร. ราชวิทยาลัย เพื่อทดสอบสนามกองทัพบก ผลปรากฏว่าวิชาครูวิทยาลัยเป็นฝ่ายแพ้ด้วยคะแนน 17:12

พ.ค. 19 พ.ย. 41 ทีมฟุตบอลรุ่นใหญ่ แข่งขันกับทีมฟุตบอลของโรงเรียนจิตรลดา เพื่อเชื่อมสัมพันธ์มิตรอันดีระหว่างสถาบัน ผลปรากฏว่าวิชาครูวิทยาลัย ชนะ 5:0 ประตู

กีฬาระหว่างคณะ

รักบี้ฟุตบอล

รุ่นใหญ่ การแข่งขันรักบี้ภายในรุ่นอายุไม่เกิน 19 ปี แข่งขันเมื่อวันอังคารที่ 16 มิ.ย. รอบคัดเลือกระหว่าง คณะพญาไทกับคณะผู้บังคับการ และ คณะดุสิตกับคณะจิตรลดา ผลปรากฏว่าคณะผู้บังคับการชนะด้วยคะแนน 36:0 และ คณะดุสิตชนะด้วยคะแนน 15:5 และชิงชนะเลิศเมื่อวันเสาร์ที่ 20 มิ.ย. ผลปรากฏว่าคณะดุสิตชนะเลิศ ด้วยคะแนน 15:5

รุ่นกลาง การแข่งขันรักบี้ภายในรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี แข่งขันเมื่อวันพฤหัสบดีที่ 18 มิ.ย. 2 คู่ ระหว่าง คณะพญาไทกับคณะดุสิต และ คณะผู้บังคับการกับคณะจิตรลดา ผลปรากฏว่าคณะดุสิตชนะด้วยคะแนน 26:5 คณะผู้บังคับการชนะด้วยคะแนน 13:5 ชิงชนะเลิศเมื่อวันจันทร์ที่ 22 มิ.ย. ผลปรากฏว่าคณะดุสิตชนะเลิศ ด้วยคะแนน 15:12

รุ่นเล็ก ปีนี้การแข่งขันรักบี้ภายในรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี จัดแข่งขันแบบพบกันทุกคณะรวม 4 คู่ และชิงชนะเลิศเมื่อวันศุกร์ที่ 19 มิ.ย. ระหว่างคณะพญาไทกับคณะดุสิต ผลปรากฏว่าคณะพญาไทชนะเลิศด้วยคะแนน 10:7

แบดมินตัน

แข่งขันวันพุธที่ 15 ก.ค. เวลา 19.00 น. รอบคัดเลือกระหว่าง คณะผู้บังคับการ กับคณะจิตรลดา ผลปรากฏว่าคณะผู้บังคับการชนะด้วยคะแนน 4:0 และคณะพญาไทกับคณะดุสิตคัดเลือกในวันถัดมา ผลปรากฏว่าคณะพญาไทชนะด้วยคะแนน 3:2 ชิงชนะเลิศวันจันทร์ที่ 20 ก.ค. ผลปรากฏว่าคณะผู้บังคับการชนะเลิศด้วยคะแนน 4:0

สควอช

แข่งขันวันพฤหัสบดีที่ 27 ส.ค. รอบคัดเลือกระหว่าง คณะดุสิตกับคณะจิตรลดา ผลปรากฏว่าคณะจิตรลดาชนะด้วยคะแนน 4:1 และคณะพญาไทกับคณะผู้บังคับการในวันถัดมา ผลปรากฏว่าคณะพญาไทชนะด้วยคะแนน 4:1 รอบชิงชนะเลิศวันที่ 31 ส.ค. 41 ผลปรากฏว่าคณะจิตรลดาชนะด้วยคะแนน 4:1

บาสเกตบอล

รุ่นใหญ่ แข่งขันรอบคัดเลือกวันพุธที่ 16 ก.ย. ระหว่างคณะดุสิตกับคณะจิตรลดา และคณะผู้บังคับการกับคณะพญาไท ผลปรากฏว่า คณะดุสิตชนะด้วยคะแนน 31:30 และคณะผู้บังคับการชนะด้วยคะแนน 34:28 ชิงชนะเลิศเมื่อวันที่ 28 ก.ย. ผลปรากฏว่าคณะผู้บังคับการชนะเลิศด้วยคะแนน 31:30

รุ่นกลาง แข่งขันรอบคัดเลือกวันศุกร์ที่ 18 ก.ย. ระหว่างคณะดุสิตกับคณะผู้บังคับการ และคณะจิตรลดา กับคณะพญาไท ผลปรากฏว่า คณะดุสิตชนะด้วยคะแนน 34:10 และคณะพญาไทชนะด้วยคะแนน 37:28 ชิงชนะเลิศเมื่อวันที่ 30 ก.ย. ผลปรากฏว่าคณะดุสิตชนะเลิศด้วยคะแนน 36:34

รุ่นเล็ก แข่งขันรอบคัดเลือกวันพฤหัสบดีที่ 17 ก.ย. ระหว่างคณะผู้บังคับการกับคณะพญาไท และคณะดุสิตกับคณะจิตรลดา ผลปรากฏว่า คณะพญาไทชนะด้วยคะแนน 28:22 และคณะดุสิตชนะด้วยคะแนน 27:6 ชิงชนะเลิศเมื่อวันจันทร์ที่ 28 ก.ย. ผลปรากฏว่าคณะพญาไทชนะเลิศด้วยคะแนน 30:16

ว่ายน้ำ

แข่งขันเมื่อวันพฤหัสบดีที่ 29 ต.ค. ผลปรากฏว่า คณะสนามจันทร์ และคณะพญาไทชนะเลิศ

เอสโซซิเอชั่นฟุตบอล

รุ่นใหญ่ แข่งขันรอบคัดเลือกเมื่อวันจันทร์ที่ 2 พ.ย. 41 ระหว่างคณะพยาบาลกับคณะดุสิต คณะผู้บังคับการกับคณะจิตรลดา ผลปรากฏว่าคณะดุสิตชนะ 4:1 ประตูและคณะผู้บังคับการชนะ (จุดโทษ) 3:2 ประตู ผลการชิงชนะเลิศปรากฏว่าคณะดุสิตกับผู้บังคับการ เสมอกัน 1:1

รุ่นกลาง แข่งขันรอบคัดเลือกเมื่อวันพฤหัสบดีที่ 5 พ.ย. 41 ระหว่างคณะพยาบาลกับคณะจิตรลดา คณะผู้บังคับการกับคณะดุสิต ผลปรากฏว่าคณะจิตรลดาชนะ 5:3 (จุดโทษ) ประตู คณะดุสิตชนะ (จุดโทษ) 3:1 ประตู ผลการชิงชนะเลิศปรากฏว่าคณะดุสิตชนะเลิศ ด้วยประตู 3:1

รุ่นเล็ก แข่งขันรอบคัดเลือกเมื่อวันพุธที่ 4 พ.ย. 41 ระหว่างคณะพยาบาลกับคณะดุสิต คณะผู้บังคับการกับคณะจิตรลดา ผลปรากฏว่าคณะพยาบาลชนะ 2:1 ประตู คณะผู้บังคับการชนะ 3:1 ประตู ผลการชิงชนะเลิศปรากฏว่าคณะผู้บังคับการชนะเลิศ ด้วยประตู 4:1

เทนนิส

จัดแข่งขันแบบพบกันหมด วันจันทร์ที่ 25 ม.ค. 41 รอบคัดเลือกระหว่างคณะพยาบาลกับคณะผู้บังคับการ และคณะจิตรลดา กับคณะดุสิต ผลปรากฏว่าคณะพยาบาลชนะด้วยคะแนน 4:1 และคณะจิตรลดาชนะด้วยคะแนน 4:1 วันอังคารที่ 26 ม.ค. 41 ระหว่างคณะพยาบาลกับคณะดุสิต และคณะจิตรลดา กับคณะผู้บังคับการ ผลปรากฏว่าคณะพยาบาลชนะด้วยคะแนน 4:1 และคณะจิตรลดาชนะด้วยคะแนน 5:0 วันพฤหัสบดีที่ 28 ม.ค. ระหว่างคณะจิตรลดา กับคณะพยาบาล และคณะดุสิตกับคณะผู้บังคับการ ผลปรากฏว่าคณะจิตรลดาชนะด้วยคะแนน 3:2 คณะดุสิตชนะด้วยคะแนน 3:2 ดังนั้นคณะจิตรลดาเป็นคณะที่มีคะแนนมากที่สุด จึงชนะเลิศ

การแข่งขันกรีฑา

แข่งขันระหว่างวันจันทร์ที่ 15 - พฤหัสบดีที่ 18 ก.พ. 42 ผลปรากฏว่า

- รุ่นใหญ่ คณะผู้บังคับการชนะเลิศ
- รุ่นกลาง คณะดุสิตชนะเลิศ
- รุ่นเล็ก คณะผู้บังคับการชนะเลิศ
- รุ่นเล็กเด็กเล็ก คณะนันทอุทยานชนะเลิศ
- รุ่นจิ๋ว คณะสราญรมย์ชนะเลิศ

กิจกรรมโรงเรียน

ส. 30 พ.ค. 41 ผู้บังคับการ ผู้กำกับคณะ อาจารย์ และหัวหน้าคณะ คณะละ 1 คน ไปถวายพวงมาลาเนื่องในวันคล้ายวันสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่หน้าอาคารรัฐสภา ๒ พ. 1 ก.ค. 41 วงโยธวาทิต วงปี่สก็อต วงเมโลดิก้า กองลูกเสือเกียรติยศ ไปร่วมสวนสนามหน้าพระที่นั่ง เนื่องในวันลูกเสือแห่งชาติ ที่สนามกีฬากรุงเทพมหานคร โดยผู้ให้สัญญาณแต่เดิยสวนสนามคือ นายวัชรพล เอกประเสริฐ ๒ อ. 7 ก.ค. 41 ผู้บริหาร อาจารย์ วงโยธวาทิต และผู้แทนนักเรียนนำเทียนพรรษาไปถวาย ณ วัดสุคันธาราม ๒ พ. 22 ก.ค. 41 พิธีไหว้ครูและแต่งตั้งหัวหน้าประจำปีการศึกษา 2541 ๒ ส. 25 ก.ค. 41 งานเปิดตัว Vajiravudh Creativity Network (VCN) ณ หอประชุม และในงานนี้ผู้บังคับการ ปาฐกถาเรื่อง "สังคมความคิด : อนาคตของชาติไทยในศตวรรษหน้า" ๒ พ. 5 ส.ค. 41 ผู้บังคับการ ผู้กำกับคณะ และหัวหน้าคณะ คณะละ 1 คน เข้าเฝ้าฯ ถวายพระพรชัยมงคลแด่สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ที่ พระตำหนักถนนพยุหะ เนื่องในวโรกาสคล้ายวันพระราชสมภพ ๒ พ. 26 ส.ค. 41 ผู้กำกับคณะ ครู นักเรียน พนักงาน และคนงาน แสดงความยินดีกับผู้บังคับการ เนื่องในโอกาสได้รับพระราชทานเหรียญชัยมาลา เข็มศิลปวิทยา ในกรณีนี้

ผู้บังคับการได้กล่าวถึงกระแสพระราชดำริเกี่ยวกับบวรวิฑูรย์ด้วย ๑. ๓ - ๓. 7 ก.ย. ผู้แทนและนักกีฬาจาก เดอะ มาเลย์ คอลเลจ เดินทางมาแข่งขันรักบี้ฟุตบอลประเพณี ครั้งที่ 37 โดยมีกำหนดการดังนี้ ๑. ๓. 4 ก.ย. ไปชมพระที่นั่งวิมานเมฆ ๑. ๓. 5 ก.ย. พิธีลงนามทวิภาคี ระหว่าง MCOBA กับ OV. ที่หอประชุม เวลา 16.00 น. หลังจากนั้นมีการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลประเพณี และเวลา 19.00 น. งานเลี้ยง Farewell Party ที่สมาคมนักเรียนเก่า ๑. ๓. ๘ ก.ย. เทียวตลาดนัดสวนจตุจักร และผู้บังคับการจัดเลี้ยง Staff ของ เดอะ มาเลย์คอลเลจ ที่ โรงแรม Royal River ๑. ๓. 7 ก.ย. คณะเดอะ มาเลย์ คอลเลจ เดินทางกลับ ๑. ๓. 11 ต.ค. 41 ผู้บริหาร คณะครูและตัวแทนนักเรียน นำผ้าพระกฐินของโรงเรียนไปถวายยังวัดสุคันธาราม ๑. ๓. 12 ต.ค. 41 บวรวิฑูรย์วิทยาลัยไปปรับเสด็จสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ในการเสด็จพระราชดำเนินแทนพระองค์ พร้อมด้วยพระเจ้าหลานเธอพระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา และหม่อมเจ้า สิริวณิชวีรมหิดล ไปทรงถวายผ้าพระกฐิน ณ วัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม ราชวรรมหาวิหาร ๑. ๓. ๒๓ ต.ค. 41 บวรวิฑูรย์วิทยาลัยไปวางพวงมาลาและถวายบังคมพระบรมราชานุสาวรีย์ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ณ ลานพระบรมรูปทรงม้า เนื่องในวันปิยมหาราช ๑. ๓. ๒๔ พ.ย. 41 ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้แทนนักเรียนเข้าเฝ้าฯ ถวายพระพรสมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดาสิริโสภาพันฉวี ณ วังรื่นฤดี เนื่องในวันคล้ายวันประสูติ ๑. ๓. ๒๕ พ.ย. 41 สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เสด็จฯ แทนพระองค์ ในพิธีบำเพ็ญพระราชกุศลอุทิศถวายพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ณ หอประชุมบวรวิฑูรย์วิทยาลัย และในเวลา 16.00 น. บวรวิฑูรย์วิทยาลัยไปวางพวงมาลาและถวายบังคมพระบรมราชานุสาวรีย์ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว และรับเสด็จสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี ในการเสด็จฯ แทนพระองค์ ทรงวางพวงมาลาพระบรมราชานุสาวรีย์ ณ สวนลุมพินี ๑. ๓. ๒๖ พ.ย. 41 ผู้บังคับการ อาจารย์และผู้แทนนักเรียน ไปรับเสด็จ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวิมลฉัตร ในการเสด็จแทนพระองค์สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพันฉวี ในการบำเพ็ญพระราชกุศล เนื่องในวันคล้ายวันสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ณ พระอุโบสถวัดบวรนิเวศวิหาร ๑. ๓. ๒๘ พ.ย. 41 พิธีมอบเครื่องหมายสามารถ ดนตรี และกีฬา แก่นักเรียน และในเวลา 19.00 น. งานฉลองเครื่องหมายสามารถ และงานรื่นเริงของโรงเรียน ณ สนามบาสเกตบอล หน้าตึกพยาบาล ๑. ๓. ๑๐ ธ.ค. 41 คณะผู้บริหาร อาจารย์ ผู้แทนนักเรียน ถวายพานพุ่มที่พระบรมราชานุสาวรีย์พระบาท

สมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว หน้ารัฐสภา เนื่องในวันรัฐธรรมนูญ ๑. ๓. ๒๙ ธ.ค. 41 บวรวิฑูรย์วิทยาลัยทำบุญตักบาตร เนื่องในวันคล้ายวันสถาปนาโรงเรียน เวลา 09.00 น. พิธีถวายสังฆทาน อุทิศแด่อดีตผู้บังคับการทุกท่าน และเวลา 10.30 น. ปาฐกถา "พระยาภรรตราช" เรื่อง "เก่ง ดี มีความสุข" โดยนักเรียนเก่า รศ.อนุมงคล ศิริเวทิน อธิการบดีสถาบันวิทยบริการพัฒนบริหารศาสตร์ ๑. ๓. 12 ม.ค. 42 พิธีประดับบำเหน็จและสวนสนามประจำปีการศึกษา 2541 ของกองลูกเสือบวรวิฑูรย์วิทยาลัย ๑. ๓. ๒๗ ก.พ. 42 สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เสด็จฯ แทนพระองค์ในการพระราชทานประกาศนียบัตร และรางวัลประจำปีการศึกษา 2540 ณ หอประชุมบวรวิฑูรย์วิทยาลัย และในงานนี้โรงเรียนได้จัดนิทรรศการผลงานนักเรียนที่ตีพิมพ์ในวารสาร ให้ผู้ที่มาร่วมงานได้ชมด้วย ๑. ๓. ๒๗ ก.พ. 42 สมาคมนักเรียนเก่าบวรวิฑูรย์วิทยาลัย ร่วมกับโรงเรียนจัดงาน "งานสังสรรค์ชาวบวรวิฑูรย์" โดยมีการแข่งขันกีฬาระหว่างนักเรียนเก่าและนักเรียนปัจจุบัน การละเล่นต่างๆ ในเวลาค่ำ มีงานเลี้ยงสังสรรค์ (ออกบ้าน) และมีการแสดงบนเวทีโดยนักเรียนเก่า และนักเรียนปัจจุบัน

กิจกรรม

พ. 3 มิ.ย. 41 ผู้บังคับการและหัวหน้าคณะคณะละ 1 คน ไปพบและร่วมดื่มน้ำชากับนักเรียนเก่า คุณเสถียร เสถียรสุด และในการนี้ท่านได้มอบรูปถ่ายที่มีคุณค่าให้กับโรงเรียนด้วย 🍷 ส. 6 มิ.ย. 41 กิจกรรมค่ายธรรมชาตินำสมาชิกลงไปทัศนศึกษาที่สวนหลวง ร.9 และสวนลุมพินี 🍷 พ. 24 มิ.ย. 41 นักเรียนชั้น ม.5 ม.6 โปรแกรมวิทยาศาสตร์ ไปชมนิทรรศการวิทยาศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยมหิดล กิจกรรมวิชาการศึกษานำนักเรียนไปชมหอดูดาวสุรินธรณ์ และพระ

บรมราชาประพรศนี พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว 🍷 พ. 25 มิ.ย. 41 สถานีวิทยุกองทัพบกช่อง 5 มาถ่ายทำรายงานพิเศษเรื่องกิจกรรมลูกเสือ 🍷 ศ. 3 ก.ค. 41 สถานีโทรทัศน์ ITV. ถ่ายทำสารคดีเกี่ยวกับโรงเรียน 🍷 ศ. 4 ก.ค. 41 กิจกรรมค่ายธรรมชาตินำนักเรียนไปทัศนศึกษาที่สวนสัตว์ดุสิต กิจกรรม Drama นำนักเรียนไปชมละครเวทีเรื่อง ศีลอสรพิษ ที่คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 🍷 จ. 6 ก.ค. 41 นักเรียนชั้น ม. 1 ไปทัศนศึกษาที่กรมอุตุนิยมวิทยา 🍷 อ. 7 ก.ค. 41 รายการโลกใบเล็ก ถ่ายทำรายการ ในหัวข้อ "การสอนความคิดสร้างสรรค์แก่เด็ก" 🍷 ศ. 17 ก.ค.

41 หมวดภาษาไทยนำนักเรียนไปฟังบรรยายเรื่อง "การแพทย์กับพระมงกุฎ" ที่หอดูดาวสุรินธรณ์ กิจกรรมภาษาญี่ปุ่นนำนักเรียนไปทัศนศึกษาที่โรงเรียนนานาชาติสีที่นอง 🍷 ส. 18 ก.ค. 41 กิจกรรมค่ายธรรมชาตินำนักเรียนไปทัศนศึกษาที่ห้องฟ้าจำลองกรุงเทพฯ 🍷 อ. 21 ก.ค. 41 หมวดภาษาไทยนำนักเรียนไปชมนิทรรศการ "กรมพระยาดำรงราชานุภาพ" ที่ห้องดำรงราชานุภาพ หอจดหมายเหตุแห่งชาติ 🍷 ส. 1 ส.ค. 41 สมาคมหนังสือพิมพ์จัดอบรมกรรมการสมาคมหนังสือพิมพ์เรื่อง "วิธีทำงานแบบมืออาชีพ" โดยนางปรีชา กาญจนโรจน์ ภรรยาผู้กำกับคณะดุสิต 🍷 อ. 4 ส.ค. กิจกรรมการจัดรายการวิทยุและ

โทรทัศน์นำนักเรียนไปเยี่ยมชมกิจการสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง 5 🍷 พ. 13 - ศ. 14 ส.ค. 41

กิจกรรมค่ายธรรมชาตินำนักเรียนไปเข้าค่ายที่อุทยานแห่งชาติ เขาใหญ่ 🍷 อ. 18 - พ. 19

ส.ค. 41 กิจกรรมค่ายธรรมชาตินำนักเรียนไปเข้าค่ายที่อุทยานแห่งชาติแก่นกระเจาน 🍷

พ. 26 ส.ค. 41 กิจกรรม Design & technology นำนักเรียนไปชมนิทรรศการศิลปะร่วมสมัย

ที่ Gallery 303 ,304 Design & Technology Club Attends Contemporary Art Exhibition กิจกรรมขี่ม้า

จัดให้นักเรียนไปขี่ม้าที่กองพันทหารม้าที่ 29 รักษาพระองค์ 🍷

พ. 10 ก.ย. 41 กรรมการสมาคมหนังสือพิมพ์ ไปสัมภาษณ์ คุณสุวัฒน์ ทองธนากุล

นายกสมาคมนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ที่สำนักพิมพ์ผู้จัดการ 🍷 จ. 14 ก.ย. กรรมการ

สมาคมหนังสือพิมพ์ เยี่ยมชมการทำงานของกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ผู้จัดการ ที่สำนัก

พิมพ์ผู้จัดการ 🍷 อ. 15 ก.ย. 41 ครูและนักเรียนที่สนใจไปฟังปาฐกถาศิลป์ พีระศรี ครั้งที่ 3

เรื่อง "ศิลปากร" โดยนักเรียนเก่า อาจารย์จักรพันธ์ โปษยกฤต ที่มหาวิทยาลัยศิลปากร 🍷 ส. 19

ก.ย. 41 กิจกรรมค่ายธรรมชาตินำนักเรียนไป

ทัศนศึกษาที่สวนหลวง ร.9 🍷 ศ. 25 พ.ย. 41 คณะอาจารย์จากมหาวิทยาลัย

กรุงเทพฯ มาให้ความรู้เกี่ยวกับการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยแก่นักเรียน ม.6

และ ม.5 ที่สนใจ ที่ห้องโสตทัศนศึกษา 🍷 จ. 28 ก.ย. - ศ. 2 ต.ค. 41 งาน

สัปดาห์หนังสือ ที่บริเวณสนามข้างห้องสมุดภรรยา 🍷 อา. 11 ต.ค. 41

คณะผู้บริหาร ครู และนักเรียน นำผ้าพระกฐินของโรงเรียนไปถวายที่วัด

สุคันธาราม 🍷 อ. 29 ก.ย. 41 ครู-อาจารย์ ไปร่วมรดน้ำศพอาจารย์จุมพล

อุดมสมบูรณ์ อดีตอาจารย์ใหญ่ ที่วัดโสมนัสวิหาร และเป็นเจ้าภาพงานสวด

อภิธรรมใน อ. 29 ก.ย. , อา. 4 และ จ. 5 ต.ค. จัดนักเรียนไปร่วมงานสวดพระอภิธรรมทุกครั้ง และในงานวันพระราชทานเพลิงศพ จ. 11 ม.ค. โรงเรียนได้นำวงปี่สก็อต วงดนตรีไทย ไปบรรเลงในงานพร้อมจัดนักเรียนไปร่วมพิธีด้วย นอกจากนี้

ทางโรงเรียนได้ตั้งกองทุน จุมพล อุดมสรยุทธ เพื่อเป็นอนุสรณ์ ๒ พ.ค. 41 ครูแนะนักเรียนคณะละ 2 คนไปร่วมงานที่โรงเรียนราชินี ๑๒ พ.ย. 41 นักเรียนชั้น ม.4 - 5 ของคณะดุสิตและคณะพญาไทร่วมสัมมนาเรื่อง "วิจัยเกี่ยวกับการตีตรา" ที่อาคารสมาคมนักเรียนเก่า โดยมี สมคะเน รอบคอบ และโตมร นามสาย เป็นวิทยากร ๒๘ พ.ย. 41 หมวดภาษาไทยร่วมกับห้องสมุดจัดโครงการ "อ่านเจ้าชายน้อย" ที่ห้องสมุดภรรตราชยา โดยมีการพูดคุยกับ รศ. วัลยา วิวัฒน์ศร และมีการแสดงบางบทของวรรณกรรมเรื่องเจ้าชายน้อย ของ อังตวน เดอ เซงแตก ซูเปรี ๑ - พ.ค. ๓๑.๕๑ กิจกรรมค่ายธรรมชาตินำเข้าค่ายที่เขาใหญ่ ๒ - ค. ๒๑.๕๑ นักเรียนชั้น ม. 2-3 เขาค่ายลูกเสือ ที่เขาใหญ่ ๓ - ค. ๒๑.๕๑ นักเรียนชั้น ม. 1 และ ป.๖ เขาค่ายลูกเสือ ที่สนามบอลเกตบอลหน้าตึกพยาบาล ๘ - พ.ค. ๑๐.๕๑ ค่ายธรรมชาตินำเข้าค่ายที่แก่งกระจาน ๒๐ - ส. ๒๖.๕๑ นักเรียนชั้นมัธยมไปชมการแสดงแสงสีเสียง และสื่อผสม เรื่อง "วัฒนธรรมทองแห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ๗๒ พรรษา เฉลิมหล้าจอมราชันย์" เนื่องในโอกาสสมหามงคลสมัยเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวครบ ๖ รอบ ที่พระบรมมหาราชวัง โดยไปชมวันละสองชั้นมัธยม ๒๖.๕๑ งานส่งท้ายปีเก่า ต้อนรับปีใหม่ คณะนั้นทออุทยาน และคณะสราญรมย์ ๒๗.๕๑ งานส่งท้ายปีเก่า

ต้อนรับปีใหม่ คณะเด็กโตและคณะสนามจันทร์ ๑๑ - ค. ๑๕ ม.ค. ๔๒ นักศึกษาวิชาทหารชั้นปีที่สามไปฝึกภาคสนามที่เขาชนไก่ จังหวัดกาญจนบุรี ๒๑ - ค. ๒๒ ม.ค. ๔๒ นักเรียนชั้น ป. ๖ จำนวน ๓๐ คน ไปเยี่ยมชมโครงการพระราชดำริที่ห้วยทราย จังหวัดเพชรบุรี ๑๓ ก.พ. ๔๒ นักเรียน ม. ๖ จัดแข่งกีฬาระหว่างครูและนักเรียน ม.๖ ได้แก่ บาสเกตบอล แคร้บอล และฟุตบอลระหว่างทีมครู "ครูคัพกับทีม ม.๖ เขเว่นต์วันมันส์หยด" ผลการแข่งขันฟุตบอลปรากฏว่า เขเว่นต์วันมันส์หยดเป็นฝ่ายชนะ 5:1 จากนั้นเวลา 18.00น. งานเลี้ยงสังสรรค์ระหว่างครูและนักเรียน ม. ๖ ๑๕ พ. ๑๗ ค. ๑๙ ก.พ. ๔๒ ผู้แทนกิจกรรมวันเสาร์ สรุปผลการดำเนินงานบนหอประชุมหลังสวดมนต์ สำหรับกิจกรรมค่ายธรรมชาตินี้ ได้มีการมอบเหรียญเงินและbronze และวุฒิบัตร แก่ นักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมด้วย ๒๓ - ค. ๒๖ ก.พ. ๔๒ การแสดงละครเรื่อง "แมคเบธ" บทประพันธ์ของ วิลเลียม เชกสเปียร์ ที่โรงละคร

การอบรมสั่งสอน

๒๔ พ.ค. ๔๑ ผู้บังคับการให้โอวาทนักเรียนคณะเด็กโตหลังทำวัตรเช้า ๗ มิ.ย. ๔๑ ผู้บังคับการให้โอวาทนักเรียนคณะเด็กเล็กหลังทำวัตรเช้า ๑๐ มิ.ย. ๔๑ ท่านผู้หญิง บุตรี วีระไวทยะ บรรยายเรื่อง "ราชาศัพท์และระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับราชสำนัก" แก่ นักเรียน ม.๖ ที่ห้องโสตทัศนศึกษา ๒๑ มิ.ย. นักเรียนคณะเด็กโตฟังพระธรรมเทศนา แสดงโดยพระพิพิลธรรมสุนทร เลขาธิการเจ้าอาวาสวัดสุทัศน์เทพวราราม เรื่อง "ข้อควรคิดสำหรับเยาวชนไทยในยุคโลกาภิวัตน์" ๕ ก.ค. ๔๑ นักเรียนคณะเด็กเล็กฟังพระธรรมเทศนา ๑ ส.ค. ๔๑ เวลา 19.00 น. นักเรียนเก่าเกริกเกียรติ เอกพจน์ พูดเรื่อง "ประสบการณ์ในรั้ววิชาวุฒ" ให้ นักเรียนคณะเด็กโตฟัง บนหอประชุม ๒ ส.ค. ๔๑

อาจารย์ภาณุพงศ์ เวชชาชีวะ ให้โอวาทนักเรียนคณะ
 เด็กโตหลังทำวัตรเช้า ใ้ อ. 30 ส.ค. 41 ผู้บังคับการ
 ให้โอวาทคณะเด็กโตหลังทำวัตรเช้า ใ้ อ. 20 ก.ย. 41
 นักเรียนคณะเด็กเล็กฟังพระธรรมเทศนาเรื่อง “ไตรสิกขา
 ศิล สมาธิ ปัญญา คุณค่าที่เขาวชนพึงมี” โดยพระ
 อาจารย์ พระมหาไสว โชติโก เลขานุการอธิการบดี มหา
 จุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย หลังทำวัตรเช้า ใ้ อ. 18 ต.ค.
 41 ดร.พัฒนาพงศ์ กาญจนโรจน์ ให้โอวาทนักเรียน
 คณะเด็กโต เรื่อง “มารยาทในการอยู่โรงเรียน” หลัง
 ทำวัตรเช้า ใ้ อ. 1 พ.ย. 41 อาจารย์กอบลาภ อิมราพร ให้โอวาทนักเรียนคณะเด็กเล็ก หลังทำวัตรเช้า ใ้ อ. 17 ม.ค. 42
 พ.ต. อภิรักษ์ อารีย์มิตร ให้โอวาทนักเรียนคณะเด็กโตหลังทำวัตรเช้า

กลับบ้าน

ปีการศึกษา 2541 เปิดเรียนเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2541 ภาควิสาขะ นักเรียนกลับบ้าน 5 ครั้ง
 ปิดภาคเรียนระหว่าง วันศุกร์ที่ 7- 23 สิงหาคม พ.ศ. 2541 ภาคปาวารณา นักเรียนกลับบ้าน 5 ครั้ง ปิดภาคเรียนระหว่าง
 วันอังคารที่ 1 - 20 ธันวาคม พ.ศ. 2541 ภาคมาฆะ นักเรียนกลับบ้าน 4 ครั้ง จบปีการศึกษา 2541 วันศุกร์ที่ 5 มีนาคม
 พ.ศ. 2542

กาลเวลา่อมเปลี่ยนแปลงทุกสิ่งทุกอย่าง
 แต่มีสิ่งหนึ่งที่ไม่มีวันเปลี่ยนแปลง
 นั่นคือความเป็น **เพื่อน!**

นางอรนุช วงศ์รักงาน	ครูประจำชั้น	สุนัย ปัดพิสิน	กิตติ ศรีเสาวนีย์กุล	อภิพงศ์ พงศ์เสาวภาคย์	รัฐพล ปิติพัฒน์	รัตติกรณ เลิศธัญญา
ณดล ไชยเสวี	สมคะเน รอบคอบ	สุรียัน แจ่มเกษม	มงคล เล็กทรงเจริญ	อุรินทร์ อินทสุข	ปัญญาวัชร ภาษีชล	อภิมย์ ณ นคร
วิรัช เทพารักษ์	ธีรพล สิตานนท์	ชยานนท์ ทรัพย์อาภา	วราวุธ วรรณสุวรรณ	รณเดช บ่อหงษ์	กรต โกศลานันท์	ภาคภูมิ รุ่งเรือง

นายณภาคช บัญเชิดชู และ นางอุษรินทร์ หาวิระ	ครูประจำชั้นพงษ์เทพ	ศรีเสาวนีย์กุล	นิรัฐ สิงหราช	อยุธยา	ณัฐวุฒิ ขุนประเสริฐ	ยศพล ศรีสมโพธิ
สันติ กิจเจริญรุ่งโรจน์	ภาณุ อัครยรยง	พีระบุตดี นาคสุขศรี	ศิริงค์ ศรีอมร	ณัฐภัทร ลิ้มศิริอง	ณันดรกร ขยาภิรมย์	จิรเดช ภูวิคานต์
ธรรมบุญ ปิยธีรวงค์	อัสนีพล เขาวรรคมีกุล	ธีรุตม์ ยิ้มสมบูรณ	สติกร ตั้งมโนเพียรชัย	วฤทธิธิดา วัตตากุล	ชัยณรงค์ ชัยจินดา	สลิพงษ์ ลีสวรรค์
โตมร นามสาย	หญิงศักดิ์ เกียรติเรืองกิจ	วุฒิพงศ์ กาญจนกิจปรกรณ์	นนท์ สุวรรณประกร	อดิษฐ์ศักดิ์ มาลาเนียม		

6/3

นางสมล ชมภูนิช	ครูประจำชั้น	จิตติพล มะอะอุ	วัชรพล เอกประเสริฐ	ยอดเสมอ รุ่งเรือง	นิติพัฒน์ ปาลกวงค์ ณ อยุธยา
ภพ พชัยวิภาพงศ์	ชานนท์ สุเสวี	ฉัฐพล ขลิบสุวรรณ	เกริกเกียรติ แสนเมือง	กรทักษ์ แยมเนียม	สมิต กันตะเพ็ง
ธีชัย จงพีร์เพียร	ทศทิศ หุตาคม	อิศราวุธ มีชูพล	เชิธร ธนารัตน์สุทธิกุล	เดชพิบูล รัตนมณี	สุรวุฒิ อ่างรสขุ
กรรณวิทย์ จันทรแสงศรี	ภาควุฒิ ชังคมานนท์	พิเชษฐ ภู่อ่วม			

5/1

น.ส.อัจฉรา พิสุทธิกรพงษ์	ครูประจำชั้น	สิทธิพงษ์ นิ่มเจริญสุข	ดำรง หิรัญรักษ์	วัชร ณะสมบูรณ์	วิศรุต ดวงจินดา	จักรพันธ์ บุญหล่อ
บัณฑิต เต๋นอมเรศ	ทรงพจน์ จิระจักรวัฒนา	คังกร บุญยรัตพันธุ์	ฉัฐ ไกรฤกษ์	นราธิป สมบูรณ์กุล	ภูพล อังคปรีชาเศรษฐ์	สุกฤษฎ์ สุวรรณ
ฉัฐพล บุญประเสริฐ	ทวี ปิยะภาณีรัตน์	จิรวุฒิ คล่องตรวโรศ	ฉัฐวุฒิ จุฬศรีพานิช	เมธา น้อมนำมา	สามขวัญ ติรนต์ตพงศ์	ชาคริต เกิดสุข
เคโซพล โสภาภิรมย์	กิตติภูมิ กิตติวังชัย	ณนิต ขนานุศิริ	ปฏิพัทธ์ พิชัยชาญเลิศ	นवल กฤษณามระ	มรินทร์ สุวรรณรัตน์	ประยุทธ จีร์บุญย์
จินณวัฒน์ สงวนเสริมศรี	ภัทรระถิ อาเขต	ธร ธนารัตน์สุทธิกุล	ศุภชัย บรรณเกียรติกุล	ดวงธรรม เอนกภูริธนัง	สุวิญชา ภูวกาญจนะ	สารวุฒิ มงคลจัน

5/2

น.ส.อรรรรณ์ สุวรรณน้อย *ครูประจำชั้น* มารุต เอกประเสริฐ วิรุณ ด้ญญศิริ ชูวงศ์ บัณฑุวงศ์ สยาม สีบแสง จักรพันธ์ ชัยสิทธิ์
 นัทธี เหลืองบูรณวัตร พิพิศพล พุกกะณะสุต ณฐพร มีสวย ธเนศ ทรงสิริไพศาล ปรรัตน์ สมรรคจันทร์ พระนาย โกรัตน์นะ ไนโรดม จันทร์สว่าง
 เจษฎา แก้วมณี สาธิต แสนสมบูรณสุข สุกชัย เครือสินธุ์ วรวิมล เล่าหิมิสุข รังสรรค์ อุทัย

5/3

น.ส.สุมาลี กุลอุณิวารสาร *ครูประจำชั้น* พิชิต ศรียานนท์ ปฐมิศร์ ปังพิสิน บงกช ฉัตรสกุลวงศ์ พีรเกติ์ เจริญพานิช ฉัตร เหล่าพานิช
 ธัญญา สุขุมวัฒนกิจ วัชรภม โห้ธีตรัฐกุล ศศิศ สุธธิเกษม ศรัญญา บุญสนอง ก่อพงษ์ วุฒิจำรงค์ วงศกร นิ่มเสมอ รพจน์ อินเพนต์
 ทรงวุฒิ แววุฒินันท์ ชนระฤกษ์ โกศลภูฎ วุฒิชัย นานิชศุภยล สรวุฑ จตุพรวิวัฒน์ สรโกร เอมสอาด เอกรินทร์ อำไพพร วราบุทธ เจนช่วง
 ชัชวาลย์ วรวิทย์สัตตถญาณ

4/1

กลุ่ม 1

นายสมมาตร ทิวไผ่งาม ครูประจำชั้น ชัชวาลย์ วัฒนศิริ สหัชภูมิ บัวลอย สุทธิพงษ์ ลิ้มสุขนิรันดร์ อนุรักษ์ พาสมดี ณัฐพล เหมอยู่
 จักรกฤษณ์ พินิจเลิศจินดา พงศธร โภยสมบุญณ์ ณัฐพล อนันตสิทธิ์ รัชชฤทธิ์ เดชยฤทธิ์ ธรรมบุญ รังทอง ประเสริฐ ปิยากาณิรัตน์ ชีรพัฒน์ กุงเงินโต
 ภาณุพงศ์ พุทธิบูชา พีระพัฒน์ ปราวประติษฐ์ อัญญพล กิระชุนหะ ดนัย จารุโมลิกุล ดุสิต บัวเลิศ สกกรัจ เฉลิมรุจินานันท์ อัคร โอยงค์
 ภาณุพัฒน์ ต่านพานิช บัณฑิต วัฒนพานิรัตน์ ธนบุลย์ รวมกุล สุรศักดิ์ ธีระนฤกุล สาธิต ฤกษ์ดาวชัย ศักดิ์เทพ ไชยฤทธิ์ เอกจิต ร่มพฤษย์
 ปณิธิ อินทรารุท

4/1

กลุ่ม 2

น.ส.ดารุณี สุธีรพงศ์สิทธิ์ และ นายณัฐพงษ์ หลวงแนม ครูประจำชั้น สรศักดิ์ โตโพบุญย์ ขนศักดิ์ ประนอม อติศักดิ์ นาวิก พลสังกร เรืองสุขศิลป์
 สานิต ช่างเจริญ วรเทพ เลิศคณบุญ จักรพันธ์ ศรีจันทร์ทัฬห อนุวิทย์ อังระโทก กษิต์เดช ขวาลสันตติ ศรีภูมิ ไยเจริญ ธนดล เงินโสภา
 พลวัต ณ นคร ธนกรณีย์ จินใจตรง คชพล คชพลาญกต์ ภูณัฐสร์ วัฒนา ณัฐพล กติบุญญ ธารพงษ์ เดชอักษร กิตติกร เนียมสอน
 ดิสทัต เลิศพิเชฐ พงษธร ณ นคร อธิพล เมธวิบูลย์ ธนธร สิงหลกลางพล ณัฐพล ลิปิพันธ์ กิตติเดช ฉันทังกุล ชาตินรงค์ สุขพานิช
 กฤษฏาวุธ สารสุข ศักดิ์โชติ ศรีชลธาร นฤนาถ กปิตถัย ณัฐพันธ์ วงษ์คนตรี คราวิน เกิดสุข ชาคริต จันทจรูญ เอกพงศ์ ไชยพรรค
 อรรถกิจ อรรถกิจปัญญา วุฒ ชูโต ศีรภัทร อึ้งศรีวงศ์ ขยุดม ทองชื่นจิตต์ สกนธ์ ลีสวรรค์ นพพร สิรีเวชพันธ์

น.ส.รัชนี ประยูรทอง ครูประจำชั้น จักรพันธ์ เด่นอมรเลิศ ศิริพันธ์ ธนพิพัฒนศิริ สันติพงศ์ เกิดสันเทียะ ญัฐพล กาฬรัตน์ พฤกษ์ มัดโน
 วีระพงศ์ แก้วอ้วน ชาตรี ศรีจินตอังกูร วันปิยะ เตโช ทศพร สายพันธ์ ธเนศ ครุวนาพิพัฒน์ ประพัฒน์พงศ์ พุทธรังษี ขนเป รัตนสาขา
 ธนพล ศรีสวัสดิ์พาณิชย์ วชิรญาญ อาจุคุ้มวงษ์ จักร รัตนันต์ จักรกฤษณ์ สิงหนุต ธนิสร เตียวสมบูรณ์กิจ อาทิตย์ เขี่ยมเย็นง
 รัฐธรรมบุญ อินทะมุสิก กฤษวิธน์ พิทักษ์ตระกูล พีรณัฐ พิธิวารายุทธ

น.ส.รัชนี ประยูรทอง ครูประจำชั้น วิษรพล นิลาพันธ์ กิติพงษ์ เจริญกุล ปฤณ ศษกัทธิ พนมกร คล่องตราจโรค
 วิวัฒน์ อร่ามสุวรรณ พิเชษฐ์ เกษแก้ว

3/1

น.ส.สุขุมล เหมะสิริ ครูประจำชั้น	พัชร นิยมศิลป์	พฤค อุดมวัฒน์ทวี	นพพล บุญยอนันต์	อธิรัฐ รัตนเศรษฐ	อภิรักษ์ จิวเฉลิมมิตร
ศศิศ อุดมวัฒน์ทวี	โชติวิทย์ วัฒนะศิริ	ณรงค์ฤทธิ์ ศรีม่วง	องค์อนันต์ อมาตยกุล	อุกฤษ ตันยวรรณ	ศุภเดช ศิริกระแสน์เพียร
สหาศัย พงศ์ศิริบุญ	นพพล เพชรารกุล	จิรภัทร วัฒนเวคิน	อาทิตย์ทวี หงสุรพันธ์	ศุภวัฒน์ พุกเจริญ	ศุภวิทย์ เพชรราวุฒิไกร
ชาลิต เลิศมาสุข	โชติ สว่างเรืองศรี	ยศพล วัฒนเวคิน	ทอม นรินทร์รัตน์	สรร อุดมศิลป์	ปราโมทย์ พันธุ์เต็ม
ธนิษฐ์ ณ นคร	วิทยา สุวรรณเวช	ศมานันท์ ภูวกาญจนะ	เกื้อกูล ชัยวิวัฒนคุปต์	ธันวา ชุมสาย ณ อยุธยา	นพปฎล เกตุภาค
อลงกรณ์ ไชยพรรค	จิรธิตี นริ์ตตะกัญ	พิชยุตม์ อวิรุทธิ์วรกุล			

3/2

น.ส.โสมศรี ศิวรักษ์ ครูประจำชั้น	ภาณวัฒน์ มหิตถาฤทธิกร	ปกรณีย์ หุ่นสุวรรณ	อรรถพล หุ่มแก้ว	วุฒิชัย ภูมิวิม	อธิคม เสนะวงศ์
เมษกร คักดาภิพาณิชย์	ภาณุมาศ โรหิตะสุน	ธีระसान แซ่ลิ้ม	บัณฑูรย์ บัณฑูรค์	ธีรภัทร์ วงษ์ศิลป์	อดิภัทร์ อติณิษฐ
เทพฤทธิ์ ปรีชาวนา	ณัฐวุฒิ สวรรคสุข	วสิษฐ ศรีธิมากุล	ศธา ณ พัทลุง	ธนันต์ นิยมจิตต์	ธนากร พุฒินะสุนทร
ปฏิธาน ชุ่มทอง	จักรพันธ์ เขียวพันธุ์	ศาวัด การุณวงษ์	วชิรากรณ อัจฉิมวงษ์	วิศรุต โกมลชาญพาณิช	สุรชาติ ฝั่งมี
เมธี เฮ้งตรกูล	ศิริโชค วงศ์วรัรักษ์	ปณิษฐ์ สวัสดิ์พิพัฒน์	อดิศ เอ็มสมบัติ	วิวัฒน์ ตันมันทอง	ชานน ยาพันธุ์
				อนิรุต เทียนชัย	

3/3

นายพิชิต เทพประวัตติ <i>ครูประจำชั้น</i>	กิตติภักดิ์ กิตติกุล	ธนพล ศรีสมโพธิ	สมพงษ์ ศรีสุตามหาอุทัย	ชภัทร เศวตলেখ	กฤติน สุขัมศรี
อภิชาติ วนาเฉษฎา	อรรถพล ติวสุรวัฒนา	ดิษฐ์นัฏดา นอบไทย	เฉลิมรัฐ จันทนียังยง	พิรุณ เศวตนนท์	ศุภชัย เลิศอัครงศ์ศักดิ์
พรหมม กรุคประยูร	ทศพร นิ่มเสมอ	ฐิติวัฒน์ เกียรติสยามาน	พฤทธิ พฤทธิสาริกร	สรทัศน์ ปองเสงี่ยม	จิรายุ อุดมศิลป์
ธาวิต ธนาณรงค์	กิตติศักดิ์ ฐิติรัตนพล	พิมาน หาดทราย	ศรัณย์ วิจิตรศิริ	ศรัณย์ กันตะเพ็ง	ราธิต เวงรัมย์
สุทธินันท์ สุจารีย์	วสันต์ชัย จันทกาล	พัฒน์พงษ์ ม้าวิไล			

2/1

น.ส.วราภรณ์ สวัสดิ์นันทน์ และ น.ส. นพรัตน์ เสียงเกษม <i>ครูประจำชั้น</i>	สงบการณ มุ่งทอง	ณัฐวุฒิ จิวเฉลิมมิตร	เกษมกิจ ธรรมรักษ์
เพิ่มพูน เพียรประสพ	กิติเมธี มนต์เสรีนุสรณ์	ม.ล.พิสุทธิรังษี ภาพพันธุ์	กิตินันท์ เกียรติขจร
พิรุฬห์ เศวตนนท์	ขวัญ วิชัยดิษฐ์	ปรีดี หงษ์สดัน กฤติ	ดิฐฎาอภิชัย มิน สุวรรณรัตน์
สุรตัญญ์ เล็กมีชัย	อจาจรงค์ จันทมาศ	พิรวัส เจนตรอรุณโรจน์	ศุภกร พุทธิปฏิโมกข
เมธี เล็กทรงเจริญ	วิภูษิต ตั้งรักษาสัตย์	ดิฐพร ลีลานนท์	ปราชญ์ นิยมคำ
อาจอนชัย เข้มเอิบสิน	อัศรินทร์ บุญสมบัติ	รังสิต เมฆารักษ์ภิญโญ	สุรัชย์ บรรณัฐไทย
พจนะ พันธุ์เพ็ง	ธีรภัทร คุณะประ	ธีรวัฒน์ คุณะประ	นพปฎล กอวิสัยสุข

2/2

น.ส.สมฤดี ยุทธนาเสวิน และ น.ส.สุปรีตา อินทร์แก้ว	ครูประจำชั้น	นำโชค เมธีวรรณกิจ	ธีรพงศ์ พงศ์เสาวภาคย์	อลงกต วัชรสินธุ์
บุติธรรม กลิ่นทอง	วัชรพล บุญนิยม	ยอດฤทธิ รุ่งเรือง	พงศกร บุญมี	นที ปุ่กคานนท์
ขวี่วรรด คล่องตรวจโรค	ต่อพงศ์ พิศพิชัยพันธุ์	วุฒิชัย ตันติกุล	ปกป้อง คชภักดี	พิทักษ์ ขวัญสมบูรณ์
เหมชาติ แก้วลี	ภควัด ศาสนนันท์	ชญานีน ศรีภพ	สนพล สิงห์กลางพล	ศิวัญญ์ จีระจิตต์มีชัย
กิตติพงศ์ จริยะติลล	ศิษฏ์ เกษจำรัส	โอกาส ทองเต่าหมก	ณัฐภูมิ บุรณากาญจน์	อุดม ตาลลักษณ์
ปิยะนันท์ ธีระเดชพงศ์	รวัต ประไพบุลย์	มารุต ชื่นชมบูรณ์	ณัฐพล จงศิริวาณิช	ณัฐวุฒิ พงษ์พิชิตภูมิ
				ธีรพงศ์ พงศ์เสาวภาคย์
				ปิยะ จำเรียงฤทธิ์
				สิระ สิริพิพัฒน์
				อรรถชาติ แก้วทองค์
				พงศ์ภรณ์ อลงกรณ์รัศมี
				ชรัสพร สหัสเนตร
				กิติพัฒน์ ทัดศรี
				ธีระวุธ ม้าวิล

2/3

น.ส.สุมาลย์แม่้น วงศ์บ้านตุ๋ และ นายนคร บุญราช	ครูประจำชั้น	พิพัฒน์ โกมลเกษรภักย์	รัฐพล ปั่นทองพันธุ์	สุเมต ช่างเจริญ	จุฑา เกตุปราษฎ์
ภาสกร ขวัญคงไกร	ฐานวัฒน์ ขันดี	สังคม อุ่นสุตราขกิจ	ตรีพิชิตรุจน์ ปุระณะสุคนธ	ศิริมงคล แสงศิริ	นิพิพิณณ์ มัธยมจันทร์
อรรถพล ช่างเจริญ	ศราวุฒิ เตโช	พชร โกรัตน์ะ	ม.ร.ว. สรล วรรณรงค์	ขานูมาศ สุนทรเทศ	วิรุจ สีนะศิริ
นนทพงศ์ ลำเลียงพล	พิท ยาสุก	พิเศษ โรจนวิภาต	ภาณุพันธุ์ บลคำชาย	เพทาย บรรเทาวงษ์	สิทธิพงษ์ นั้บสุวรรณ
อลงกรณ์ สุพรรณนพ	ภฤชณะ ตุลคะเตชะ	ภัทรช สัจจวาลย์	ภูเบศร์ รุ่งเรือง	ศิระชัย เล็กกัมพร	รณธม จันทวี
ทรงนง ปรายภัย	ปฐุม กุลกาญจนาวรรณ	อภิพล คำปัญญา	ขวินทร์ ศุภเกียรติ	ธีระวัฒน์ เกียรติโกวิทศิริ	ภาณุ สถานนทชัย
					กนิษฐ์ ยุวกนิษฐ์

น.ส.ณัฐศา สุนทรวิทย์ และ นายภูษิต หอมเกตุ <i>ครูประจำชั้น</i>	ศรเทพฤทธิ ศิลปบรรเลง	ศิวตล วงษ์วรรณ	ณัฐทิพันธ์ เสงี่ยมิรินทร์พงศ์	สถาพร อยู่เย็น
อุเทน เกียรติอำนาจ	จักรพร จันทรสุริยพงษ์ ลูกฤษ อายูมยง	วิจักขณ์ นันทิวาณิชย์	วรรค เทพนมรัตน์	ธนะพงศ์ รัตโรจน์
สุปรีย์ ปรีชา	ชินสีห์ พินิจอุดมการณ์ อภิรม ชุ่มทอง	ต่อวงศ์ อยู่ยอด	อรรถพล อยู่สุข	สินธุ์วัฒน์ ฉายอรุณ
พีรพงศ์ เล็กขำ	กริธาพล कुमार เตชินท์ ขวากิจฉัญญ์ไพฑูริย์	ฤทธิณรงค์ มีพงษ์	ชุมพล ทองชื่นจิตต์	ชาคร ปีกพิสิน
บรรณสรณ์ เอกประเสริฐ ยศธร อิมลุตม	อรหันต์ อัครเศรณี	วิชิต หงศ์ยุดงเกียรติ	พิชญญา ณ นคร	ประจักษ์ พงษ์พานิช
วศิน พิตรปรีชา ทรงธรรม เจริญทอง วุฒิชัย รัตนาเวตี	ชัยชัย มีปิ่น	ตะวัน วรรณโพธิ์ ศิระ เสน่ห์พันธุ์	รณดีเลิศจันทร์เพ็ญ	ณเดช บุญนาค

น.ส.วราภรณ์ บัวมณี <i>ครูประจำชั้น</i>	ศิริชัย กาญจนโนภาส	ภูริชญ์ ขลายนานนท์	พงศ์พล อุบลเดชประชารักษ์	ธนาศักดิ์ ธนศักดิ์รุ่งเรือง
ณวัฒน์ แสงมณี	ศุภโชค ศรีตุลาพันธ์	พิตินันท์ กมลเนตร์	ศักดิ์สิทธิ์ สงบธรรม	ชูพงศ์ ศิลปรัตน์
เลอเดช ทรัพย์กรานนท์	พีรพัฒน์ โอกาสสมุทรชัย	ชาญณรงค์ ขวาลสันติ	พระรด ไชยนิรันทน	สรณัฐ สุดลาภา
กิตติ สังข์นาค	วิษณุพงศ์ มหิตยา	นฤตม์ บุญประเสริฐ	สัมพันธ์ ศรีสุตมาหาอุทัย	กฤษฎยศ รอดพิทักษ์
ยุทธนา บ่างสมบุญรัตน์	พลวิทย์ จันทรโอ	นฤพนธ์ สุนกุล	ศิวัช จงศิริลักษณ์	ถ้องปราบดี ปิ่นทอง
ธันว์ ยิ้มแย้ม	สหพันธ์ จิรพงษ์อุดม	ปริญญา จุฑากาญจน์	ชูประภาวรรณ	ัชชาวล เลิศยาสุข
		กรรณ จงวัฒนา	จักรพันธ์	สกนธ์ ชีรพัฒน์พร

1/3

น.ส.ประยงค์ ประจงไสย์ ครูประจำชั้น
 คณุพล วัชรสินธุ์ กฤตภัทร วุฒตถก
 ปฐมพงศ์ เขมะประสิทธิ์ อัครพล ตั้งรัตน์วาลี
 ธนพฤดี แก้วเงิน เอกลักษณ์ เนื้อเย็น
 ประสิทธิ์ศุภการ ฝั่งบุญ ณ อยุธยา
 วัชราราช วัฒนสำอางค์ ปรกฤษฏ์ หนึ่งโสภาค

ณรงควิทย์ ปานจร
 สิทธิกุล ฉายากู๋คร
 เอกพงศ์ ลาภาธิการ
 ยุทธบุตร ศุภโชคบรรดาล
 สิริชัย แสงชาญชัย
 ม.ร.ว.เฉลิมชาติตรี บุคล

ทรงภูมิ ปานจันทร์
 อิศรินทร์ สมเกียรติกุล
 ธนพล เฉลิมใส
 อชิรพัฒน์ มน年期
 พิษณุ พิพัฒน์ใหญ่ลย์

นภคณัย ฉัตรภูติ
 วัฐุพล จอบิหมเวศน์
 จริญญาพันธ์ ศรีชลธาร
 ยอดยศ สุดาทิพย์
 ภาวิชัยพงศ์ พงษ์สิมา

กฤษณะ เลิศลิ้มขลาลัย ภูมิรัฐ พนมเชิง
 วัฐุพงษ์ วรรณภานพ ขานนทร์ บุญมา
 จิตติธัช เตชะวีรารกร ศุภกร สิ้นทวงศ์ชัย
 อรรถพล วงศ์กวี สุรเชษฐ์ ทองศักดิ์
 วสุตม์ ชัยพานิช สศุณ ศิริภากรณ์

1/4

นายประเสริฐ กันตลอด ครูประจำชั้น
 วัชรินทร์ ชันเจริญ ศุภกร พัวโพลย์วงศ์
 ปิยะรส นรินทร์ โกคณันต์ วงศ์วราภรณ์
 วุฒิพล วงศ์ทองทิพ ภิระเจต ไตรรอด
 ภัทร โพธิ์เตียน นิธิภัทร เอื้อวัฒนกุล

ชัชวาล ฝั่งกักดี
 สิทธิชัย เบญจศิริวรรณ
 ศัลย์ ธรรมภิญโญ
 ขยารก โล่ห์ทองคำ
 ภัทรวีร์ มีเนตรี

ชิรชาติ สิงหราว ณ อยุธยา
 เจริญ เกษมสำราญ
 พิษัยยุทธ รูปนางกูร
 พิริยช ปรามโฆ ณ อยุธยา
 พันธะวัฒน์ ทองเจือ

วัฐุพงษ์ เลิศปัญญาณูช
 พงศ์ระพี นรรัตน์
 ขาติตระกูลการ มีชัย
 ดำรงสุข แจ่มรุ่งฟ้า
 ตลกภาค เปี่ยมสุวรรณศิริ

ณัชชา นันทกิจ ฤทธา จารุเศรณี
 ญาณพจน์ ก้อนทอง ธนิต ขจรเงิน
 ภควัด มาไพศาลสิน มรรค ทีหลวง
 ปริย อารีย์มิตร ปอ โปบลุย์พงษ์
 วติน สุพรรณรัตน์ เอกนุวัตร ทรัพย์ศิริ

6/1

นางพนิด อาละพล	ครูประจำชั้น	อรรถพล จ้างพานิช	ธีรชัย กระพันพงศ์สกุล	ปราโมทย์ จ้องใหม่	ธีรพัฒน์ เจริญศักดิ์	กิตติ วิเศษวิชาวพร
เฉลิมหทัย ต้นดิงค์	สิริ นฤตกิจ	ขวัญนุช ขิตวิเศษ	หัตถินทร์ ปริกแสง	ศุภณัฐ คุชฉลิต์	นนทกร โหมนิตากรณ	อดิ เสี่ยมจิตร
วรงค์ เสริฐพรรณิก	พงษ์พัฒน์ เมฆพัฒน์	เคียงชน อำนวยสิทธิ์	ไพศาล ตริจิตร์วัฒนากุล	เอกรัชฎ์ สมเรียววงศ์กุล		ชลทิศ เบติมรอด
นที อังสาชน	ธัญพงค์ วณิชย์กุล					

6/2

น.ส.ศิริรัตน์ วัฒนาวารพงศ์	ครูประจำชั้น	วิชชุ โคตรสมบัติ	สงกรานต์ ชุมขวาลิต	ชนม์เจริญ วรรณานิช	วิรุจน์ ขิตเดชะ
รชฎ ศิริบุญย์	ทศวุฒิ จิระนคร	ศุภการ ทุ่งบุญ ณ ลมุตยา	จอมพล จันทรรัตน์กุล	สุรเชษฐ์ ธรรมาธิกรกุล	ปริญญา ยุทธพากร
นัฐชาติ คงรังสรรค์	สาตรา จิรุงเรืองวงศ์	ปัทม์ มารัตนฤกษ์	กนอมพล สูงนารล	วิจักษ์ บุญคง	ศลวัต ศรีทองท้วม
พัชร หงสยากรณ์	จิรพัทธ์ จิระวัฒนาสมกุล	ชัยสิทธิ์ เบญจศิริวรรณ	วรรณกรณ์ คำเกิด		

6/3

นางรัชณี เทพวงษ์	ครูประจำชั้น	ชนพล จันทมาศ	อนันตภา นิธิภัทรุต	ตรีฉัตร จวีวัฒน์	กั้วกาล ตั้งสมบัติเจริญ	หุติเมธ บัวลอย
ณัฐพล กรอบบวง	วิษณุ บุตร์แก้ว	ณัฐวุฒิ สุทธิวิไชย	อารชัญญ์ สีนโษย	วิษณุ เข็มบัว	กฤษณันท์ อยู่ยั้งนที	อิสสระ คำแดง
สมพงษ์ วัฒนธนาวันรัตน์	วิทธิ ไชยกุล	ภควัต วุฒิวัฒน์	จิรยุทธ มงคลสุขศิริ	ภูริพัฒน์ พิพิธทรัพย์	ทัฬห ศรีศรีธธา	คเชศ ประนอม
เจษฎวัฒน์ ศิริชัยวารวณ	สุวิจักขณ์ อลงกรณ์รัมย์	อนุชิต ใจสุทธิ	บดินทร์ กังสตาลเสนาณรงค์	ศุภกร จรัสเสาวภาคย์	ณัฐพงศ์ พงศ์เสาวภาคย์	
ธีรธำรง กรรณสุด	ศราวุฑู ศิริวัฒน์	วณัฏฐ์ สุพรรณรัตน์	วีรภัทร วงศ์อุไรภัย	สรเสก เฉรดาทอง	อัถถนันท์ พลามิตร	กฤต พรหมอินทร์

6/4

นางมิ่งขวัญ ปั้นเงิน	ครูประจำชั้น	ศุภวุฒิ อีวีจารณ์ปัญญา	อรรษา ตันวัฒน์กุล	ณัฐพงศ์ กิติพงษ์	ฉันทชนก สาตราวาหะ	ศรัณยู กิติราช
อภิชาติ ศรรชิตวารกุล	สุพลพัฒน์ ลิ้มทองน้อย	ต้นข้าว ขวัญนาค	ณภัทร สุนทรคารกุล	นฤตล สุภินทะเขต	ชานนท์ เกตุสุวรรณ	ภัก วัฒนางารกิจ
วรพงษ์ เทพอารักษ์	ธเนศ จำเรียงฤทธิ์	สันติภาพ หาญภักดี	ปิยะพงษ์ เรืองคร	พงศ์พิสิฐ บทศรี	บุญฤทธิ์ ต่อไพบูลย์	อนิรุทธิ์ วงศ์เรณู
กิตติพิชญ์ ศรีตุลาพันธ์	ธนัสม์ วิฑิตทิทยา	ธนวัฒน์ จุลสรณูพงศ์	ชาวาทิน รัฐกาญจน์	ไวยุจน์ รสจันทน์	ศกพันธุ์ ทวีวงศ์	ณ อยุธยา อมรเทพ ตรีคุณา
บศุภพัฒน์ รัตนเมธี	รัตโนบล โสภา	สิชล โพธิ์เพียรทอง	ภาสกร ชูวรรณ	อานุกาพ นาวิกานุกาพ	พฤทธิ มุ่งธัญญา	

6/5

ม.ล. อภาวดี จรุงโรจน์ ครูประจำชั้น

จาตุรนต์	จักรพันธ์	ณ อุตยา	สรณัฐ	หลวงเทพ	ณัฐกิต	บุษบเกียรติ	ทรงพล	กรรณสุด	ชานู	พ่วงพุด			
ชำนาญวิทย์	ทองเหลือง	อภิรักษ์	ยงกุล	อติคม	อู๋บุษ	ชยากร	คล้ายแก้ว	อักร	ดาราบาย	ธรรมธร	โพธิ์งาม	ภูษิษฐ์	ศิริลาภพูนผล
นพดล	วัดจินดา	เพิ่มลาภ	ประทีปสิงห์	ประภากร	ศิลปะเสริฐ	พงศกร	ดาวเรือง	ณัฐเศรษฐ์	ยุววรรณ	เทวพงษ์	เสขชัยวารกุล	เฉลิมวุฒิ	หอมทอง
กฤษพล	น่วมนวล	ภาณุวัฒน์	ชันทอง	กษิติก	หรรหมพันธุ์	ศรัณย์	นาคะกุล	ชาติ	จารุจินดา	กิตตินันท์	ธรรมนิยม	ติสรณ	อินทร์รักษ์
ธนา	ณ หัทธง	ชนาวุธ	นุตามคม	ไพบุลย์	โกวิทนุสสรณ	ปวีร์ศรี	วงค์พานิช	ภาณุวิทย์	อู่ณสุข	เอกศักดิ์	อังศุวรรณ		

5/1

น.ส. วิภาธรณ์ อ่อนมาก ครูประจำชั้น

หณรัฐ	พิชัยชาญเลิศ	กุลวรรณ	แก้วแก้ว	สุภัทร	มะโนบาง	วัชรพงศ์	โอธูน้อย	ณัชพล	ทรัพย์พล	ณัฐพร	จันทนยิ่งยง	กุลพงษ์	สนใจธรรม
เกียรตินันท์	ฉัตรแก้วมณีกุล	ณฉัตร	ลิ้มทอง	นิธิวัชร	ทิพย์ทัศน์	จิณฉัตร	สุมลาร	ศาควัต	ฉิมนิกร	ธนไท	ลอยมณี	รวี	วิทยานนท์
วิดวงท์	เอนกวุธธันง	พลิชฐ์	ประยูรโคคราช	ธนารัตน์	รักษาสัตย์	ชัยยุทธ	บุญคง	ชอรวงศ์	ชินวงศ์สกุล	ชาลิต	โควีร์วงค์	เดชวิทย์	มูลทวี
						ชัยยุทธ	บุญคง	สัจญชัย	ศุภเกียรติ	กิตติพงษ์	สัจฉุทัย		

น.ส.แพรว สีมหากสุก	<i>ครูประจำชั้น</i>	ส่องแสง บุญทอง	จักรพงศ์ จันทรัตน์กุล	วิน จิตรโกธร	ภูงค์ เจริญประสบสุข
อาร์ม ฉาวราม	ณัฐกิตติ์ จิวาสุวรรณ	สุภาวัฒน์ กฤตลักษณ์กุล	ภูวจักร ภูวนานรานุบาล	ศิรินทร์ เจนการ	กฤษดา พฤทธิสาสิทธิ์
ฐกถาวรธน์ จันทรวัดนะ	มานะพันธุ์ วงศ์พิวัฒน์	หงษ์พันธุ์ ไร่ไพศาล	ศากร หุ่นสุวรรณ	พงศ์พิพัฒน์ ประศาสน์วินิจชัย	มงคล จงศิริวาณิช
ปลื้ม ดวงจันทร์ทิพย์	ตรัสสร เมฆารักษ์ภิญโญ	นันทพัทธ์ แก้วประดิษฐ์	หิรัยย์ จุลโสภณ	บัณฑิตวิษย แสงสกุล	ปานิษฐ์ จรัสวงค์
พิทยา เมฆพัฒน์	ธีรวัช จันมุกดา	ปณัญญ์ อินทรารุท			

นางละออง ศิรินาวัน	<i>ครูประจำชั้น</i>	สุระ เขมประสิทธิ์	วุฒิชัย ว่องจรีงไ	ศรายุทธ จำเริญโชคพานิช	อนันต์วัฒน์ เหลืองรักษา
ฉานนท์ เกิดเจริญ	ฉัตรภา จิววัฒน์	พิชญ์ อุทัยภาพ	ปริญญา ทศกระแสร	ทงศักดิ์ สังเวียน	นันทวิชฌ์ ภูมธน
ยุทธชัย ห่องรั้ว	ตฤป บลอนันต์	ศศวัตต์ ศิริรัตนคุ้มวงศ์	พิชิต พิษิตนภากุล	กิตติบดี จินะวัฒน์	เช็ก ดันศรีสกุล
ศันย์ สุวรรณประกร	กิติศักดิ์ เงินประเสริฐศรี	เกียรติศักดิ์ เขาวีรวิจิ	ธนกร ศรีสวัสดิ์พาณิช	ณัฐ เหมาะวิสัย	วิธินันท์ ขลายานานนท์
วิสุทธิพงษ์ บูรณะสัมฤทธิ์	ทวีโชค วีระจตุรพรพันธ์	พลพัฒน์ ธีรธานนท์	พฤทธิ หนูธีรกุล	ลอยลำ บุณาค	วราวุฒ วณิชกุล

นางฐิติมน เลิศโชคชัย	ครูประจำชั้น	ธนวิชญ์ วงศ์ทองทิ	วัญญู ชูช่วย	ชนะเมือง วิทักษมนตรี	พัทวัส ชีร์อัครวิภาส
ธีรภัทร พงษ์พินิจกัญญาญู	ตรัย วิชัยณรงค์	ธนวัฒน์ คำสวัสดิ์วงศ์	ปิยภิติ กำภูพงษ์	วรชัย รวบรวมเลิศ	กฤณ พงษ์นิทรพัทธ์
อานนท์ แสนวิเศษ	เอกชาติ ชัยจินดา	นนทนันท์ ไชยเสวี	อิทธิพงศ์ ดนัยวรรณ	กฤที ภัทรปรกรณ์	ปุณยวีร์ สุพรรณวล
ภาควุฒิ เตชะวิเศษ	นรา บุญยประสิทธิ์	นินนาท บุญนาค	กัญญา กิรติคุณท์	อชิระ สุทธิธนกุล	ศีกฤที เกตรา
นิติวิทย์ สายจันยนต์	พิทพล วัธนชัย	จาวุฒิณ ขาญกรชัย	ทักษา อุมะวิชนี	สังรบ วิริยะศิริ	มอญภูมิ สิริเวชชะพันธ์

น.ส.มารศรี นิมดิษฐ์	ครูประจำชั้น	ธนาวุฒิ มงคลเดชคุณ	ธนวัฒน์ จันทรวโรจน์	จักรกฤษณ์ สุขสดเขียว	ชลิต ทวีรัตน์
ชลประทาน มงคลเดชคุณ	อลงกรณ์ อัญฉานุเคราะห์	ประจัญพล วงษ์คนตรี	โพลีฎู กุลละวงษ์ชัย	วีรพัฒน์ สีนคำอินทร์	ทศพร วนิชวรรณค์
มรณยูว์ อิงภาสกร	พงศ์รัฐ ธนาสนะ	สุพัฒชัย ปาละวงษ์ ณ อยุธยา	เมธัส จารุเสถียร	กฤษดา สีมามรรณพ	ธีรเดช มานะมงคล
ณัฐวัฒน์ พูลยล	สุกัลย์ หุ่นสุวรรณ	พัชร อูทัยภาพ	ศิรินทร์ ศรีสมิต	อภิมุข จารุติลล	นิติวัฒน์ ยมจินดา
จิราบุทธิ์ พิริยานสรณ์	เกริกเกียรติ แก้ววิมล	ปรเมษฐ์ ยิ้มละมัย	พงษ์นันท์ จันทน์อากรณ	ปิยะวัฒน์ จุณณะปิยะ	

5/6

นางเนพร โงรี และ นายอนามัย วงษ์เวียงจันทร์ ครูประจำชั้น
 นนท์ น้อยสำราญ ดิรสรณ คุภะพัฒน์ กฤตย์ บิสสระพันธุ์
 ณัฐมิ ลิ้มศิริง กานต์ พงษ์พานิช ชิตชัย อนุฤทธิ์
 ชนะพล โยธิตัทธ์ ทองเป่าดี ทองจำเหนือ ภัทร อิศคุลย์
 สิน รัตนพันธุ์ กานพงค์ สมโรจน์รัตน์ ฤตวัชรู์ เศรษฐลักษณ์

ธนวัตร แจ่มกระจ่าง
 วรวิมล สุจิต
 สรรพสิทธิ์ ตันเจริญวงศ์
 ณัฐรุจา ธนมหามงคล
 พลภูมิ จันทระคำ

พิชญพงศ์ สุทธิสถิตย์
 ชัยชิต ศรียานนท์
 ธนวัฒน์ สันติเรนนท์
 ชนาวิทย์ นุตาคม
 สิรินทร์ เลียงเขย

กันตชัย ขยาภิรมย์
 กฤษณ์ ขอบรส
 ชิตโชค นาคสมบูรณ์
 พงศ์ภาณุ ทรัพย์ศิริ

4/1

น.ส.สมณทนา หงษ์ทอง และ นายประสงค์ ผลอินทร์ ครูประจำชั้น
 บริพนธ์ วิจิตชลชัย ศักดิ์ตระกูล เหลือบริบูรณ์ ไฉนธี วิชัยธนวัฒน์
 ทัดเทพ อยู่สวัสดิ์ ธนกร กรรณสูตร พงศกร จันทรละมุล
 ชัยภัทท์ ทิมธวานนท์ อนุวัฒน์ บำรุงผล ปรีชญ์ พงษ์พานิช
 ปกกฤษณ์ ปัญญาสิทธิ์ จักรพงษ์ มหพันธ์ทิพย์ เนรินทร์ แจ่มสว่าง
 วัชรโบล โสภา วรุตมาศ สุขสวัสดิ์ ณ อပ္พญา ภาวพันธ์ คงจำเนียร
 กันต์ ดิษฐาน สรรเสริญ ตั้งกนกวิทยา ศิริธร เพ็ญสุวรรณ

สุรวุฒิ นันทยาภูษิต
 หิรัญ แสงหิรัญ
 ชีระวัฒน์ คำสวัสดิ์วงศ์
 วรตล แจ่มรุ่งฟ้า
 มานะพงษ์ วงศ์วิวัฒน์
 กันต์สิทธิ์ สุดลาภา

กฤตติชัย นิยมไทย
 พิพัฒน์ นางาม
 นันทวัฒน์ กรอบบาง
 หิรัมิตร บูรมี
 ปาน ไพบูลย์พงษ์
 จณัตว์ ลักษณะสมพงศ์

วรธรรม กลิ่นทอง
 กิตคนไชย ปลั๊สโรบล
 ดิสรณ์กมล กนกรัมย์
 วิศาลศิริ โชติกิตติกุล
 ศิริวุฒิ อัครวิศิริศิลป์
 สมสิริระ วรณประภา

4/2

น.ส.จิตตรา วุฒิโชค และ นายศราวุธ กัญญาพันธ์ ครูประจำชั้น
 ทรงจักร ฝั่งบุญ ณ อยุธยา นรัศวร์ โคมสวัสดิชัย อธิภัทร วดจินดา
 ฉัตรตระกูล มัชฌิ กุขงค์ จอบิหมเวศน์ อธิภัท สุเสารัจ
 นนท์ ฉัตรแก้วมณีกุล จุมพล ทิจารณ์สรรงค์ ทวีรัฐ รัตนเศรษฐ
 กุริวัฒน์ เสมอวงศ์ กัสณะ กุลตั้งวัฒนา ประค์ นาคะ
 วิศรุต สายเพชร ธนัท พจน์เกษมสิน อัคราโชติ เทียรประสม
 ไพโรจน์ อังคสุวรรณ ปวีณวัช ปุสสะ ดุลหัต สวรรคหัต

กานต์ โสภณรณฤทธิ
 ดิฉณภพ ชุ่มแจ่ม
 อิศระ นवलหนูปล้อง
 มยุร โทธารามิก
 ชรินทร์ สุขกุล
 บารมี สรวัสวสี

คณะวัฒน์ อักกาชน
 ประเมษฐ์ จิโกภ
 อนุสรณ์ มัชฌิม
 ธนดล โทธารามิก
 ภาณุพงศ์ คร้ามนิยา
 ณัฐพงษ์ วายุพัฒน์

พัฒนาพงศ์ นางาม
 ทศพล จักรพันธ์ ณ อยุธยา
 ชัยกฤต งามทอง เกียรติ
 ทศพล ศศิวิรางกูล
 ปิติภัทร วรรณโพธิ์
 เฉษฐา ทิมอ้อม

“เรานักเรียนมหาดเล็กเด็กในหลวง”

ผู้เขียนได้รับการขอร้องจากน้องๆ นักเรียนวชิราวุธฯ รุ่น ๗๑ ขอให้เขียนบทความเรื่องโรงเรียน ขอใช้คำว่าน้องๆ ทั้งที่ควรจะเรียกว่า “ลูก” หรือ “ลูกศิษย์” มากกว่า เพราะว่าตามอายุแล้วก็ยังเป็นลูกของผู้เขียนได้ และถ้าผู้เขียนไม่ประสบ “พายุ” พัดกระหน่ำจนต้องออกจากโรงเรียนไปปฏิบัติหน้าที่สนองพระเดชพระคุณในหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการมูลนิธิพระบรมราชานุสรณ์พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ในพระบรมราชูปถัมภ์แล้ว ก็คงได้สอนลูกศิษย์รุ่นนี้ในวิชาใดวิชาหนึ่งเป็นแน่ เหตุที่เรียกว่าน้องนั้นสืบเนื่องมาจาก ครั้งหนึ่งผู้เขียนได้เคยร่วมสนองพระเดชพระคุณในสันเกล้าฯ ร่วมกับนักเรียนเก่ามหาดเล็กหลวง ขุนตำรวจเอก พระมหามนตรีศรีศรีครักษ์สมุห อธิบดีเจ้ากรมพระตำรวจหลวงในขบว ซึ่งมีอายุคราวปู่ แต่ท่านกรุณาเรียกผู้เขียนว่า “น้อง” โดยตลอด ท่านว่า “เพราะเรามีพ่อองค์เดียวกัน” พ่อในความหมายนี้คือ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งได้เคยมีกระแสพระราชดำรัสพระราชทานนักเรียนมหาดเล็กหลวง เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๔๕๖ ว่า “...เจ้าเหล่านี้ข้าถือเหมือนลูกของข้า ส่วนตัวเจ้า เจ้าก็ต้องถือว่าข้าเป็นพ่อเจ้า..” กระแสพระราชดำรัสนี้นับเป็นเครื่องแสดงพระมหากรุณาอันสุดจะพรรณนา และคงจะฝังอยู่ในดวงจิตของเราเหล่านักเรียนวชิราวุธฯ ทุกคนตราบนานชีวิตจะหาไม่

พระมหากษัตริย์คุณในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่ได้พระราชทานไว้แก่โรงเรียนและนักเรียนมหาดเล็กหลวงนั้นมากพันสุดจะพรรณนา แม้แต่จะเสด็จสวรรคตไปแล้วเป็นเวลากว่า ๗๐ ปี แต่พระมหากษัตริย์คุณในล้นเกล้าฯ ก็ยังคงอยู่คู่กับโรงเรียนและนักเรียนวิชาวุฒวิद्याลัยสืบมาตราบนานทุกวันนี้ ในโอกาสที่น้องๆ มาขอให้เขียนเรื่องราวฝากไว้เป็นที่ระลึกในหนังสือรุ่นนี้ แรกๆ ก็หนักใจอยู่เหมือนกันว่าจะเขียนเรื่องอะไรดี เพราะเรื่องเกี่ยวกับโรงเรียนก็ได้เขียนไปในโอกาสต่างๆ จนคิดว่ามากพอแล้วพอดีเหลือไปเห็นรูปถ่ายตัวเองแต่งเครื่องแบบนักเรียนวิชาวุฒเมื่อครั้งยังเรียนอยู่ชั้นประถมปีที่ ๓ เมื่อกว่า ๓๐ ปีมาแล้ว ทำให้หวนรำลึกไปถึงช่วงหนึ่งในชีวิตเมื่อครั้งยังเป็นเด็กนักเรียนตัวเล็กๆ ในวิชาวุฒวิद्याลัย ได้เห็นท่านกรรมการโรงเรียนและผู้ปกครองนักเรียนแต่งเครื่องแบบชาวติดุดมทองและอินทนูทองมาเฝ้าฯ รับเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ตลอดจนพระบรมวงศานุวงศ์ ซึ่งได้เสด็จฯ มาในงานของโรงเรียนเป็นประจำทุกปี แล้วมอญยอนดูเครื่องแบบที่ตัวเราสวมอยู่ดูข้างด้อยค่าเสียนี้กระไร เพราะเครื่องแบบนักเรียนวิชาวุฒฯ ดุดมก็เป็นดุดมเงิน แดงคอหรือก็สีน้ำเงินคาดแถบเงิน ยิ่งเวลาที่ออกไปเชียร์รักบี้ที่นอกโรงเรียนแล้วพบว่านักเรียน ภ.ป.ร.ราชวิद्याลัยเขาใช้ดุดมทองและแดงคอคาดแถบทองด้วยแล้ว ยิ่งเกิดข้อเปรียบเทียบมากขึ้น เพราะเงินกับทองเมื่อเทียบค่าเป็นตัวเงินที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมายแล้ว ราคาของทองย่อมสูงกว่าค่าของเงินอยู่เสมอ

ต่อมาเมื่อมีโอกาสได้ศึกษาเรื่องราวของโรงเรียนมากขึ้น ความน้อยเนื้อต่ำใจที่คงฝังอยู่ในใจของผู้เขียนมาแต่เด็กได้สูญสลายหายไปสิ้น คงมีแต่ความปิติปลาบปลื้มและสำนึกในพระมหากษัตริย์คุณเป็นล้นเกล้าฯ หาที่สุดมิได้มาแทนที่ เพราะได้ทราบว่า เครื่องแบบนักเรียนวิชาวุฒฯ นั้น พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว องค์พระผู้พระราชทานกำเนิดวิชาวุฒวิद्याลัย ได้ทรงพระราชดำริขึ้นด้วยพระองค์เอง และได้โปรดให้ใช้เครื่องแบบของนักเรียนมหาดเล็กหลวงมาแต่แรกตั้งโรงเรียน กับได้โปรดให้นับเนื่องเป็นส่วนหนึ่งของพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวข้าราชการพลเรือนในพระราชสำนักนี้ รัตนโกสินทรศก ๒๔๓๙

เครื่องแบบนักเรียนวิชาวุฒวิद्याลัย อันประกอบด้วย หมวกหนีบสักหลาดสีน้ำเงิน มีตราพระมหามงกุฎเงิน และ ดุดมเงินตราพระมหามงกุฎที่หน้าหมวก เสื้อแบบราชการ (ราชปะแตน) สีขาว ติดุดมตราพระมหามงกุฎเงิน กางเกง ขาสั้นสีน้ำเงินแก่ กุ้งเท้ายาวสีดำและรองเท้าหนังสีดำนั้น คือ เครื่องหมายของผู้ที่ได้ชื่อว่า “เรานักเรียนมหาดเล็กเด็กในหลวง” ซึ่งเป็นตอนต้นของบทเพลงพระราชนิพนธ์ “เราเด็กในหลวง” ซึ่งพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานให้เป็นเพลงประจำโรงเรียนมหาดเล็กหลวง และกองลูกเสือหลวงมาแต่แรก พระราชทานกำเนิดโรงเรียน และเมื่อโปรดเกล้าฯ ให้ยกกองลูกเสือหลวงขึ้นเป็นกรมนักเรียนเสือป่าหลวงแล้ว ก็ได้โปรดให้นักเรียนเสือป่าหลวงขับร้องบทเพลงนี้เป็นเพลงประจำหน่วยสืบต่อมา และเมื่อผู้เขียนยังเป็นนักเรียนวิชาวุฒวิद्याลัย เมื่อเกือบๆ ๓๐ ปีที่แล้ว ก็ได้ร้องเพลงนี้เป็นประจำทุกคืน ก่อนที่จะสรรเสริญพระบารมีแล้วเข้านอน

บทเพลงพระราชนิพนธ์ “เราเด็กในหลวง” นี้ นอกจากจะมีเนื้อร้องที่ปลุกฝังให้นักเรียนเป็นผู้จงรักภักดีต่อ ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ พร้อมถวายชีวิตเพื่อรักษาอธิปไตยของชาติแล้ว ยังมีความหมายที่ลึกซึ้งแสดงให้เห็นถึงน้ำพระราชหฤทัยในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งเปี่ยมล้นไปด้วยพระมหากษัตริย์แก่เหล่าราชบริพารตัวน้อยๆ ของพระองค์ ซึ่งทรงเรียกว่า “เด็กในหลวง” เป็นยิ่งนัก

ในโอกาสนี้ จึงขออัญเชิญตอนต้นของบทพระราชนิพนธ์ “เราเด็กในหลวง” ที่ว่า “เรานักเรียนมหาดเล็กเด็กในหลวง” มาขยายความพอเป็นสังเขป เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติยศและเป็นเครื่องเตือนใจนักเรียนวิชาวุฒฯ ทุกๆ คน ให้สำนึกในพระมหากษัตริย์คุณมีรู้อ้อมคลាយ

เครื่องแบบของนักเรียนมหาดเล็กหลวง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวข้าราชการพลเรือนในพระราชสำนักนี้

มหาดเล็ก

“...ก่อนอื่นจะต้องถามว่ามหาดเล็กคืออะไร ขอดตอบว่าคือผู้ที่รับใช้พระราชารหรือเจ้านาย มหาดเล็กติดกับข้าราชการและข้าในกรมอื่นๆ ดังนี้คือ เป็นผู้รับใช้ที่อยู่ใกล้พระองค์ เจ้านายของตนยิ่งกว่าผู้อื่น เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้ที่เป็นมหาดเล็กจึงจำต้องเลือกสรรผู้ที่ไว้วางพระราชหฤทัยแห่งเจ้าได้ การที่จะเลือกคนอย่างนั้น ถ้าจะว่าไปตามการที่ควรก็ต้องตรวจตราทราบความประพฤติและอัธยาศัยของบุคคลก่อน จึงจะทราบได้ว่าเป็นคนควรไว้ใจได้หรือไม่ แต่ถ้าจะตรวจตราจริงเช่นนี้ก็จำจะต้องรอดูอยู่นานนัก ส่วนมหาดเล็กนั้นท่านประสงค์ผู้ที่ยังเยาว์ เพื่อจะได้ใช้ไต่คล่องแคล่ว ถ้าจะมีวรคุณนิสัยดูอัธยาศัยและดูความประพฤติแล้ว ก็ย่อมจะไม่ได้ผู้ที่มีอายุสมควรแก่ความประสงค์นั้นอยู่เอง เพราะฉะนั้น ท่านจึงคิดผ่อนผันไปทางเลือกสรรบุตรผู้มีดีมีตระกูล โดยเหตุที่บุคคลชนิดนี้มีความอบรมอันดี อาจหันไปหาทางดีทางชอบได้มากกว่าผู้ที่ขาดความอบรม เพราะเหตุนี้แหละจึงเกิดมีข้อจำเป็นขึ้นว่าผู้ที่เป็นมหาดเล็กต้องเป็นบุตรผู้มีดีมีตระกูลดี

ก็ทำไมผู้มีดีมีตระกูลดีจึงยินยอมหรือบางทีถึงขวนขวายให้บุตรตนได้เป็นมหาดเล็กนักเล่า ควรหรือที่ผู้มีดีมีตระกูลจะไปกระทำการซึ่งดูคล้ายๆ กับการของบ่าว ในข้อนี้ต้องแก้ว่าที่จริงไม่ควรคิดว่ามหาดเล็กเป็นบ่าว ควรคิดเทียบเป็นศิษย์มากกว่า ก็พาลูกไปฝากเป็นศิษย์ท่านอาจารย์ในวัดทำไมไม่เป็นที่เสียหาย ท่านอาจารย์ก็ใช้ศิษย์ให้ทำงานปฏิบัติต่างๆ เช่นบ่าวเหมือนกัน ที่บิดามารดาไม่รังเกียจในการที่บุตรต้องรับใช้อาจารย์นั้นก็เพราะเห็นว่าท่านอาจารย์ท่านให้ความรู้

พระยานเรนทรราชา (ม.ล.อุรา คนजर) นักเรียนมหาดเล็ก เลขประจำตัว ๓ จบจากโรงเรียนเป็นคนแรก และโปรดให้ออกรับราชการในกรมมหาดเล็กเป็นคนแรก

บุตรตนจึงปฏิบัติท่านเป็นการตอบแทนจะนี้ไม่ใช่หรือ มหาดเล็กเจ้านายก็ปฏิบัติท่านโดยฐานตอบแทนเหมือนกัน เพราะการที่อยู่ใกล้ชิดพระองค์ท่านย่อมมีโอกาสได้ทราบการงานต่างๆ ซึ่งมีอาจรู้อื่นดีเท่า ถ้าจะนึกถึงพงศาวดาร ไม่ต้องย้อนขึ้นไปนานนักก็คงจะแลเห็นปรากฏได้ว่าผู้ที่มีชื่อเสียงตราไว้ในแผ่นดินนั้น ได้เริ่มต้นเป็นมหาดเล็กมาก่อนสักกี่คน เพราะเหตุไรเล่า ก็ไม่ใช่เพราะมหาดเล็กเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดพระองค์หรือ จึงสามารถกระทำการใหญ่โตจนมีชื่อเสียงได้ในสมัยก่อนซึ่งยังไม่มีโรงเรียนมากเหมือนในกาลบัดนี้ ลองคิดดูเถิดว่าโรงเรียนไหนจะดียิ่งกว่าอยู่กับเจ้า ครูไหนจะดีไปกว่าเจ้า ถ้าเราประสงค์ทราบการงานซึ่งควรจัดตัดแปลงในแผ่นดิน เดียวนี้เสียอีกยังพอหาวิชาได้ในโรงเรียนต่างๆ แต่โบราณท่านว่าไว้ว่า “สิบปากว่าไม่เท่าตาเห็น” ถึงจะฟังคำแนะนำสั่งสอนในโรงเรียนสักเท่าใด คงยังสู้ที่อยู่ใกล้เจ้านายไม่ได้อยู่นั่นเอง เพราะได้เห็นลักษณะที่ท่านทรงจัดการงานต่างๆ และได้ฟังท่านตรัสสั่งการงานอีก อันเป็นสิ่งจำเป็นทั้งสองประการ แม้นแต่ในยุโรปซึ่งนับว่ามีโรงเรียนสอนวิชาทุกชนิด ผู้มีประสงค์จะให้บุตรมีชื่อเสียงทางปกครองยังต้องนำบุตรไปฝากให้เป็นเลขานุการของท่านอำมาตย์ต่างๆ ผู้มีชื่อเสียงเพื่อให้ได้ศึกษาทางการด้วยความชำนาญโดยตนเอง นี้ก็เพราะโรงเรียนสอนวิชาอื่นๆ อาจจัดตั้งขึ้นได้หมด แต่โรงเรียนสอนวิธีเป็นนายคนนั้นตั้งไม่ได้ เพราะจะหาอาจารย์ที่ไหนมาสอนวิชานี้ ผู้ที่สามารถจะสอนได้ดีก็มีหน้าที่กระทำการเพื่อประโยชน์แผ่นดินในการอื่น ผู้ที่มีเวลาจะสอนได้ก็ไม่มีความสามารถ จึงเป็นอันต้องศึกษากับทางปากตนรับใช้ท่านผู้สามารถนั่นเอง เพราะเหตุฉะนั้นแหละ ถึงจะตั้งโรงเรียนและวิทยาลัยขึ้นอีกก็แห่งกิติ วิธีถวายบุตรเป็นมหาดเล็กเจ้านาย คงจะยังเป็นทางดีกว่าทางอื่นอยู่ นั่นเอง และผู้มีสติปัญญาตรึตรองเห็นทางไกลดังกล่าวแล้วคงจะต้องขวนขวายหาเจ้าให้บุตรเป็นที่พึ่งอยู่อย่างเดิมนั่นเอง ถึงท่านผู้มีวิชาชั้นใหม่จะกล่าวอย่างไรก็ตาม ความจริงเป็นดังกล่าวนั้นแล้ว.....”¹

1 “พระบรมราโชวาท เรื่องมหาดเล็ก พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร (เมื่อดำรงพระอิสริยยศเป็นสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร พระราชทานเจ้าหมื่นศรีศรีรักษ์” เรื่องมหาดเล็ก ของกรมศิลปากร, พิมพ์เป็นอนุสรณ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ พันเอก นายวรการบัญชา (บุญเกิด สุนันตานนท์) ป.จ., ม.ป.ช., ม.ว.ม. ณ เมรุหน้าพลับพลาอิศริยาภรณ์ วัดเทพศิรินทราวาส วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๑๗, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พระจันทร์, พ.ศ. ๒๕๑๗), หน้า ๙๐-๙๒.

โรงเรียนในสมัยก่อนขึ้นครองราชย์

ในส่วนพระองค์ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว แต่ครั้งยังทรงดำรงพระอิสริยยศที่ สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้ามหาวชิราวุธ กรมขุนเทพทวารวดี นั้น ก็ได้มีเจ้านาย และข้าราชการตลอดจนพ่อค้าประชาชนนำบุตรของตนถวาย เป็นมหาดเล็กเข้าในกรมมาเป็นลำดับ ครั้นเมื่อทรงได้รับพระราชทานสถาปนาพระอิสริยยศเป็น สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราวุธ สยามมกุฎราชกุมาร และได้เสด็จพระราชดำเนินนิวัติพระมหานครภายหลังจากที่ทรงสำเร็จการศึกษาจากประเทศอังกฤษ ในปลายปี พ.ศ. ๒๔๔๕ แล้ว ก็ได้ทรงพระมหากรุณาชุบเลี้ยงบุตรหลานเจ้านายและข้าราชการเป็นจำนวนมากยิ่งขึ้น ทรงรับเป็นพระราชบุตร อบรมมหาดเล็กเข้าในกรมเหล่านี้ด้วยพระองค์เองตลอดมา ตราบจนได้เสด็จเสวยสิริราชสมบัติ ดังที่ พระยาสุรินทรพิพิธ (เชย มัมวิบูลย์) ซึ่งเป็นมหาดเล็กข้าหลวงเดิม² มาแต่ครั้งนั้น ได้เล่าไว้ใน "สวนอนุสรณ์" ซึ่งพิมพ์ลงในวชิราวุธานุสรณ์สาร มีใจความสำคัญตอนหนึ่งว่า

".....บรรดาเด็กที่อยู่ในวัยเล่าเรียนซึ่งผู้ปกครองนำไปถวายตัวเป็นมหาดเล็กรับใช้นั้น ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ส่งเข้าศึกษาตามโรงเรียนต่างๆ ทุกคน ตามพื้นวิชาหรือ วิทยฐานะของเด็กแต่ละคนๆ เช่น เข้าศึกษาในโรงเรียนนายร้อยทหารบก โรงเรียนนายเรือ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนราชวิทยาลัย³ โรงเรียนมหาดเล็ก⁴ และที่พื้นการศึกษา ยังต่ำก็เข้าเรียนที่โรงเรียนวัดมหาธาตุ⁵ เป็นต้น แม้กระนั้น เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๐ ก็ยังทรงตั้งโรงเรียนขึ้นในวังสราญรมย์เป็นพิเศษ โรงเรียนนี้มิได้มีการสอนตามหลักสูตรของกรมศึกษาธิการ แต่มีสอนเฉพาะวิชาพิเศษเป็นบางวิชา เท่านั้น เช่น กฎหมาย การทหาร การปกครอง เศรษฐศาสตร์ ภูมิศาสตร์สากล ประวัติศาสตร์สากล และภาษาอังกฤษ

2 หมายถึงผู้ที่ได้ถวายตัวเป็นมหาดเล็กเข้าในกรมมาแต่ครั้งยังทรงดำรงพระอิสริยยศเป็น สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร

3 โรงเรียนราชวิทยาลัย ยุคที่ ๒ ที่ตำบลบ้านสมเด็จพระยา

4 ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๕๓ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามว่า "โรงเรียนข้าราชการพลเรือนของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว" และในปี พ.ศ. ๒๔๕๙ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สถาปนาขึ้นเป็น "จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย"

5 ปัจจุบันคือโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

6 พระยาสุรินทรราชา (นกยูง วิเศษกุล)

7 พระยาสุรินทรพิพิธ, "สวนอนุสรณ์" ที่เดียวกัน

พระองค์ทรงเป็นพระอาจารย์สอนหลายวิชา พระยาสุรินทรราชา⁶ เป็นอาจารย์ผู้ช่วย และได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกบางท่านมาเป็นอาจารย์สอนในบางวิชาด้วย ส่วนผู้เข้ารับการศึกษา นั้นมีหลายพวกด้วยกัน นับแต่พวกข้าราชการมหาดเล็กที่มีพื้นการศึกษาขั้นต้นเพียงพอ พวกรุ่นเด็กที่เรียนจากโรงเรียนต่างๆ มาแล้ว แต่ยังมีได้รับราชการหรือไปเรียนต่อ ณ ที่ใดอีก กับพวกเด็กที่ไปเรียนตามโรงเรียนต่างๆ ดังกล่าวแล้ว เมื่อกลับจากโรงเรียนก็เข้าสมทบเรียนด้วยตามโอกาส ด้วยลักษณะการเป็นดังนี้ จึงกล่าวว่าโรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนพิเศษ....."⁷

กำเนิดโรงเรียนมหาดเล็กหลวง

เมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จสวรรคต ในวันที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๕๓ แล้ว พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ก็ได้ทรงรับรัชทายาทเสด็จดำรงสิริราชสมบัติเป็นพระมหากษัตริย์สืบต่อจากสมเด็จพระบรมชนกนาถแล้ว ก็ได้ทรงพระอนุสรณ์

".....คำนึงถึงโบราณราชประเพณีที่มีมาว่า พระราชาธิบดีเมื่อได้เสด็จผ่านพิภพแล้ว ทรงรำพึงถึงบุพเพกตบัพพัญญาที่ได้ทรงสั่งสมมาจนพระองค์ได้ทรงบรรลุถึงซึ่งตำแหน่งที่สูงสุดในแผ่นดิน ได้ทรงรับมอบเป็นผู้ครอบครองรัฐสีมาแผ่นดินอาณาเหนือประชาชนให้อยู่ร่มเย็นเป็นสุข จึงทรงสร้างพระอารามขึ้นไว้ให้เป็นที่เฉลิมพระราชสรีรธา และเพื่อให้เป็นสถานที่สถิตย์แห่งพระภิกษุสงฆ์ผู้ทรงศีลสุตาธิคุณ

เจ้าพระยา
ธรรมศักดิ์มนตรี
(สนั่น เทพหัสดิน
 ณ อยุธยา)

เป็นผู้ค้าจนพระบวรพุทธศาสนาให้ถาวรอยู่เพื่อประโยชน์แห่ง
นิกรชน นับว่าพระมหากษัตริราชทรงกระทำกรเพื่อ
ประโยชน์แห่งชาติบ้านเมืองและพสกนิกรได้อย่างหนึ่ง

ส่วนพระองค์เมื่อทรงรับพระราชภาระเป็นผู้ปกครอง
อาณาประชาราษฎร์ทั่วรัฐสีมาสนองพระองค์พระบาทสมเด็จพระ
จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวปิยมหาราชแห่งคนไทยและสมเด็จพระ
พระบรมชนกนารถของพระองค์ ก็ได้ทรงรำพึงถึงพระราช
ประเพณีโบราณอันกล่าวมาแล้ว และทรงรำพึงถึงบุญเพกตะ
บุญญาตาแลบุคคลที่ได้ทรงสั่งสมมาจึงได้เสด็จมาดำรงอยู่ใน
ฐานะแห่งผู้มีทรัพย์และทรัพย์ที่พระองค์ทรงมีอยู่นั้น ทรง
พระราชดำริเห็นว่าจะจับจ่ายใช้สอยในทางใดก็จะได้ทรง
รับผลความพอพระราชหฤทัยเท่าทางที่จะให้อาษาประชาชน
ของพระองค์ทั้งชาติอยู่เป็นปึกแผ่นแน่นหนา เพื่ออุดหนุนพระ
บวรพุทธศาสนาให้ถาวรอยู่ตลอดชั่วกาลปาวสาน

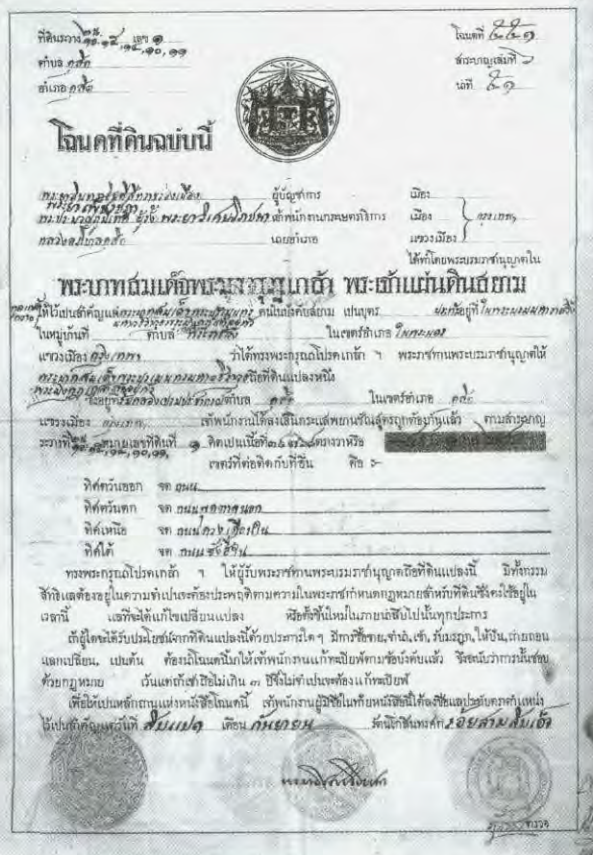
แต่พระองค์มาทรงรู้สึกว่ในกาลบัดนี้ พระอาราม
สำคัญ ในพระมหานครนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ในพระบรมราชวษจักรีที่ได้เสด็จเสด็จถึงวลัยราชย์มาก่อน
พระองค์ถึง ๕ รัชกาลแล้วนั้น ก็ได้ทรงสถาปนาขึ้นไว้แล้ว
หลายพระอาราม แลพระองค์ผู้เป็นทนายาสืบสันตติวงศ์ก็
ทรงหนุนบำรุงแลปฏิสังขรณ์พระอารามเหล่านั้นอยู่แล้ว ครั้น

พระองค์จะทรงสถาปนาพระอารามขึ้นใหม่ก็จะมีเกินกว่าความ
จำเป็นในส่วนทางบำรุงพระศาสนาซ้ำจะเป็นภาระเพิ่มขึ้นโดย
ไม่มีผลดีเพียงพอ อนึ่งพระอารามต่าง ๆ นั้นก็ย่อมเป็นสำนักที่
ศึกษาของกุลบุตรมาแต่โบราณกาล แต่ในบัดนี้สมัยนี้ การ
ศึกษาต้องจัดการให้แพร่หลายไพศาลยิ่งขึ้นกว่าเก่าก่อน
เพราะว่าความเจริญแห่งประเทศบ้านเมืองในสมัยต่อไปนี้ที่
จะเป็นปึกแผ่นแน่นหนาได้แท้จริงก็ด้วยอาศัยศิลปวิทยาเป็น
ที่ตั้ง จึงมีพระราชประสงค์จะทรงหนุนบำรุงการศึกษาของชาติ
บ้านเมืองให้รุ่งเรืองทันเขาอื่น.....พระราชดำริเรื่องนี้ได้มี
มาแต่ครั้งยังดำรงพระเกียรติยศอยู่ในตำแหน่งสมเด็จพระ
ยุพราช คือ ได้ทรงจัดโรงเรียนขึ้นในตำหนักสวนจิตรลดาและ
วังสราญรมย์.....ได้ทรงจัดการศึกษาด้วยพระองค์ แต่ในครั้ง
นั้นเป็นแต่ทรงจัดขึ้นเล็กน้อย คือ ให้มีนักเรียนเฉพาะแต่
มหาดเล็กข้าในกรม วิชาที่สอนก็เป็นแต่ขั้นต่ำๆ เพื่อเป็นการ
ทดลองพอเป็นทางที่จะได้ทรงพระราชดำริต่อไป ก็เป็นอันได้
สมพระราชประสงค์ตามควรแก่การในครั้งนั้น..."

ครั้นเสร็จการพระราชพิธีบรมราชาภิเษกเฉลิมพระราช
มณเฑียร อันเป็นการพระราชพิธีสำคัญที่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ซึ่งทรงรับรัชทายาทจะต้องเร่งกระทำเพื่อให้การเสด็จดำรงสิริ
ราชสมบัติเป็นพระมหากษัตริย์โดยสมบูรณ์ตามโบราณราช
ประเพณีเสร็จสิ้นลงในปลายเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๕๓
แล้ว ก็ได้ทรงพระราชดำริที่จะจัดการวางรากฐานการศึกษา
ของชาติขึ้นเป็นพระราชกรณียกิจสำคัญลำดับแรกในรัชกาล
ด้วยทรงพระราชดำริว่า "...ประเทศทั้งหลายย่อมเจริญได้ด้วย
การศึกษา ประเทศใดปราศจากการศึกษาประเทศนั้นต้องเป็น
ป่าเถื่อน..."⁸

ในการนี้ ได้โปรดเกล้าฯ ให้เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี
(สนั่น เทพหัสดิน ณ อยุธยา) แต่ครั้งยังเป็นพระยาไพศาล
ศิลปศาสตร์ อธิบดีกรมศึกษาธิการ กระทรวงธรรมการ ไปเฝ้า
ทูลละอองธุลีพระบาทเป็นการส่วนพระองค์ ณ พระที่นั่งจักรี
มหาปราสาท เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๓ เพื่อเรียน
พระราชปฏิบัติเรื่องการวางรากฐานการศึกษาของชาติตาม
แนวพระราชดำริในพระองค์ ซึ่งได้ทรงตั้งพระราชหฤทัยที่จะ
ขยายการจัดการศึกษาพื้นฐานออกไปทั่วราชอาณาจักรให้
แล้วเสร็จภายใน ๓๕ ปี นับแต่เสด็จเสวยสิริราชสมบัติ เพื่อ
เป็นการเตรียมพสกนิกรของพระองค์ให้พร้อม ก่อนที่จะได้

8 พระราชดำริตอบ ในการเสด็จพระราชดำเนินโรงเรียนมหาดเล็ก
หลวง ทอดพระเนตรคารวะมิ่งและทูลเกล้าฯ ถวายผลของพระองค์
อาจารย์ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๖

โปรดเกล้าฯ พระราชทานการปกครองตนเองตามระบอบ
ประชาธิปไตยตามแบบนานาอารยประเทศต่อไป

ในโอกาสเดียวกันนั้น ได้โปรดเกล้าฯ ให้เจ้าพระยาธรรม
ศักดิ์มนตรี ไปดำเนินการเปิดโรงเรียนสำหรับมหาดเล็ก
ข้าหลวงเดิมซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ส่งไปศึกษา
เล่าเรียนตามโรงเรียนต่างๆ ได้มาเรียนรวมกัน ณ โรงเรียนที่
จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดขึ้นตามหลักสูตรซึ่งทรง
พระราชดำริขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการที่จะทรงพระราช
วินิจฉัยจัดการศึกษาของชาติต่อไป

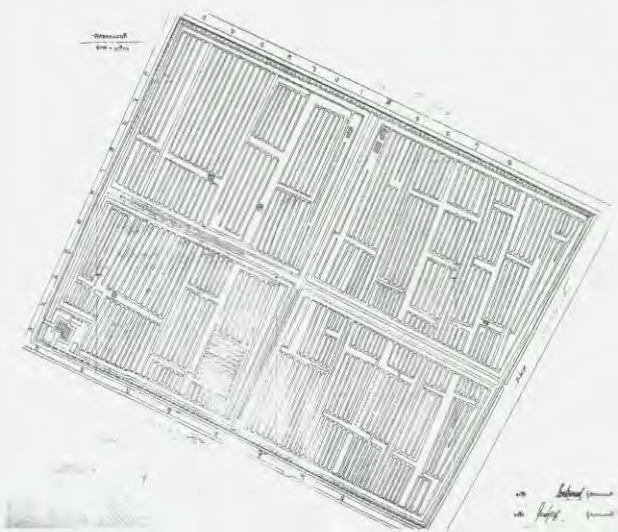
เมื่อเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี ได้รับพระราชกระแสตั้ง
กล่าวมาแล้ว ก็ได้ย้ายนักเรียนมหาดเล็กข้าหลวงเดิมซึ่งเปิด
การเรียนการสอนอยู่ที่พระราชวังสราญรมย์ จำนวน ๓๖ คน
พร้อมกับ "...ได้เลือกและรับครูจากกรมศึกษาธิการ ๓ คน
คือ นายสอน⁹ นายสนั่น¹⁰ นายทองอยู่ ซึ่งเป็นครูมี
ประกาศนียบัตรทั้ง ๓ คน..."¹¹ ไปเปิดการเรียนการสอน
เป็นการชั่วคราวที่โรงเรียนราชกุมารเก่า ใกล้หอพิพิธราชมณเฑียร
ในพระบรมมหาราชวัง เนื่องในการพระราชพิธีเฉลิมพระ
ชนมพรรษาครั้งแรกในรัชกาล ซึ่งตรงกับวันอาทิตย์ที่ ๓
มกราคม พ.ศ. ๒๔๕๓ โดยได้จัดให้เริ่มการเรียนการสอนมา
ตั้งแต่วันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๓ ซึ่งตรงกับวันพฤหัสบดี
ที่โบราณท่านถือว่าเป็นวันครู ในการเปิดเรียนครั้งแรกที่
โรงเรียนราชกุมารเก่า นั้น เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี ผู้รับ
กระแสพระบรมราชโองการ

"...ได้ประชุมนักเรียนทั้งหมดเวลา ๔ โมงเช้า กล่าว
เตือนใจให้รู้สึกพระมหากษัตริย์อันยิ่งใหญ่ และให้เข้าใจ
หน้าที่ที่จะต้องตั้งใจสวามิภักดิ์จงรักภักดีต่อใต้ฝ่าละอองธุลี
พระบาท และตั้งใจแสวงความชอบอันดี ทำตัวให้สมควรแก่ที่
จะรับราชการใกล้ชิดสนองพระเดชพระคุณสืบไปเบื้องหน้า
ให้สมแก่ที่ได้ทรงพระมหากษัตริย์ชุบเลี้ยงมีพระเดชพระคุณเป็น
ล้นเกล้าฯ หาที่สุดมิได้ เมื่อขึ้นแจ้งเสร็จแล้วครูและนักเรียน

ทั้งหลายได้บ่ายหน้าสู่พระที่นั่งจักรีมหาปราสาทพร้อมกับ
กระทำในระลึกถึงพระมหากษัตริย์คุณ และถวายคำนับแล้ว
นั่งลงยังที่ต่อนี้ไปได้ทำพิธีไหว้ครูตามธรรมเนียมของกรม
ศึกษาธิการ คือให้นักเรียนจุดธูปเทียนบูชาที่โต๊ะหนังสือ ซึ่ง
จัดตั้งไว้โดยเฉพาะแล้วให้นักเรียนอ่านคำไหว้ครูด้วยกิริยาเคารพ
ต่อนั้นไปก็ได้เริ่มการสอนแปลลำดับมา....."¹²

ต่อมาวันที่ ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๔๕๓ จึงทรงพระ
กรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามโรงเรียนซึ่งทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดขึ้นใหม่นี้ว่า "โรงเรียน
มหาดเล็กหลวง" อันมีนัยสำคัญว่า ผู้ที่ได้ศึกษา
เล่าเรียนในโรงเรียนนี้ ล้วนเป็นผู้ที่ได้ถวายตัวเป็น
มหาดเล็กในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งนอกจาก
จะต้องมีหน้าศึกษาเล่าเรียนตามหลักสูตรของกระทรวง
ธรรมการและหลักสูตรพิเศษของโรงเรียนแล้ว
นักเรียนในโรงเรียนนี้ยังต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการสนอง
พระเดชพระคุณองค์พระประมุขของชาติตามควรแก่
โอกาสหรือสุดแต่พระราชอัธยาศัย อีกทั้งเมื่อสำเร็จ
การศึกษาเล่าเรียนจากสำนักนี้แล้ว ก็จะทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ บรรจุเข้ารับราชการสนองพระเดชพระคุณ
ในกรมมหาดเล็กหลวง หรือหากมิได้เข้ารับราชการก็
ยังทรงพระมหากษัตริย์พระราชทานพระบรมราชานุญาต
ให้แต่งเครื่องยศมหาดเล็ก เพื่อได้เฝ้าฯ เหนชมพระบารมี
ได้เสมือนครั้งยังเป็นนักเรียนมหาดเล็กหลวง

อนึ่ง ในวันเดียวกันนั้น ก็ได้โปรดเกล้าฯ ให้ขนานนาม
โรงเรียนมหาดเล็กซึ่งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งขึ้นเพื่อฝึกหัดกุลบุตร

ยังที่ดินท้ายโหนดที่สวนกระดัง แสดงลักษณะห้องรื่องสวน
ก่อนมีการปรับพื้นที่เป็นโรงเรียนมหาดเล็กหลวง

9 ต่อมาได้รับพระราชทานยศและบรรดาศักดิ์เป็น หัวหมื่น พระยา
บริหารราชมานพ (สอน ครุเกตุ)
10 ต่อมาได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์เป็น พระนิพนธ์นิพนธ์สิทธี (สนั่น
สิงหนนท์)
11 กจข. ร.๖ ศ.๔/๕๕ หนังสือพระยาไพศาลศิลปศาสตร์ กราบบังคม
ทูลพระกรุณา พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ลงวันที่ ๑๑
มกราคม ร.ศ. ๑๒๙ (พ.ศ. ๒๔๕๓)
12 กจข. ร.๖ ศ.๔/๕๕ หนังสือพระยาไพศาลศิลปศาสตร์ กราบบังคม
ทูลพระกรุณา พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ลงวันที่ ๑๑
มกราคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๙ (พ.ศ. ๒๔๕๓)

ออกรับราชการในกระทรวงมหาดไทย เป็น “โรงเรียนข้าราชการพลเรือนของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว” พร้อมกับได้พระราชทานเงินที่เหลือจากการเรียรายเพื่อจัดสร้างพระบรมรูปทรงม้าถวายแด่องค์สมเด็จพระปิยมหาราชซึ่งยังคงมีเหลืออยู่พร้อมตอกเขียนธนาคารเป็นจำนวนเงินกว่า เก้าแสนบาท ให้เป็นทุนประเดิมแก่สถาบันการศึกษาแห่งนั้น พร้อมกันนั้นก็โปรดเกล้าฯ พระราชทานที่ดินส่วนพระองค์ ในบริเวณพระราชวังดุสิต ให้เป็นที่ตั้งถาวรของโรงเรียนมหาดเล็กหลวงและวังกลางทุ่ง¹³ เป็นที่ตั้งถาวรของโรงเรียนข้าราชการพลเรือนฯ ตามคำกราบบังคมทูลพระกรุณาของเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี กับพระยาบุรุษรัตนราชพัลลภ (นพไกรฤกษ์) จางวางมหาดเล็ก

ที่ดินจำนวน ๙๙ ไร่ ๑ งาน ๖๘ ตารางวา ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานแก่โรงเรียนมหาดเล็กหลวงนั้น คือ ที่สวนกระจัง¹⁴ ซึ่งเดิมมีสภาพเป็นท้องร่องสวนดั่งปรากฏหลักฐานตามแผนที่แนบท้ายโฉนดที่ดินแปลงดังกล่าว และเพื่อให้มีสภาวะเหมาะสมแก่การจัดเป็นโรงเรียน สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ผู้ตรวจการพิเศษ โรงเรียนมหาดเล็กหลวงจึงได้มีรับสั่งให้บุตรสระเพื่อนำดินมาถมท้องร่องและปรับสภาพพื้นที่ให้เป็นสนามสำหรับเป็นที่เล่นของนักเรียน

ในระหว่างที่การดำเนินการปรับพื้นที่พร้อมทั้งการก่อสร้างอาคารชั่วคราวเป็นเรือนไม้หลังคามุงไม้แล้วเสร็จ แต่ด้วยน้ำพระราชหฤทัยที่เปี่ยมล้นด้วยพระมหากรุณาธิคุณ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กรรมการจัดการโรงเรียนมหาดเล็กหลวง ออกแจ้งความโรงเรียนมหาดเล็กหลวงดำเนินกระแสรักษาโครงการ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้โรงเรียนมหาดเล็กหลวงขยายการเล่าเรียนโดยเปิดรับกุลบุตรชาวไทยเข้าเรียนตามสมัครเป็นการทั่วไป เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ร.ศ. ๑๓๐ (พ.ศ. ๒๔๕๔) เป็นต้นมา และเมื่อการก่อสร้างโรงเรียนชั่วคราวแล้วเสร็จลงในเดือนพฤษภาคม ร.ศ. ๑๓๐ (พ.ศ. ๒๔๕๔) แล้ว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดการบำเพ็ญพระราชกุศลขึ้นโรงเรียนใหม่ พร้อมกับโปรดให้ย้ายนักเรียนมหาดเล็กหลวงจากโรงเรียนราชกุมารเก่า มาเปิดการเรียนการสอนที่โรงเรียนชั่วคราวนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ร.ศ. ๑๓๐ (พ.ศ. ๒๔๕๔) เป็นต้นมา

กิจการของโรงเรียนมหาดเล็กหลวง และโรงเรียนข้าราชการพลเรือนของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานกำเนิดขึ้นไว้เป็นของขวัญแก่ปวง

¹³ เดิมเป็นวังของ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิรุณหิศ สยามมกุฎราชกุมาร

¹⁴ เป็นชื่อสายเครื่องลายครามชนิดหนึ่ง ที่รัชกาลที่ ๕ โปรดให้ตั้งเป็นชื่อสถานที่ต่างๆ ในพระราชวังดุสิต

พระที่นั่งจักรีภิรมย์ปราสาท
วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๑๖๖

พระยาไพฑูริย์

ตามที่ได้อุทธรณ์ไว้เมื่อ
ตอนเย็น เราได้แสดงความ
เห็น ซึ่งมีอยู่ในใจให้เจ้าหัว
ในสวนค้ำนี้ พระเจ้าได้รับจด
หมายพระยาบุรุษฯ ตามที่
ในเรื่องที่จะรับคนถวายตัวเป็น
มหาดเล็กยุโรป เจ้าจึงได้ถือ
เอาโอกาสอันนั้น เจ้าจึงได้
ซึ่งใจความเห็น โดยละเอียด
ตั้งแจ้งอยู่ในจดหมายถึงพระ
ยาบุรุษ ซึ่งคำสั่งเจ้าให้มาด้วย
แล้ว

โรงเรียน ถึงแม้จะเป็นแต่คำ
ตอบปัญหาเฉพาะเรื่องมหาดเล็ก
เท่านั้นก็ดี แต่อันที่จริง อาจ
จะเทียบเคียงกับเรื่องอื่นๆ ได้ว่า
ยุโรป ตัวเราเป็นผู้ที่ส่งให้เจ้าคิด
และจัดการศึกษาของคนไทยชั้น
ใหม่ยุโรป ซึ่งออกให้ทนายข้อ
ความที่จับอยู่ในใจตั้งนี้ ให้
ตลอด และอีกประการหนึ่ง ความ
รู้สึก และความเห็นของเราก็ได้
กล่าวมาแล้วในจดหมายถึงพระ
ยาบุรุษนั้น ดังนั้นจะแสดงขึ้น
โดยเปิดเผยแก่รัฐบาล เขาก็
ว่าได้ว่าเราเห็นพ้องตั้งนี้ โดยแท้
แท้แท้ เห็นแก่ตัวมากกว่าอย่าง
อื่น อันที่จริงใจเราเป็นขออย่าง
ไร เจ้าอย่าทนายอยู่แล้ว เจ้า
คงจะเข้าใจไม่ผิด จึงได้ส่งจด
หมายถึงพระยาบุรุษให้มาให้ดู

พระยาไพฑูริย์

พระราชหัตถเลขา พระราชทานพระยาไพฑูริย์ศิลปสาตรา
หลังจากเข้าเฝ้า เพื่อเรียนพระราชปฏิบัติ
และรับพระราชทานพระราชกระแสเรื่องตั้งโรงเรียน
มหาดเล็กหลวง เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๓
ก่อนเปิดการเรียนในวันรุ่งขึ้น

พ.ศ. ๒๔๕๓. เริ่มตั้งโรงเรียนมหาดเล็กหลวง.

วันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๓ ของโรงเรียนมหาดเล็กหลวง, ซึ่งได้เริ่มเปิดรับนักเรียนเป็นกลุ่มในสมัยนี้. ได้ตั้งชื่อที่โรงเรียนว่า "กรมมหาดเล็กหลวง", ภายหลังพิธีบรมราชาภิเษกของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว, ที่โรงเรียนมหาดเล็กหลวง, ที่โรงเรียนในรัชกาลที่ ๕ จำนวน ๕๐ คน, ภายหลังพิธีบรมราชาภิเษกของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว, เปลี่ยนชื่อเป็น "โรงเรียนข้าราชการพลเรือน" เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๔๕๓.

ลายพระราชหัตถเลขา เรื่องตั้งโรงเรียนมหาดเล็กหลวงในสมุดพระราชบันทึก "ประวัติต้นรัชกาลที่ ๖" ราม ร. เขียนให้ เจ้าพระยารามราชนพ ผู้เป็นคุณมิตร เล่ม ๑"

พสกนิกรในวโรกาสที่ได้เสด็จถึงฉะเชิงเทราสมบัดนั้น ได้รับความนิยมขึ้นเป็นลำดับสมดังพระบรมราชปณิธานแล้ว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เริ่มการก่อสร้างอาคารจาวรของโรงเรียนทั้งสองในที่ดินพระราชทาน และได้เสด็จพระราชดำเนินมาวางศิลาพระฤกษ์โรงเรียนมหาดเล็กหลวง เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๒ และโรงเรียนข้าราชการพลเรือนฯ เมื่อวันที่ ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๔๕๒ เนื่องในการพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษา ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๕๒ และเพื่อให้การก่อสร้างแล้วเสร็จทันการฉลองเนื่องในมหามงคลวโรกาสการพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษาศรป "๓ รอบ มโหรีนักษัตร" ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๔๕๓

อาคารที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้นในครั้งนั้น ประกอบไปด้วย หอสวดหรือหอประชุม กับโรงเรียนหรือตึกคณะอีก ๔ หลังที่ ๔ มุมโรงเรียน สิ้นพระราชทรัพย์ไปเป็นเงินทั้งสิ้น ๗๕๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดแสนห้าหมื่นบาทถ้วน)

แม้พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวจะเสด็จสวรรคต และพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว จะได้โปรดเกล้าฯ ให้ยกโรงเรียนราชวิทยาลัย มารวมกับโรงเรียนมหาดเล็กหลวง พร้อมกับได้พระราชทานนามให้ใหม่ว่า "โรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย" แล้วก็ตาม บรรดานักเรียนวชิราวุธวิทยาลัยก็ยังคงได้รับพระราชทานพระมหากรุณาให้ได้ถวายตัวแต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว องค์พระบรมราชูปถัมภกของโรงเรียนตามโบราณราชประเพณีสืบต่อมา และยังได้รับพระราชทานพระมหากรุณาให้ใช้สถานที่ตลอดจนอาคารต่างๆ อันได้สร้างขึ้นด้วยพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ รวมทั้งได้มีโอกาสเฝ้าฯ ตามตามควรแก่กาลสมัยสืบมาตราบจนถึงทุกวันนี้ นั่น ควรที่เราผู้ได้ชื่อว่า "เราเด็กในหลวง" จะได้น้อมรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณด้วยความจงรักภักดีต่อเบื้องพระยุคลบาทสืบไปตราบจนชีวิตจะหาไม่

“.....กตัญญูฝังจิตติดดวงใจ

จนเติบโตใหญ่ไม่จางไม่บางเบา”

เขียนโดย วรชาติ มีชูบท (นักเรียนเก่าวชิราวุธวิทยาลัย รุ่นที่ ๕๖)

ผู้ช่วยกรรมการและเลขานุการ มูลนิธิพระบรมราชานุสรณ์ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ในพระบรมราชูปถัมภ์

ผู้บังคับการ

พจนานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525

ได้ให้ความหมายของคำว่า “ผู้บังคับการ” ไว้ว่า
“ผู้มีอำนาจรับผิดชอบในการควบคุมและสั่งการ”

คำว่า “ผู้บังคับการ” เป็นศัพท์ที่ได้บัญญัติขึ้นใหม่ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยมีมูลเหตุสืบเนื่องมาจากเมื่อแรกเสด็จเสวยสิริราชสมบัติในปี พ.ศ. 2411 นั้น ได้เสด็จฯ ทอดพระเนตรการฝึกหัด “..ทหารบกเกณฑ์หัดอย่างยุโรป ซึ่งมีมาแต่โบราณกาล และที่มีอยู่ในครั้งรัชกาลที่ 4 เรียกว่า “ทหารนำ” ฝึกหัดยุทธวิธีอย่าง ซึ่งมีอยู่ในสมัยนั้น กวาย ณะ ท้องสนามไชยนำพระที่นั่งสุทไธสวรรย์อยู่เนื่องๆ กระทำให้เกิดมีพระราชนิยมในการทหารยิ่งขึ้น..”¹ ต่อมาในปี พ.ศ. 2412 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดรวบรวมเด็ก ๆ ที่เป็นเจ้านายราชตระกูลและบุตรหลานข้าราชการตลอดจนมหาดเล็กเข้าในพระองค์จัดตั้งเป็นหน่วย “ทหารมหาดเล็ก” ขึ้น และได้โปรดเกล้าฯ “..ให้คัดเลือกนายทหารในกรมทหารนำนายหนึ่งซึ่งในเวลานั้นเรียกว่า “นายดาบ” มาเป็นครูฝึกหัดทหารมหาดเล็กพวกนี้..”² ตามแบบกองทหารอังกฤษ

เนื่องจาก หน่วยทหารมหาดเล็กที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งขึ้นนี้ จัดว่าเป็น “ของใหม่” อย่างยิ่งในสมัยนั้น ด้วยการจัดระเบียบราชการกองทัพไทยในขณะนั้นยังคงรูปแบบจตุสดมภ์ซึ่งใช้กันมาแต่ครั้งกรุงศรีอยุธยา เมื่อจะจัดรูปแบบกำลังพลอย่างกองทหารอังกฤษ ในขั้นต้นจึงโปรดให้เรียกนายยศตำแหน่ง และคำสั่งการต่างๆ ทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

แม้องค์พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ยังทรงดำรง “..พระอิสริยยศเรียกว่า “คอมมานดิ้ง อิน ซีฟ” ทรงเป็นพระราชหัตถ์บังคับการในกรมทหารมหาดเล็กรักษาพระองค์ สิทธิขาดในที่ “คอลลอนล” ทั้งสิ้น ..”³

เมื่อทรงจัดระเบียบราชการกรมทหารมหาดเล็กลงระเบียบดีแล้ว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราข้อบังคับ พร้อมกับได้โปรดเกล้าฯ ให้ออกนามยศ ตำแหน่งและคำสั่งการต่างๆ ของทหารเป็นภาษาไทยขึ้นใช้ในกองทัพไทยสืบมาตราจนถึงทุกวันนี้

สำหรับยศซึ่งเดิมเคยเรียกกันว่า “คอลลอนล” นั้น ก็ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ใช้คำภาษาไทยว่า “นายพันเอก” และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ผู้มีหน้าที่ปกครองบังคับบัญชาทหารในระดับกรมทหารบกเป็น “นายพันเอก” และเรียกผู้ดำรงตำแหน่งนั้นว่า “ผู้บังคับการกรมทหารบก”⁴ สืบต่อมา

ในส่วนกรมทหารเรือ ซึ่งขณะนั้นมีหน้าที่ปกครองบังคับบัญชาทหารเรือ ก็ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ผู้มีหน้าที่ปกครองบังคับบัญชาสูงสุดในเรือเป็น “ผู้บังคับการเรือ” เป็นต้น

ครั้นถึงรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อทรงพระมหากรุณาสถาปนา “กองเสือป่า” ขึ้นในวันเสาร์ที่

1 ภาณุรังษีสว่างวงศ์ กรมพระยาภาณุพันธุวงศ์วรเดช, จอมพล สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้า (จอมพล สมเด็จพระบรมราชปิตุลา บรมพงศาภิมุข เจ้าฟ้าภาณุรังษีสว่างวงศ์ กรมพระยาภาณุพันธุวงศ์วรเดช) ทรงเรียบเรียง, “ตำนาน กรมทหารบกราบที่ 1 มหาดเล็กรักษาพระองค์ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว”. (พิมพ์ครั้งที่สอง) ทรนนคร : โรงพิมพ์บำรุงนุกุลกิจ, 2486. หน้า 1.

2 ที่เดียวกัน, หน้า 8

3 ที่เดียวกัน, หน้า 5

4 โดยระบุเหล่าและเลขลำดับที่ของกรมนั้นต่อท้าย เช่น กรมทหารบกราบที่ 11 รักษาพระองค์, กรมทหารม้าที่ 5 หรือ กรมทหารบกปืนใหญ่ที่ 6 เป็นต้น

8 พฤษภาคม พ.ศ. 2454 แล้ว ก็ได้โปรดเกล้าฯ ให้ผู้บังคับการ
บัญชาเสือป่าในระดับกรมเสือป่ามีตำแหน่งเป็น “ผู้บังคับการ
กรมเสือป่า” ในทำนองเดียวกับผู้บังคับการกรมทหาร

ต่อมาวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2457 ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้ยก “กองลูกเสือหลวง” ซึ่งขึ้นการปกครอง
บังคับบัญชาารวมอยู่ในกรมเสือป่าราบหลวงรักษาพระองค์⁵
ขึ้นเป็น “กรมนักเรียนเสือป่าหลวงรักษาพระองค์” จัดอัตรา
กำลังเป็น 3 กองร้อย⁶ ประกอบด้วย

กองร้อยที่ 1 กองนักเรียนเสือป่าโรงเรียนมหาดเล็กหลวง
ตั้งกองอยู่ที่โรงเรียนมหาดเล็กหลวงสวนดุสิต

กองร้อยที่ 2 กองนักเรียนเสือป่าโรงเรียนราชวิทยาลัยตั้ง
กองอยู่ที่โรงเรียนราชวิทยาลัย ตำบลบางขวาง (เมืองนนทบุรี)

กองร้อยที่ 3 กองนักเรียนเสือป่าโรงเรียนทหารกระบี่
หลวง ตั้งกองอยู่ที่โรงเรียนทหารกระบี่สวนมิสกวัน

โดยโปรดเกล้าฯ ให้เป็นหน่วยขึ้นการบังคับบัญชาตรงต่อ
องค์นายกลเสือป่า กับได้โปรดเกล้าฯ ให้นายกองตรี พระ
อภิรักษ์ราชฤทธิ⁷ (สอน ครุเกตุ) อาจารย์ใหญ่โรงเรียนมหาดเล็ก
หลวงเป็นผู้บังคับการกรมนักเรียนเสือป่าหลวงคนแรก

ภายหลังจากที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งตำแหน่ง
“ผู้บังคับการกรมนักเรียนเสือป่าหลวงรักษาพระองค์” ขึ้นแล้ว
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งตำแหน่ง “ผู้บังคับการ” ขึ้น
ในพระราชสำนักโดยข้าราชการสำนักคนแรกที่ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้เป็น “ผู้บังคับการ” คือ รองหัวหน้า พระ
อภิรักษ์ราชฤทธิ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนมหาดเล็ก ซึ่งอาจ

กล่าวได้ว่าท่านผู้นี้ได้รับความไว้วางพระราชหฤทัยให้ดำรง
ตำแหน่ง “ผู้บังคับการโรงเรียนมหาดเล็กหลวง” เป็นคนแรก
เมื่อวันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2458

ในส่วนการปกครองบังคับบัญชาในโรงเรียนมหาดเล็ก
หลวงนั้น ยังคงโปรดเกล้าฯ ให้ผู้บังคับการโรงเรียนมหาดเล็ก
หลวงทำหน้าที่ปกครองบังคับบัญชาราชการในโรงเรียน
มหาดเล็กหลวงดังเช่นที่เคยปฏิบัติในหน้าที่อาจารย์ใหญ่ และ
ให้คงขึ้นการบังคับบัญชากับสภากรรณการจัดการโรงเรียน
มหาดเล็กหลวง⁸ ซึ่งรับผิดชอบตรงต่อองค์พระบาทสมเด็จพระ
มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

ต่อมาในปี พ.ศ. 2459 ก่อนที่จะทรงพระกรุณาโปรด
เกล้าฯ ให้โอนโรงเรียนราชวิทยาลัยจากกระทรวงยุติธรรมมา
ขึ้นการบังคับบัญชาในสภากรรณการจัดการโรงเรียน
มหาดเล็กหลวงไม่นานนัก ก็ได้โปรดเกล้าฯ ให้ หุ้มแพร หลวง
ราชธรรมนิเทศ (สุดใจ สันติโยธิน) อาจารย์ใหญ่โรงเรียนราช
วิทยาลัย เป็นผู้บังคับการโรงเรียนราชวิทยาลัย เมื่อวันที่ 17
มิถุนายน พ.ศ. 2459 และในปีเดียวกันนั้นก็ได้โปรดเกล้าฯ
ให้ย้าย รองหัวหน้า พระราชดรุณรักษ์ (เสรีภู ปันยารชุน)
อาจารย์ใหญ่ฝ่ายปกครองโรงเรียนมหาดเล็กหลวง ไปดำรง
ตำแหน่งผู้บังคับการโรงเรียนมหาดเล็กหลวงเชียงใหม่ ซึ่งทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งขึ้นใหม่ที่จังหวัดเชียงใหม่อีก
แห่งหนึ่ง แล้วก็ได้โปรดเกล้าฯ ให้ขึ้นการปกครองบังคับบัญชา
ในสภากรรณการจัดการโรงเรียนมหาดเล็กหลวงด้วย

5 ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวนั้น กองลูกเสือโดยทั่วไปจะขึ้นการปกครองบังคับบัญชากับสภากรรณการลูกเสือประจำประมณฑล
แต่กองลูกเสือหลวงโรงเรียนมหาดเล็กหลวง ซึ่งเป็นกองลูกเสือกองแรกของประเทศสยามนั้น ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดเป็นกองร้อยที่ 2 ใน
สังกัดกองพันที่ 1 กรมเสือป่าราบหลวงรักษาพระองค์ ซึ่งองค์นายกลเสือป่าทรงเป็นองค์ผู้บังคับการกรมด้วยพระองค์เอง

6 ต่อมากิจการโรงเรียนในพระบรมราชูปถัมภ์เจริญก้าวหน้าขึ้นเป็นลำดับ และได้โปรดเกล้าฯ สถาปนาโรงเรียนมหาดเล็กหลวงเชียงใหม่ ขึ้นที่จังหวัด
เชียงใหม่ เมื่อ พ.ศ. 2459 แล้ว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดอัตรากำลังกรมนักเรียนเสือป่าหลวงรักษาพระองค์ ออกเป็น 4 กองร้อย ประกอบด้วย

- กองร้อยที่ 1 กองนักเรียนเสือป่าโรงเรียนมหาดเล็กหลวง
- กองร้อยที่ 2 กองนักเรียนเสือป่าโรงเรียนมหาดเล็กหลวง
- กองร้อยที่ 3 กองนักเรียนเสือป่าโรงเรียนราชวิทยาลัย
- กองร้อยที่ 4 กองนักเรียนเสือป่าโรงเรียนมหาดเล็กหลวงเชียงใหม่

ส่วนกองนักเรียนเสือป่าโรงเรียนทหารกระบี่หลวงนั้น ต่อมาได้โปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนนามเป็น “กองนักเรียนเสือป่าพรานหลวงรักษาพระองค์”
พร้อมกับโปรดให้ยกไปจัดเป็นกองร้อยที่ 7 (ถือปืน) และกองร้อยที่ 8 (ถือพลอง) ขึ้น การบังคับบัญชาในกรมเสือป่าพรานหลวงรักษาพระองค์

7 พระยานิหารราชมานพ (สอน ครุเกตุ)

8 สภากรรณการจัดการโรงเรียนมหาดเล็กหลวงนั้นนอกจากจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ
เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยและเจ้าพระยาพระเสด็จสุเรนทราธิบดี (ม.ร.ว.เปีย มาลากุล) เสนาบดีกระทรวงธรรมการ ทรงเป็นและเป็นผู้ตรวจ
พิเศษแล้วสภากรรณการจัดการยังประกอบไปด้วยสภาจางวางมหาดเล็ก ซึ่งมีหน้าที่ปกครองบังคับบัญชาราชการทั่วไปในกรมมหาดเล็ก (ซึ่งเป็น
ส่วนราชการในพระราชสำนักฐานะเทียบเท่ากระทรวงในปัจจุบัน) แล้ว ยังโปรดเกล้าฯ ให้เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี (สนั่น เทพหัสดิน ณ อยุธยา)
ซึ่งต่อมาได้ดำรงตำแหน่งเสนาบดีกระทรวงธรรมการเป็นกรรณการจัดการ

อนึ่ง โรงเรียนในพระบรมราชูปถัมภ์อีกแห่งหนึ่ง คือ โรงเรียนทหารกระบี่หลวง⁹ ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2457 นั้น ไม่ออกนามผู้บังคับบัญชาว่า “ผู้บังคับการ” ดังเช่นโรงเรียนอื่น แต่ใช้ตำแหน่งอาจารย์ใหญ่แทน

เมื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มี “ผู้บังคับการ” และอาจารย์ใหญ่ขึ้นปกครองบังคับบัญชาราชการในโรงเรียนในพระบรมราชูปถัมภ์ทั้ง 4 แห่งเรียบร้อยแล้ว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งกรมโรงเรียนในพระบรมราชูปถัมภ์ขึ้นเป็นแผนกหนึ่งในกรมบัญชาการกลางสภาจางวางมหาดเล็ก มีหน้าที่ปกครองบังคับบัญชาโรงเรียนในพระบรมราชูปถัมภ์ทั้ง 4 แห่ง โดยมี “ผู้บัญชาการกรม” หรือที่ต่อมาได้โปรดให้ออกนามใหม่ว่า “เจ้ากรม” เป็นผู้รับผิดชอบปกครองบังคับบัญชาราชการในโรงเรียนในพระบรมราชูปถัมภ์ขึ้นตรงต่อกรมบัญชาการกลางสภาจางวางมหาดเล็กที่มีหน้าที่รับผิดชอบราชการทั้งหลายในกรมมหาดเล็กต่างพระเนตรพระกรรณ และพร้อมกันนั้น ก็ได้โปรดเกล้าฯ ลำดับฐานันดรสำหรับตำแหน่งผู้บังคับการโรงเรียนทั้ง 4 นั้นไว้เป็น ดังนี้

ผู้บังคับการโรงเรียนมหาดเล็กหลวง

ยศสูงสุดเป็น หัวหมื่น (เทียบเท่า นายพันเอก) และมีบรรดาศักดิ์สูงสุดเป็นพระยา

ผู้บังคับการโรงเรียนราชวิทยาลัย

ยศสูงสุดเป็น รองหัวหมื่น (เทียบเท่า นายพันโท) และมีบรรดาศักดิ์สูงสุดเป็นพระ

ผู้บังคับการโรงเรียนมหาดเล็กหลวงเชียงใหม่

ยศสูงสุดเป็น รองหัวหมื่น (เทียบเท่า นายพันโท) และมีบรรดาศักดิ์สูงสุดเป็นพระ

อาจารย์ใหญ่โรงเรียนพรานหลวง

ยศสูงสุดเป็น จ่า (เทียบเท่า นายพันตรี) และมีบรรดาศักดิ์สูงสุดเป็นพระ

ต่อมาในตอนปลายรัชกาลพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ประเทศสยามเริ่มได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำจากสงครามโลกครั้งที่ 1 ประจวบกับผลกระทบภายในอันเนื่องมาจากภาวะน้ำท่วมและฝนแล้งติดต่อกัน

⁹ ต่อมาเมื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งกรมเสื่อป่าพรานหลวงรักษาพระองค์ขึ้น ใน พ.ศ. 2459 แล้ว จึงได้โปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนนามโรงเรียนนี้เป็น “โรงเรียนพรานหลวง” ตามนามกรมเสื่อป่านั้น

เป็นเวลาหลายปี จึงได้ทรงพระราชดำริให้เริ่มตัดทอนรายจ่ายในพระราชสำนักลง ในขั้นต้นได้โปรดเกล้าฯ ให้ยุบเลิกโรงเรียนมหาดเล็กหลวงเชียงใหม่ซึ่งมีภาวะไข่ป่าชุกชุมลงก่อน ครั้นเมื่อพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จเสวยสิริราชสมบัติแล้ว ได้โปรดเกล้าฯ ให้ยุบเลิกโรงเรียนมหาดเล็กหลวงเชียงใหม่ พ.ศ. 2468 และโรงเรียนพรานหลวงอีกแห่งหนึ่งเมื่อวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2468 ในขณะเดียวกันก็ได้โปรดเกล้าฯ ให้รวมโรงเรียนราชวิทยาลัยเข้ากับโรงเรียนมหาดเล็ก แล้วพระราชทานนามให้ใหม่ว่า “โรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย” เมื่อวันที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2469 นั้น ก็ได้โปรดเกล้าฯ ให้ออกนามผู้มีหน้าที่บังคับบัญชาราชการในโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัยว่า “ผู้บังคับการ” หรือ “ผู้บังคับการวชิราวุธวิทยาลัย” โดยให้ขึ้นการบังคับบัญชากับสภากรรมการจัดการโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้รับสนองพระบรมราชโอบายจากองค์พระบรมราชูปถัมภ์สืบมาตราบจนถึงปัจจุบัน

ในที่นี้ จึงอาจกล่าวได้ว่า “ผู้บังคับการ” โรงเรียนในพระบรมราชูปถัมภ์นั้น เป็นตำแหน่งอันสำคัญและก่อปรด้วยเกียรติยศ ในฐานะของผู้ที่ได้รับความไว้วางพระราชหฤทัยให้ปฏิบัติหน้าที่สืบสนองพระบรมราชปณิธานในองค์พระผู้พระราชทานกำเนิด ที่มีพระราชประสงค์จะให้นักเรียนในพระบรมราชูปถัมภ์ทุกคนเป็น

“...เด็กหนุ่มที่ขยันขันแข็งและสะอาด ทั้งทางร่างกายและจิตใจ เตรียมพร้อมที่จะรับภาระต่างๆ ซึ่งจะมีมาในอนาคต ข้าไม่ต้องการตำราเรียนที่เดินได้ ที่ข้าอยากได้นั้นคือเยาวชนที่เป็นสุภาพบุรุษ ชื่อสัตย์สุจริตที่อุปนิสัยใจคอดี และข้าจะไม่โคกเคี้ยวเลย ถ้าเจ้ามารายงานว่าเด็กคนหนึ่งเขียนหนังสือไม่คล่อง คิดเลขเศษซ้อนไม่เป็น และไม่รู้จักวิชาเรขาคณิตเลย ถ้าข้ารู้ว่าเด็กคนนั้นได้ศึกษาพอที่จะรู้ความเป็นลูกผู้ชายคืออะไร และขี้แยะคืออะไร ข้าไม่อยากจะยื่นคนฉลาดบ่นอีกว่า ปัญญาท่วมหัวเอาตัวไม่รอด ..”

ราชาธิ มีชูบท

ผู้ช่วยกรรมการและเลขานุการ มูลนิธิพระบรมราชานุสรณ์พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ในพระบรมราชูปถัมภ์
รวบรวมและเรียบเรียง
20 พฤษภาคม 2542

รายนามผู้ดำรงตำแหน่งผู้บังคับการโรงเรียนในพระบรมราชูปถัมภ์

ผู้บังคับการโรงเรียนมหาดเล็กหลวง

17 เมษายน 2458-26 มีนาคม 2460	รองหัวหน้า พระอภีรักษ์ราชฤทธิ ¹
26 มีนาคม 2460-16 เมษายน 2469	รองหัวหน้า พระบรมบาทบำรุง ²

ผู้บังคับการโรงเรียนราชวิทยาลัย

17 มิถุนายน 2459-5 มีนาคม 2461	หุ้มแพร หลวงราชธรรมนิเทศ ³
5 มีนาคม 2461-31 มีนาคม 2461	หัวหน้า พระยาราชตรุณรักษ์ ⁴ (รักษาการ)
1 เมษายน 2462-31 มีนาคม 2468	เจ้า หลวงอภิบาลบุริมศักดิ์ ⁵

ผู้บังคับการโรงเรียนมหาดเล็กหลวงเชียงใหม่

4 ธันวาคม 2459-4 พฤศจิกายน 2461	รองหัวหน้า พระราชตรุณรักษ์ ⁶
4 พฤศจิกายน 2461 - 31 มกราคม 2466	หุ้มแพร หลวงวิเศษศุภวัตร ⁷

อาจารย์ใหญ่โรงเรียนพรานหลวง

9 มกราคม 2463 - 31 มีนาคม 2468	หุ้มแพร หลวงนนทพรคพลาณศิษย์ ⁸
--------------------------------	--

ผู้บังคับการโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย

16 เมษายน 2469 - 15 พฤศจิกายน 2469	หัวหน้า พระยาบรมบาทบำรุง
15 เมษายน 2469 - 15 เมษายน 2476	มหาอำมาตย์ตรี พระยาปริชานุสาสน์
4 พฤษภาคม 2476 - 31 กรกฎาคม 2478	เสวกเอก พระยาบรมบาทบำรุง
1 สิงหาคม 2478 - 31 ธันวาคม 2485	อำมาตย์เอก พระพนิชยสารวิเทศ ⁹
1 มกราคม 2486 - 28 ธันวาคม 2518	มหาอำมาตย์ตรี พระยาภะรตราชา ¹⁰
28 ธันวาคม 2518 - 11 กุมภาพันธ์ 2519	นายจิต ฝั่งประดิษฐ์ (รักษาการ)
11 กุมภาพันธ์ 2519 - 30 เมษายน 2539	ศาสตราจารย์ ดร.กัลย์ อิศรเสนา ณ อยุธยา
1 พฤษภาคม 2539 - 15 พฤษภาคม 2539	นายสุพจน์ ตันประยูร (รักษาการ)
15 พฤษภาคม 2539 - มิถุนายน 2539	ศาสตราจารย์ ดร.ชัยอนันต์ สมุทวณิช (รักษาการ)
29 มิถุนายน 2539 - ปัจจุบัน	ศาสตราจารย์ ดร.ชัยอนันต์ สมุทวณิช

¹ หัวหน้า พระยาบริหารราชมานพ (สอน ศรีเกต)

² เสวกเอก พระยาบรมบาทบำรุง (พิณ ศรีวรรณ)

³ เสวกโท พระภักดีบรมนาถ (สุดใจ สันธิโยธิน)

⁴ มหาอำมาตย์ตรี พระยาปริชานุสาสน์ (เสรีญ เป็นยารชุน)

⁵ เสวกโท พระราชธรรมนิเทศ (เพียร โตติลานนท์)

⁶ มหาอำมาตย์ตรี พระยาปริชานุสาสน์ (เสรีญ เป็นยารชุน)

⁷ อำมาตย์เอก พระยาวิเศษศุภวัตร (เทศสุนทร กาญจนคัมภ์)

⁸ เสวกโท พระนนทพรคพลาณศิษย์ (ชวน เอกะโรหิต)

⁹ อำมาตย์เอก พระพนิชยสารวิเทศ (ผาด มนธาตุยลีน)

¹⁰ มหาอำมาตย์ตรี พระยาภะรตราชา (หม่อมหลวงทศทิศ อิศรเสนา)

ผู้บังคับการ โรงเรียนนวมิธีราชวิทยาลัย

หัวหมื่น พระยาบรมมหาบทบรรจ

16 เมษายน 2469 - 15 พฤศจิกายน 2469
4 พฤษภาคม 2476 - 31 กรกฎาคม 2478

มหาอำมาตย์ตรี พระยาปรีชาอนุสาสน์

15 เมษายน 2469 - 15 เมษายน 2476

อำมาตย์เอก พระพนิชยสารวิเทศ

1 สิงหาคม 2478 - 31 ธันวาคม 2485

มหาอำมาตย์ตรี พระยาละรตราชา

1 มกราคม 2486 - 28 ธันวาคม 2518

ศ.ดร. กัลย์ อิศรเสนา ณ อยุธยา

11 กุมภาพันธ์ 2519 - 30 เมษายน 2539

ศ.ดร. ชัยอนันต์ สมุทวณิช

29 มิถุนายน 2539 - ปัจจุบัน

เสวกเอก พระยาบรมบาทบำรุง (พิน ศีรีวรรธนะ) ท.จ., ต.ช., ต.ม., ว.ม.ล., ร.ด.ม. (ศ), ว.ป.ร. 5, ป.ป.ร. 4

บุตรของหลวงพินิจโกศัย (พณ) และนางพินิจโกศัย (น้อย) เกิดเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม พ.ศ. 2428 ที่กรุงเทพมหานคร เริ่มศึกษาโดยเล่าเรียนอักษรวิธีในสำนักของสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก (แพ ตีสุทธโว มหาคะระ) วัดสุทัศน์เทพวราราม (แต่ครั้งดำรงสมณศักดิ์ที่พระศรีสมโพธิ) แล้วได้เข้าศึกษาต่อในโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ แผนกภาษาอังกฤษ ก่อนย้ายไปศึกษาที่โรงเรียนราชวิทยาลัย (สมัยตั้งอยู่ที่บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา) ปี พ.ศ. 2439 ได้บรรพชา ณ วัดสุทัศน์เทพวราราม ปี พ.ศ. 2445 ได้รับพระราชทานทุนเล่าเรียนหลวงไปศึกษาต่อวิชาอักษรศาสตร์และครุศาสตร์ ณ มหาวิทยาลัยแมนเชสเตอร์ ประเทศอังกฤษ ขณะอายุได้ 17 ปี

ปี พ.ศ. 2448 เมื่อสำเร็จการศึกษาได้รับประกาศนียบัตรอาจารย์แล้วจึงเดินทางกลับมาเข้ารับราชการที่กระทรวงธรรมการ (กระทรวงศึกษาธิการ) บรรจุเป็นครูโรงเรียนมหาดเล็ก ได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์ครั้งแรกเป็น นายราชบริรักษ์ (วันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2451) และเข้ารับราชการในกรมราชเลขาณุกา ในตำแหน่งผู้ช่วยราชเลขาณุกาในพระองค์ฝ่ายต่างประเทศด้วย อีกตำแหน่งหนึ่ง วันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2451 พระราชทานเลื่อนบรรดาศักดิ์เป็นหลวงชนัญญาโวหาร

ผลงานของพระยาบรมบาทบำรุงที่สำคัญและได้รับการยกย่องเป็นอย่างยิ่งคือตำรามูลบทอังกฤษ ซึ่งเป็นหนังสือที่ดีที่สุดเล่มหนึ่งสำหรับผู้ริเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ นอกจากนั้นท่านยังใฝ่ใจในภาษาฝรั่งเศส และได้ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส ผลงานเป็นที่ประจักษ์ จนรัฐบาลฝรั่งเศสได้มอบเครื่องราชอิสริยาภรณ์ "เลเจียง ดอนเนอร์" (legion d Honeur) และ เลอ ครวต ออฟิเอร์ อวาคาเดมี ให้เป็นเกียรติประวัติ

ปี พ.ศ. 2452 ย้ายไปเป็นครู โรงเรียนข้าราชการพลเรือนของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้รับพระราชทานยศเป็นเสวกตรี และมีความเจริญก้าวหน้าในราชการดังนี้

วันที่ 8 มีนาคม พ.ศ. 2457 เป็นที่ พระบรมบาทบำรุง

วันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2458 รับพระราชทานเลื่อนยศเป็น เสวกโท และหัวหน้าอาจารย์แผนกรัฐฎศาสตรศึกษา

วันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2459 รับพระราชทานเลื่อนยศเป็น เสวกเอก และทำหน้าที่แทนผู้อำนวยการแผนกครุศึกษา แผนกชั้นตรีศึกษาและการปกครองทั่วไปแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2460 รับพระราชทานเลื่อนยศเป็น อำมาตย์เอก

ต่อมาใน วันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2461 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้โอนย้ายพระยาบรมบาทบำรุงจากกระทรวงธรรมการไปเป็นข้าราชการกรมมหาดเล็ก พร้อมกับโปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่ง "อาจารย์ใหญ่ผู้บังคับการ" โรงเรียนมหาดเล็กหลวง กรุงเทพฯ ได้รับพระราชทานยศเป็นหัวหมื่น และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เลื่อนบรรดาศักดิ์เป็นพระยาบรมบาทบำรุง เมื่อพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้รวมโรงเรียนมหาดเล็กหลวงและราชวิทยาลัยเข้าด้วยกัน พระราชทานนามให้ใหม่ว่า "โรงเรียนข้าราชการวิทยาลัย" แล้ว ก็ได้โปรด

เกล้าฯ ให้พระยาบรมบาทบำรุงรับราชการสนองพระเดชพระคุณในตำแหน่งผู้บังคับการวิชาวุฒิวชิยาลัยสืบต่อมา

วันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2469 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ย้ายไปรับราชการในพระราชสำนัก ในตำแหน่งผู้ช่วยราชเลขาณุกาในพระองค์ฝ่ายต่างประเทศ และเป็นอาจารย์ใหญ่โรงเรียนขยายภูมิ (เป็นโรงเรียนที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งขึ้นสำหรับบุตรหลานเจ้านายและข้าราชการบริหาร ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน)

ต่อมาภายหลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง ท่านได้ออกรับบำนาญตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2475

หลังจากออกรับพระราชทานบำนาญแล้ว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ย้ายกลับไปรับราชการในตำแหน่งผู้บังคับการวิชาวุฒิวชิยาลัยอีกครั้งหนึ่ง เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2476 จนถึงวันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2478

ในระหว่างที่พระยาบรมบาทบำรุงได้กลับมาดำรงตำแหน่งผู้บังคับการวิชาวุฒิวชิยาลัยในครั้งสุดท้ายนี้ ท่านได้มีโอกาสปฏิบัติงานตามความเห็นซึ่งมีมาแต่เดิม คือ การจัดแผนกเด็กเล็ก (junior School) ขึ้นในวิชาวุฒิวชิยาลัย โดยได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้เปิดคณะเด็กเล็กชั้นใหม่ที่ฝั่งตรงข้ามคณะเด็กโต ด้านถนนสุขุโขทัย (ปัจจุบันคือ คณะสนามจันทร์) จัดสอนในระดับชั้นประถมปีที่ 1-3 เพื่อเตรียมความพร้อมให้เด็กก่อนที่จะส่งเข้าศึกษาต่อในคณะเด็กโต

อนึ่ง ด้วยความที่พระยาบรมบาทบำรุงเป็นครูผู้มีจิตใจเฝื่อนเรื่องการศึกษาของชาติจนเป็นที่ตระหนักถึงพระเนตรพระกรรณ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตามเสด็จสมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอเจ้าฟ้าฯ กรมหลวงลพบุรีราเมศวร์ ซึ่งเสด็จประพาสลอนโลกในพ.ศ. 2464 และต่อมาในปี พ.ศ. 2474 พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ก็ได้โปรดเกล้าฯ ให้ไปศึกษาดูงานการศึกษา ณ ประเทศต่างๆ ในยุโรปาวาหนึ่งปี

พระยาบรมบาทบำรุง ถึงแก่อนิจกรรมเมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2488 สิริอายุได้ 60 ปี

ที่มา : - บทความของพระประทีปสุนทรสาร เรื่องพระยาบรมบาทบำรุง.
- ทะเบียนฐานันดร ผู้ได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์ ระหว่าง พ.ศ. 2423-2475 เล่ม 7 หมวดอักษร ข.

มหาอำมาตย์ตรี พระยาปริชานุสาสน์

(เสริญ ปันยารชุน)

ท.ม., ท.จ., ต.ช., ว.ม.ล., ร.ด.ม. (ศ.), ว.ป.ร. 5

บุตรของพระยาเทพประขุน (ปั้น) ปลัดทูลฉลองกรมพระกระลาโหม และคุณหญิงจัน เกิดเมื่อวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2438 ที่จังหวัดธนบุรี

เมื่อยังเยาว์ได้เข้าเรียนที่โรงเรียนอัสสัมชัญ แล้วย้ายไปเรียนที่โรงเรียนสวนกุหลาบ อายุ 15 ปี สอบได้ทุนเล่าเรียนหลวง (Kin's Scholarship) ไปศึกษา ณ โรงเรียนโชรสบอริ (Shrewsbury School) ประเทศอังกฤษ และเข้าศึกษาต่อทางด้านวิชาครูวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยแมนเชสเตอร์ (Manchester University)

เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว พระยาปริชานุสาสน์กลับเข้ารับราชการ ในกระทรวงธรรมการ ขณะอายุได้เพียง 20 ปี รับราชการครั้งแรกเป็น อาจารย์โรงเรียนมัธยมวัดเทพศิรินทร์สอนวิชาวิทยาศาสตร์ (ฟิสิกส์) กับสุขวิทยา วันที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2454 ย้ายไปเป็นอาจารย์สวนกุหลาบ ได้รับพระราชทานยศเป็นรองอำมาตย์เอก

วันที่ 11 ตุลาคม พ.ศ. 2454 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ย้ายไปเป็นอาจารย์วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และหัตถกรรม (Manual Training) ที่โรงเรียนมหาดเล็กหลวง กรุงเทพฯ และย้ายมาสังกัด กรมมหาดเล็ก ได้รับพระราชทานเปลี่ยนยศเป็นมหาดเล็กวิเศษและเลื่อนเป็นมหาดเล็กหุ้มแพร บรรดาศักดิ์เป็นหลวงราชดรุณรักษ์ เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2455 และเลื่อนเป็น จำ ปีพ.ศ. 2456

เจ้าคุณปริชาน เป็นอาจารย์อยู่ที่โรงเรียนมหาดเล็กหลวงได้เพียงสามปีเศษ ก็ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตำแหน่งเป็นอาจารย์ใหญ่ฝ่ายปกครอง และรั้งอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชา เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2458 เจริญก้าวหน้าในราชการได้รับพระราชทานเลื่อนยศบรรดาศักดิ์เป็นรองหัวหมื่น พระราชดรุณรักษ์ ในเดือนกันยายน พ.ศ. 2458 ขณะอายุได้ 25 ปี

พระราชดรุณรักษ์สมัยอยู่ที่ประเทศอังกฤษนั้น ท่านเป็นผู้ที่ใฝ่ใจในการกีฬาเป็นอย่างยิ่ง และเมื่อกลับมาซึ่งสยามแล้ว ท่านก็หาทำการกีฬาไม่ ท่านยังคงออกกำลังกายเป็นประจำและท่านได้ดำรงตำแหน่ง เลขานุการคณะฟุตบอลแห่งประเทศไทยเป็นคนแรกอีกด้วย

เมื่อพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ สถาปนาเสือป่าขึ้น ท่านก็ได้สมัครเข้าเป็นเสือป่า และได้รับพระราชทานยศเสือป่าเป็นนายกองโท

ปลายปี พ.ศ. 2459 ท่านได้รับมอบงานสำคัญคือ เดินทางไปสำรวจพิจารณาสถานที่ ที่จะสร้างโรงเรียนมหาดเล็กหลวงเชียงใหม่ และเมื่อตั้งโรงเรียนมหาดเล็กหลวงเชียงใหม่เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ท่านก็หาทำการกีฬาไม่ ท่านยังคงออกกำลังกายเป็นประจำและท่านได้ดำรงตำแหน่ง เลขานุการโรงเรียนเป็นคนแรก เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2459 ได้รับพระราชทานยศเป็น หัวหมื่น และเป็นพระยาราชดรุณรักษ์ (วันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2461)

ขณะที่ดำรงตำแหน่งผู้บังคับการโรงเรียนมหาดเล็กหลวงเชียงใหม่ นั้น ท่านได้สร้างความเจริญรุดหน้าทั้งในด้านการศึกษาและการกีฬา และสร้างนักเรียนให้เป็นสุภาพบุรุษจนเป็นที่นิยมยกย่องของชาวภาคเหนือเป็นอย่างมาก

วันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2461 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ย้ายมา

เป็นเจ้ากรมโรงเรียนเน้นพระบรมราชูปถัมภ์ ควบคุมดูแลโรงเรียนมหาดเล็กหลวง โรงเรียนมหาดเล็กหลวงเชียงใหม่ โรงเรียนราชวิทยาลัย และโรงเรียนพรานหลวง

ปี พ.ศ. 2462 ได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ ให้เป็น นาคหลวงอุปสมบท ณ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส ทรงเป็นพระอุปัชฌาย์ มีฉายาว่า สุขปัญญา และในระหว่างอยู่ในเพศบรรพชิต ท่านสอบได้นักธรรมชั้นตรี ลาสิกขาบทได้ไม่นานก็โปรดเกล้าฯ ย้ายไปเป็นผู้แทนอธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข ย้ายไปสังกัดกระทรวงคมนาคม ดำรงตำแหน่งได้พิเศษ ก็ย้ายไปเป็นอาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สอนที่คณะรัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ กลับมาสังกัดกระทรวงธรรมการ และเปลี่ยนบรรดาศักดิ์เป็นพระยาปริชานุสาสน์ ได้รับพระราชทานยศเป็นมหาอำมาตย์ตรี รับราชการอยู่ 7 ปี

วันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2469 พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ไปดำรงตำแหน่งผู้บังคับการวิทยาลัย แทนมหาอำมาตย์ตรี พระยาบรมบาทบัวรุ้ง

ท่านได้ปรับปรุงหลักสูตรและคุณวุฒิของครู เช่นเพิ่มครูเฉพาะวิชาขึ้น รวมทั้งครูชาวอังกฤษและฝรั่งเศษหลายคน ในด้านกีฬาก็กวาดขันให้นักเรียนฝึกซ้อม จนวิชาวราวุธวิทยาลัยมีชื่อเสียงมาก และสิ่งสำคัญที่ท่านเป็นผู้ริเริ่ม และดำเนินการก็คือ การสร้างตึกเรียนหลังงามตามสถาปัตยกรรมไทย ซึ่งพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวพระราชทานนามว่า "ตึกจิวิรมงกุฎ" จนเมื่อวันที่ 15 เมษายน พ.ศ. 2476 ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้ทำการแทน ปลัดทูลฉลองกระทรวงธรรมการ (ปลัดกระทรวง) และตำแหน่งอุปนายกสภากรรมการกลางจัดการลูกเสือสยามและผู้อำนวยการอนุสภากาชาด

วันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2476 ท่านได้กราบบังคมลาออกจากราชการ และได้ดำเนินกิจการทางด้านหนังสือพิมพ์โดยทำหนังสือ "สยามนิกร" "สยามครอนิกเกิล" และอื่นๆ โดยรวมทั้งทำธุรกิจอื่นๆ อีกมากมายพระยาปริชานุสาสน์ถึงแก่อนิจกรรมเมื่ออายุได้ 84 ปี วันที่ 8 มีนาคม พ.ศ. 2517 บุตรหลานของท่านที่เราควรรู้จักในปัจจุบันคือ

1. นายกุศล ปันยารชุน ประธานกรรมการอำนวยการโรงเรียน
2. นายอานันท์ ปันยารชุน อดีตนายกรัฐมนตรี กรรมการรางวัลพระยาปริชานุสาสน์

ที่มา : - หนังสืออนุสรณ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ พระยาปริชานุสาสน์
- ทะเบียนฐานันดร ผู้ได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์ ระหว่าง พ.ศ. 2423-2475 เล่ม 9 หมวดอักษร ประยง-ไป

อำมาตย์เอก พระพนิชยสารวิเทศ

(ผาด มนธาตุพลิน)

ต.ม., บ.ช.

บุตรของสิบเอกพร้อม นายทหารมหาดเล็ก และนางทองอยู่ เกิดเมื่อวันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2431

เมื่อยังเล็กบิดาได้ให้ไปหัดหนังสือกับพระครูภาวนาโกศล (พระครูทอง) เจ้าอาวาสวัดศรีสุตาลัย (วัดหนัง) เมื่ออายุได้ 8 ขวบเข้าเรียนโรงเรียนวัดศรีสุตาราม (วัดชีปะขาว) และเข้าศึกษาที่โรงเรียนวัดประยูรวงศาและโรงเรียนมัธยมวัดราชบูรณะ

ท่านผู้ใหญ่เห็นว่าเป็นเด็กที่สามารถในการศึกษา จึงสนับสนุนให้เรียนชั้นสูง โดยนำตัวไปฝากกับเจ้าพระยาพระเสด็จสุเรนทราธิบดี (ม.ร.ว. เปีย มาลากุล) เพื่อให้เป็นมหาดเล็กในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เจ้าพระยาพระเสด็จฯ ได้ส่งเข้าโรงเรียนมัธยมสายสวัสดิ์ และได้ย้ายไปเรียนที่โรงเรียนสวนกุหลาบ จนมัธยม 6 ก็ออกเพราะโรงเรียนย้ายไปที่อื่นทำให้เดินทางลำบาก ต่อมาบิดาจึงนำไปฝากกับพระยาสังกรณ (ตาบ จารุรัตน์) ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์เพื่อให้ฝึกงานในศาลและเรียนกฎหมาย แต่เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรีแนะนำว่าไม่ควรทิ้งภาษาอังกฤษที่เรียนมาจึงขอให้มาเข้าโรงเรียนฝึกหัดครู และทำการสอบภาษาอังกฤษอยู่ที่โรงเรียนวัดอนงคาราม และย้ายไปสอนยังโรงเรียนบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา สอนอยู่ปีเศษจึงได้ทุนรัฐบาลไปศึกษาที่ไซรสบอร์รี่ พับลิกสกูล ประเทศอังกฤษ เมื่อ พ.ศ. 2452 แล้วจึงเข้าศึกษาต่อยังมหาวิทยาลัยมิงแฮม ทางด้านพาณิชย์การและวิชาครู

เมื่อสำเร็จจากการศึกษาต่างประเทศ เมื่อปี พ.ศ. 2457 แล้วก็รับราชการที่กระทรวงศึกษาธิการ ครั้งแรกในตำแหน่งอาจารย์โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ได้รับพระราชทานยศบรรดาศักดิ์ เป็นรองอำมาตย์เอก หลวงพนิชยสารวิเทศ เมื่อวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2458 และยังได้รับเชิญจากอธิบดีกรมศึกษาธิการให้ไปสอนพิเศษในวิชาบัญชี ภูมิศาสตร์ และภาษาอังกฤษแก่เสมียนในเวลากลางคืน และสอนพิเศษวิชาอังกฤษแก่นักเรียนเพาะช่าง

พ.ศ. 2459 ท่านได้รับแต่งตั้งเป็นอาจารย์ใหญ่โรงเรียนมหาวิทยาลัย จังหวัดสงขลา ได้รับพระราชทานยศเป็นอำมาตย์ตรีและท่านได้สมัครเข้าเป็นเสือป่า ในกองเสือป่าหลวงรักษาดินแดน มณฑลนครศรีธรรมราช เป็นผู้บังคับกองร้อยที่ 2 ด้วย

จนปีพ.ศ. 2465 วันที่ 9 ตุลาคม จึงย้ายมารับตำแหน่งอาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดเบญจมบพิตรอยู่ 4 ปี ได้รับพระราช

ทานยศบรรดาศักดิ์เป็น อำมาตย์โท พระพนิชยสารวิเทศ เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2466 จากนั้น จึงย้ายมาเป็นผู้อำนวยการในโรงเรียนมหาดเล็กหลวง วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2469 พระวรวงศ์เธอ กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร เสนาบดีกระทรวงธรรมการโปรดให้ย้ายไปทำงานในหน้าที่การเงินในกระทรวง เป็นผู้ตรวจบัญชี (หลังจากเปลี่ยนแปลงการปกครองแล้วจึงเปลี่ยนชื่อตำแหน่งเป็นหัวหน้ากองคลังและยังเป็นหัวหน้ากองศาสนสมบัติที่โอนมาจากกระทรวงวังด้วยหากกรมการจังหวัด กรมการมณฑลใดมีเรื่องเกี่ยวกับการเงิน ต้องให้ท่านออกไปประสานทุกราย)

วันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2472 ได้รับตำแหน่งเป็นผู้ช่วยปลัดทูลฉลองกระทรวงธรรมการ แล้วจึงได้รับพระราชทานยศเป็นอำมาตย์เอก

วันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2477 ท่านได้รับแต่งตั้งเป็นผู้รักษากรณแทนในตำแหน่งอธิบดีกรมศึกษาธิการ วันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2478 ย้ายไปเป็นผู้บังคับการวิชาครูวิทยาลัยและออกรับพระราชทานบำนาญเมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2480 แต่ยังคงเป็นผู้บังคับการวิชาครูวิทยาลัยต่อจน 31 ธันวาคม พ.ศ. 2485 สาเหตุที่ลาออกเพราะไม่มีใครสบายเกี่ยวกับโรคกระเพาะ แต่ก็ยังมีผู้เชิญไปสอนพิเศษยังที่ต่างๆ เช่น มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โรงเรียนเทวคณศึกษา ต่อมาเมื่อ พ.ศ. 2492 พระยาสุยติการบรรจง อาจารย์ใหญ่โรงเรียนวิศวกรรมรถไฟไปเชิญท่านไปสอนที่โรงเรียน และบรรจุเป็นข้าราชการรถไฟด้วย และสอนอยู่จนเกษียณอายุ

พระพนิชยสารวิเทศถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2513 รวมอายุได้ 83 ปี บุตรชายของท่านทุกคนก็ได้รับการศึกษาจากวิชาครูวิทยาลัย

ที่มา: หนังสือพระราชทานเพลิงศพ พระพนิชยสารวิเทศ.

มหาอำมาตย์ตรี พระยาภะรตราชา (ม.ล.ทศทิศ อิศรเสนา)

ม.ว.ม., ป.ช., ท.จ.ว., ว.ม.ล., ร.ต.ม. (ศ.), ว.ป.ร. 4, ภ.ป.ร. 3

บุตรของหลวงราชครูณรงค์ (ม.ร.ว.สะอาด อิศรเสนา) และนางเอี่ยม ราชครูณรงค์ เกิดเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2429 ที่จังหวัดพระนคร

สมัยเยาว์วัยเริ่มต้นศึกษาหนังสืออยู่ที่บ้านจนจบหนังสือมูลบทบรรพกิจ โดยพระยาเกษมศรีหิรัญรักษ์ (กลุ่ม ความแสน) นำชายเป็นผู้สอน จนอายุได้ 8 ขวบจึงเข้าเรียนที่พระตำหนักสวนกุหลาบแบบไทย ต่อมาย้ายที่ตั้ง และแยกออกเป็นสองโรงเรียนคือโรงเรียนวัดมหาธาตุ สำหรับแผนกภาษาอังกฤษเปลี่ยนเป็นโรงเรียนมัธยมวัดราชบูรณะในปัจจุบัน แต่ท่านประสงค์จะไปศึกษาต่อยังต่างประเทศจึงออกจากโรงเรียนวัดมหาธาตุไปเรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนราชมหาวิทยาลัยเวลานั้นตั้งอยู่ที่บ้านสมเด็จเจ้าพระยา จนจบชั้นสูงสุดและสอบชิงทุนเล่าเรียนหลวง ท่านสอบได้เป็นอันดับที่ 3 ที่สอบได้ 5 อันดับแรกจะได้รับพระราชทานทุนไปศึกษาวิชา ณ ประเทศต่างๆ ผู้ที่สอบได้ที่ 1 และ 2 สามารถเลือกเรียนวิชาใดก็ได้ แต่ผู้ที่สอบได้ตั้งแต่อันดับที่ 3-5 ต้องเรียนวิชาที่กระทรวงธรรมการกำหนด และจะต้องเป็นครูเมื่อเรียนสำเร็จ ท่านจึงต้องไปศึกษาวิชาครูตามที่ได้รับพระราชทานทุน กราบบังคมทูลลาไปศึกษาเมื่อปี พ.ศ. 2446 ขณะอายุได้ 17 ปี

ตอนต้นไปศึกษา ณ โรงเรียนเอนด์เดล (Oundle Public School) แล้วจึงเข้าเรียนมหาวิทยาลัยลอนดอน ศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตร์ในวิชา Pure Mathematics, Applied Mathematics, เคมีวิทยาศาสตร์ไปกับวิชาการศึกษา (Education) ถ้าตามหลักสูตรแล้วต้องใช้เวลาเรียน 3 ปี จึงจะได้รับปริญญา แต่เมื่อศึกษาได้เพียงสอบปีกระทรวงศึกษาธิการเรียนกลับมารับราชการเพราะทางกรุงเทพฯ เปิดหลักสูตรการศึกษาใหม่ ครูที่จะสอบในชั้นสูงไม่พอท่านจึงได้รับเพียง Dipoma หรืออนุปริญญาเท่านั้น เดินทางกลับประเทศไทยเมื่อ พ.ศ. 2453

เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วกลับเข้ารับราชการในกระทรวงธรรมการรับราชการครั้งแรกเป็นอาจารย์โรงเรียนมัธยมวัดราชบูรณะ ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น โรงเรียนสวนกุหลาบ เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2453 จากนั้นย้ายไปสอนที่โรงเรียนราชมหาวิทยาลัยได้ประมาณ 4 เดือน ก็ย้ายกลับมาสอนที่โรงเรียนสวนกุหลาบ อีกครั้งหนึ่ง

16 พฤษภาคม พ.ศ. 2454 โอนย้ายมาสังกัดกรมมหาดเล็ก ในตำแหน่ง ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาโรงเรียนมหาดเล็กหลวง ได้รับพระราชทานยศบรรดาศักดิ์ รongหุ้มแพร (เป็นมหาดเล็กพิเศษถวายตัวตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5) หลวงอภิบาลบุรีมงคล และได้รับพระราชทานเลื่อนยศเป็นลำดับจนได้เป็นจ่า และเมื่อพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงสถาปนาปณิกิจการเสือป่าขึ้น ท่านได้สมัครเข้าเป็นเสือป่า ได้รับพระราชทานยศสูงสุด นายกองตรี และเป็นราชของครุฑเสือป่า

จนเมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2458 กระทรวงให้ย้ายกลับมารับราชการเป็นผู้ช่วยเลขานุการกระทรวงเปลี่ยนยศบรรดาศักดิ์เป็นอำมาตย์ตรี หลวงประพนธ์นดิประวีติ และได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานจัดการโรงเรียน จังหวัดพระนครกลาง ทัพบลัดกรม กรมสามัญศึกษา อีกตำแหน่ง

ปี พ.ศ. 2459 ได้รับพระราชทานยศบรรดาศักดิ์เป็นอำมาตย์โท พระปรีชาสุาสน์ และเป็นเลขาธิการกรมการฟุตบอลสยามอีกตำแหน่งด้วย

วันที่ 20 ธันวาคม ปี พ.ศ. 2460 พระราชทานยศเป็นอำมาตย์เอก อีก 1 ปีต่อมาได้รับพระราชทานยศมหาดเล็กเป็นรองหัวหมื่น (เป็นกรณีพิเศษ) พ.ศ. 2463 กระทรวงธรรมการแต่งตั้งให้รักษาการ

ในตำแหน่งเจ้ากรม กรมการสอบไล่อีกตำแหน่งหนึ่งและได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์เป็น พระยาภะรตราชา ซึ่งเป็นบรรดาศักดิ์พิเศษในพระราชสำนัก

วันที่ 6 มิถุนายน พ.ศ. 2464 ทรงพระมหากรุณาธิคุณให้เป็นผู้ปกครองนักเรียนไทย ณ ประเทศอังกฤษ ในระหว่างนั้นได้รับพระราชทานยศ มหาอำมาตย์ตรี อยู่ที่ประเทศอังกฤษได้ 4 ปี จึงกลับมารับตำแหน่งเลขานุการกระทรวงธรรมการ อีกปีเศษจึงย้ายไปเป็นคณบดีคณะอักษรศาสตร์และวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่อมาจึงได้รับพระมหากรุณาธิคุณให้เป็นผู้บัญชาการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (อธิการบดี) และยังคงรักษาการตำแหน่งคณบดีคณะอักษรศาสตร์อยู่

เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 จึงมีคำสั่งให้ออกจากราชการ รับเบี้ยบำนาญ ขณะอายุได้ 46 ปี

เมื่อท่านออกจากราชการแล้วท่านยังคงทำงานทางการศึกษาอยู่คือแต่ตำราเรียน เช่น ตำราพิชคณิต ซึ่งถือว่าเป็นตำราพิชคณิตที่ดีมากเล่มหนึ่งในสมัยนั้น และยังสอนพิเศษหนังสือบุตรและบุตรของเพื่อนด้วย จนวิชาวุฒิมหาวิทยาลัยเชิญท่านไปเป็นอาจารย์พิเศษสอนภาษาอังกฤษและย้ายไปสอนยังมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อีก 2 ปี

เมื่อมีการตั้งเทศบาลขึ้นเป็นครั้งแรก ท่านก็ได้รับแต่งตั้งเป็นปลัดเทศบาล (เจ้าพระยารามราชนพเป็นนายกเทศมนตรี) และต่อมาท่านก็ได้รับแต่งตั้งให้เป็นนายกเทศมนตรีกรุงเทพมหานคร

และเมื่อสงครามอินโดจีน และสงครามมหาเอเชียบูรพา ท่านได้สมัครเข้าช่วยในการสงคราม ไปทำงานพิเศษที่กรมไปรษณีย์โทรเลข

1 มกราคม พ.ศ. 2486 ได้รับพระบรมราชานุมัติให้เป็นผู้บังคับการวชิราวุธวิทยาลัย และอยู่ในตำแหน่งนี้จนอนิจกรรม รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 32 ปี 11 เดือน 28 วัน เป็นผู้บังคับการที่ดำรงตำแหน่งนานที่สุด

นอกจากนี้ท่านยังได้รับแต่งตั้งเป็นวุฒิสมาชิก ได้รับพระราชทานปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นคนแรก

อนิจกรรมเมื่อวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2519

ที่มา : - หนังสืออนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพ พระยาภะรตราชา.
- สมุด "ประวัติราชการของมหาอำมาตย์ตรี พระยาภะรตราชา".

ศาสตราจารย์ ดร.กัลย์ อิศรเสนา ณ อยุธยา ป.จ., ม.ป.ช., ม.ว.ม., ภ.ป.ร.1

บุตรชายคนโตของมหาอำมาตย์ตรี พระยาภะรตราชา (ม.ล.ทศทิศ อิศรเสนา) และท่านผู้หญิง ขจร ภะรตราชา เกิดเมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2456

เมื่อยังเยาว์ พระยาภะรตราชาเดินทางไปเป็นผู้ดูแลนักเรียนไทย ณ ประเทศอังกฤษ พร้อมครอบครัว ท่านจึงเริ่มต้นการศึกษาที่โรงเรียนประถม Park House ซึ่งเป็นโรงเรียนประจำ

จนเมื่อพระยาภะรตราชาเดินทางกลับเข้ารับราชการที่ประเทศไทย ท่านจึงมาศึกษาที่โรงเรียนมัธยมวัดเทพศิรินทร์จนจบประโยคมัธยมบริบูรณ์ (ม.8) และสามารถสอบเข้าศึกษาต่อได้ที่คณะวิทยาศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในขณะที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ได้สมัครเข้าสอบชิงทุน “สมเด็จพระเจ้าฟ้ามหิตลตลอดยศ กรมหลวงสงขลานครินทร์” ได้เป็นนักเรียนทุนสมเด็จพระราชบิดาชุดแรก ไปศึกษาต่อที่ประเทศอังกฤษ โดยเข้าศึกษาที่ Oundle Public School แล้วเข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์จนสำเร็จปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์ (เคมีวิทยา) แล้วจึงศึกษาต่อปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยลิเวอร์พูล เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วก็เข้าศึกษาต่อปริญญาโทอีกครั้ง ที่มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ และได้รับปริญญาเอกด้วยตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

เข้ารับราชการที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยโดยเริ่มจากการเป็นอาจารย์โทแผนกวิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่ออายุได้ 27 ปี (วันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2483) อีก 5 ปีถัดมาจึงเลื่อนเป็นอาจารย์โท อีก 1 ปีถัดมาเลื่อนเป็นอาจารย์เอก และเจริญก้าวหน้าตามลำดับจนได้รับการแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์ แผนกวิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเมื่อวันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2499 และได้รับแต่งตั้งเป็นศาสตราจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปี 2501 นอกจากนี้ท่านยังดำรงตำแหน่งกรรมการสภาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระหว่างปี พ.ศ. 2524-2533 รวม 5 สมัย

ปีพ.ศ. 2500 ท่านได้ย้ายไปรับตำแหน่งเป็นเลขาธิการนายกรัฐมนตรี พจน์ สารสิน

วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2502 โอนย้ายไปรับราชการสำนักพระราชวัง ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยรองเลขาธิการพระราชวัง

สองปีต่อมาเลื่อนเป็นรองเลขาธิการพระราชวัง และเป็นเลขาธิการพระราชวัง เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม พ.ศ. 2509 ในระยะเวลาที่ท่านดำรงตำแหน่งในสำนักพระราชวัง ได้ตามเสด็จพระราชดำเนินพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอยู่เนืองๆ

ในระหว่างที่ท่านสอนหนังสืออยู่ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และย้ายมาที่สำนักพระราชวังนี้ ท่านก็กรุณา มาสอนวิชาเคมีให้กับนักเรียนนวิชาวุฒิมหาวิทยาลัยอยู่เป็นประจำ จนเมื่อพระยาภะรตราชา ถึงแก่อนิจกรรมแล้ว ท่านได้ดำรงตำแหน่งผู้บังคับการวิชาวุฒิมหาวิทยาลัยต่อบิดา ตั้งแต่วันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2519 เป็นเวลากว่า 20 ปี รวมระยะเวลาที่ท่านสอนและดำรงตำแหน่งผู้บังคับการกว่า 50 ปี

ปีพ.ศ. 2522 ท่านได้รับพระมหากรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นองคมนตรีและยังดำรงตำแหน่งอื่นๆ อีกเช่น เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสภาลูกเสือแห่งประเทศไทย ด้านกีฬาท่านเป็นสมาชิกผู้เริ่มก่อตั้งคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย สมาคมจักรยานแห่งประเทศไทย สมาคมเรือใบ สมาคมสควอชแห่งประเทศไทย ซึ่งท่านเป็นนายกสมาคมสมัยแรกด้วย และยังเป็นเลขาธิการคณะกรรมการแข่งขันกีฬาแหลมทองครั้งที่ 4 และเลขาธิการและเหรียญกิตติมศักดิ์กรรมการจัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 5 และ 6

จนเมื่อปีพ.ศ. 2539 ท่านล้มป่วยเข้ารับรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ และถึงแก่อนิจกรรมเมื่อวันที่ 13 สิงหาคม พ.ศ. 2539 สิริอายุได้ 83 ปี

ที่มา: หนังสืออนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพ ศาสตราจารย์ ดร.กัลย์ อิศรเสนา ณ อยุธยา

ศาสตราจารย์ ดร.ชัยอนันต์ สมุทวณิช

ม.ป.ช., ม.ว.ม. ร.ด.ม. (ศ.)

บุตรของพล.ต.ต.ชนะ สมุทวณิช และนางสำเนียง สมุทวณิช

เกิดเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2487

เมื่ออายุได้ 5 ขวบ บิดาได้นำมาเข้าโรงเรียนบ้านครุเนี้ยน (โรงเรียนอักษรเจริญ) ซึ่งขณะนั้นอยู่ที่บริเวณสนามหลังโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย

ปี พ.ศ. 2493 เข้าศึกษาที่วชิราวุธวิทยาลัย ชั้นประถม 2 เลขที่ประจำตัว 1687 เป็นรุ่นที่ 33 อยู่คณะเด็กเล็ก 2 และเมื่อเข้าคณะเด็กโต อยู่คณะพญาไท ขณะเรียนชั้น ม.6 ได้เดินทางไปศึกษาที่ St. Augustine's School ประเทศอินเดีย 1 ปี กลับมาศึกษาต่อที่วชิราวุธวิทยาลัย จบการศึกษาเมื่อปี พ.ศ. 2503 ขณะอายุ 16 ปี รวมระยะเวลาที่อยู่โรงเรียน 11 ปี

จากนั้นเข้าศึกษาต่อในคณะรัฐศาสตร์ แผนกนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (รุ่น 14) เรียนได้เพียง 1 ปี สามารถสอบชิงทุนโคลัมโบไปศึกษาต่อที่ มหาวิทยาลัยโคลอเรีย ประเทศนิวซีแลนด์ สำเร็จปริญญาโทและเอกทางรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยวิสคอนซิน ปี พ.ศ. 2511(ปี พ.ศ. 2542 ได้รับคุณวุฒิตดกิตติมศักดิ์ และรางวัลนักศึกษาเก่าดีเด่น จากมหาวิทยาลัยวิสคอนซิน)

เมื่อเดินทางกลับประเทศไทยแล้ว เข้าเป็นอาจารย์โท คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2512 เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2518 โอนย้ายมาสอนที่คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จนดำรงตำแหน่งเป็นรองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต คณะรัฐศาสตร์

เป็นศาสตราจารย์ระดับ 11 ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ เมื่ออายุเพียง 35 ปี

นอกจากการสอนที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแล้วท่านยังสอนและบรรยาย ที่มหาวิทยาลัยต่างๆ เช่น สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยต่างประเทศอีกหลายมหาวิทยาลัย

นอกจากงานสอนในมหาวิทยาลัยแล้วท่านยังเป็นที่ปรึกษาการร่างรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2527 กรรมการปฏิรูประบบราชการฯ กรรมการสภาวิจัยแห่งชาติสาขาวิทยาศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์ นักวิจัยดีเด่นแห่งชาติสาขาวิทยาศาสตร์ พ.ศ. 2529

ในด้านการต่างประเทศเป็นที่ปรึกษาพิเศษของคंसหประชาชาติในกัมพูชา, เป็นที่ปรึกษาของคंसหประชาชาติ

ด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนในการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสมัยที่ 8 ของประเทศไทย, เป็นศาสตราจารย์เยี่ยมเยียนที่มหาวิทยาลัยวิสคอนซิน, มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย และเป็นผู้บรรยายพิเศษที่มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์, มหาวิทยาลัยเยล, มหาวิทยาลัยปรีนสตัน และมหาวิทยาลัยในออสเตรเลียหลายแห่ง

ในด้านการศึกษา เคยเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมศาสตร์ราช, กรรมการสภามหาวิทยาลัยยูเนียน, กรรมการสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่, กรรมการสภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และกรรมการสภามหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ด้านการเมือง ท่านดำรงตำแหน่งวุฒิสมาชิกตั้งแต่ปีพ.ศ. 2535 จนปี พ.ศ. 2540 เป็นผู้ผลักดันให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญปี พ.ศ. 2539 และเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญสมัยแรก พ.ศ. 2540

ด้านธุรกิจ ท่านดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหารบริษัทในเครือผู้จัดการ

นอกจากนั้นในด้านการเขียนตำรา ท่านมีผลงานเป็นหนังสือและรายงานการวิจัยอีกมากมายทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษมากกว่า 100 เล่ม และท่านยังเป็นคอลัมน์นิสต์ผู้มีชื่อเสียงโด่งดังอีกด้วย

ตำแหน่งที่สำคัญมากตำแหน่งหนึ่งของท่าน คือ ตำแหน่งราชบัณฑิตสำนักธรรมศาสตร์และการเมือง สาขารัฐศาสตร์

เมื่อศาสตราจารย์ ดร.กัลย์ อิศรเสนา ณ อยุธยา ล้มป่วย คณะกรรมการอำนวยการ จึงมีมติให้ ศาสตราจารย์ ดร.ชัยอนันต์ สมุทวณิช ดำรงตำแหน่งแทน โดยเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2539 และได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้เป็นผู้บังคับการเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2539

ด้านครอบครัวสมรสกับ นางสุภาธร สาครบุตร มีบุตร 2 คน ธิดา 1 คน

ที่มา : - หนังสือ "ชีวิตที่เลือกได้" โดย ศ.ดร.ชัยอนันต์ สมุทวณิช.

- ศ.ดร.ชัยอนันต์ สมุทวณิช แก้ไขเพิ่มเติม.

ไฟวส์ (FIVES)

“ไฟวส์” เป็นเกมที่ตีด้วยมือ สำหรับเล่นระหว่าง ข้างละคน หรือข้างละสองคน ซึ่งมีเล่นมานานมากแล้ว แต่ยังหาไม่ได้ว่าเริ่มตั้งแต่เมื่อไร เท่าที่มีเขียนไว้ เมื่อปีพ.ศ. 2476 สันนิษฐานว่าคงจะมีเล่นก่อน และถ้าจะนับถึงปัจจุบันนี้ คงจะเป็นเวลาร้อยๆ ปีมาแล้ว โดยเฉพาะในประเทศอังกฤษและประเทศฝรั่งเศส เดียวนี้ “ไฟวส์” จะมีเล่นตามโรงเรียนเก่าๆ โดยเฉพาะโรงเรียนกินนอนในประเทศอังกฤษ ในประเทศฝรั่งเศสคงจะมีน้อยแล้ว

ชื่อของเกมนี้มาจาก The “BUNCH OF FIVES” คงจะแปลได้ว่า “มือซึ่งรวมนี้ทั้งห้า” ที่ใช้ตีลูกบอลล์ แต่ต่อมาก็เหลือแค่ “FIVES = ไฟวส์” ผู้เล่นต้องใส่ถุงมือซึ่งมีแผ่นรองกันเจ็บ และ “ลูกไฟวส์” มีขนาดโตกว่าลูกสควอชเล็กน้อย

“คอร์ต” ที่เล่นกันมี 2 แบบ คือ “อีตันคอร์ต (Eton court)” ซึ่งดูจะหมดความนิยมไปแล้ว และอีกแบบหนึ่งคือ “รักบี้คอร์ต (Rugby court)” ซึ่งประกอบด้วยกำแพงสี่ด้าน

เช่น คอร์ตไฟวส์ ของบอร์ดสูงเกือบ 3 ฟุต ด้านซ้ายระหว่างหน้ายื่นออกมาเรียกว่า “เทอร์สส์” ซึ่งทำมุมกำแพง (คอร์ตของสองข้าง)

โรงเรียนวชิราวุธ มีจากพื้น บางที่กำแพงและหลังคอร์ตจะมีสัน “Buttress = บัท-135” อดคาบกับแนวโรงเรียนฯ มีบัทเทอร์สส์

เกมเริ่มโดยข้างที่จะได้แต้มเป็นผู้โยนลูกไปที่กำแพงหน้าเหนือบอร์ดและกำแพงข้างก่อนที่ จะตกลงพื้น เมื่อลูกตกลงพื้นแล้ว ฝ่ายคู่ต่อสู้จะต้องตีลูกกลับไปในทางเดิม คือ ลูกจะต้องโดน กำแพงข้างก่อนและกำแพงหน้าเหนือบอร์ด และอีกฝ่ายก็ตีลูกสลับกันไปจนฝ่ายที่ปล่อยให้ ลูกตกพื้นสองครั้งเป็นฝ่ายเสีย ถ้าฝ่ายที่เป็นผู้โยนลูก (เรียกว่า ผู้รับ) ตีเสีย ก็จะเปลี่ยนมือ และ ถ้าฝ่ายตีลูกก่อน (เรียกว่า ผู้เซอร์วิส) ตีเสียก็จะเสียแต้ม และผู้รับก็จะได้แต้ม ในบางกรณี ผู้เซอร์วิสจะเป็นผู้โยนลูกเองก็ได้

เกมจะชนะกันเมื่อฝ่ายที่ได้แต้มถึงสิบห้า (15) แต้มก่อนเป็นฝ่ายชนะ ยกเว้นเมื่อทั้งสอง ฝ่ายทำแต้มได้ 14-14 เท่า (เกม-บอลล์-ออล = Game-Ball-All) ผู้ที่ทำแต้มถึง 16 แต้มก่อน เป็นผู้ชนะในเกมนั้น โดยปกติเวลาแข่งขัน ฝ่ายไหนชนะ 2 ใน 3 เกมก่อน เป็นผู้ชนะ

ไฟวส์ เป็นเกมที่ต้องใช้มือทั้งสองข้างเท่าๆ กัน ต้องก้มๆ เงยๆ และยึดทั้งตัว และขา เพื่อตีลูก ผลก็คือเกือบจะทุกส่วนของร่างกายได้ออกกำลังกาย

Fives, ed. Lord Aberdare (Lonsdale Library, 1933).

[แปลจาก CHAMBERS'S ENCYCLOPAEDIA, New Edition, Volume V, Edward-Franks, Page 70B. GEORGE NEWNES LIMITED, TOWER HOUSE, SOUTHAMPTON STREET, STRAND, W.C.2, LONDON, ENGLAND.]

ประวัติของเกมไฟฟ้

ตั้งแต่อยูในโรงเรียนนวิชาวุธวิทยาลัย เทำที่จำได้

โดย สุธรรม อุตรระกูล (เลขที่ประจำตัว 952) นักเรียนเก่า (2484-2492) และครูเก่า (2503-2505)

เมื่อเข้าวิชาวุธวิทยาลัย ชั้นมัธยม 1 ในปี พ.ศ. 2485 ก็ได้เห็นพวกพี่ๆ เขาเล่นไฟฟ้กัน แต่ตัวเองไม่ได้เล่นของจริง คือลูกจริงและถุงมือจริง แต่เมื่อมาเล่นที่เรียกว่า “ไฟฟ้” ในสมัยนั้น เป็นช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 จึงไม่มีลูกจริงและถุงมือจริง เพราะต้องสั่งจากเมืองนอก เราจึงใช้ลูกเทนนิสแทนและไม่ได้ใส่ถุงมือ ยังจำได้ว่าเล่นกันจนลูกเทนนิสสีก็ ขนหมด ก็จะเปลี่ยนลูกใหม่ ไม่มีการแข่งขันระหว่างคณะ แต่เล่นกันเพื่อออกกำลังกาย และเพื่อสนุก แต่จำได้ว่ามีผู้ที่เล่นไฟฟ้ที่ไม่ใช่ของจริงนี้ เก่งมากๆ คือ คุณเลอสิน เกตุทัต เป็นรุ่นหลังของผู้เขียน เวลานั้นอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่

สิ่งที่จำได้แม่นยาก็คือ รุ่นพี่ๆ ในสมัยที่เขาเล่นลูกไฟฟ้จริง ซึ่งเป็นสมัยก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 เขาจะมีสายเป็นสักหลาดมาคาดเอวตอนใส่กางเกงจีน (กางเกงนอนตอนเย็นๆ) บ้าง บางคนก็เอามาตัดสั้นๆ ใส่พวงกุญแจบ้าง ซึ่งถือเป็นแฟชั่นและโก้มากในสมัยนั้น ความจริงแล้วสายสักหลาดนี้ ได้มาจากใส่ของลูกไฟฟ้ แต่ต้องมีกรรมวิธีที่จะทำสายสักหลาดนี้ เพราะตอนที่แกะลูกไฟฟ้ที่เสีย คือแตก (หนังหุ้มสีก็บางและแตก) แล้ว จะมีเส้นด้ายพันอยู่แน่นมาก หลังจากแกะเส้นด้ายออกแล้วก็จะได้สักหลาดเป็นแผ่น ยาวประมาณสัก 8 นิ้ว กว้างประมาณ 3 นิ้ว ต้องเอาสักหลาดมาชุบน้ำและมาตีกับขอบปูนที่เป็นสันข้างคณะ ต้องใช้ความพยายามนานอยู่บ้างเหมือนกัน แผ่นสักหลาดนี้จะค่อยๆ ยืดออกเป็นเส้นยาว หลายฟุต พอที่จะเอามาคาดเอวรัดกางเกงจีนได้แต่ถ้าชุบน้ำไม่ดีตีไม่แรงพอ สักหลาดก็จะยืดไม่ยาว ก็เลยต้องเอามาใส่พวงกุญแจไปพวกนักเรียนรุ่นเก่าๆ จะต้องรู้เรื่องนี้เป็นอย่างดี

เมื่อผู้เขียนไปเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยแมนเชสเตอร์ ประเทศอังกฤษก็ได้ไปเล่นไฟฟ้ให้มหาวิทยาลัย และก่อนนั้นญาติ (คุณกิตติรัตน์ (สุนทรระกูล) ศรีวิสารวาจา ซึ่งเป็นนักเรียนเก่าวิชาวุธวิทยาลัย) และคุณพ่อ (คุณยง สุนทรระกูล ซึ่งเป็นนักเรียนเก่าราชวิทยาลัย) ของผู้เขียน ก็ได้ไปเล่นไฟฟ้ให้มหาวิทยาลัยแมนเชสเตอร์ ทั้งสองท่านได้เสื้อสามารถ Full Maroon (เสื้อเป็นสีเลือดหมู) แต่ผู้เขียนได้เสื้อสามารถ Half Maroon (ถึงสามารถ) ทั้งนี้ ผู้เขียนภูมิใจมากที่ได้เป็นนักเรียนนวิชาวุธฯ และได้รู้จักและเล่นไฟฟ้ซึ่งกล่าวได้เต็มภาคภูมิว่า “ไฟฟ้” ยังมีเล่นแห่งเดียวในประเทศไทย

ผู้เขียนมีความยินดีมากที่ได้เห็นวิชาวุธวิทยาลัย โดยท่านผู้บังคับการ ศ.ดร. ชัยอนันต์ สมุทวณิช ได้ให้พื้นที่ฟุคอร์ตไฟฟ้ รวมทั้งคอร์ตสควอช ใหม่ให้อยู่ในสภาพที่ดีเยี่ยม เพื่อให้ครู นักเรียน และต่อไปคงจะเป็นนักเรียนเก่าด้วย ได้มาเล่นไฟฟ้กันเพื่อออกกำลังกาย และสมานสามัคคี และอาจจะได้เผยแพร่เกมกีฬา “ไฟฟ้” ต่อไปยังโรงเรียน และสถาบันอื่นๆ ในโอกาสต่อไป เพราะไฟฟ้เป็นเกมที่เล่นง่าย ไม่ต้องใช้เวลามาก

(ผู้เขียนมีความยินดีที่นายชัยณรงค์ ชัยจินดา คณะจิตรลดา ได้มาขอให้เขียนเรื่อง “ไฟฟ้” เพื่อจะเอาไปลงหนังสือของโรงเรียน)

FIVES is a game of hand-ball for one or two a side, long known in France and England, now played chiefly at the older schools. The name comes from the 'bunch of fives' with which the ball is struck. Padded gloves are worn, the ball being similar to a racket-ball, but larger. The two common types of court are the Eton court, open, with no back wall, a step dividing the front and back of the floor-space, a ledge about four feet high above which the ball must be hit and a projection called the 'pepper-box' where the step joins the left wall; and the Rugby court, covered, with four walls with a board nearly three feet above the floor for the 'line'; sometimes the front and back portions of the left wall are separated by a 'buttress' seven to ten inches wide making an angle of 135° with them. The game is begun by one of the 'in' side throwing the ball to hit the front and side walls and bounce to the liking of an opponent, whose 'return' must hit the side wall before hitting the front wall above the board or ledge; the ball must then be returned by the sides alternately before it has bounced twice. If the 'in' side wins the rally, a point is scored; if not, the innings is lost. Fifteen is game. Slight variations in rules occur at different schools. Fives is a game demanding equal use of both hands, much stooping and stretching; consequently it leaves few parts of the body unexercised. R.L.G.I.

Fives, ed. Lord Aberdare (*Lonsdale Library*, 1933).

RUGBY FIVES

(As approved by the Rugby Fives Association.)

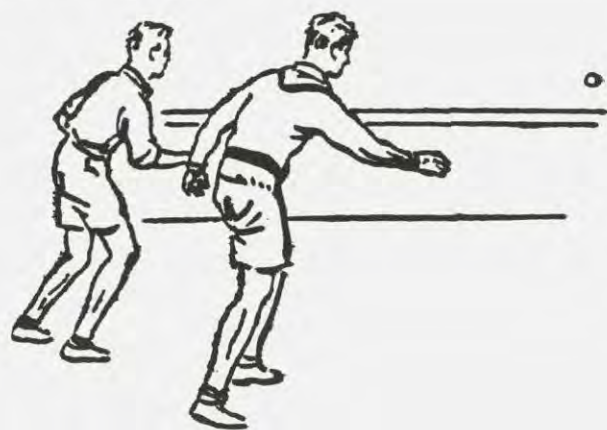
DEFINITIONS

The game is played in a court enclosed by four wall. The "front" wall is distinguished by a board of wood running across it at an even height from the floor.

The wall opposite the front wall is the "back" wall, and the two adjoining walls, as the players stand facing the front wall, are respectively the "right" side wall and the "left" side wall.

The game may be played between two or four players i.e., as Singles or Doubles.

Server and Receiver. The player first hitting the ball is the "server" (who is said to be "out" or "down"), his opponent being known as the "receiver" (who is said to be "in" or "up").

Rule 1. *At the commencement of a game, a preliminary rally shall be played.*

"Up." The ball is said to be "up" when it is hit before the second bounce, strikes the front wall above the board, and does not leave the confines of the playing surface.

RULES OF THE SINGLES GAME

1.

At the commencement of a game a preliminary rally shall be played. The winner of this becomes the receiver, and the loser, the server.

2.

At the start of a rally the ball is thrown up so that it first strikes the front wall above the board and then one of the side walls, in such a manner as the server desires. The server may either throw up the ball for himself or request the receiver to do so. When the receiver is required to throw up the ball for the server, he shall not be required to do so in such a manner as to penalize himself in his attempt to return the service.

3.

The server may not serve unless the ball has been thrown up as described in Rule 2.

4. Service

The server shall serve in such a way that after the first bounce and before the second bounce the ball strikes

first the side wall against which it has been thrown and then the front wall above the board.

5.

After the service and its return the opponents shall alternately hit the ball, before the second

bounce, on to the front wall above the board, either directly or after it has hit the side and/or back walls. No second attempt to hit a ball may be made after it has once been touched.

6. Blackguard

A service which hits the front wall above the board without having first touched the near side wall, but remains within the confines of the playing surface of the court is called a "black-guard". The receiver may return a blackguard provided he calls out his intention to do so before striking the ball. Such decision shall be irrevocable.

The server may not intentionally stop a blackguard. (See Rule 8 (b) and (d).)

When the receiver requires one point to win the game he may not take a blackguard.

7. Scoring

The player who first scores 15 points (except as provided when the score reaches game-ball-all, (i.e., 14-14X wins the game.

Only the receiver can score points. When the receiver wins a rally, he scores one point. When the server wins a rally, he becomes receiver for the next rally.

Should each player score 14 points, the first player to reach 16 points wins the game.

8.

A rally is won by a player if:

(a) His opponent fails to hit the ball (except as provided under Rule 9 (d)), or hits it after the second bounce, or hits it on to or below the board, or against the roof, or otherwise out of the confines of the playing surface, or on to the floor before hitting the front wall.

Note. -When the receiver requires one point to win the game, the server is not penalized if he serves not more than twice incorrectly. The third service must be right or the server loses the point and game.

(b) His opponent, being server, serves more than two consecutive untaken blackguards, or intentionally stops a blackguard.

(c) His opponent strikes him with a ball which would not have gone "up". (See Rule 9 (a).)

(d) His opponent causes the ball, after it has hit the front wall, to strike himself before it has bounced. This also applies to blackguards.

(e) His opponent hits the ball otherwise than with the hand or forearm.

Rule 8 (g). A rally is won ..if..opponent hits the ball otherwise than with the hand or forearm ..

9. Lets

A let is allowed, and the rally shall not count if:

(a) A player strikes his opponent with a ball which would have gone "up"

(b) A player causes the ball, after it has hit the front wall, to strike himself after it has bounced.

(c) A player is prevented by his opponent from correctly returning the ball. Should a player though impeded, hit the ball so that it go "up" he may claim a let at once; otherwise the rally shall continue.

(d) The server, when about to serve, fails to hit the ball, or changes his mind and calls out "No" before hitting the ball, even if it accidentally go "up"

Rule 9 (a). A let is allowed ..if ..a player strikes his opponent with a ball which would have gone up.

Rule 9 (c). A let is allowed if a player is prevented by his opponent from correctly returning the ball ..

10.

The umpire's decision is final.

RULES OF THE DOUBLES GAME

The Rules of the Singles Game shall apply to the Doubles Game, and wherever the words "server", "receiver", "opponent", or "player" are used in the Rules of the Singles Game, such words shall, whenever possible, be taken to include his partner in the Doubles Game. Thus, if the duration of the preliminary rally requires their participation, all four players shall take part.

1.

The receiver and his partner are known as "hands". The side winning the preliminary rally shall have only one hand.

2.

The receiver remains "in" until his side loses a rally, whereupon his partner shall receive (except as provided for in Rule 1). When his side loses another rally, his opponents become receivers.

3.

The side that is "down" must change servers after every point scored by their opponents.

4.

If the wrong player serves or receives, the mistake must be pointed out before the start of the next rally, otherwise the rally counts; but at the next "hand", the pairs shall revert to their correct order.

5.

Only the receiver may return the service; either he or his partner may elect to take a blackguard. If either of them says "Yes" to a blackguard the rally commences.

RULES OF MATCH PLAY

(a) For the preliminary rally (see Rule 1 of the Rules of the Singles game) the receiver and server shall be decided by tossing the winner to make his choice.

(b) A preliminary rally shall not be played at the beginning of the second and each subsequent game of a match and the winner of the previous game shall continue to receive. In doubles the winners shall have only one "hand".

(c) A new ball shall be taken before the start of each game if either side wishes it. A defective ball may be replaced at any time, if, in the opinion of the umpire, a change is desirable. In selecting a replacement, the umpire shall take into account the time during which the defective ball has been in play.

(d) A let shall be allowed as in Rule 9 (a), (b) and (c) only on a player's successful appeal to the umpire.

(e) A player shall not leave the court during a game, except with the permission of the umpire.

(f) A player shall not unreasonably delay between rallies. The umpire shall at once order the game to continue, if, in his opinion, such delay is occurring. If, after warning by the umpire, a player is responsible for further delay or delays the umpire may award the game (15 points or when appropriate 18 points) to the opponent or opponents of the defaulting player. In this event the losing side retains any points it may have scored.

(g) If a player, by reason of injury or ill-health, is, in the opinion of the umpire, unfit to continue a game, the umpire shall stop the game and award it to that player's opponent or opponents. Points shall be allotted as in Rule (f).

(h) In a match consisting of more than one game, not more than three minutes interval shall be allowed between games.

คณะใหม่

ศ.ดร.ชัยอนันต์ สมุทวณิช

จอร์จ

ภักดี

ศักดิ์ศรี

มงคล

คณะ

เด็กโตของโรงเรียนเรา 4 คณะนั้น สร้างเสร็จตั้งแต่ปี พ.ศ. 2459 ในระยะแรกเรียกว่าคณะตะวันตกด้านเหนือ (คณะผู้บังคับการ) คณะตะวันตกด้านใต้ (คณะดุสิต) คณะตะวันออกด้านเหนือ (คณะพญาไท) และ คณะตะวันออกด้านใต้ (คณะจิตรลดา) โลโก้ฟ้าสมัยก่อนของโรงเรียนยังจารึกชื่อคณะเรียกตามทิศที่ตั้ง และพร้อมกันนั้นก็เรียกชื่อตามผู้กำกับคณะ เช่น คณะพระประทีปฯ (คณะจิตรลดา) คณะพระวิเศษฯ, คณะประคองฯ (คณะดุสิต) คณะพณิชยฯ (คณะพญาไท) เป็นต้น ต่อมาในสมัยพระยาภะรตราชา เป็นผู้บังคับการ ม.ส. ปิ่น มาลากุล ณ อยุธยา นักเรียนเก่าโรงเรียนมหาดเล็กหลวง และอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้แนะนำให้เปลี่ยนชื่อคณะ เพราะมีการเปลี่ยนแปลงตัวผู้กำกับคณะ ในระยะหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 บ่อยขึ้น จึงได้นำนามพระราชวังที่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวประทับในสมัยที่ยังทรงเป็นสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ มาเป็นชื่อคณะ ทั้งคณะเด็กโตและเด็กเล็ก

สมัยก่อนคณะเด็กโต เรียกว่า “คณะใน” คณะเด็กเล็ก ซึ่งตั้งขึ้นใหม่หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 แล้ว เรียกว่า “คณะนอก”

เมื่อปีการศึกษา 2469 วิชาวุฒวิद्याลัย มีนักเรียนทั้งโรงเรียนเพียง 112 คน คณะต่างๆ มีจำนวนนักเรียน ดังนี้

คณะปริชานุสาสน์ (คณะผู้บังคับการ)	40 คน
คณะประหัตสุนทรสาร (คณะจิตรลดา)	23 คน
คณะวิเศษศุภวัตร (คณะดุสิต)	24 คน
คณะพนิชยสารวิเทศ (คณะพญาไท)	25 คน

ในปีการศึกษา 2477 ซึ่งเป็นปีแรกที่มิโรงเรียนเด็กเล็ก (คือตึกที่เป็นคณะสนามจันทร์ในปัจจุบัน) โรงเรียนมีนักเรียนทั้งหมด 149 คน โดยโรงเรียนเด็กเล็กมีนักเรียนเพียง 24 คน ในจำนวนนี้มีผู้มชื่อเสียง เช่น นายกิตติรัตน์ อุนตระกูล (ศรีวิสารวาจา) นายประกายเพชร อินทุโคภจ รวมอยู่ เด็กโตในแต่ละคณะมีจำนวนประมาณ 25-34 คน เท่านั้น

อีกยี่สิบปีต่อมา ในปีการศึกษา 2497 จำนวนนักเรียนทั้งโรงเรียนมี 472 คน คณะเด็กเล็กมี 3 คณะ และมีจำนวนเด็กเล็กมากขึ้น คือ คณะเด็กเล็ก 1 มี 81 คน และคณะเด็กเล็ก 2 มี 98 คน โดยมีคณะพิเศษ เรียกว่า บ้านคุณครูสุทิพย์ (ครูสุทิพย์ พึ่งประดิษฐ์) หรือ เรียกสั้น ๆ ว่า “บ้านครูทิพย์” มีนักเรียนเพียง 11 คน ต่อมา คณะพิเศษนี้ คือ คณะสราญรมย์ในปัจจุบัน

จะเห็นได้ว่า ในระยะแรกเริ่มนั้น คณะต่างๆ ไม่ว่าจะ เป็นคณะเด็กโต หรือคณะเด็กเล็ก จะมีเด็กอยู่ไม่เกิน 35 คน และจำนวนเด็กในแต่ละคณะก็เฉลี่ยกันไป ไม่เหมือนในระยะแรกที่เด็กเล็กที่เข้ามาคณะในจะต้องเข้ามาอยู่ที่คณะผู้บังคับการก่อน แล้วจึงส่งไปอยู่ตามคณะต่างๆ

จำนวนนักเรียนขยายมากขึ้น จากไม่เกิน 150 คน ในปีการศึกษา 2477 มาเป็น 568 คน ในอีก 20 ปี ต่อมา กล่าวได้ว่าคณะเด็กโตที่สร้างเพื่อรับนักเรียนในปีการศึกษา 2469 นั้น มีความเหมาะสมที่จะรับนักเรียนได้ไม่เกิน คณะละ 90 คน แต่เมื่อมีผู้สนใจนำเด็กมาเข้าโรงเรียนมากขึ้น จำนวนเด็กในแต่ละคณะก็มากตามไปด้วย แต่ก็ยังไม่ถึงกับแออัดมากจนเกินไป จำนวนนักเรียนในปีการศึกษา 2497 แบ่งออกตามคณะดังนี้

คณะผู้บังคับการ	96 คน
คณะดุสิต	114 คน
คณะจิตรลดา	80 คน
คณะพญาไท	89 คน
คณะเด็กเล็ก 1	80 คน
คณะเด็กเล็ก 2	98 คน
คณะพิเศษ	11 คน
รวม	568 คน

ระหว่าง พ.ศ. 2500-2530 จำนวนนักเรียนได้เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะการรับเด็ก คณะเด็กเล็กสามารถรับได้เพิ่มขึ้น เนื่องจากมีการสร้างคณะเด็กเล็ก 3 ซึ่งแต่เดิมเป็นเพียงเรือนไม้หลังเล็กๆ ให้เป็นอาคารสองชั้น นอกจากนั้น ในระหว่างนี้ ยังได้มีการก่อสร้างคณะดุสิตที่ถูกระเบิดจากสงครามโลก ครั้งที่ 2 ให้เป็นคณะที่สามารถรองรับนักเรียนได้มากขึ้นอีกด้วย ดังนั้น เมื่อถึงปีการศึกษา 2539 โรงเรียนจึงมีนักเรียนทั้งหมด 922 คน และในปีการศึกษา 2541 มีนักเรียนทั้งหมด 944 คน

เนื่องจากคณะใหม่ 4 คณะ จะเปิดใช้ในปีการศึกษา 2542 นี้ จึงจะแสดงจำนวนนักเรียนของคณะต่างๆ ในปีการศึกษา 2541 เพื่อจะได้อธิบายการลดจำนวนนักเรียนในปีการศึกษา 2542 ให้ทราบต่อไป

จำนวนนักเรียนในปีการศึกษา 2541

คณะผู้บังคับการ	121 คน
คณะดุสิต	131 คน
คณะจิตรลดา	144 คน
คณะพญาไท	116 คน
คณะสนามจันทร์	145 คน
คณะนันทอุทยาน	142 คน
คณะสราญรมย์	145 คน
รวม	944 คน

การคิดที่จะสร้างคณะใหม่ 4 คณะนั้น เกิดขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2539 เมื่อผู้บังคับการ เข้ามาทำงานเป็นปีแรกได้เห็นสภาพความเป็นอยู่ของนักเรียนตามคณะต่างๆ ว่าอยู่กันแออัดมาก นอกจากจะขัดต่อสุขภาพอนามัย และไม่ถูกต้องตามหลักความปลอดภัยแล้ว การที่นักเรียนอยู่รวมกันที่สถานทีที่มีพื้นที่ไม่กี่ตารางเมตรต่อเด็กหนึ่งคนนั้น ย่อมส่งผลกระทบต่อโดยตรงกับการอยู่ร่วมกันของนักเรียน คณะที่มีนักเรียน

มากกว่า 80-90 คน นั้น ผู้กำกับคณะไม่อาจดูแลให้ทั่วถึงได้ นักเรียนเองก็ไม่มีที่เข้าเพรชที่ตีพอ การเป็นอยู่ไม่ว่าจะเป็นการนอน การแต่งตัว การเข้าห้องน้ำ-ห้องสุขาก็ลำบาก ความสกปรกที่เกิดขึ้นจากการที่คนจำนวนมากเกินไปมาอยู่ในสถานที่ที่จำกัด และการเสียหายของอาคารเก่าแก่ อายุ 80 ปี ก็มีความต้องซ่อมกันเป็นระยะๆ ซึ่งการซ่อมแซมอาคารเก่าแต่ละครั้ง หากเป็นการซ่อมใหญ่ต้องใช้งบประมาณ 10 ล้านบาท และในการซ่อมย่อยก็ต้องใช้เงินประมาณคณะละ 2 ล้านบาท

ในการแก้ไขปัญหาความแออัดของคณะ 4 คณะนี้ แต่เดิมมีความคิดของคณะกรรมการอำนวยการโรงเรียนให้สร้างที่พักสำหรับผู้กำกับคณะขึ้น 4 แห่ง ในบริเวณคณะแต่ละคณะอย่างจำกัด การที่ผู้กำกับคณะจะย้ายออกไปจากส่วนที่เคยพักอยู่นั้น ส่วนที่ผู้กำกับคณะเดิมก็จะมียุทธศาสตร์นักเรียนไปอยู่ได้ประมาณ 20 คน เท่านั้น และค่าก่อสร้างอาคารที่พักใหม่ของผู้กำกับคณะก็ตกประมาณหลังละ 7-8 ล้านบาท ผู้บังคับการจึงเสนอให้สร้างอาคารที่พักของผู้กำกับคณะผู้บังคับการแต่เพียงหลังเดียว เพราะคณะผู้บังคับการเป็นคณะที่มีขนาดเล็กกว่าคณะอื่น โดยแทนที่จะใช้เงินประมาณ 21-25 ล้าน สร้างที่พักให้ผู้กำกับคณะอีก 3 คณะ ก็ได้เสนอให้สร้างคณะใหม่ 4 คณะ โดยมีอาคารที่พักของผู้กำกับคณะเชื่อมต่อกับอาคารที่พักของนักเรียนด้วย ทั้งนี้โดยมี ค่าใช้จ่าย ทั้งหมด 75 ล้านบาท แยกออกเป็นรายการต่างๆ ดังนี้

ค่าใช้จ่ายในการก่อสร้าง คณะใหม่ 4 คณะ และส่วนที่ผู้กำกับคณะ

1. ค่าก่อสร้าง	56,171,500.00	บาท
2. ค่าออกแบบ	2,130,000.00	บาท
3. ค่าควบคุมงาน	1,760,000.00	บาท
4. ค่าจ้างทำระบบไฟฟ้าแรงสูง	1,841,572.00	บาท
5. ค่าทำทางเชื่อมโรงอาหาร	207,570.00	บาท
6. ค่าเครื่องปรับอากาศ	5,300,000.00	บาท
7. ค่าเฟอร์นิเจอร์	7,050,000.00	บาท
8. ค่าที่นอน, ผ้ากันเปื้อน	545,000.00	บาท
รวมทั้งสิ้น	75,005,642.00	บาท

คณะใหม่ 4 คณะ มีที่พักสำหรับแต่ละคณะ 65 คน มีโรงอาหารรวมสำหรับนักเรียนทุกคณะทานอาหารร่วมกัน ในการวางแผนการออกแบบได้นำแบบอย่างของอาคารคณะต่างๆ ของโรงเรียนพิชิตศุลีในอังกฤษ ออสเตรเลีย และ นิวซีแลนด์ ที่ทันสมัยมาพิจารณา แล้วปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน ทั้งนี้โดยจัดวางอาคารคณะใหม่ไว้ทางทิศตะวันตกด้านเหนือ ตัวอาคารทอดยาวขนานไปกับถนนสุขุขทัย

ในการจัดนักเรียนเข้าพักในคณะใหม่ 4 คณะ นั้น ระยะแรกได้มีความเห็นเป็น 2 แนวทาง คือ

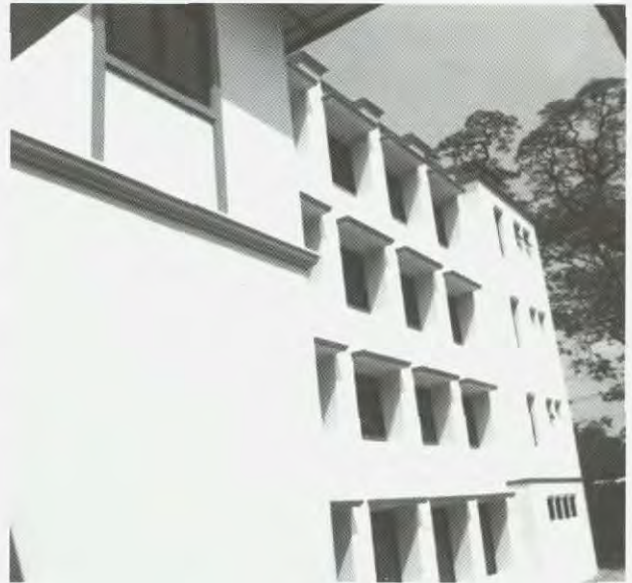
แนวทางที่หนึ่ง ให้คณะใหม่ 4 คณะ รับนักเรียนเฉพาะชั้นมัธยมต้น (ม.1-3) โดยให้นักเรียนชั้นมัธยมปลาย (ม.4-6) อยู่คณะเก่า แนวทางนี้โรงเรียน St. Andrew's ที่เมือง Christchurch, New Zealand ใช้อยู่เพื่อแก้ปัญหาเด็กโตรังแกเด็กเล็ก

แนวทางที่สอง ให้มีการรับนักเรียนทั้งมัธยมต้น-ปลาย อยู่ด้วยกัน

ในที่สุดได้เลือกแนวทางที่สอง เพราะจะทำให้จำนวนนักเรียนในคณะเก่า 4 คณะ และคณะใหม่ 4 คณะ ใกล้เคียงกัน คือ คณะเก่า คณะละไม่เกิน 80 คน และคณะใหม่ คณะละไม่เกิน 65 คน ซึ่งจะทำให้สามารถมีการแข่งขันกีฬาระหว่างคณะได้ทั้ง 8 คณะ นอกจากนี้คณะเด็กเล็ก 3 คณะ ก็สามารถลดจำนวนนักเรียนลงได้ เหลือคณะละ 100 คน และในอนาคตอันใกล้ หากมีการก่อสร้างอาคารคณะเด็กเล็กคณะที่สี่ขึ้นในบริเวณติดกับเขตดุสิตและสามารถมีเด็กอยู่ได้ 50-60 คน คณะเด็กเล็กสี่ ก็อาจใช้เป็นที่พักสำหรับเด็กเล็กอายุน้อยๆ คือ 6-9 ขวบได้ ซึ่งจะช่วยให้โรงเรียนสามารถมีทางเลือกที่จะกลับไปรับนักเรียนชั้นประถมปีที่ 1-2 ได้ ดังที่เคยเป็นมาในอดีต

โรงเรียนมีนโยบายจะไม่ให้จำนวนนักเรียนทั้งโรงเรียนเกิน 900 คน ในระยะ 25 ปี ที่ผ่านมานักเรียนเข้ามาโรงเรียนในชั้นประถมปีที่ 3 ประมาณปีละ 100-140 คน แต่สำเร็จการศึกษาออกไปปีละ 50-60 คน นับตั้งแต่มีการศึกษา 2540 เป็นต้นมา โรงเรียนได้รับนักเรียนในชั้นอื่นๆ ด้วยเกือบทุกชั้นเว้นแต่ชั้น ม.5 และ ม.6 เมื่อมีคณะใหม่แล้ว จำนวนนักเรียนแต่ละคณะก็จะลดลงจนในที่สุด คาดว่าเมื่อถึงปีการศึกษา 2545 จำนวนนักเรียนในคณะใน และคณะเด็กเล็กก็จะไม่ต่างกันมากนัก คือ คณะเด็กเล็ก 3 คณะ จะมีนักเรียนไม่เกิน คณะละ 100 คน และคณะเก่า 4 คณะ คณะละ 80 คน และคณะใหม่ 4 คณะ คณะละ 65 คน ต่อไปจำนวนนักเรียนจะอยู่ที่ 860-900 คน (หากคณะเด็กเล็กสี่

จะมีนักเรียน 40 คนในระยะแรกเริ่ม ก็จะทำให้จำนวนนักเรียนมี 900 คน)

ในต่างประเทศ โรงเรียนประจำจะมีคณะหลายคณะ โดยมีนักเรียนอยู่คณะละ 25-45 คนเท่านั้น ซึ่งทำให้การดูแลอบรมบ่มนิสัยนักเรียนเป็นไปได้ดีกว่า และการที่โรงเรียนกำลังจัดทำศูนย์แนะแนวอาชีพ (Careers Center) ขึ้น การมีนักเรียนแต่ละคณะจำนวนน้อย ย่อมช่วยให้การแนะนำนักเรียนเป็นไปได้โดยมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การเลือกนักเรียนไปคณะใหม่นั้น โรงเรียนใช้เกณฑ์การเฉลี่ยให้แต่ละคณะมีนักเรียนที่เรียนได้คะแนนระดับสูง กลาง ต่ำ คละกันไป รวมถึงการกระจายตัวนักกีฬาด้วย ต่อไปแต่ละคณะ จะมีหัวหน้าคณะละ 4 คน เพราะจำนวนนักเรียนลดน้อยลง บางคณะหากจำเป็นและเหมาะสมอาจมีหัวหน้า 5 คน ก็ได้

คณะใหม่ มี 4 ชั้น ชั้นล่างเป็นห้องโถง ซึ่งใช้เป็นห้อง Common Room ในตัว โดยมีทีวีและคอมพิวเตอร์สำหรับใช้อินเตอร์เน็ตได้ ด้านหลังของชั้นล่างจะมีที่ล้างตัวของนักกีฬาหลังจากเล่นกีฬาเสร็จ ก่อนที่จะเข้าคณะ และ Lockers ใส่เครื่องกีฬา มีช่องสำหรับใส่เสื้อผ้าเวลาส่งเข้าซักด้วย ชั้นสองเป็นที่พัก ห้องนอน ของนักเรียนชั้น ม.2-ม.3 มีเตียงนอนและตู้เสื้อผ้าติดกับเตียงนอน มีห้องน้ำใช้ฝักบัว 6 ที่ และห้องส้วม 3-4 ห้อง และมีห้องแพนทรี ด้านหลัง สำหรับเก็บและทานขนม (มีทุกชั้น) ชั้นสาม เป็นที่พักของนักเรียน ม.6 และหัวหน้า กันเป็นสัดส่วน ชุดละ 4 คน มีเตียงนอน ตู้เสื้อผ้า และโต๊ะทำงาน สำหรับชั้นสี่ เหมือนกับชั้นสามแต่ให้นักเรียนชั้น ม.4-ม.5 อยู่

ด้านล่างของทุกคณะ ได้บ้านผู้กำกับคณะจะมีห้องรับแขกอยู่ระหว่างกลาง สองห้องใหญ่ใช้เป็นที่รับผู้ปกครอง มีห้องทำงานของผู้กำกับคณะแต่ละคณะ และมีห้องขายของรวมหนึ่งห้องอยู่ด้านมุมนอาคารติดกับห้องอาหารรวม

ด้านหลังของคณะใหม่ ซึ่งยังมีที่ว่างอยู่ ระหว่างคณะ จะใช้เป็นที่นั่งพักผ่อน และบริเวณริมรั้วจะปลูกต้นไม้มีทางเดินโดยรอบ

ทางเดินเข้าคณะ จะใช้ทางที่ผ่านห้องอาหารรวม โดยด้านล่างจะปลูกหญ้า มีการปูพื้นทางเดินรอบอาคารด้านนอก จากทางเดินจะเป็นทางระบายน้ำ ซึ่งกำลังจะทำรอบสนามหลังที่จะมีการปรับระดับให้สูงขึ้น อีกประมาณ 30 ซม. โดยถมดิน และปลูกหญ้าใหม่ สนามหลังจะมีสองสนามเหมือนเดิม โดยสนามหนึ่งในสองสนามจะทำเป็นสนามฟุตบอลถาวร ส่วนสนามรักบี้ จะมีสนามหลังเป็นสนามซ้อมหนึ่งสนาม

โรงเรียนได้เตรียมการรองรับคณะใหม่ไว้ โดยทำภูมิทัศน์ และปรับสนามบาสเกตบอล ข้างคณะผู้บังคับการให้เป็นพื้นที่สีเขียวส่วนที่ติดกับหอประวัติ และทำลานอเนกประสงค์หลังหอประวัติ ตลอดจนจัดการปลูกหญ้าในบริเวณข้างๆ ลานอเนกประสงค์ มีที่จอดรถหลังสระน้ำ และขยายถนนด้านข้างอาคารสมาคมนักเรียนเก่าๆ จากความกว้าง 4 เมตร เป็น 6 เมตร เพื่อให้รถสวนทางกันได้ และจัดบริเวณชั้นในของโรงเรียนให้เป็นที่เดินและวิ่งโดยไม่ให้มีรถเข้าไปวิ่ง คือ บริเวณตั้งแต่ตึกเพชรรัตน์ เรื่อยมาผ่านหน้ากองบังคับการเลี้ยวไปจนถึงหน้าคณะผู้บังคับการ

คณะใหม่ 4 คณะ จะเป็นชุมชนใหม่ การพักอาศัยตามคณะต่างๆ ในโรงเรียนจะมีการกระจายตัวกันไม่แออัด พื้นที่

อยู่อาศัย และพื้นที่สีเขียวในโรงเรียนยังคงมีไม่น้อยกว่าเดิม เมื่อมีการปรับปรุงอาคารสมาคมนักเรียนเก่าๆ และสนามหลังแล้ว โรงเรียนจะนำอยู่มากขึ้น

โดยสรุปแล้ว การมีคณะใหม่ จัดเป็นการพัฒนาโรงเรียนทั้งด้านกายภาพ และชีวิตความเป็นอยู่ภายในโรงเรียนที่สำคัญ ทั้งนี้เป็นไปตามแผนอนุรักษ์และพัฒนาโรงเรียน ซึ่งผู้บังคับการได้เสนอต่อคณะกรรมการอำนวยการ คณะกรรมการบริหารโรงเรียน และได้เคยแสดงแผนผังให้นักเรียน ครู พนักงานคนงานได้ชมมาแล้ว ตั้งแต่ พ.ศ. 2539 และก็ได้เสร็จสิ้นตามกำหนดเวลา คือ ในเดือนมกราคม 2542

โรงเรียนได้รับพระราชทานชื่อคณะใหม่จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ดังนี้

- คณะ 1 จงรัก สีส้ม
ผู้กำกับคณะ ม.ร.ว.พันธุรังษี ภาณุพันธุ์
- คณะ 2 รักดี สีเขียวตองอ่อน
ผู้กำกับคณะ ม.ล.เทพพร เทวกุล
- คณะ 3 ศักดิ์ศรี สีแดง
ผู้กำกับคณะ นายกฤษฏา ยันตติลภ
- คณะ 4 มงคล สีน้ำตาล
ผู้กำกับคณะ นายรักเกียรติ รัตนมณี

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เสด็จพระราชดำเนินแทนพระองค์ ทรงเปิดอาคารใหม่ ในวันจันทร์ที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ เวลา ๑๗.๓๐ น.

ครูผู้ จากพวกเราไปแล้ว.....หรือ???

ทุกวันนี้ เรายังไม่รู้สักนิดว่า ครูผู้จากพวกเราไปไหน ยังรู้สึกเหมือนว่า ครูผู้ยังคงอยู่เสมอ ที่นี่ แถวนี้ เวลาเรา ไปนั่งขอบสระน้ำให้อาหารปลาแถวหน้า กองบังคับการ ไปกินเฉ้า (แต่ต้องเป็นที่ ตึกศิลปะของเก่าเท่านั้น) หุดถึงไปเข้าค่าย ลูกเสือ และโดยเฉพาะอาหารครัวครูผู้ ทั้งที่เดี๋ยวนี้ตัวครูก็ไม่ได้อยู่แล้ว

เป็นอย่างไร เดินเนิบๆ ซ้ำๆ อย่างครู เอมือพักไว้ที่ด้านหลังตรงเข็มขัด หรือ ไม่ก็เห็นบิวที่ชายพก และเดิน..น..ไปทั่ว โรงเรียน เพราะว่าห้องทำงานครูอยู่หลัง โรงเรียน เข้าก็มากองบังคับการ 11 โมง ก็ไปเรียนจากตึกศิลปะ บ่ายมาดูดนตรีไทย ที่ตึกประชาธิปไตยบ้าง ไปที่นั่นที่นั่นบ้าง โดย ไม่ต้องอาศัยจักรยาน วันหนึ่งถ้ามันก็คง

เวลาพวกเราเรียกชื่อครู "จุมพล อุดมสรยุทธ" เราไม่ค่อยจะเรียกอาจารย์จุมพลครับ อาจารย์จุมพลครับ เว้นเสียแต่ต้องให้เป็นทางการเท่านั้นถึงขุดมาเสียครั้ง สรรพนามที่ใช้มีมากมาย แล้วแต่กาลโอกาส และความคุ้นเคย "ครูผู้" มักถูกใช้เป็นหลักจนแทบจะลืม..ม..ม.. ชื่อจริงกันไปเลย เดี่ยวนี้เราไม่เรียกอาจารย์ว่าครูกันเท่าไร เว้นแต่ ครูนวย กับ ครูผู้ ที่เรียกว่าครู นอกนั้นก็ใช้ว่าอาจารย์ จารย์ หรือก็ใช้สแลงแทน (อักษรย่อ ก.) ต่อมาเมื่อรับตำแหน่งอาจารย์ใหญ่แล้ว ก็เป็นอันตกลงนิยมเรียก "ครูใหญ่" หรือ "ออ จอ ญอ" แทนเป็นอันรู้กัน นอกนั้นก็จะมีคำเรียกอื่นอีกมากตามประสาที่รักของผู้คน และตามที่จะพลิกแพลงกันไป อย่างถ้าเป็นอาจารย์ด้วยกันก็ น้ำบู๊ ที่บู๊ เพื่อน จนป่าบู๊ของครูและนักเรียน ตัวครูผู้เองก็จะมีคำเรียกครูและนักเรียน ที่หลายคนนำมาใช้เช่น เตี้ย หมายถึง ครูเอก แม่มด ก็ครูสมล ป้าโถม ก็ครูโถมศรี และเจ้ ฯลฯ เวลาครูเรียกอาจารย์ที่อายุน้อยกว่า หรือเด็กนักเรียน ครูจะแทนตัวเองด้วย ฉัน เสียงสูงๆ (ขึ้น) และเรียกพวกเราว่าแกด้วยน้ำเสียงทู่มน่าฟัง ยิ่งตอนสั่งสอน(ก็คือว่านั่นแหละครับ) เราจะยิ่งต้องนึกถึงครูเข้าไปใหญ่ จะมีใครช่างสั่งสอน(ดำ) ได้ถึงใจเท่า แต่เดี๋ยวนี้เราคงไม่ได้ยินคำเหล่านี้ และสำเนียงที่มีแต่ความอบอุ่นแม้เป็นเสียงดำก็ตาม

บุคลิกลักษณะของครูผู้ก็เป็นเอกลักษณ์อีกอย่างหนึ่งที่เรามักจะเห็นได้ชัดเจน และทำให้เราได้รู้จักว่า "เดินนวยนาด"

ได้หลายรอบ ทำให้เราได้สังจรรรมว่า ค่อยๆ เดิน ค่อยๆ ทำ งานมากไม่เป็นไร ใจเย็นๆ อย่าเร่งมากกับชีวิต งานของครูผู้ มีมาก ถ้านับตอนที่มากที่สุด ช่วงที่เป็นอาจารย์ใหญ่ใหม่ๆ ก็ปาเข้าไป เกือบ 10 ตำแหน่ง เป็นครูใหญ่ และผู้ช่วยผู้ บังคับการฝ่ายวิชาการโดยตำแหน่ง ครูใหญ่ทำหน้าที่ผู้ช่วยครูใหญ่บางประการ(คือเขียนสมุดสีฟ้าและเช็คนักเรียนขาดเรียน) หัวหน้าลูกเสือ ผู้ควบคุมวงดนตรีไทย ไปคุมคร่ำรวม หัวหน้าหมวดศิลปะและการงานฯ ดูแลเรือนจาก รองนายกสมาคมอนุรักษ์ฯ (คุมว่ายน้ำหรือเทนนิสด้วยมั้ง.....) ยังไม่รวมหน้าที่อย่างไม่เป็นทางการ งานย่อยๆ อีกเช่น งานบุญจัดของถวายพระ งานจิตอาสา และหัวหน้าทัวร์ไปเที่ยวที่ต่างๆ เราก็เลยตั้งครูเป็น "ยอดมนุษย์" หรือ "ซูเปอร์แมนของวชิราวุธ" ที่หาใครทำได้อีกไม่มีแล้ว ถึงมีก็คงไม่เท่า และคงไม่เหมือนครู ภาพครูที่เดินปฏิบัติงานไปทั้งโรงเรียนยังติดตาพวกเราอยู่

ถ้าว่ากันถึงหน้าที่การงานของครูผู้แล้ว ที่เรามากจะพูดถึงกันและเป็นที่ยอดจำชนิดพูดที่ไไหน ที่ไรก็ยังไม่มีเบื่อ ก็คือ ลูกเสือ กับ คร่ำรวม แต่ขอว่าเรื่องอื่นก่อน เช่น ถ้าเป็นเรื่องครูใหญ่ก็ต้อง สมุดสีฟ้า ที่ครูผู้ดูแลมาเป็นเวลานาน ทุกวันๆ ครูผู้ต้องนั่งเช็คและเซ็นชื่อท้ายหน้า และตามเก็บ(ตามดำพวกที่รับผิดชอบสมุดแต่ไม่ยอมส่ง) เห็นสมุดสีฟ้าเหมือนเห็นหน้าครูผู้ ดนตรีไทยก็เป็นของคู่กับครูผู้มานานเกือบ 10 ปีได้

ถึงครูเล่นไม่เป็นเลย เรื่องเพลงเรื่องดนตรี แต่เรื่องความเอาใจใส่ล้าเลิศมากนัก จัดหาดอกไม้บูชาครูดนตรีไทย(พ่อแก่) หรือหาอะไรให้กินหลังใช้งาน เป็นรองนายกสมาคมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปีแรกไปเข้าค่ายสิ่งแวดล้อมที่เขาใหญ่ ครูบู๊ก็เป็นผู้นำไปเองกลับมาแล้วก็ยังชวนเด็กเก็บขยะอีก หรือการควบคุมความเรียบร้อยเวลาอาหารว่าง (กรรมการอาหารว่างอะไรซักอย่าง) สั่งให้เด็กเก็บขยะที่ทิ้งเกลื่อนทุกวัน มิได้ขาด หรือกิจกรรมวันเสาร์ กิจกรรมสิ่งแวดล้อม เก็บขยะเป็นหลัก (รู้หรือยังโรงเรียนสะอาดเพราะใคร?)

แต่กับลูกเสือแล้ว ถือว่าเป็นสิ่งหนึ่งที่ครูรักมาก ครูเป็นผู้อำนวยการกองลูกเสือวิชาวิทยาลักษณ์ ควบคุมดูแลลูกเสือและผู้นำกับลูกเสือทั้งหมด เข้าวันที่มีกิจกรรมลูกเสือ ครูบู๊จะแต่ชุดลูกเสือมาแต่เช้าอย่างเรียบร้อย เป็นแบบอย่างกับลูกเสือทุกคน เจอเด็กแต่ชุดไม่เรียบร้อย ไม่ใส่ชุด เจอดีหละ! คนไม่แต่งลูกเสือ ต้องแต่งชุดไปรายงานตัว 1 อาทิตย์ แต่งไม่เรียบร้อยโดยดูไป กลางวันเวลากิจกรรม ครูบู๊จะเดินดูทั่วไป จัดนำให้ผู้กำกับ ที่สนุกจริงๆ ก็คือไปเข้าค่ายลูกเสือ การไปค่ายกับครูบู๊มักมีเรื่องให้จดจำเสมอ ก่อนเข้าค่าย ครูจะเป็นผู้จัดเตรียมข้าวของ กิจกรรม แล้วล่วงหน้าไปก่อนเป็นอาทิตย์ พอถึงเวลาเข้าค่าย ครูบู๊ก็จะเป็นผู้อำนวยการค่าย ไม่ค่อยเข้ามายุ่งกับเด็กนักเรียนมาก เข้ามาประชุมหน้าเสาธง แล้วเข้าไปดูแลเรื่องอาหารการกิน ความเป็นอยู่ เวลา มีรอบกองไฟ ก็มาบ้าง (โดยมากให้คนอื่นเป็นประธาน) และงานเบื้องหลังทั้งหลาย อาหารเวลาเข้าค่ายที่ครูบู๊ดูแลและทำด้วยตัวเอง จนได้ฉายาเป็น “พ่อครัวหัวป่าก์” ถึงเวลาเข้า สาย เย็น ครูบู๊จะไปตลาดจ่ายกับข้าวเอง กลับมาก็ช่วยกันทำ และเข้าค่ายลูกเสือที่ไร้มักได้เรื่องทุกที่ เช่น เข้าค่ายจนได้เรื่อง ติด ม.ย. (ไม่ผ่าน) กันทั้งชั้น เดินทางไกลตอนเที่ยงคืน หรือย้ายค่าย กระทั่งหัน ตอนดึก เรื่องมันส์ๆ สนุกๆ ยังมีอีกเยอะเขียนหมด ก็จะไม่มีการเล่า หาฟังเอาเองก็แล้วกันครับ

เรื่องที่ทำให้นักเรียนทุกคนรักครูบู๊มากที่สุดและถือว่าครูเป็นผู้ที่ทำให้นักเรียนได้มีชีวิตที่ดีขึ้น และเป็นคุณูปการที่สำคัญ คือการเข้ามาคุมครัวรวมของครู ตะกอนเป็นที่ทราบกันดีว่าหลังคาแดงหลังนี้ เคยมีเมนูที่ทำให้อาหารมีอาหารที่เป็น “ที่สุดของโลก” ให้ทานกันมาแล้ว แต่เมื่อครูบู๊เข้ามาคุมครัวรวม ทำให้เกิดปรากฏการณ์ทางการกินทั้งนักเรียนและครู เมื่อครูบู๊เข้ามาคุมครัวรวมใหม่ๆ ครูให้พวกเราไปล่ารายชื่อรายการอาหารที่นักเรียนฝันใฝ่อยากกินมา ได้บัญชียาวๆ มาพอสมควร อันไหนที่ทำให้กินได้ เราจะได้กินหมดทุกอย่าง ทำอย่างประณีตและไม่อั้น!!!! อยู่มา 9 ปีไม่เคยกินของทะเล (ยกเว้นกุ้งแห้ง) ท่านจะได้กิน ข้าวต้มทะเลตอนเช้า สุกีทะเลตอนบ่าย และตบด้วยห่อหมกทะเลตอนเย็น ชนิดทะเลชนิดเข้าโรงเรียน (ครูบอกช่วงนั้นอาหารทะเลมันถูก) แอมเบอร์เกอร์ตอนเช้า ข้าวเหนียว ส้มตำใยก่อนตอนบ่าย กลับมาอีกครั้ง หลังจากหายไป 6-7 ปี และอาหารหลายรายการที่อยู่มา 10 ปีต้องกินซ้ำกันทุกเดือน ถูกปฏิบัติ มีอาหารใหม่ๆ มาให้กินเสมอ ไม่มีใครเคยได้ยินครูบู๊พูดเรื่องสารอาหาร วันหนึ่งๆ ต้องกินก็แคลอรี กินเท่าไรถึงจะพอดีกับกระเพาะยักษ์กระเพาะมารของเด็กที่นี่ แต่ครูรู้ว่าวันหนึ่งครบห้าหมู่ และรู้ว่าเด็กจะอยากกิน อย่างน้อยก็รองท้องเป็นมือเย็นก่อนรอบดึก หรือไม่ต้องเสียเงินซื้อข้างนอก และทำให้เด็กที่จบออกไปแล้วโหยหาและยืนยันว่าอาหารครัวครูบู๊อร่อยที่สุด! อีกสิ่งที่พิเศษสุดๆ คือ “อาหารพิเศษสำหรับนักกีฬา” โดยเฉพาะช่วงเก็บตัวตอนปิดเทอม หลังจากซ้อมกีฬามาเหนื่อยๆ จะหายเหนื่อยได้ด้วยอาหารแสนอร่อยและสุด พิเศษของครูบู๊ วันไหนอยากกินอะไร ขอให้บอก เต็มใจก็ได้กิน...

วันหนึ่งครูบู๊ถามว่าเข้าพรุ่งนี้อยากกินอะไร มีไอ้เด็กมันก็ท้อลิ่งตอบว่า “อยากกินอาหารญี่ปุ่นครับจารย์” ก็เลยโดนดำไปขบวนหนึ่ง แต่ท่านครับ เข้ารุ่งขึ้นหลังจากที่วิ่งกันมาเหนื่อยๆ เข้าห้องอาหารเห็นหม้อหนึ่งใหญ่เต็มไปด้วยอาหาร

ญี่ปุ่นรอท่านอยู่ นี่แหละครับความรักและความเอาใจใส่ที่มีต่อเด็กขีรวิรุตของครูบู๊ คอนเฟล็ค ขนเมปิ้ง ไข่ดาว ชนิดมีไม่อัน เหลือดีกว่าไม่พอ (แต่เหลือในสภาพเก็บไว้กินได้อ่อนะครับ ไม่ใช่กินทิ้งกินขว้าง) จนพวกเราที่ออกไปแล้ว ยังระลึกถึงการกินตื้ออยู่ตื้อเสมอ

นอกจากงานในหน้าที่ประจำที่เราเห็นๆ กันแล้วยังครูบู๊ ยังมีอะไรอีกหลายอย่างที่ เป็นแบบอย่างที่ดี ที่บางคนอาจไม่รู้ ที่บางคนได้ไปโดยไม่รู้ตัว ครูบู๊เป็นคนทำงานจริงจัง ทำอะไร ก็จะต้องทำให้เสร็จ ครูบู๊ไม่ทำงานให้ค้างทิ้งไว้ หรือแค่เพียง ทำเอาหน้า เช่นงานหนังสือที่ต้องทำทุกวัน หลังจากทำงาน อื่นจน 3-4 โมงเย็นแล้วก็เป็นเวลาทำงานหนังสือ ครูบู๊จะนั่ง อยู่ที่ห้องทำงาน ลงมือเขียนสมุดสี่ฟ้า เขียนใบนักเรียนขนาด เขียนบันทึกประจำวันของโรงเรียน และอ่านเอกสารหรือทำงานอื่นๆ จนเสร็จ ครูไม่เคยทำค้ำ ค่อยเอาไว้ทำพรุ่งนี้ ถึง เย็นแค่ไหนครูก็จะทำงานให้เสร็จ เสร็จแล้วไปให้อาหารปลา กลับบ้านประมาณ 5 โมงครึ่ง หรืองานอื่นครูบู๊จะทำให้เสร็จ ไปโดยไม่ค้ำคา ไม่ว่าจัดเตรียมของ ซึ่งเราไม่เคยเห็นมาเร่ง เอาแบบ สุขเอาเผากิน

เรื่องทำบุญกับครูบู๊เป็นของคู่กัน พ่อกันบุญใหญ่ก็คนนี้แหละครับ ครูบู๊ทำบุญทุกประเภท ตั้งแต่เล็กน้อยไปจนมาก พระพุทธรูปที่ห้องทำงานครูบู๊จะมีพวงมาลัยดอกไม้สักการะ อยู่เสมอ รวมทั้งพระบรมรูปหน้าหอประชุม พระมนูฯ บน ดิถีขาว ของสีขาวที่เราไปขออนุโมทนาจากครู จะกลับมา พร้อมบุญอันเต็มเปี่ยม ตอนบวชสามเณรภาคฤดูร้อน ก็ได้ครู ใหญ่เป็นโยมอุปฐากคนสำคัญ ทำตั้งแต่เริ่มโกนหัว ไปจนถึง ข้างหน้าให้ ค่อยไปเยี่ยมให้อุ่นใจจนสึก ยิ่งงานถวญนผ้าป่า ด้วยแล้ว ขอให้บอกครูเจอะครับ แต่ที่เราเห็นเป็นประจำคือ การให้ขนมปังปลาหน้ากองบังคับบัญชา ครูบู๊ก็ทำเป็นประจำ เวลาให้จะแบ่งเป็นสองที่คือหน้าห้องเบิกกับหน้าห้องธุรการ แถมยังเผื่อแม่พวกนกพิราบ นกต่างๆ ที่อยู่แถวนั้นได้กินด้วย

และยังแบ่งบุญให้เราได้อีกด้วย (ไม่ใช่ให้เรากินนะครับ ให้เราโยนให้ปลาต่างหาก)

เรื่องน้ำใจ สำหรับครูบู๊เป็นเรื่องใหญ่ คนที่เป็น “ทะเล ของจริง” ก็คนนี้แหละ เวลาเปิดเทอม พวกนักรักบี้ก็เก็บตัวกัน ก็จะมีพวกไม่รักบ้าน อยู่โรงเรียนดีกว่า ถ้าครูเจอไอ้พวกนี้เข้า ก็นับเป็นโชคของมันแหละ ที่ไม่ต้องเสียเงินค่าข้าว ใครได้กิน ย่อมจำได้ดีเสมอ “ดีกว่าไปทิ้งให้หมากิน” จนหลายคนเป็น แฟนประจำคริวรวมทั้งๆ ที่ไม่ได้รับอะไรกับเขาสักหน่อย ยิ่งเรื่องอาหารรอบพิเศษ ยิ่งต้องรำลึกถึง หลังจากกลับจากไป งานนอกโรงเรียนตอนกลางคืน ก็ต้องไปแวะครัวกินกล้วยเดี่ยว ก่อนกลับบ้าน นอกจากน้ำใจทางอาหารการกินแล้ว ยังมี ประการอื่นอีก เช่น วันเกิดใคร ถ้าครูบู๊ ก็จะได้รับคำอวยพร และของขวัญบ้าง วันปีใหม่อีกก็เที่ยวแจกของขวัญจนถ้วนทั่ว ครั้งหนึ่งมีเด็กเพิ่งเข้าคณะในใหม่ๆ ลูกไอวีเสียด้วย ร้องไห้จะ ลาออกให้ได้ ก็ได้ครูบู๊นี้แหละปลอบ หลอกล่อสารพัดจน เดียวนี้ไล่ให้มันออกก็ไม่ออก แฉมเลี้ยงตจนอ้วนที่ไปเลย ยังมีอีกมากมายที่ครูบู๊ไม่แต่เพียงเป็นอาจารย์ ที่สอนหนังสือ หรือบริหารการศึกษาโรงเรียนเท่านั้น ครูบู๊ยังเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ใครต่อใครได้อีกด้วย ทั้งทำงานเพื่อโรงเรียนอย่างไม่ เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย ทำงานโดยไม่เอาหน้า (คอยอยู่เบื้องหลัง) สมณะ ควรค่าแก่การเคารพนับถือ

กลางปี พ.ศ. 2540 เราได้รับรู้ข่าวว่าครูบู๊ไม่สบาย เจ็บเข้าโรงพยาบาล ทั้งที่ไม่เคยเห็นครูจะเป็นอะไรเลย อย่าง มากก็เป็นหวัดคัดจมูก หลายคนเป็นห่วง ก็ไปเยี่ยมกันทั้ง ที่โรงพยาบาลและที่บ้าน คนที่อยู่ไกลปีนเที่ยงก็ไม่ค่อยรู้อะไร มารู้อีกที่ เขาจะเจียนท้องครูเสียแล้ว (แต่เรายังไม่รู้ว่าเป็น อะไร) จนหมอลงมิดแล้วถึงรู้ว่ากระเพาะครูเหลือครึ่งเดียว ใครไปเยี่ยมครูก็มักไปเป็นกลุ่ม ขวนคุยให้สนุกสนาน คลาย ความทุกข์จากโรคร้าย ตอนแรกๆ ครูยังคุยสนุกสนานดีอยู่ ใครมาให้ด่าก็เรียงหน้าเข้ามา รับประทาน ผู้ใหญ่ๆ ก็แซวกันว่า

น้ำข้าวหมกน่ะ เลิกได้เสียที
คราวนี้ เขาหนีไปบวชแล้วคน
หนึ่ง เดี่ยวจะสายเกินแก้

สักพักหนึ่งครูกลับมา
รักษาตัวที่บ้าน ก็ยังมีผู้คุ้น
เคยไปเยี่ยมบ้าง ส่วนพวกบ้าน
ไกลทั้งหลาย แค่โรงพยาบาล
วิชัยยุทธยังไม่ค่อยได้เลย
คลองบางลมหมาด ตลิ่งชันยังไม่

ต้องพูดถึง แต่ต่อมาไม่นานครูก็เข้าโรงพยาบาลอีก ถ้าจำ
ไม่ผิดจะเข้าๆ ออกๆ แต่เปลี่ยนมา อยู่ที่โรงพยาบาลพระ
มงกุฎแทน เวลาเราไปเยี่ยม ก็มักจะหาเรื่องคุยสนุกๆ ไปคุย
ให้ครูฟัง แต่ระยะหลังๆ ดูครูไม่ค่อยสนุกกับพวกเรามากนัก
ด้วยอาการจากโรคภัยไข้เจ็บ ครูบู้บมลงมาก และศีรษะก็
บางลง ดูไม่เหมือนครูบู้คนเก่า ที่สมบูรณ์ ผมสีเหลืองเทาหวิ
เรียบเสมอเลย เราไปให้กำลังใจครู บางท่านพาตระเวนหา
หมอดิมารักษา ไม่ว่าจะทางแพทย์ ทางไสย เราต่างขออย่างเดียว
ขอให้ครูบู้คนเดิมของเรากลับมา กลับมาอยู่คู่ภูเขารูศต่อไป..
แต่ด้วยสังขารที่ไม่อำนวยทำให้ครูบู้ไม่สามารถกลับมาสนอง
พระเดชพระคุณพระเจ้าอยู่หัวได้ต่อไป แต่ครูบู้ยังรักและคิดถึง
อยู่เสมอ ใครไปใครมาครูบู้จะแสดงให้เห็นว่าคิดถึงโรงเรียน
เพียงใด ปีใหม่ 41 มีคนเอา ส.ค.ส. พระบรมฉายาลักษณ์
ในหลวง ร.๘ ไปให้ครู ครูเปิดออกและยกมือไหว้ท่วมหัว คุย
กับพวกเราเป็นอย่างดีที่ไม่ผิดไปจากครูบู้คนเดิม หนังสือรุ่น
เสร็จเอาไปให้ครูดู ครูยังได้ย้อนอดีตกับพวกเรา ไล่เรียงความ
จำไปที่ละคนอย่างสนุกสนาน คนนั้นเป็นอย่างโรคนี่เป็น
อย่างไร ตบท้ายด้วยชมคนทำจนเจ้าตัวแทนน้ำตาไหล หรือครู
เก่าที่ไปสำเร็จปริญญาโท เอาจุฬาลงกรณ์ไปให้ดู ครูก็
ยังยินดีในความสำเร็จและกล่าวอวยพร

เช้าวันอังคารที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2541 ครูบู้ก็ถึง

ทุกสิ่งทุกอย่าง ทั้งความเจ็บป่วย
ความทรมาณเอาไว้หลายคนก็ยัง
ยังไม่ยอมจะเชื่อ เอ้อ! ไปเยี่ยม
เมื่อไม่นานมานี้ ยังดีอยู่เลยนี่
ก็จะไปเยี่ยมอีกในเร็ววันนี้...
แต่พวกเราไม่มีโอกาสอีกแล้ว
ไม่มีโอกาสได้ไปหาครู ไปนั่งคุย
ให้ได้ยินเสียงครูอีกต่อไปแล้ว
เราประมาทกับความตาย เราสุ

แก่ความประมาท ที่ครั้งเมื่อครูยังอยู่ที่ไม่รู้จักไปเยี่ยม ไม่รู้จัก
ไปทบทวนบุญคุณ รอให้ส่งแต่บุญแห่งไปให้ครูเท่านั้นหรือ
ยามยังมีขงอยู่ที่หาจะให้ไม่ รอแต่เมื่อตายแล้วถึงสำนึก
สร้างบรเรียนที่เข้าใจแก่ใครหลายคนอยู่เสมอ

เย็นวันนั้นเป็นวันสุดท้ายที่เราได้เห็นหน้าครู ได้สัมผัส
ครู หลายคนมีโอกาสได้รดน้ำลาครู ตอนครูลงจากรถพยาบาล
ครูไม่เป็นเปลี่ยนไปเลย เหมือนหลับไปเท่านั้น มีครูเขียนทำให้
เราถึงสำนึกได้ว่า ต่อไปนี่คงไม่ได้เจอตัวครูอีกแล้ว สวดพระ
อภิธรรม 7 วัน ใครมีแรงไปก็ไปกัน ครบแล้วบรรจุไว้จนครบ
100 วัน จันทรที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2542 เรามานั่งดูควันที่
ลอยออกจากปล่องพาคูไปข้างบน กับดูผลแห่งความเป็นที่รัก
ของครู... "คนมาเยอะดินะครับ หลายคนเขาติดธุระครับจารย์
มาไม่ได้ พวกเพื่อนผมมันแต่งตัวไม่เรียบร้อยครับ มันเลยอยู่
ข้างนอก รอขึ้นไปช่วยส่งอาจารย์ที่หลัง จารย์อยู่บนนั้น
สบายดินะครับ อิจจารย์ ทำบุญเยอะสบายเลยครับ ว่างๆ
มาเดินนวดนวดแถวๆ โรงเรียนบ้างนะครับ ผมจะเดินเป็น
เพื่อน..."

จาก

ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายธรรมะ(เพื่อนตั้งให้)
มหาคนที่สอง (จริงๆแล้วมาก่อนแต่อ่อนเปรียบกว่า)
และ คนข้างอัยากรู้จักเห็นยามเย็นของอาจารย์

เราเด็กในหลวง

บทพระราชนิพนธ์ของรัชกาลที่ ๘

ท่านอง สิงโตเล่นหาง

เรานักเรียนมหาดเล็กเด็กในหลวง

ทั่วทั้งปวงภักดีจะมีไหน

กตัญญูฝังจิตติดดวงใจ

จนเติบโตใหญ่ไม่จางไม่บางเบา

แม้ผู้ใดลืมนพระคุณกรุณา

พวกเราไม่คบค้าดูหน้าเขา

คนเช่นนั้นเป็นสัตว์จะกัดเรา

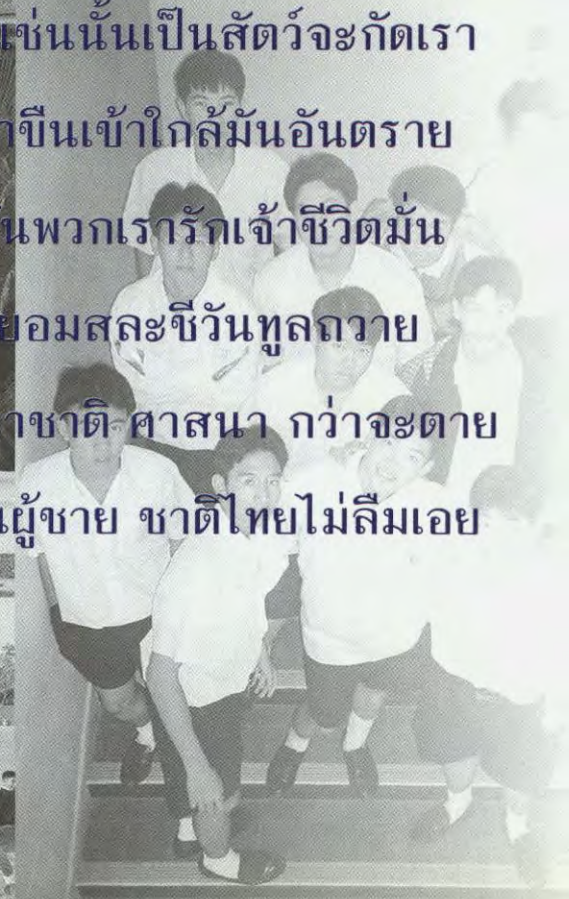
ถ้าขึ้นเข้าใกล้มันอันตราย

อันพวกเรารักเจ้าชีวิตมัน

ยอมสละชีวันทูลถวาย

รักษาชาติ ศาสนา กว่าจะตาย

เป็นผู้ชาย ชาติไทยไม่ลืมเอ่ย

คณะผู้บังคับการ
School House

รัฐพล ปิติพัฒน์

โปรแกรม วิทย-คณิต
เลขประจำตัว 6010

เต๋เต๋ หัวหน้าหนึ่งที่มีรูปร่างท้วมสมบูรณ์ มีความสูงไม่มากนัก แต่มีความสามารถมาก ด้วยบุคลิกและความคิดอย่างชาวตะวันออกเฉียงเหนือ เต๋เต๋จึงเรียนได้ดี รูปร่างกระต๊อดของเขาหลบหลีกการโดนแท็คในสนามรักบี้ และปาลูกได้แม่นยำ จนสามารถสอบโควต้าเข้าร่วมหาชัยได้สำเร็จ

อาทิตย์ ประสาทกุล

โปรแกรม ศิลป์-ฝรั่งเศส
เลขประจำตัว 6016

อาทิตย์ หนุ่มใหญ่หน้าบ๊ัก ผู้มาเหนือกว่าทุกคน กระตอก เรียนที่วิชรวุฒน้อยกว่าพวกเพื่อน ๆ หนึ่งปี เพราะตอกไปลิ้มรสวิชาที่เมืองนอก (England) จากทุนพระยาปริชานูสาสน์ ตอกไม่ได้เรียนเก่งอย่างเดียว ตอกยังเล่นกีฬาเก่งมากอีกด้วยทั้งบาส กรีฑา เทนนิส และที่สำคัญ รักบี้ กีฬาประจำโรงเรียนเรา ตอกเล่นทั้งตัวโดด Flanker, Fullback ด้านดนตรีที่ตอกยังดู Dubble Bass ได้ไพเราะน่าฟังยิ่งนัก เราก็ตอกให้ Perfect Man ตัวจริงคนนี้ได้เป็นเลขาธิการสหประชาชาติ UN สมใจปรารถนา

รัตติกรณ์ เลิศธัญญา

โปรแกรม วิทย-คณิต
เลขประจำตัว 8037

ไข่นุ้ย ด้วยลักษณะศีรษะที่ด้านลม จึงได้ชื่อว่า เหลี่ยม เหลี่ยมเป็นคนมีความตั้งใจสูง มีวินัยในตนเองจึงได้รับมอบหมายให้เป็นหัวหน้าคณะผู้บังคับการ เหลี่ยมฝ่าฟันอุปสรรคด้านต่างๆ ได้หมด ถึงแม้ว่าลักษณะศีรษะที่ไม่เหมือนใคร ด้านกีฬาเหลี่ยมมี "กล้ามเนื้อเหล็กไหล" เป็นท่าไม้ตายเป็นที่เด็ดที่ใช้พิชิตชัยชนะได้เสมอมา เหลี่ยมเป็นผู้มีความสุนทรีย์ในเสียงเพลงมาก จึงได้รับหน้าที่ให้เป่าท롬โบนในวงโยธวาทิตของโรงเรียน เราขอเชียร์ให้เหลี่ยมได้เป็นนายกรัฐมนตรีของประเทศสมใจ

สุทธัย ปัดพีสิน

โปรแกรม วิทย-คณิต
เลขประจำตัว 5939

มังกรหนุ่มแห่งเขาราช ผู้มาฆาตเหนือฟ้าเมืองไทย ทองไหล รักเมืองไทยของเรามาก ฉะนั้นเขาจึงไม่ละเลยที่จะพำร่สอนและปฏิบัติสิ่งต่างๆ ที่ดี เป็นต้นแบบต่อรุ่นน้องในคณะของเขา ทองไหลจึงเป็นหัวหน้าคณะที่มีระเบียบวินัยในตนเองดีคนหนึ่ง ด้านดนตรี ทองไหลคลุ่ด PICCOLO ได้ไพเราะมากจนได้เครื่องหมายสามารถไปครอบครอง จบไป ทองไหลไผ่ฝันที่จะขับนกเหล็กบินไปทั่วโลก "คนอะไรนะช่างดูดี แฮ่อ... ก็นอะไรนะถึงได้หล่อ แฮ่อ..." หวังว่าทองไหลจะพบกับเสาสวยสมใจ

ภาพ พยัภิภาพงศ์

โปรแกรม ศิลป-ฝรั่งเศส
เลขประจำตัว 6038

หนุ่มรูปร่างโย่งโปร่งอมบางแห่ง ค.บ.ก. กระจาป ผู้ที่จะอินในทุกๆ เรื่อง เขาจะไม่แค้นใครเวลาโดนเบรก กระจาป แหวกสายการเรียนจากตรอกออกมาอยู่สาย ศิลป-ภาษา เพราะกระจาปมีทักษะทางด้านวิชาฝรั่งเศสมากและเป็นหนึ่งในพาวเวอร์-เรนเจอร์แห่ง 6/3 อีกด้วย กีฬาที่กระจาปชื่นชอบคือ บาส และกระจาปเล่นได้อย่างดี กระจาปยังเป็นหัวหน้าวงดนตรีไทยซึ่งกระจาปภูมิใจมากที่ได้ทำชื่อเสียงให้พยัภิภาพงศ์ เป็นหัวหน้าวงรุ่นที่สองอีกด้วย

ณัฐวุฒิ ชุนประเสริฐ

โปรแกรม ศิลป์-คำนวณ
เลขประจำตัว 5906

วัน หนุ่มร่างท้วมใหญ่ หัวหน้าคณะผู้บังคับการที่ออกคนหนึ่ง เขามักจะมีวิธีแปลกๆ ในการหลอกล่อเด็กเข้าแฟนคลับของเขาเสมอ โดยวิธีที่ใช้เป็นประจำคือ ทำหน้าด้านๆ ดีฟอร์มตลกโหด แล้วพาเด็กไปกรอกใบสมัครเข้าแฟนคลับ เรียนบ้างไม่เรียนบ้างเป็นลักษณะการเรียนของวัน จึงไม่แปลกที่จะมีผลการเรียนตุ้มๆ ต่อมๆ ตามเสียงหัวใจ ก็พาวันชอบที่จะเล่นกีฬาที่เข้าปะทะเจ็บๆ แล้วเข้าไปกอดรัดฟัดเหวี่ยงแน่นๆ จึงทำให้วันติดทีมชาติรักบี้ชุดเยาวชนได้ไม่ยาก วันสอบโควตากีฬาของจุฬาฯ ได้สำเร็จ หวังว่าวันจะเป็นบัณฑิตที่ดีของรั้วจามจุรีนะ

นิติพัฒน์ ปาลกวงศ์ ณ ออยุธยา

โปรแกรม ศิลป์
เลขประจำตัว 6031

หนุ่มเนื้อหอม ยิวเข้ม หน้าคมขาว อาจฟังเหมือนชายในฝัน ยัดเลย! โรตี ผู้ที่ขาด
แบงมิได้ในชีวิต เราจะเห็นโรตีหน้าขาวเสมอจนถึงทรงผมที่แปลกตามมาด้วย บ้านโรตี
เปรียบเสมือนบ้านรุ่นเลยก็ว่าได้ โรตีเป่า Trumpet มาตั้งแต่เด็ก ด้วยความขำของของ
พอขึ้นวง อ. สังเวียนเลยให้ไปชัก Troumbone แทน จนกลายเป็นหัวหน้าวงโยชวาทิตที่
ไม่ค่อยจะปฏิบัติหน้าที่สักเท่าไร โรตีเคยเป็นดาราดังและดับเพราะรักบี้ กับตำแหน่งปีก
อนาคตเราอาจเห็นโรตีได้ทั่ววัด (บวชมาแล้ว 4 ครั้ง) โรตีเปลี่ยนชื่อใหม่จากพิณเป็น
นิติพัฒน์ก็ขอให้เป็นคนใหม่ด้วยแล้วกัน

กิตติ ศรีเสาวนีย์กุล

โปรแกรม วิทย-คณิต
เลขประจำตัว 5970

ถ้าเราจะนึกถึงบุคคลคนหนึ่งผู้ซึ่งหลงใหลในรสชาติอาหารอีสานเป็นชีวิตจิตใจ เราก็ต้องนึกถึงชายหนุ่มหน้าใสนามกิตติหรือ **เสี่ยซิง** หน้าแปดแห่งคณะผู้บังคับการ ซึ่งเป็นคนที่ขยันพอดัวในหมวดวิทย-คณิต จนอาจารย์พากันยกนิ้วให้(นิ้วกลาง) ซึ่งเป็นนักฟุตบอลที่สามารถใช้เท้าซ้ายได้อย่างน่าอัศจรรย์คนหนึ่ง ด้านดนตรีซิงไม่ค่อยชอบอ่านโน้ตบนกระดาษเท่าไรจึงหันมานั่งฟังเพลงซิงๆ อยู่คณะ อย่างสไตล์หนุ่มอีสานทั่วๆ ไป ศิลปินที่ซิงชื่นชอบมากคือ เพลิน พรหมแดน

อภิพงศ์ พงศ์เสาวภาคย์

โปรแกรม วิทย-คณิต
เลขประจำตัว 5992

ชูสวย เป็นชื่อที่เพื่อนๆ เรียกให้หนุ่มเจ้าสำอางผู้นี้ (เพราะล้างหน้าบ่อยมาก) ชูสวยรักการเรียนมากจึงไม่ค่อยมีเวลาไปทำกิจกรรมอย่างอื่น แต่ถึงอย่างไรในปีนี้อวยก็ได้เหรียญทองแดงในการวิ่ง 3,000 เมตร อนาคตเป็นสิ่งไม่แน่นอน สวยอาจจะเป็นผู้จัดการบริษัท ก็ได้ เพราะพ่อมีธุรกิจให้อยู่แล้ว

พงษ์เทพ ศรีเสาวนีย์กุล

โปรแกรม ศิลป-คำนวณ
เลขประจำตัว 5947

ป้อม หนุ่มไฮโซ ผู้มีรสนิยมหรูหรามีระดับ จนเพื่อนๆ พวกเขารักเรียกว่า “ป้อมเพชร” ป้อม มักจะเป็นผู้นำเข้าแฟชั่นใหม่ๆ เสมอ ป้อมเรียนตีมาตลอดตั้งแต่เด็กจนโต (เพราะแก่กว่าคนอื่น 1-2 ปี) ป้อมเล่นกีฬาๆ หลายชนิด ถึงจะไม่ตีเด่นอะไรมากนัก แต่ก็พอที่จะนำชัยชนะมาสู่คณะได้ ในอนาคตพวกเราหวังว่า ป้อม จะเป็นเสี่ยนักธุรกิจพันล้านตามที่เจ้าตัวหวังไว้เมื่อเพื่อนๆ จะได้หยิบยืม(ลิ้ม)สักแสนสองแสนได้บ้าง

นิรัฐ สิงหรา ณ อยุธยา

โปรแกรม ศิลป์-คำนวณ
เลขประจำตัว 5948

นิรัฐหรืออีกชื่อว่า ไอ้ลิง... เนื่องจากความซุกซนของเขา ลิงเป็นคนหัวดีแต่ไม่เรียน
ลิงเก่งคอมฯ มาก และเป็นช่างซ่อมคอมมือหนึ่งของคณะ บก. ดนตรีลิงไม่ค่อยสันตัด
เท่าไตนัก เป็นถึงมือกลองวงปี แต่ก็ชอบที่จะโดดมานั่งกินกล้วยฟังเพลงอยู่คณะเสมอๆ
ลิงไม่ค่อยเล่นกีฬาอะไรจริงจังมาก จะมีก็แต่กรีฑาที่ลิงถนัดโดยเฉพาะวิ่งข้ามรั้วและ
กระโดดไกลที่ไม่เคยพลาดแต้มให้คณะ บก. เลย

ยศพล ศรีสมโพธิ

โปรแกรม ศิลป์-คำนวณ
เลขประจำตัว 5993

ถ้านึกถึงปากพวกเราอาจนึกถึงหมอฟันหรือยาสีฟันต่างๆ แต่เปล่าเลยเขาคือ ปากบานหรือบักบาน ผู้ที่มีปากอูมอ้มและเคยมีกลิ่นที่ไม่สดชื่น (ผู้ใดอยู่ใกล้แล้วระหวย) ทำให้เพื่อนๆ ไม่กล้าเข้าห้อง ผลการเรียนที่อยู่ระดับแนวหน้าของห้อง บักบานก็มีความสามารถทางการวิ่งระยะไกลซึ่งมีอยู่ช่วงหนึ่งบักบานโหดมาก แต่ผลออกมาก็ใช้ได้แล้วสำหรับบักบาน ด้านดนตรีบักบานไม่สนหัดจึงใช้เวลาว่างแปร่งฟันแทน ถ้ายังงั้นขอให้มียาสีฟันที่ดับกลิ่นให้บักบานด้วยแล้วกัน

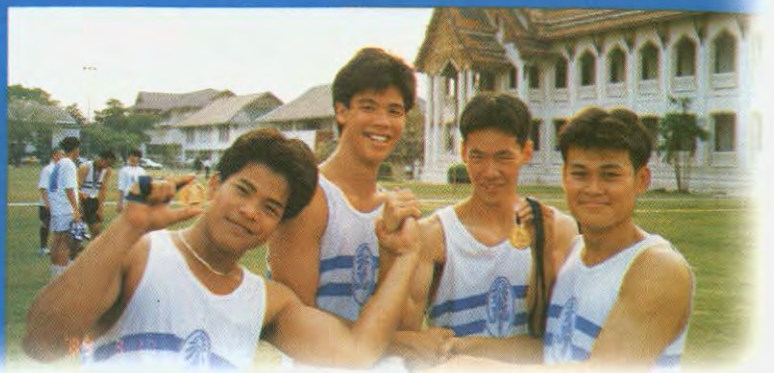

สันติ กิจเจริญรุ่งโรจน์

โปรแกรม ศิลป์-คำนวณ
เลขประจำตัว 6008

สันติหรือ มอย สุภาพบุรุษตัว M ชื่อที่เหมาะสมกับเขามากเพราะไม่ว่าจะเป็นนักฟุตบอลที่เขาชื่นชอบหรืออะไรก็ตามแต่ล้วนขึ้นต้นด้วยตัวเอ็มทั้งสิ้น เป็นเรื่องน่าแปลกที่ตอนเด็กๆ มอยไม่ค่อยได้นอนแต่เหตุใดหัวมอยจึงแบน มอยดูเหมือนเด็กเรียนแต่ไม่ใช่ เขาจะใส่ชุดนักเรียนไปอย่างนั้น เราไม่ค่อยเห็นมอยในห้องเรียนนัก เราจะเห็นมอยอีกที่กีฬากอล์ฟ มอยจะเล่นฟุตบอลอย่างสนุกสนานท่ามกลางเด็กๆ ในสังกัดของเขา

จิตติพล มะอะอู

โปรแกรม ศิลป์
เลขประจำตัว 5958

ความพิสดารต่างๆ นั้นต้องยกให้คนคนนี้ มักจะหาสิ่งของเหลือใช้ให้มีประโยชน์ขึ้นมาใหม่ คนคนนี้รักการนอนมากจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตไปแล้ว แต่เขานอนมากแล้วเชื่อว่ารูปร่างของเขาจะอ้วน ไม่เลย เขากลับหนาและบึกดังเดิม (ส่วนที่บึกเหลวหมดแล้ว) เขายู่นี้ไม่ใช่ใครที่ไหน คือ หมุ่มหน้ำมจากแดนโคนม ด้านกีฬาเขาผู้นี้สามารถดึงเอาพลังแฝง (แฝงตัวอยู่ในฟูก) มาใช้ในสถานการณ์คับขันไม่ว่าจะฟุตบอลหรือกรีฑา ความรับผิดชอบในหน้าที่เขาจึงได้เป็นประธานรุ่นและเขาก็ทำหน้าที่อย่าง (โคตร) ดี เขามีนามว่า “ส้มวัว”

วัชรพล เอกประเสริฐ

โปรแกรม ศิลป-ฝรั่งเศส
เลขประจำตัว 5985

ท่านชายช่างฝัน (ฝันร้าย) จากแดนโคนมเหมือนส้มวัว เพื่อนยกย่องให้ อ่ำเมาะ เสมอว่า อ่ำเมาะเป็น "เอนไซโคพีเดีย" (Encyclopedia) เพราะมีความรู้รอบตัวมาก รู้ในทุกๆ เรื่อง ถามอะไรนี่เมาะตอบได้หมด (ไม่รู้ว่าคุณหรือมิด) อ่ำเมาะเรียนเก่งมาก แถมยังเป็น ผู้เป่าแตรเดี่ยว มือหนึ่งของวงโยธวาทิต ได้ไปเป่าในวันลูกเสือแห่งชาติ นำชื่อเสียงมาสู่โรงเรียนเป็นอันมาก เมาะมีฝีปากอันร้อนแรงซึ่งเข้ากับใบหน้าของอ่ำเมาะมาก อ่ำเมาะอยากเป็นเจ้าของโรงแรม พวกเราคงได้พักฟรีนะเพื่อน

ยอดเสมอ รุ่งเรือง

โปรแกรม ศิลป์
เลขประจำตัว 6018

ฟัก วัยรุ่นคนหนึ่งที่หลากหลาย คนรู้จัก คนที่อยู่ในแวดวงเดียวกัน(วงเหล้า)จะรู้จักฟักดี ฟักวาดรูปเก่งมาก ฟักคิดอยู่เสมอว่า ในตัวของฟักมีพลังลึกลับหรือที่คนอื่น ๆ เรียวกันว่า พรสวรรค์ บางอย่างยังหลบซ่อนอยู่ เราก็คอยหวังกันว่า เมื่อเมฆหมอกและพายุฝนที่ตกกระหน่ำได้พัดผ่านไป ฟักก็จะพบกับความสดใสของฟ้าหลังฝนได้สักวันหนึ่ง

ชานนท์ สุเสวี

โปรแกรม ศิลป
เลขประจำตัว 6051

ติ่มหลิม เป็นหนึ่งในผู้ที่หลงใหลชมขอบในพลังแรงม้าของเครื่องยนต์ ไม่มียานพาหนะใดที่เขาไม่รู้จักหลิมมีความรู้มากในเรื่องความรักจึงสามารถเป็นที่ปรึกษาของเพื่อนๆ ได้ตลอด แต่ใช้ว่าหลิมจะไม่สนใจการเรียนนะ หลิมมีผลการเรียนในชั้นที่ดีมากตลอด (เพราะเขามักจะชุ่มเรียนเสมอ) หลิมเป็นมือกลองทอมของวงปี่สก็อตมาหลายปีแล้ว ปีนี้หลิมจึงขอลาเปิดทางให้รุ่นน้องได้แสดงความสามารถบ้าง จึงไม่น่าแปลกใจที่ทำให้หูของหลิมบวมขึ้นมากในปีสุดท้าย

คณะดุสิต
Dusit House

สมคะเน รอบคอบ

โปรแกรม วิทย์-คณิต
เลขประจำตัว 5987

สัตว์ร่างใหญ่ในคราบมนุษย์ ผู้เต็มไปด้วยความเขลา ผู้มากับรอยยิ้มแหยๆ ของเด็ก ๆ... ล้อเล่น! อ้วนอี่ หนุ่มใหญ่ หัวหน้าหนึ่งแห่งคณะดุสิต อ้วนอี่มีความพร้อมในทุกด้าน ฉะนั้นอ้วนอี่จึงมีงานหนักกว่าเพื่อนๆ อ้วนอี่เรียนไม่เก่ง แต่ใจรัก ผลการเรียนจึงออกมาน่าเป็นห่วง เอ้ย! น่าภูมิใจ อ้วนอี่เก่งกีฬาหลายประเภทมากทั้ง รักบี้ กรีฑา บาสฯ ตีปลาเข็ม เป่าไม้ไอติม ฯลฯ ด้วยเหตุนี้ ไอ้ป่องจึงมีถ้วยรางวัลมากจนเต็มบ้าน แต่อย่างว่ามี 1 ก็ต้องมี 2 มีเคี้ยงก็ต้องมีอ้วนอี่ สองคนนี่เปรียบตั้งสองเครื่องจักรไม่มีถอดปลั๊ก คอยดูแลแย่งอาหารจากจานและช้อนของเพื่อนๆ เสมอ

จิรเดช ภูวิศานต์

โปรแกรม ศิลป-คำนวณ
เลขประจำตัว 6049

гимจ้อ ชื่อนี้เมื่อทุกคนได้ยิน ก็จะมีถึงหนุ่มรูปงาม อ้วนนิดๆ หุ่นนายแบบ (เครื่องบริโภค) แห่งคณะดุสิต กิมจ้อเป็นคนเรียบง่าย สบายๆ การเรียนของเขาก็เหมือนกัน กิมจ้อเรียนแบบเอาตัวรอดไปวันๆ กิมจ้อเป็นนักกีฬารักบี้ของ รร. และของชาติจึงไม่แปลกที่มีหลายมหา'ลัยอยากรับนักกีฬาหุ่นนายแบบเครื่องบริโภคผู้นี้ไปเข้าศึกษาด้วย ต่อไปภายหน้าหวังว่า กิมจ้อจะพาทีมรักบี้ไทยไปตะลุยรักบี้โลกได้ (หรือเปล่า?)

ภาณุ อัครยรรยง

โปรแกรม ศิลป์-คำนวณ
เลขประจำตัว 5940

หนุ่มราชวัตร ผู้รู้จักโรงเรียนนี้ก่อนใครๆ (บ้านอยู่ใกล้สุด) เคียง เคยบอกพวกเราว่า รัก และชอบโรงเรียนนี้มาก เพราะได้อยู่กับเหล่าผู้ชายมียวขาวๆ เคียงมีความรับผิดชอบ ในหน้าที่การงาน จึงได้รับมอบหมายให้เป็นหัวหน้าคณะ กวเรียนนั้นเคียงนับว่าดี ติดที่ 1 ใน 3 ของห้องเสมอ ด้านกีฬา ด้วยร่างกายบึกบึน เคียงจึงเล่นกีฬาได้ไม่ทุกประเภท เคียงจึงเอาดีทางด้านรักบี้ และกีฬาระบบความสำเร็จ แต่อย่างว่า กองทัพต้องเดินด้วยท้อง เคียงมักจะไม่ใช่ที่สออารมณ์ของเพื่อนๆ เท่าไหร่ เมื่อถึงคราวรับประทานอาหาร เคียง จึงมีอีกชื่อหนึ่งว่า เครื่องสูบอาหารไม่ถอดปลั๊ก (หม่าหนัก_ตัว) ใช้ทัพพีแทนช้อน

ณัฐพล ขลิบสุวรรณ

โปรแกรม ศิลป์-ฝรั่งเศส
เลขประจำตัว 5944

นักรัก หุ่นมะขามข่อยเดียว NUT หรือ โยนี ชื่อที่ฟังดูเท่ แต่ความหมายลึกซึ้งเกินกว่าได้ NUT มักจะมิกกลอน Hurt ๆ มาปากเดือนใจเพื่อน ๆ เสมอ NUT เป็นหัวหน้าคณะชุดติดที่ เครื่องครัดในด้านคุณธรรมอย่างมาก จนมีฉายาว่า “เปา วุ่น จิม” NUT เรียนดี อยู่ในพวก Top ของห้องมาตั้งแต่เล็ก (สมัยนี้ก็ยังไม่เล็กลง) NUT หมั่นฝึกฝนวิชาชุดที่สก็อตมาอย่างขำของ หลากยุคหลายสมัย จนมาปีนี้ NUT ได้เป็นรองหัวหน้าวงปีสก็อตของโรงเรียน NUT ไม่ค่อย มีดวงเท่าไรสำหรับเรื่องกีฬาเพราะเป็นคนมีฝีมือแต่ไม่ยอมพกโชคมาด้วย แต่ด้วยความตั้งใจ มัน อุดสาหะ หมั่นรดน้ำพรวนดิน ผลจึงออกมามงตามด้วยการติดที่มรักบี้ของโรงเรียนในปี สุดท้ายนี้ได้สำเร็จ เขาบอกเพื่อน ๆ ว่าอยากเป็นนักการเมืองที่จะเปลี่ยนแปลงบ้านเมืองให้ ดีขึ้น ดี! เพื่อน ๆ เอาใจช่วย

ณตล ไชยเสวี

โปรแกรม วิทยาศาสตร์
เลขประจำตัว 5937

ติ่ม ชายหนุ่มผิวไม่ดำแต่ก็ไม่ขาววาวๆ กับเอ็ดดี้ เมอร์ฟี ติ่มเป็นหัวหน้าคณะดูสิตคนหนึ่ง ที่มีความฉลาดและเฉลียว จนโรงเรียนส่งไปเรียนที่ King's College ชะ 1 ปี ติ่มเล่นกีฬาได้หมดทั้งใน(ร่มผ้า)และข้างนอก ที่โดดเด่นก็คือ รักบี้ ติ่มเข้าๆ ออกๆ จากทีมรักบี้ของโรงเรียนมาตลอดตั้งแต่เด็ก จึงไม่เป็นปัญหาถ้าถามถึงความสามารถติ่มชอบแก่งคนมาก ยิ่งพิลึกเท่าไรวิ่งชอบ สังเกตจากเวลายิ้มจะเห็นฟันคู่อย่างไม่น่าไว้วางใจ ขอให้ติ่มได้ไปแก่งนีสิตสาวๆ ในร่วมหา'ลัย' อย่างที่ติ่มต้องการ

TRUST YOURSELF" by Nattepat Limsirong

ณัฐภัทร ลิ้มศิริธง

โปรแกรม ศิลป์คำนวณ
เลขประจำตัว 5984

ด้วยความที่รุ่นที่ไม่รู้ว่าจะเรียกเค้าว่าอะไรจึงได้ตั้งชื่อให้ว่า ลูกเหม็น ลูกเหม็น รักสงบ ชอบอยู่เงียบๆ ไปวันๆ จึงอาจจะดูว่าไร้สาระ แต่จริงๆ เป็นคนมีอุดมการณ์ มีเป้าหมาย ลูกเหม็นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ไม่ย่ำแย่ แต่ก็ไม่ได้เด่นนัก ด้านกีฬา ลูกเหม็นจัดได้ว่าเป็นนักกีฬาตัวจริงคนหนึ่ง ด้วยร่างกายที่กำยำ ล้ำสัน ตั้งกรรมกร บวกกับสปีดที่รวดเร็วตั้งมาศึก ทำให้ลูกเหม็นเป็นเจ้าของตำแหน่งปีกซ้ายทีมโรงเรียนและอื่นๆ อีกมากมาย หวังว่าลูกเหม็นจะได้โอกาสไปอวดร่างกายบนเวที เฮ้ย! บนสนามในรั้วมหาวิทยาลัยที่ชอบที่ขบถละ

ฉันทกร ชยาภิรมย์

โปรแกรม ศิลป-คำนวณ
เลขประจำตัว 6022

แห้ว หรือสังคัง แห้วมีความหล่อที่เจ้าตัวนี้กว่าสุดยอด แห้วเป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงมาก (จนเกินไป) มีอยู่วันหนึ่งอากาศไม่ค่อยหนาวแต่แห้วก็นำเสื้อรักบี้ทีมชาติมาใส่ แห้วมีการเรียนที่คงเส้นคงวามาตลอด (ได้เท่าไรก็เท่านั้น) แห้วเล่นกีฬาเก่งหลายประเภท ทั้งบาส บอล กรีฑา แต่ที่สุดๆ ต้องรักบี้ แห้วเล่นฟูลแบ็กให้ทั้งทีมโรงเรียนและทีมชาติ ดนตรีกับแห้วนั้นเป็นของคู่กันแห้วดูดและฟ้อนคาลิเน็ตมาตั้งแต่เด็กๆ จนได้เครื่องหมายสามารถ จากบุคลิกของแห้วนั้นเองทำให้เกิดศัพท์ขึ้นมาใหม่คือ อย่างแห้ว (น้องอย่างเข้)

พีระยุตต์ นาคสุขศรี

โปรแกรม ศิลป์-คำนวณ
เลขประจำตัว 5968

จากรูปร่าง ขาว ตี๋ นิดๆ จึงไม่แปลกที่ แหยม เป็นที่ชื่นชอบที่รักของเหล่าเพื่อนๆ ทุกคน และทำให้เด็กๆ ในคณะจิตใจอ่อนไหว บางคนถึงกับเข้าอ้อมเมื่อเจอแหยม แหยมมีผลการเรียนที่จัดว่าเยี่ยมคนหนึ่ง แหยมจึงมีหน้าที่ให้เพื่อนได้ฟังยามสอบเสมอ แหยมมีพลังเท้าที่หนักใช้ได้ แหยมจึงเป็นตัวเต็งของรักบี้ทีมคณะมา 2 ปีซ้อนและยังเป็นหัวหน้าชุดทีมฟุตบอลรุ่นใหญ่นำทีมสู่ชัยชนะมาแก่คณะได้ แหยมเป่าปี่สก็อตมาตั้งแต่เด็กในปีสุดท้าย แหยมจึงได้เครื่องหมายสามารถไปนอนหนุน จบไปพวกเราขอให้แหยมได้เป็นเอกอัครราชทูตประจำประเทศนิวซีแลนด์สมใจ

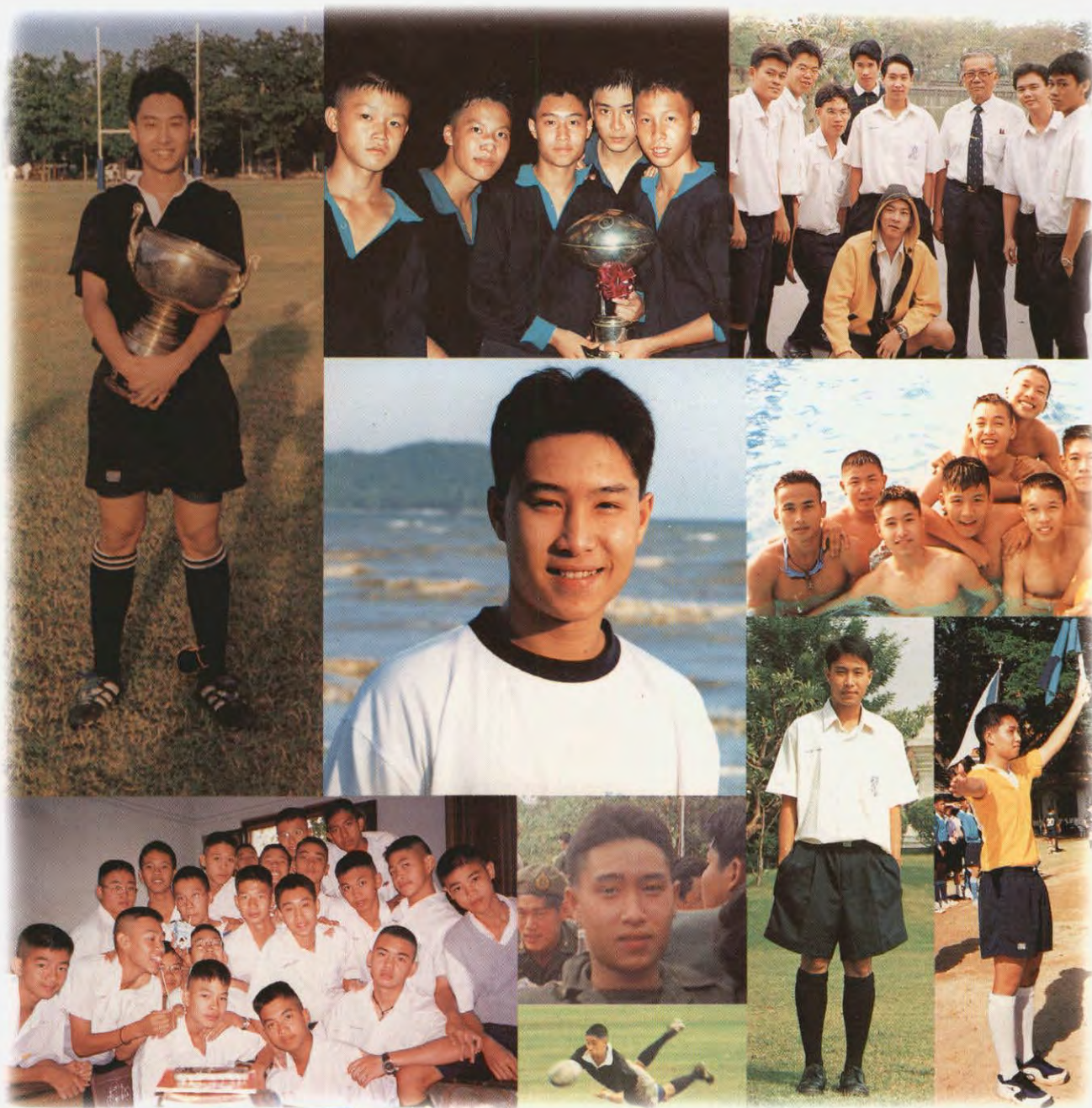
ศิริรงค์ ศรีอมร

โปรแกรม คณิต-ศิลป์

เลขประจำตัว 5973

เฮนเบะ ชื่อนี้เป็นมีหรือคนไม่มีใครทราบ ไม่มีตัวตนที่แท้จริงเข้าสิงร่างกายชาวบ้านไปทั่ว เป็น “ภูตพิสดาร” เรารู้เพียงว่า เฮนเบะเป็นสิ่งใจดี ยอมให้ทุกคนลบหลู่ เฮนเบะเรียนเก่ง ทั้งๆ ที่ไม่น่าจะเก่ง เฮนเบะเล่นรักบี้ให้โรงเรียนในตำแหน่งตัวโตด ลอยไปได้สูงแย่งลูก หน้าเลี้ยงจากคู่แข่ง แล้วส่งให้เพื่อนๆ ไปวางทรย์ชนะคู่แข่งเสมอๆ เมื่อไหร่เฮนเบะได้ไป มุดไปเกิด ก็ขอให้เฮนเบะได้เป็นผู้กำกับหนังหรือละครสมใจอยากนะ สาธุ ..

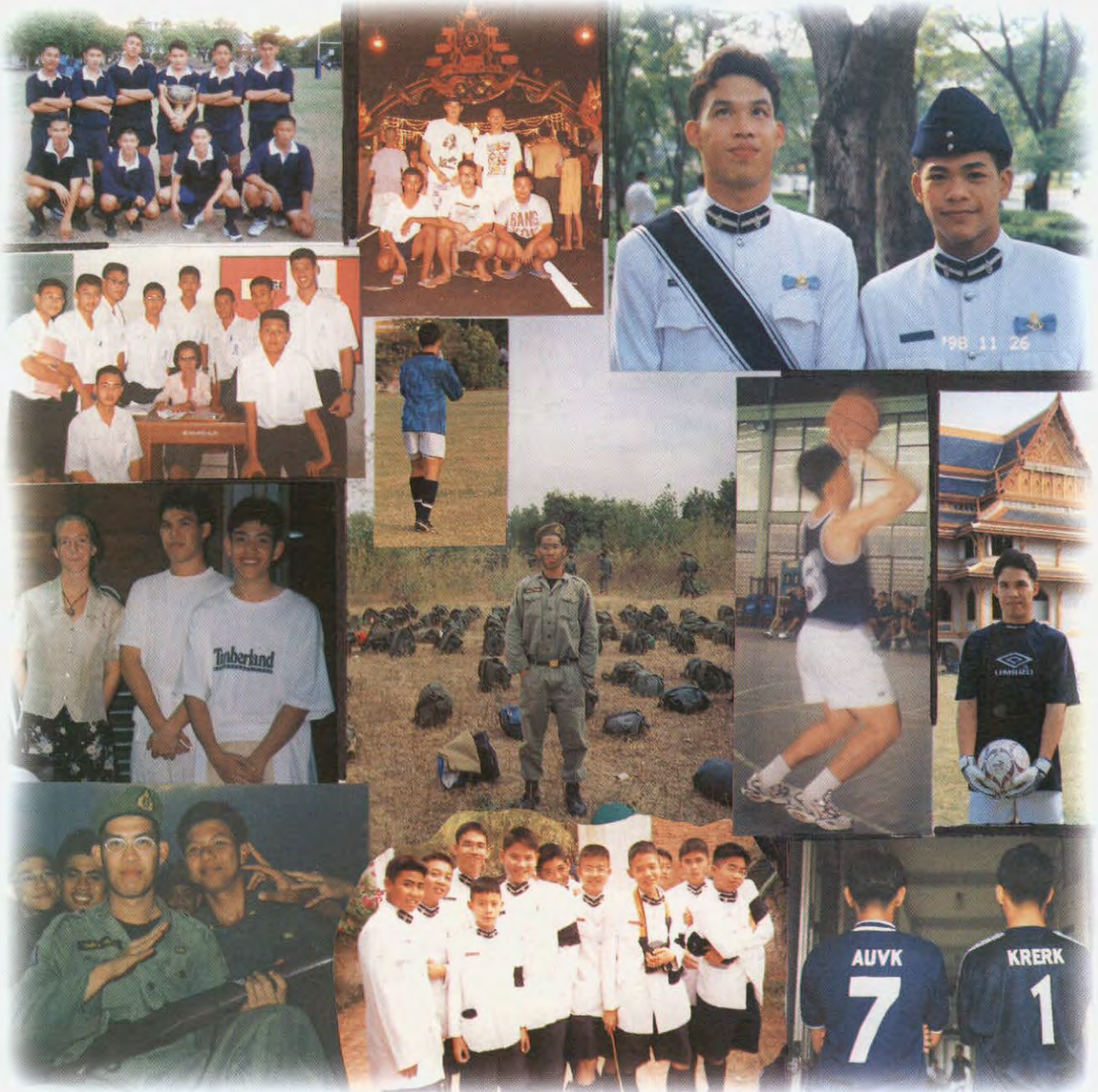

กรทักษ์ แยมเนียม

โปรแกรม ศิลป์-ฝรั่งเศส
เลขประจำตัว 6019

ยาคุม หนุ่มหน้าใสหัวใจสีม่วงถึงจะไม่ค่อยหล่อแต่ก็คมลึกๆ ยาคุมเด็กเมืองนนท์ที่มีมุขตลก
เม้าท์ให้เพื่อนๆ หัวเราะ ก๊ากๆ เฮฮ่าๆ โหๆ อยู่ประจำ แต่ภายใต้มุขตลกของยาคุมนั้น ก็แฝง
ไปด้วยความขบขันเสียดสี ถึงแม้ยาคุมจะเรียนไม่เก่งถึงขนาดติด 1 ใน 3 ของห้อง แต่ยาคุมนั้นก็
สอบได้ที่ 4 เสมอมา ด้านดนตรี ยาคุมพ่นน้ำลายใส่คาลิเน็ตอยู่วงโยธวาทิตมาตั้งแต่ ม.3 จน
ครูสั่งเวียนทนกลืนน้ำลายไม่ไหว ให้ฯ เครื่องหมายสามารถไป ยาคุมเล่นกีฬามาตั้งแต่เด็กๆ
จนยืนตัวเองเป็นนักรักบี้ จึงติดทีมโรงเรียนมาแค่ปีเดียว แต่ยาคุมนั้นก็เล่นกีฬาอื่นๆ ได้ดีไม่แพ้กัน
อนาคตยาคุมไม่ยอมบอกใครว่าอยากจะเป็นอะไร แต่เพื่อนๆ ก็ขอให้ประสบความสำเร็จ
แล้วกัน จุกจุก!

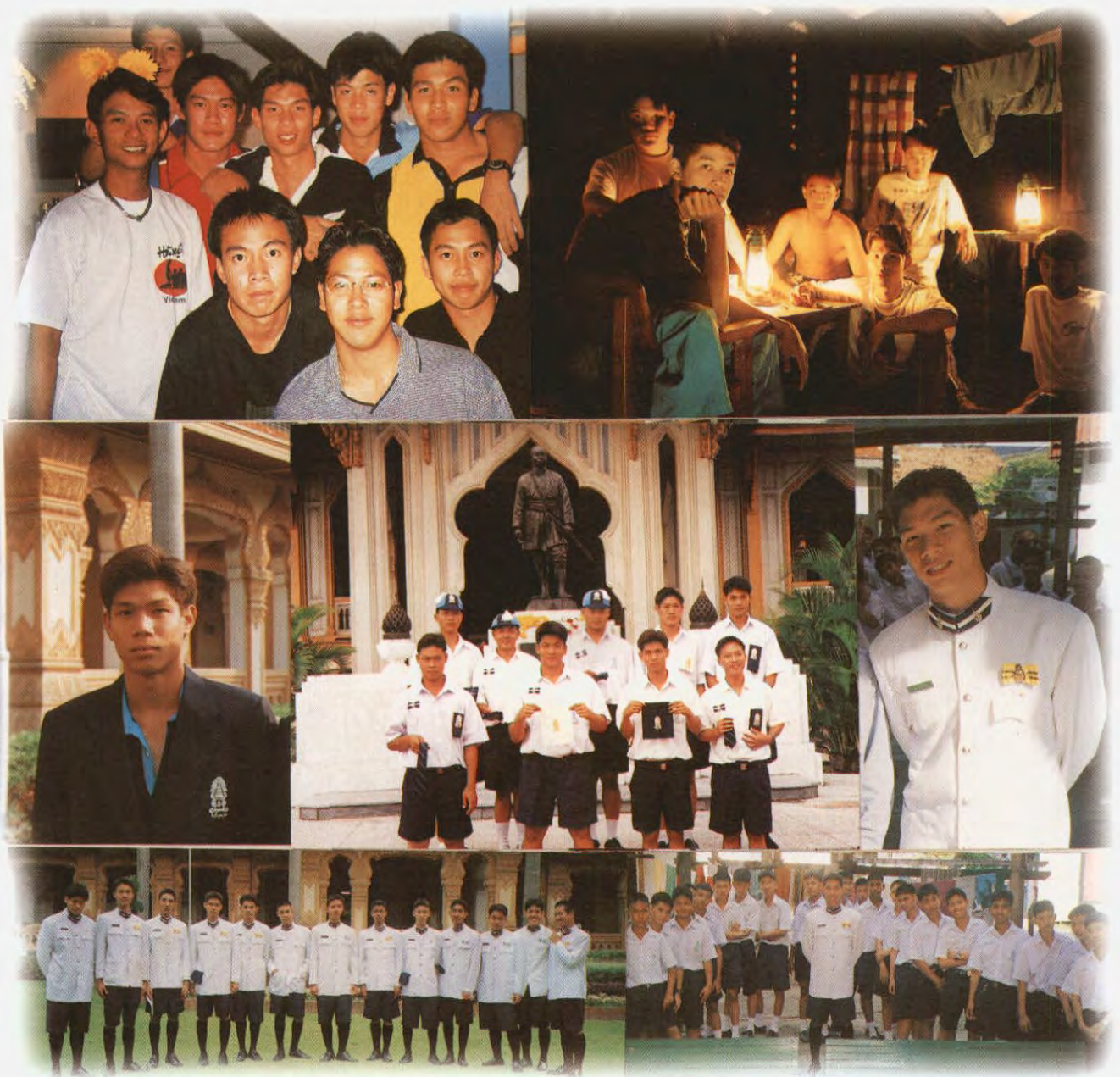

เกริกเกียรติ แสนเมือง

โปรแกรม ศิลป-ฝรั่งเศส
เลขประจำตัว 5989

หัวตีบ หนุ่มบึ่มละม้ายกับก๊อตซิลล่า แต่เขามีรอยยิ้มและน้ำเสียงที่กินใจผู้ฟังผู้พบเห็น
ด้านการเรียน หัวตีบเรียนบ้างไม่เรียนบ้าง แต่ก็เคยถือใบที่หนึ่งมาแล้ว หัวตีบเป่าคาลิ
แน็ตจนประสบความสำเร็จได้รับเครื่องหมายสามารถ เพื่อนๆ ทุกคนจะพบหัวตีบได้ทุกที่
ทุกครั้งที่มีการแกะ-เปิดถุงขนมหรืออาหาร แต่ส่วนมากชื่อเสียงหัวตีบจะกระฉ่อนไป
ทั่ว ๑ โลก โดยเฉพาะมือขวาอันลือลั่นที่ถักกอสูริไว้ เมื่อไรที่แกะถุงขนมมันจะทำงาน
ทันที ถ้ายังไงพบหัวตีบได้ใน C.KID นะครับ

คณะจิตรลดา
Chitralada House

ธีชัช จงพีร์เพียร

โปรแกรม ศิลป-ฝรั่งเศส
เลขประจำตัว 6029

บัวลอย หัวหน้า 1 แห่งคณะจิตรลดา และหัวหน้าโรงเรียน ด้วยพลังเสียงดังข้างสาร
บัวลอย จึงมีอีก 1 หน้าที่คือ เป็นผู้บอก “นักเรียนตรง” ในทุกเช้าที่ขึ้นสวดมนต์บนหอ
ประชุม บัวลอยเป็นนักกีฬาฟาร์กบี่ทีมโรงเรียนและยังเล่นกีฬาอื่นอีกหลายประเภทจนนับ
ไม่ถ้วน บัว เรียนไม่เก่งแต่ใจสู้! (สู้กะ...มีงขิ) บัวลอยมักจะบอกเพื่อนๆ ว่า บัวลอย
อ่านโน้ตดนตรีไม่ออก เลยไม่ได้ยุ่งอะไรมาก เคยอยู่แต่วง...ถ้า บัวลอยอยากเป็น
นักกฎหมาย คอยช่วยเหลือเพื่อนๆ ยามขึ้นศาล (พระภูมิ) ขอให้โชคดี (ช่วย) นะ บัว นะ

สุริยัน แฉ่งเกษม

โปรแกรม วิทย-คณิต
เลขประจำตัว 5934

หนุ่มฉิวขาว หน้าตาดี สูดยอดนายแบบแห่งคณะจิตรลดา ไม่น่าแปลกใจเลยว่าทำไมคนหน้าตารูปหล่ออย่าง **สมตุ** นั้น เวลายุ่คณะถึงดูค่อนข้างจืดชืด เพราะว่าคณะจิตรลดาเป็นคณะที่รวบรวมคนหน้าตาดีไว้ทั้งนั้น แต่สมตุเองก็ยังมีใจว่าเขาเป็น No.1 สมตุเป็นคนที่มียุ่ค่อนข้างมากคนหนึ่งในรุ่น แต่ด้วยหน้าตาอันหล่อเหลาบวกกับข้อเท้าอันไร้เทียมทานทำให้สมตุเล่นบาสอยู่ในระดับแนวหน้าของโรงเรียน ด้านการเรียน สมตุ เป็นคนที่มีฝีปากดีหาตัวจับได้ยาก จึงทำให้จิตพิสัย คณะ และเกรดของเขาดีอย่างไม่น่าเชื่อ

ชัยณรงค์ ชัยจินดา

โปรแกรม ศิลป-คำนวณ
เลขประจำตัว 6027

สะเต่า เป็นชื่อที่รุ่นพี่ตั้งให้ตอนเข้ามาเป็นเด็กใหม่ แต่เพื่อนๆ เรียกว่า เสือ เนื่องจากมาจากนามสกุลเดิม(เสือสี่สิงห์) และเพื่อนๆ ก็ติดปากเรียกชื่อนี้มาตลอด เสือมักจะชอบพูดอะไรผิดๆ เสมอ แล้วเวลาเสืออายุเสือจะเอาขาหน้าของเสือแคะขี้มูก และเอามาปั้นเป็นก้อนใหญ่ๆ โล้ติดใส่เพื่อนๆ จนวงแตก เสือบอกว่าเรียนไว้ทีหลัง ทำงานอื่นก่อนดีกว่า พวกเราจึงเห็นเสือเดิน work งานต่างๆ ให้พวกเราอยู่เสมอ เสือแก่กว่าพวกเรา 2 ปี เสือจึงต้องเล่นกีฬาข้ามรุ่นอยู่เสมอ เสือจึงบอกไม่มีปัญหาแท้เป็นพระชนะเป็นมาร จบไปขอให้เสือเป็นผู้พิทักษ์สันติราษฎร์สมใจ ว่าจะได้ให้มาสอนลูกๆ เพื่อนเล่นไปลึกลับขบขันไมยง

มงคล เล็กทรงเจริญ

โปรแกรม วิทย-คณิต
เลขประจำตัว 5950

หนุ่มสุพรรณบุรีผู้มีมาดขรึม พูดน้อย เยือกเย็น และเป็นผู้คุมกฎของคณะจิตรลดา วุฒิน เป็นหัวหน้าคนที่ 4 มีความซื่อสัต...(สัตว์) วุฒินได้รับมอบหมายให้เป็นหัวหน้าวงเป็ สก็อต และวุฒินก็ทำหน้าที่ได้ดี วุฒินเป็นนักหวดลูกสักหลาดมือหนึ่งของโรงเรียน จนได้ ติดโล่ห์ถึง 4 โล่ห์แล้ว การเรียนของวุฒินจัดอยู่ในระดับดี บางครั้งวุฒินก็เป็นพี่เลี้ยงของ เพื่อนๆ ในห้องสอบไม่น้อยไปกว่ากิมหงวนและเสา อนาคตของวุฒิน อยากจะมีธุรกิจ ส่วนตัว ก็ขอให้สำเร็จดังใจหวังนะ

ปัญญาวัชร ภาษิมล

โปรแกรม วิทยุ-คณิต
เลขประจำตัว 6004

มันตัม เป็นบุคคลที่มีมัดกล้ามเนื้อบึกบึนไว้เพื่อรัดใจสาวๆ ซึ่งก็มีสาวๆ มาติดตลกกับกล้ามเนื้อของเขาหลายคนแล้ว การเรียนของมันตัมก็แข็งแรงพอๆ กับพลังกำลังของเขา ซึ่งเขาได้พยายามที่จะ En't. ให้ติดให้ได้ ทางด้านดนตรีมันตัมก็ไม่แพ้ใคร เขาได้ฟังเพลงที่คณะและก็จะทำหน้าที่เอาจริงเอาจังไปกับเพลงที่เขากำลังฟังอยู่ ปีสุดท้ายนี้มันตัมได้เป็นหัวหน้าชุดว่ายน้ำอีกด้วย สุดท้ายนี้เราก็ขอให้มันตัมประสบความสำเร็จในชีวิตและขอให้ เป็นแพทย์สมใจ

อภิมรย์ ณ นคร

โปรแกรม วิทย-คณิต
เลขประจำตัว 6030

ถ้าพูดถึงด้านแรกก็เด็ดพวกเราคงนึกถึง หน้าลิง ผู้ที่มีความสามารถทางด้านสควอช ซึ่งเป็นตัวแทนของประเทศไปแข่งขันยังที่ต่างๆ มาแล้ว และยังมีตำแหน่งเป็นมือวางอันดับสามของประเทศ ส่วนทางด้านการเรียนหน้าลิงไม่ค่อยอ่านหนังสือ แต่หน้าลิงก็ได้คะแนนดีจนถึงดีมาก ส่วนทางด้านดนตรีหน้าลิงไม่เล่นแต่จึงหันมาฟังเพลงโปรดของเขาที่ขณะนั้น หน้าลิงเป็นคนเงิบๆ ปัจจุบันหน้าลิงได้โควตานักกีฬาสควอชของจุฬาฯ แล้ว สุดท้ายนี้พวกเราขอให้หน้าลิงเป็นนักสควอชทีมชาติสร้างชื่อเสียงให้กับเมืองไทยต่อไป

วฤทธิธา วัตถากุล

โปรแกรม ศิลป์-คำนวณ
เลขประจำตัว 6001

น้ำเหลือง วัยรุ่นคนนี้เป็นคนที่มีความคิดดี แต่ออกจะแปลกประหลาดอยู่บ่อยๆ น้ำเหลืองเป็นคนที่มีความสุขตลอดเวลา มักจะพูดในสิ่งที่ตลกและเป็นไปไม่ได้ น้ำเหลืองใฝ่ฝันอยากจะเป็น Roberto Carlos ซึ่งเพื่อนๆ ก็ไม่ขัดขอยอมรับน้ำเหลืองเพราะ เขามีพลังขามากทีเดียว (น้องๆ ก็รู้) แต่เมื่อสอบถามสมาคมกีฬาไป ฟุตบอลกลับว่า ยังใช้ไม่ได้จึงอดไป น้ำเหลืองเป็นหัวหน้าคนที่ 7 ของคณะจิตรลดา น้ำเหลืองเลือกปี สก็อตเป็นดนตรีคู่ใจแต่นำนี้ไม่ค่อยได้เลยเป่าได้เพียง 5 เพลง สุดท้ายนี้ น้ำเหลืองบอกกับทุกคนว่าอย่าได้ตกใจเมื่อเห็นฟาร์มขนาดใหญ่ ภายใต้เครื่องหมายการค้า "LYMPH"

อุรินทร์ อินทะสุข

โปรแกรม วิทยา-คณิต
เลขประจำตัว 5996

หนุ่มเจ้าของมิวสิคแทนมาพร้อมหน้าตาคมคาย ผู้ที่เป็นคู่ข้าวคู่น้ำของเพื่อนๆ เขา ไม่ค่อยมีปากเสียงกับใคร รักสันโดษ เขาจัดเป็นแนวหน้าของสายวิทย์ที่เดียว และเขาก็ยังมี ความเก่งกาจทางด้านเทนนิส ซึ่งเขาได้ยึดเยียดความปราชัยให้กับฝ่ายตรงข้ามมาแล้ว เป็นเวลา 3 ปี ทำให้คณะครองถ้วย 3 ปีติดต่อกัน ส่วนดนตรีที่เขาเลือกก็คือ ปี่สก๊อต แม้จะอ่อมๆ เป่าๆ แต่เขาก็ได้เครื่องหมายสามารถไป เขาอยากเป็นสัตวแพทย์ เขาก็ขอให้ เขาได้เป็นคุณหมอ (สระอา) สมใจ

อัสนีพล เชาว์รัศมีกุล

โปรแกรม ศิลป์-คำนวณ
เลขประจำตัว 5966

หนุ่มอารมณ์ดีแห่งเตาปูน กูปรี เป็นที่รักของเพื่อนๆ น้องๆ กูปรีมีความสามารถในการเล่นบาส ด้วยการใช้งูพขนาดใหญ่มากของเค้าเข้าจนเพื่อแลกกับได้ฟาล์ว และยังคงเคยเป็นหัวหน้าชุดบาสรุ่นกลาง จนได้ถ้วยมาแล้ว กูปรีเป็นคนหัวดีแต่ชอบหลับในห้องเรียน แต่พอกลับมาคณะก็ลุกตัวอยู่แต่ในห้อง เพื่อนๆ ก็ไม่รู้ว่าในห้องแคบๆ ประมาณ 2 ตารางเมตรของกูปรีมีอะไรดี เจ้าตัวเขาบอกว่าเตรียมตัวสอบแอนทรานซ์เสมอ เพื่อนๆ ก็ขอเอาใจช่วยให้กูปรี เข้ามหาวิทยาลัยที่ตั้งใจไว้ได้สำเร็จแล้วกัน

ธีรุตม์ ยิ้มสมบุรณ์

โปรแกรม ศิลป-คำนวณ
เลขประจำตัว 5983

หนุ่มสุราษฎร์ ผู้พกความ ปิด ลาว เข้ามาศึกษาในโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย “ข้าวเห็นยิวอีสาน” คือคำพูดที่ขบเหลี่ยมหลุดปากออกมา ทำคะแนนความเสียหายให้กับตัวเอง ขบเหลี่ยม เล่นบาสเก่งมาก ฉะนั้นจึงมีรูปเขาในโล่บาสถึง 3 โล่ และยังเล่นฟุตบอลในตำแหน่ง MIDFIELD อย่างยอดเยี่ยม ด้านการเรียนขบเหลี่ยมก็หลัๆ ตื่นๆ อย่างมีเทคนิค จึงทำให้การเรียนผ่านได้ด้วยดี ในอนาคตเราก็หวังว่าจะพบขบเหลี่ยมโด่งดังอยู่ เบื้องหลังวงการบันเทิง ตามที่เขาหวังเอาไว้

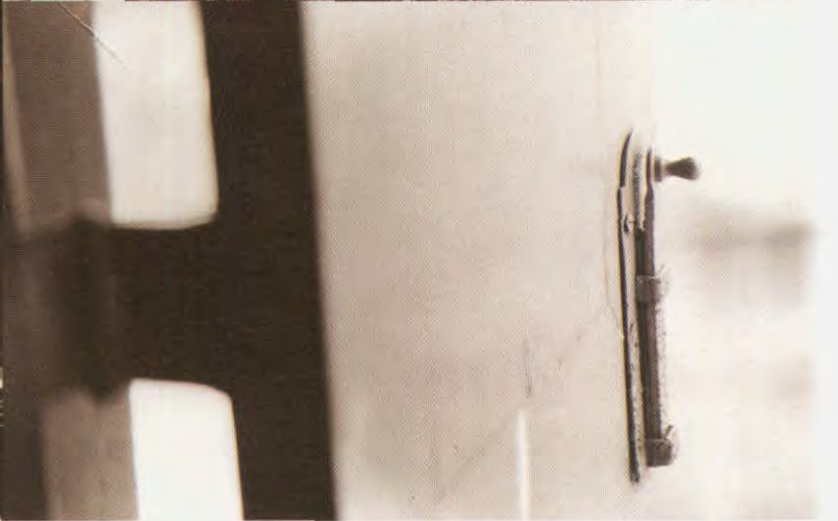

สถิร ตั้งมโนเพียรชัย

โปรแกรม ศิลป์-คำนวณ
เลขประจำตัว 5999

ไฉ่ตัวเล็กแห่งคณะสนามจันทร์ กลายเป็นหนุ่มหล่อ ขาว แห่งคณะจิตรลดา เหลือเป็นที่ชื่นชอบของบรรดาเพื่อนๆ มากแต่เจ้าตัวก็ไม่ค่อยมีเวลาว่างให้เพื่อนมากนัก เพราะเป็นที่ชื่นชอบของสาวๆ เช่นกัน

เหลือชอบเล่นฟุตบอลมากที่สุด เพื่อนๆ มักจะเข้าใจผิดคิดว่า "David Beckham" ทำไมมาเตะบอลในโรงเรียน เหลือเป็นคนหัวดี ปีนี้เหลือขยันมาก จึงทำให้การเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ดี เพื่อนๆ ก็ขอให้เหลือน่ารักอย่างนี้ตลอดไป

สมิต กันตะเพ็ง

โปรแกรม ศิลป์
เลขประจำตัว 8006

ด้วยหน้าตาที่บุคลิกที่คล้ายกับพี่ในนิยายพื้นบ้านของไทย บวกกับ ความบ้านนอก
เค้าจึงมีชื่อว่า เวตาล หรืออีกชื่อหนึ่งที่ว่า เตยสามล้อ เวตาลมีความเป็นตัวของตัวเอง
และมีความคิดที่พัฒนา (แบบขนบ) เวตาลมีความคิดสร้างสรรค์ มีสิ่งใหม่ๆ (บ้าๆ
บอๆ) มาให้เพื่อนๆ คุณครูแปลกใจเสมอ เวตาลเป็นนักว่ายน้ำ (อย่างเดียว) ที่มี
พรสวรรค์มาก หวังว่าจบไปเวตาลจะยังมีมุขตลก (ปิด) มาปล่อยให้เพื่อนๆ คล้อยตาม
เวตาลเหมือนเดิม

ทศทิศ หุตาคม

โปรแกรม ศิลป์-ฝรั่งเศส
เลขประจำตัว 6044

หน้าบวม หรือ อ้อม บุรุษผู้ที่มีมากไปด้วย เสียงหัวเราะ และความกวนตีน หน้าบวมรักเพื่อนเสมอไม่ว่าวันแม้แต่เพื่อนชั้นติดกัน อ้อมเรียนอยู่ในชั้นพอไปได้ ด้านกีฬาอ้อมเล่นรักบี้มาตั้งแต่อยู่เด็กเล็ก และในปีสุดท้ายนี้อ้อมก็ติดทีมรักบี้รุ่นใหญ่ของโรงเรียนได้สำเร็จ อนาคตหวังว่า เราจะได้เห็นอ้อมเดินจีบสาวที่ร่วมหาลัยนะ

คณะพญาไท
Phyathai House

โตมร นามสาย

โปรแกรม ศิลป์-คำนวณ
เลขประจำตัว 5961

หัวหน้าใหญ่แห่งคณะพญาไทและหัวหน้าโรงเรียน ชายร่างเล็กแต่คับแน่นด้วย
ประสิทธิภาพ เก้า... มีความรับผิดชอบสูง ทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้อย่างดี เก้า
จริงจังกับชีวิตมาก ทุกคนจะเกรงใจเก้ามากทั้งในหน้าที่และสัตว์ปีศาจของเขา แต่
ถึงอย่างไรพ่อแม่ของเขาก็ตั่งชื่อเล่นให้กับเก้าได้เหมาะสมมาก “เก้า” มีความหมาย
ลึกซึ้งกินใจเหลือเกิน

สุรวุฒิ อ่างรสข

โปรแกรม ศิลปี
เลขประจำตัว 6021

หนุ่มนักรักจากจันทบุรี โดยมีสมญานามว่า โทดาก โทดากเป็นหนึ่งในแก๊งค์ปัญญาอ่อน ม.8 พญา โทดากเข้าโรงเรียนนี้มาเพื่อเป็นนักกีฬาและขาแดนซ์ เปรียบเสมือนฟ้าส่งเขามาเด่นอย่างเดี่ยว แต่ทอดากมีจุดอ่อนคือ ปัญญาไม่เท่ากับรูปร่าง โทดากบอกเพื่อนๆ ว่า ไม่ชอบเล่นดนตรีเท่าไร ขอเป็นผู้ฟังมากกว่าจึงเอาเวลาหลังกินข้าวกลางวันมาซ้อมเต้นกับปลาเค็มที่คณะ จบไปขอให้ทอดากเป็นมหาเศรษฐีสมใจนะ

อิสราวุธ มีชูพล

โปรแกรม ศิลป์
เลขประจำตัว 5932

ยอดคนพิเรนแห่งคณะพญาไทดินแดนสี่ชมพู ผู้ซึ่งไม่เคยปล่อยให้หัวใจมีที่ว่าง ปลาเค็ม เป็นคนขี้เล่น รักสนุก (บนความทุกข์ของผู้อื่น) การเรียนปลาเค็มนิยมการเรียนแบบ “เพลิน” (Play+learn) จึงไม่โดดเด่นเท่าไร ตอนกลางวันหลังรับประทานอาหารเสร็จ (ช่วงดนตรี) ปลาเค็มมักใช้เวลานี้ ซ้อมเต้นอยู่ที่คณะ จึงไม่แปลกที่จะไม่ค่อยเห็น ปลาเค็มไปเรียนดนตรีเท่าไร แต่ด้านกีฬา ปลาเค็มพร้อมเสมอ จบไปปลาเค็มบอกว่า จะไปเปิด fanclubs ที่ USA. โดยลลอกทางบ้านเอาเรื่องการเรียนมาข้างหน้า ..ก็ขอให้ ประสบความสำเร็จ

นรชาติวางวาย มลายสิทธิ์ทั้งอิเหนารีย์
สถิตท่าอแต่ซ้ไฉดี ประดับไว้ในโลกา

ภาคภูมิ ชังคมานนท์

โปรแกรม ศิลป์
เลขประจำตัว 6043

เต๋าเต๋า ชื่อที่ฟังดูแปลกๆ เต๋า ป้า (โหมก) แห่งดินแดนสีชมพูหนุ่มรูป(ไม่)งาม ประจวบเทพบุตรกรีก เต๋าเป็นคนไม่หล่อไม่เท่ แต่เก๋ไปอีกแบบ เต๋าเต๋าเคยบอกว่ารักการเรียนมาก เพราะที่ห้องเรียนยุ่งไม่เยอะเท่าห้องไต่บันไดที่คณะ จึงหลับได้สบายจนไม่ต้องกระพือริม เต๋าเคยอยู่วง C ของวงโยธวาทิตมาก่อนแต่เต๋าเป่า SAX เสียงไม่ถึง จึงต้องหันมาซ้อมเต้นอยู่ที่คณะ แต่เต๋าไม่ได้ซ้อมเต้นกับปลาเค็มและโกดาก เพราะเต๋าเต้นออกไปในแนวนอกกรุงเทพฯ หน่อยๆ

พยุงศักดิ์ เกียรติเรืองกิจ

โปรแกรม ศิลป์-คำนวณ
เลขประจำตัว 5269

เป้ หรือสายรก ชื่อนี้เป็นที่ฮิตเรียกในหมู่เด็กๆ คณะพญาไทมาก จะเป็นเพราะที่เป้ใจดีกับเด็กๆ และก็เป็นหัวหน้าที่เด็กๆ และเพื่อนๆ รัก เขาเรียนเก่ง (ในวัยเด็ก) พอมา ม.ปลาย ก็เริ่มปล่อยวางการเรียนหันมาเมาท์(เมาท์)กับเพื่อนๆ ในห้องแทน ดนตรีกับเป้ไปด้วยกันไม่ค่อยได้ เพราะเขาโยนไวโอลินทิ้งหันมาจับกีตาร์แทน (ตามสไตล์ชาวบ้าน) ตอนกีฬาเราจะไม่เห็นเป้เล่น (แข่ง) บอลเป็นประจำทุกวัน เป้ฝันอยากไปยื่นเทียบไหล่กับ OWEN สักครั้ง

วิรัช เทพารักษ์

โปรแกรม วิทย-คณิต
เลขประจำตัว 5946

ตั้งเก เป็นเพื่อนที่ดีของเรา ตั้งเกเคยไปใช้ชีวิตในรั้วมหาลัยมาแล้ว แต่ระลึกได้เลยกลับมาอยู่ที่โรงเรียนจนจบ ตั้งเกเป็นผู้ใหญ่ที่คอยให้คำปรึกษากับเพื่อนๆ ได้ และยังเป็น ที่ไว้วางใจของผู้กำกับคณะและมีความสามารถในทุกๆ ด้าน แต่หลังๆ มา ตีแตกเลย กลายมาเป็นไอ้หนุ่มนักเที่ยว เชื่อเลย่วาชีวิตมหาลัยทำให้คนเราเปลี่ยนแปลงได้ ไม่เชื่ออย่าลบหลู่

ธีรพล สิตานนท์

โปรแกรม วิทยา-คณิต
เลขประจำตัว 5974

หนุ่มนิยิว นิยมความสะดวกสบาย (แบบเวอร์ๆ) ด้วยหน้าตาและนิยิวพรรณที่มีมาแต่กำเนิดนี้ รุ่นพี่และเพื่อนๆ จึงตั้งชื่อให้เหมาะสมว่า ลิงเผือก ลิงเผือกอยู่โปรแกรม 1 เป็นศิษย์รัก (ปานจะกลืนกิน) ของ อ.โกศลย์ กับ อ.สมลักษณ์ ด้านดนตรีลิงเผือกไม่ค่อยชอบเท่าไร จึงมาหาความสงบที่คณะ เราขอให้ลิงเผือกได้เรียนมหาลัยที่ชอบ สมใจ

ชยานนท์ ทรัพย์อาภา

โปรแกรม วิทย-คณิต
เลขประจำตัว 5975

ซี้ต เป็นคนเงียบมากถึงมากที่สุด ไม่มีใครรู้ว่าซี้ตคิดอะไรอยู่ในใจ ซี้ตเรียนอยู่ในชั้น ปานกลางของโปร 1 การเรียนของซี้ตจึงไม่น่าเป็นห่วงนักและอีกอย่างคือ ซี้ตชอบหลับตามซอกหลับของคณะจนเด็กบางคนอาจไม่รู้จัก ซี้ตเป็นนักกีฬาว่ายน้ำซึ่งมีความเก่งกาจมาก เพราะซี้ตมีการฝึกซ้อมไปตามแบบแปลน ตำแหน่งที่ 1 ของรายการว่ายน้ำน้ำ จึงไม่ยากสำหรับซี้ต ด้านดนตรีซี้ตอยู่วงโยธวาทิต คาลิเน็ต สุดท้ายนี้เราถึงขออ้อนวอน ขาดานให้อาวิญญาณของซี้ตกลับคืนมา

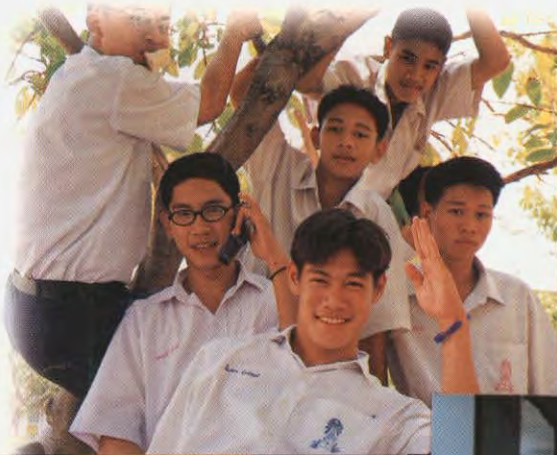

วราญ วรณสุวรรณ

โปรแกรม วิทย-คณิต
เลขประจำตัว 5979

โต๋ ชายไทยหน้าตาโบราณๆ ผิวดำแดง โต๋เป็นที่รักของเพื่อนๆ มาตลอด เพราะโต๋จะโดนเพื่อนแกล้งอยู่ประจำโต๋แมนยู! โต๋ปู้ด! โต๋เรียนอยู่สายวิศ(น้ำ) เรียนดี ฟุตเวิร์คเยี่ยม โต๋เป็นนักกีฬาคนหนึ่ง เล่นได้ทั้งในร่ม แลกลางแจ้ง แต่ที่เป็นเครื่องหมายการค้าของโต๋คือ กีฬามวย โต๋ฉาย ..แววมตั้งแต่เด็กๆ โต๋มีกล้ามเนื้อที่แน่นยากต่อการทำลาย มีพลังหมัดที่หนักและคมกริบ แต่เสียอย่างเดียวหัวโต๋จึงเป็นเป้าที่ใหญ่กว่าแก่การโจมตีเพื่อนๆ หวังว่า “วราญ ว.วรรณสุวรรณ” จะเป็นแชมป์โลก (โรค) ต่อจากออสการ์ เดอลาโฮย่า สมใจ

รณเดช ผ่องศรี

โปรแกรม วิทยาศาสตร์
เลขประจำตัว 5995

ตอนสมัยอยู่เด็กเล็กคนผู้นี้ขี้ไม่มาก พอเข้ามาอยู่เด็กในก็เป็นที่ขี้ๆ เพื่อนเลยเรียกคน
ผู้นี้ว่า "อ้อ 0.5 825 Lancer spiral" อ้อมีจินตนาการเหลือเฟือในทุกๆ อย่าง จึงไม่
แปลกที่อ้อมีทั้งศาสตร์และศิลป์ในตัวของอ้อ อ้อเล่นกีตาร์เก่ง เป็นไม้ตายของวงหัสดนตรี
ของโรงเรียนเรา และทำให้เด็กๆ หันมาสนใจดนตรีชนิดนี้มากขึ้น อ้อคงจะนำพลังแห่ง
ศาสตร์และศิลป์ไปต่อสู้อันโลกภายนอกได้ไม่ยาก

กรต โกศลานันท์

โปรแกรม วิทย-คณิต
เลขประจำตัว 6011

หนุ่มหล่อขี้ขี้ใจคนจนคณะพญาไท ช่าน มักจะคุยเสมอว่าเวลาตัวเองส่องกระจก จะเห็นหน้า หมำ จ๊กม๊ก อยู่ตลอด ช่านเป็นคนคุยเก่ง แต่ผลการเรียนออกมาดีเสมอ คงเพราะช่านตาโตในห้องสอบมักจะได้เปรียบละมั้ง ช่านเตะฟุตบอลได้เลิศมาก หลอกล้อคนอื่นหลังหักเสมอ จนตัวเองอกหักตามไปด้วย ช่านอยากมีกิจการเป็นของตนเอง เพื่อนๆ ก็จะช่วยเจียดเศษตังค์ซั๊กแสนสองแสนไปเป็นต้นทุนให้นะ

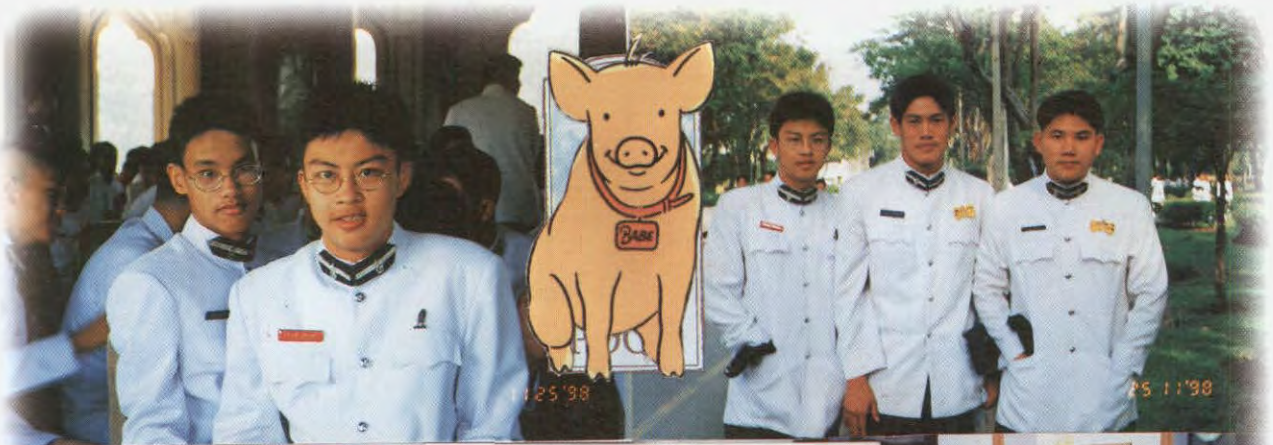

ภาคภูมิ รุ่งเรือง

โปรแกรม วิทย-คณิต
เลขประจำตัว 6050

หนุ่มเจ้าสำราญช่างฝัน อารมณ์อ่อนไหว กิมหงวนเป็นประเภทร้ายลึกและคมในฝัก คนหนึ่ง หงวนเรียนเก่ง เป็นเสาส่งสัญญาณในห้องสอบให้เพื่อนๆ เสมอ หงวนหวาดลูก สักหลาดได้รุนแรงมากจนศิระชะของหงวนแบนจนเป็นผ่นังคอร์ตไปแล้ว หงวนเสียปีตา (คาลิเน็ต) ได้โทษหนักมากจนครูสั่งเวียนทนไม่ไหวมอบเครื่องหมายสามารถไปเลย เรา ขอส่งกำลังใจให้กิมหงวนได้เป็นวิศวกรยานยนต์ตั้งใจหวัง

สตีฟงษ์ ลีสวรรค์

โปรแกรม ศิลป-คำนวณ
เลขประจำตัว 5942

ความรักเป็นเรื่องใหญ่สำหรับเขา เจ ผู้ที่เต็มไปด้วยความมุ่งมั่นเอาจริงเอาจังในชีวิต
มากเกินไป จะเห็นได้จากการเล่นฟุตบอลของเขา เมื่อเขาเอาจริงเขาจะถอดเกราะที่
เท้าเผยให้เห็นพหลังเท้าเปล่า ซึ่งเป็นท่าไม้ตายของเขา ส่วนทางด้านดนตรีเราจะเห็นเจ
ตีกลองและฉาบของวงจุลฯ เสมอทุกๆ ครั้งที่มี้งาน เขาฝันไว้ว่าอยากได้สาวแดนอาทิตย์
อุทัยมาเป็นคู่เคียงขอให้สมหวังนะเพื่อน

วุฒิพงศ์ กาญจนกิจปกรณ์

โปรแกรม ศิลป-คำนวณ
เลขประจำตัว 5982

ชายหนุ่มหน้ามึนคล้ายหอย แخب ชื่อนี้เมื่อเอ่ยแล้วจะต้องนึกถึงคนที่กลางวันจะนอนตลอดทั้งในห้องเรียนหรือริมทะเล แต่ตอนกลางคืนจะต้องมีธุระยุ่งตลอดเวลา (หาหอยกิน) เมื่อก่อนแخبเป็นเด็กตุ้มมากใส่แว่นชอบดำหนาเตอะ แต่พอชั้น ม.ปลาย ตู้มแตกเหมือนตังเก เลยเลิกเรียนไปวันๆ แخبเล่นกีฬาหลายอย่างทั้งรักบี้ บาส บอล วัยน้ำงมหอย (งานอดิเรก) ฯลฯ แخبบอกว่าจบไปจะทำงานเปิด "CASINO" ของตัวเองขึ้นมาให้ยิ่งใหญ่กว่าใน Las Vegas แล้วตั้งชื่อว่า "กาญจนกิจปกรณ์ Family" นามสกุลนี้จะได้ถูกบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์โลก ฯลฯ (ที่คนทั่วๆ ไปเค้าเรียกว่า กิเนสบุ๊ค)

นนท์ สุวรรณประกร

โปรแกรม ศิลป์-คำนวณ
เลขประจำตัว 5997

ร่างสูงใหญ่ ไหล่กว้าง หนาน้ำกี๋ นาม เรไร เรไรชอบเล่นกีตาร์เบสคู่กับอ้อ และเป่าปี่สก็อตเป็นชีวิตจิตใจ เพราะขำ ไม่เพราะขำว่ากันไป เรไรเรียนดีมาแต่เล็กๆ จึงไม่เคยมีปัญหาในเรื่องนี้เท่าไร ก็พากันเล่นได้หลายอย่าง เรไรบอกกับเพื่อนๆ ว่า “เล่นแค่พอเป็นก็พอแล้ว” ดูยิวเย็นเหมือนจะว่าง แต่ความจริงคิดอะไรต่ออะไรมากมาย (จิตไม่ว่าง)

อดิษฐ์ศักดิ์ มาลานิยม

โปรแกรม ศิลป์-คำนวณ
เลขประจำตัว 8052

เจ็กดำ คือผู้ที่อยู่ในช่วง 18 ปณคนอันตราย เพราะเจ็กดำเป็นคนที่ดูเด็ดเด็ดมันในช่วงนี้ แต่เจ็กดำก็ไม่ได้ทำความเดือดร้อนให้ใคร เจ็กดำเป็นคนหนึ่งที่เป่าคาลิเน็ตให้กับวงโยธวาทิตซึ่งก็ทำได้ดีมาก ส่วนทางด้านกีฬาเจ็กดำก็เป็นนักว่ายน้ำท่ากบซึ่งเป็นท่าที่เจ็กดำใช้ทำมาหากิน พอว่างเจ็กดำก็มันตัวเองมาเป็นนักฟุตบอล ซึ่งในต้นปี ม.6 เจ็กดำได้เข้าสังกัด PEPSI โดยเล่นเป็นศูนย์หน้าซึ่งเจ็กดำจะเตะมากที่สุด สุดท้ายนี้เราก็ขอให้เจ็กดำมีเงินใช้ไม่ขาดมือสมใจเจ็กดำเทอญ

เอียร์ ธนรัตน์สุทธิกุล

โปรแกรม ศิลป-ฝรั่งเศส
เลขประจำตัว 5990

ทีม ง่าว บ๊อง กัม ฯลฯ คำจำกัดความทั้งหมดนี้และอีกหลายที่ยังไม่ได้กล่าวมารวมอยู่ในตัวชายคนนี่ที่มีความเป็นแจ๊กปนลาวนิดๆ นาม รุย ผู้หลงใหลในดนตรีแนวฮิป ฮอป มากจนเวลารุยฟังเพลงเหมือนว่ารุยอยู่ในโลกส่วนตัว แต่รุยก็ไม่ลืมการเรียน รุยเก่งภาษา Eng. มาก เคยไปลิ้มลองรสวิชาที่เมืองนอกมาแล้ว (ไม่ได้ทุนแต่บ้านรวยเลยไปเอง) รุยชอบกีฬาว่ายน้ำ รุยว่ายน้ำได้เร็วปานฮิปโป จนนำถ้วยชนะเลิศมาครองได้สำเร็จ ในอนาคตรุยจะทำทุกอย่างที่รุยอยากเป็นได้สำเร็จ มีอนาคตสดใส ไม่นับรุยจะครองโลก (โลกที่สาม)

เดชพิบูล รัตนมณี

โปรแกรม ศิลป์
เลขประจำตัว 5994

โทน ชื่อนี้ทุกๆ คนคงจะรู้จักเขาเพราะเขาเป็นคนที่ตัวเล็กที่สุดในรุ่นของเรา โทนเป็นคนที่สนุกสนานเป็ปากของโทนนั่นจัดจ้านมาก โทนเป็นคนที่สม่ำเสมอทั้งด้านการเรียนและการกีฬาเพราะเราจะไม่ค่อยเห็นโทนและโทนก็เป็นคนที่คุณครูทุกคนกล่าวถึงมากคนหนึ่ง สุดท้ายก็ขอให้โทนเข้าการบินพลเรือนสนใจอยากเกิด

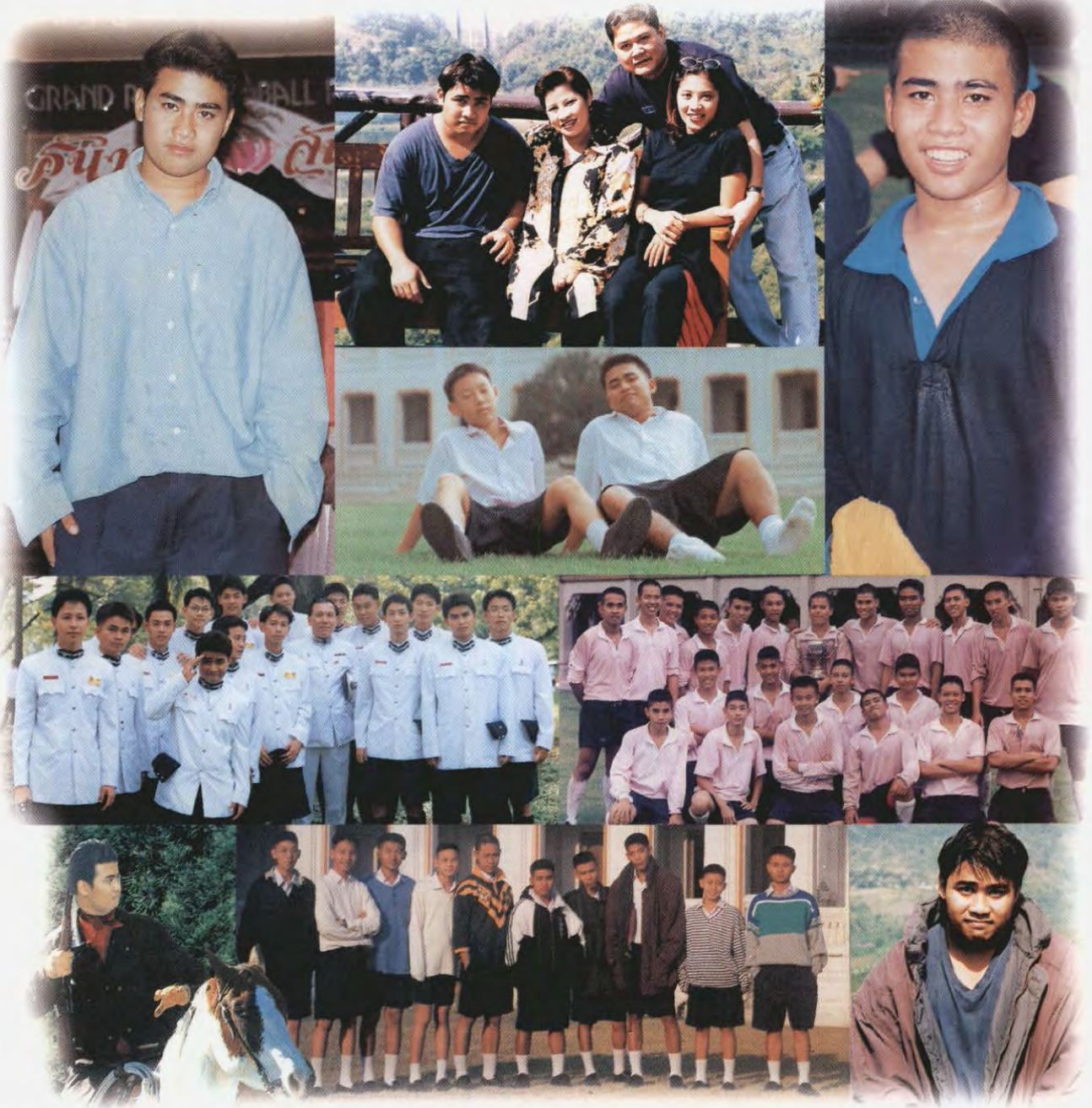

กรรณวิทย์ จันทรแสงศรี

โปรแกรม ศิลป์-ฝรั่งเศส
เลขประจำตัว 6041

น้องแมน ผู้อ่อนต่อโลก (อันโหดร้าย) **แหะเจ็ย** ผู้ซึ่งชื่อบริสุทธิ์สดใสตั้งแต่อ่าน เวลาว่างแหะเจ็ยมักจะขลุกอยู่กับกองหนังสือเรียน ดังนั้นเจ็ยจึงเป็นที่พึ่งของเพื่อนๆ เสมอ ในยามสอบ เจ็ยไม่ชอบกีฬาในสนามหรือกลางแจ้งเท่าไร จึงหันไปเล่นกีฬาบนพื้นที่สี่เหลี่ยมแคบๆ แทน (สควอช) ด้วยความขยันหมั่นเพียรของเจ็ย จะส่งผลให้เจ็ยได้ไปเตร็ดเตร่อยู่ในมหาลัยที่มีชื่อเสียงของประเทศได้ เจ็ยก็เป็นอีกคนหนึ่งที่ยากจะเป็นนักกฎหมายก็ขอให้สมหวังนะ เพียง!

พิเชฐ ภู่อ่วม

โปรแกรม ศิลป์
เลขประจำตัว 6009

มะเฟืองชายรูปร่างคล้ายถึงเบียร์ ด้วยนิสัย รูปร่าง หน้าตา ต่างไปจากเพื่อน เพื่อน
จึงเรียกมันว่า หัวตุต หัวตุตมักจะเซ่หมมทั้งวันโดยใช้น้ำ ด้านการเรียนหัวตุตค่อนข้างดี
(ดีตามเพื่อนที่ให้ลอก) พอถึงตอนดนตรี หัวตุตมักจะเปิดเพลง Dance ๗ Huart ๗
อยู่ขณะทั้งวันทั้งคืน หัวตุตเป็นที่รักของเพื่อนๆ เสมอเพราะนิสัยเล่นๆ เอ๊ย! ขี้เล่น

กิริฎิ สหายสุข
 คณะ สร. / จล.
 เลขประจำตัว 5952
 ออกจากโรงเรียน ม.4

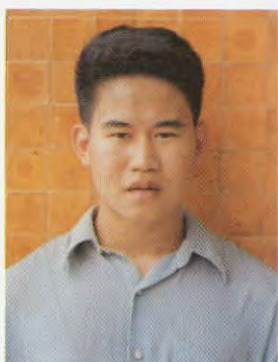
ต๋อบุญ ณะสมบุรณ์
 คณะ สจ. / ผบก.
 เลขประจำตัว 5963
 ออกจากโรงเรียน ม.4

กริช อินพรวิจิตร
 คณะ สร. / พท.
 เลขประจำตัว 6023
 ออกจากโรงเรียน ม.3

ทศวรรษ ทองนพเนื้อ
 คณะ สจ. / ผบก.
 เลขประจำตัว 5967
 ออกจากโรงเรียน ม.1

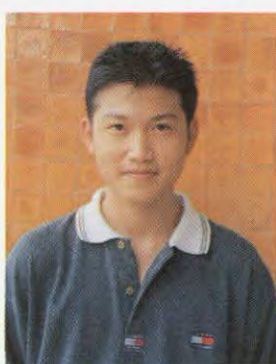
เขต ณ พัทลุง
 คณะ สจ. / ผบก.
 เลขประจำตัว 5965
 ออกจากโรงเรียน ม.3

อิชพงษ์ หงสกุล
 คณะ สจ. / ผบก.
 เลขประจำตัว 5933
 ออกจากโรงเรียน ม.4

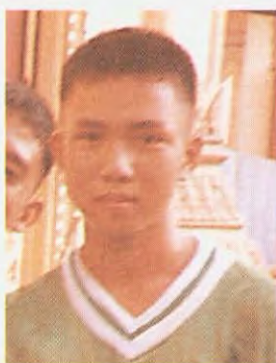
จูลวัฒน์ เกษกุล
 คณะ สร. / พท.
 เลขประจำตัว 5960
 ออกจากโรงเรียน ม.2

ชิตติ อัครมาส
 คณะ สนามจันท์
 เลขประจำตัว 5938
 ออกจากโรงเรียน ป.6

ณัฐวัฒน์ สายโกสุม
 คณะ สราญรมย์
 เลขประจำตัว 6020
 ออกจากโรงเรียน ป.6

ธีระพงษ์ สุวรรณเวช
 คณะ นอ. / จล.
 เลขประจำตัว 5945
 ออกจากโรงเรียน ม.4

ธีรพงษ์ พันธวนิช
 คณะ สร. / จล.
 เลขประจำตัว 5955
 ออกจากโรงเรียน ม.1

นพพล พระพงศกุล
 คณะ สร. / พท.
 เลขประจำตัว 6054
 ออกจากโรงเรียน ม.3

อัชวีร์ ตั้งแตง
 คณะ สจ. / ดส.
 เลขประจำตัว 5962
 ออกจากโรงเรียน ม.5

ปีติ ศรีวงศ์สงวน
 คณะ สร. / ดส.
 เลขประจำตัว 5988
 ออกจากโรงเรียน ป.6

อนชิต ทองสนธิ
 คณะ นอ. / พท.
 เลขประจำตัว 5977
 ออกจากโรงเรียน ม.3

ประดิษฐากร กสิวัฒน์
 คณะ สจ. / ดส.
 เลขประจำตัว 6033
 ออกจากโรงเรียน ป.6

ธนภพ ศรีสถาพร
 คณะสนามจันทร์
 เลขประจำตัว 6003
 ออกจากโรงเรียน ป.6

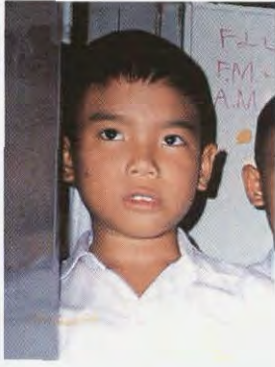
พิชชา เตียววิริยะกุล
 คณะ สจ. / ยบก.
 เลขประจำตัว 6028
 ออกจากโรงเรียน ป.6

นันท์ ฐิริพัฒนายาน
 คณะ สจ. / จล.
 เลขประจำตัว 6026
 ออกจากโรงเรียน ม.2

พีรเดช พฤกษ์ประมูล
 คณะสนามจันทร์
 เลขประจำตัว 5998
 ออกจากโรงเรียน ป.6

พีรศิษฐ์ ตันทวนิช
 คณะสนามจันทร์
 เลขประจำตัว 8025
 ออกจากโรงเรียน ป.4

ศรายนต์ ศรีสมุทร
 คณะ นอ. / พท.
 เลขประจำตัว 8005
 ออกจากโรงเรียน ม.3

ภัทรวิณ ภัทรนิธิมา
 คณะ สจ. / พท.
 เลขประจำตัว 5971
 ออกจากโรงเรียน ม.5

สุรเชษฐ์ พรหมธารี
 คณะ สร. / ตส.
 เลขประจำตัว 5991
 ออกจากโรงเรียน ม.3

วรตล วิลัยรักษ์
 คณะ สร. / จล.
 เลขประจำตัว 5959
 ออกจากโรงเรียน ม.5

อิทธิชัย ลีเลิศยานนท์
 คณะ สจ. / จล.
 เลขประจำตัว 5930
 ออกจากโรงเรียน ม.5

วรวุฒิ อมตะธงไชย
 คณะ สจ. / จล.
 เลขประจำตัว 5972
 ออกจากโรงเรียน ม.3

อำนวยการศิลป์ อุทัย
 คณะ สร. / พท.
 เลขประจำตัว 8045
 ออกจากโรงเรียน ม.3

วิศรุต จันทพันธุ์
 คณะ นอ. / จล.
 เลขประจำตัว 5978
 ออกจากโรงเรียน ม.3

เอกภัทร เปรมโยธิน
 คณะ สร. / ตส.
 เลขประจำตัว 8048
 ออกจากโรงเรียน ม.3

อัศรินทร์ งามศรีขำ
 คณะ สร. / มบก.
 เลขประจำตัว 6046
 ออกจากโรงเรียน ม.1

กิตติทัศน์ สุบรรณจ้อย
 เลขประจำตัว 6032

กุลฉัตร บุรณางกูร
 เลขประจำตัว 6040

จตุพัฒน์ อรุณศิริ
 เลขประจำตัว 6000

จักรกริศน์ ทองสุข
 เลขประจำตัว 6007

ชลิต มนูญการ
 เลขประจำตัว 5951

ชัยธวัช โพธิ์เตียน
 เลขประจำตัว 5953

ณรงค์ฤทธิ์ เขาวโซติ
 เลขประจำตัว 6042

ธีรุตม์ บุญสมบัติ
 เลขประจำตัว 5941

ธวัชชัย ฤกษ์เสริมสุข
 เลขประจำตัว 5964

ธรณิศ ศรีปาน
 เลขประจำตัว 6036

นิยมเวท ศรุตานนท์
 เลขประจำตัว 6047

เบทส์ สุขศรีวัน
 เลขประจำตัว 6013

ปิ่นณวิข ปานเจริญ
 เลขประจำตัว 5928

ปรารถนา บุญเดช
 เลขประจำตัว 6034

คณะ สจ. / มบก.
 ออกจากโรงเรียน ป.6

คณะ นอ. / มบก.
 ออกจากโรงเรียน ป.6

คณะสนามจันทร์
 ออกจากโรงเรียน ป.6

คณะ นอ. / จล.
 ออกจากโรงเรียน ม.2

คณะ สร. / มบก.
 ออกจากโรงเรียน ป.6

คณะ สร. / จล.
 ออกจากโรงเรียน ป.6

คณะนั้นทอุทยาน
 ออกจากโรงเรียน ป.4

คณะนั้นทอุทยาน
 ออกจากโรงเรียน ป.6

คณะ สจ. / พท.
 ออกจากโรงเรียน ม.2

คณะ นอ. / จล.
 ออกจากโรงเรียน ม.1

คณะ สร. / จล.
 ออกจากโรงเรียน ม.1

คณะ นอ. / พท.
 ออกจากโรงเรียน ม.2

คณะ สจ. / มบก.
 ออกจากโรงเรียน ป.6

คณะ นอ. / จล.
 ออกจากโรงเรียน ป.6

ไพโรจน์ สมบัติบริสุทธิ์ คณะ สร. / ดส.
 เลขประจำตัว 5956 ออกจากโรงเรียน ป.6

พิชญ พยัทธิเชียร คณะ สร. / มบก.
 เลขประจำตัว 6017 ออกจากโรงเรียน ป.6

พงษ์สฤษฎ์ ศุภฤกษ์รัตน์ คณะสราญรมย์
 เลขประจำตัว 6024 ออกจากโรงเรียน ป.6

ไพชยนต์ ศิลารมณ คณะนั้นทอุทยาน
 เลขประจำตัว 6035 ออกจากโรงเรียน ป.6

ภฤศ พึ่งผลพูล คณะ นอ. / จล.
 เลขประจำตัว 5949 ออกจากโรงเรียน ป.6

ภวันต์ บุญญลักษณ์ คณะนั้นทอุทยาน
 เลขประจำตัว 5981 ออกจากโรงเรียน ป.6

มงคล รัตนโกสีย์กิจ คณะ สจ. / ดส.
 เลขประจำตัว 5929 ออกจากโรงเรียน ป.6

รณเดช เจียรสุราวุธ คณะ นอ. / พท.
 เลขประจำตัว 5943 ออกจากโรงเรียน ป.6

รัชต นาสำราญ คณะ นอ. / พท.
 เลขประจำตัว 5978 ออกจากโรงเรียน ป.6

วัลลภ ไกรทองสุก คณะ สร. / พท.
 เลขประจำตัว 5954 ออกจากโรงเรียน ม.1

วิริยะภาพ ฉัตรโชติวงษ์ คณะ สจ. / พท.
 เลขประจำตัว 6002 ออกจากโรงเรียน ม.2

สุรเลิศ เจียรสุราวุธ คณะ สจ. / พท.
 เลขประจำตัว 5930 ออกจากโรงเรียน ป.6

สุวิทย์ วิจิตรขำนาญ คณะนั้นทอุทยาน
 เลขประจำตัว 5980 ออกจากโรงเรียน ป.6

สาธิษฐ์ เจริญเผ่า คณะ สร. / พท.
 เลขประจำตัว 6053 ออกจากโรงเรียน ม.1

อมรินทร์ ประจุกสิป คณะสราญรมย์
 เลขประจำตัว 5957 ออกจากโรงเรียน ป.6

เอกสิทธิ์ สีมากุล คณะนั้นทอุทยาน
 เลขประจำตัว 6012 ออกจากโรงเรียน ป.6

โอภาส ศิริสูง คณะ สร. / มบก.
 เลขประจำตัว 6015 ออกจากโรงเรียน ป.6

อ ำ ล า... อ ำ ล ี ย

วศิน วิโนทัย

เลขประจำตัว 5936

สนามจันทร์-ผู้บังคับการ

ออกจากโรงเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

“ทวย” เข้าโรงเรียนนี้พร้อมกับพวกเราตอน ป.3 ทวยมีบ้านอยู่ที่ จ.นครศรีธรรมราช ทวยเข้าคณะสนามจันทร์ (เด็กเล็ก 1) ทวยเป็นเด็กที่รักสนุก มักเล่นอะไรແລງๆ อยู่เสมอ และเพื่อนๆ ก็เห็นดีเห็นชอบตามกันไปตามประสาเด็ก ทวยมักจะทำให้เพื่อนๆ เกิดเสียงหัวเราะเสมอๆ ทวยจะไม่ค่อยมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนๆ เพราะทวยจะพูดในสิ่งที่เป็นความจริงเสมอแต่บางคนก็รับไม่ได้ที่ทวยพูดอย่างนั้นก็ชกกันบ้างบางครั้งแล้วก็ตีกันเหมือนเดิมทุกครั้ง และชื่อของทวยมักจะทำให้ ผกก. และครูประจำคณะต้องปวดหัวอยู่เสมอๆ ทวยจะไม่ค่อยชอบเรียนดนตรีแต่รักที่จะฟังมากกว่า ด้านกีฬา ทวยมีความโดดเด่นด้านการวิ่งอย่างมาก เมื่อขึ้นชั้นป.6 ทวยต้องเข้าคณะในทวยอยู่คณะผู้บังคับการ ทวยชื่อนี้รุ่นที่เป็นคนตั้งชื่อให้ ทวยอยู่คณะในก็ดูเป็นผู้ใหญ่กว่าพวกเรา อาจเป็นเพราะรุ่นที่وبرมมา ปีพุทธศักราช 2537 ทวยเรียนกับเรา เป็นปีสุดท้ายแล้วทวยก็ลาออกจากโรงเรียนไปเรียนต่อที่อื่น แต่เรายังพบกันอยู่เสมอ เวลามีนงานทวยจะมางานโรงเรียนเสมอ, จนกระทั่งเราได้ข่าวจากแม่ของทวย บอกว่าทวยเสียชีวิตจากอุบัติเหตุรถยนต์ ทำให้เรารู้สึกเสียใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ไม่มีใครรู้ว่าทวยจะจากพวกเราไปแบบไม่มีวันกลับ... แต่ถึงอย่างไรทวยก็ยังเป็นเพื่อนที่ดีของเราเสมอ เราขอให้ทวยหลับอย่างสงบ แต่ทวย... นายจะอยู่ในความทรงจำของเราตลอดไป

OV.71

ถึง ม.6 รุ่น 71 ที่รักทุกคน

พวทหนูเป็นลูกศิษย์รุ่นแรก

ที่ครูได้สอนในโรงเรียน
วชิราวุธฯ ครั้งแรกที่เราได้พบกันครูจำได้ว่าเป็นวันจันทร์ที่ 18
พฤษภาคม 2541 อันเป็นวันเปิดเทอมวันแรก ชั่วโมงแรกของ
ครูคือ การสอนชั้นม.6/2 ในคาบที่สามต่อด้วย ม.6/3 และ
ม.6/1 ตามลำดับ โดยมีอาจารย์ละออ เนตยสุภาเป็นผู้แนะนำ
ครูกับนักเรียน วินาทีแรกที่ครูเริ่มสอนครูตกใจมากที่พบนักเรียน
เดินไปมาในห้อง และชวนครูคุย ชักถามครูในบทเรียนโดยไม่
เปิดโอกาสให้ครูได้อธิบายหัวข้อถัดไปได้เลย หัวข้อที่ครูสอน
พวกหนูก็คือ แนวการสอนวิชาอารยธรรม (Civilization)
ว่าเหตุใดนักวิชาการจึงมีการแบ่งอารยธรรมออกเป็นสองซีกโลก
คืออารยธรรมตะวันตกกับอารยธรรมตะวันออก อันที่จริงครู
ตั้งใจจะสอนให้จบอารยธรรมโบราณ อย่างสรุปในคาบแรก
แต่ครูก็ต้องยัดหัวที่ครูไม่สามารถสอนให้ทะลุเป้าประสงค์ที่
ครูตั้งใจไว้แต่แรกได้ เพราะเหตุที่นักเรียนชั้น ม.6 รุ่น 71
กำลังอยู่ในช่วงวัยที่มีพลังงานอย่างเหลือเฟือ ที่จะต้องเผา
ผลาญพลังงานนั้นให้หมดไปในแต่ละวัน ทำให้คนที่ไปกำลังจะมอด
อย่างครูมีความรู้สึกกระชุ่มกระชวยและปวดหัวไปในเวลา
เดียวกัน (เพราะสอนไม่จบ)

ในแต่ละวันครูจะจอตกรใจไว้ได้ต้นก้ามปูหน้าคณะดุสิต จึง
เป็นเหตุให้ครูได้ปฏิสังสรรค์กับนักเรียน จากคณะดุสิตบ่อยครั้ง
ยังความคุ้นเคยซึ่งกันและกัน แต่ทว่าเมื่อเวลาผ่านไปครูจะคุ้น
เคยกับนักเรียนจากทุกคณะ เพราะเอกลักษณ์ของนักเรียน
โรงเรียนวชิราวุธฯ คือ ความกล้าหาญที่จะทำสิ่งต่างๆ โดย

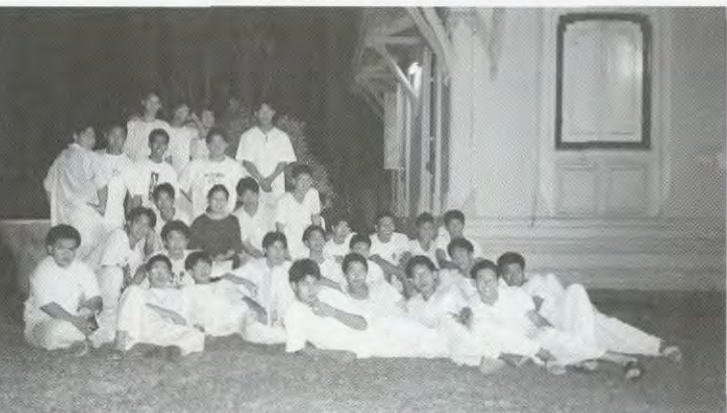
เฉพาะความกล้าที่จะท้าทายคุณครูผู้มาใหม่

ในภาคการเรียนที่สอง ครูมีโอกาสได้แนะนำการทำวิจัย
เบื้องต้นในวิชา Independent Study ยิ่งทำให้ครูมีโอกาสได้
ใกล้ชิดลูกศิษย์แต่ละคนไปโดยปริยาย และทำให้ครูค้นพบว่า
พวกหนูมีความน่ารัก และมีความรับผิดชอบในการเรียน แม้ว่า
บางครั้งพวกหนูจะกวนครูให้ครูโมโหก็ตาม แต่เมื่อพวกหนูมา
ขอโทษครู ก็ได้ทำให้ครูได้รู้จักกับคำว่า "ให้อภัย" เพราะใน
ยามที่ครูเคยสอนนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยนั้น ความรู้สึก
ถึงการให้อภัย ไม่สู้จะกินใจครูเท่ากับเมื่อครูได้ให้อภัยพวกหนู
ที่โรงเรียนแห่งนี้

ธันวาคม พ.ศ. 2541 เดือนแห่งเทศกาลส่งท้ายปีเก่า
ต้อนรับปีใหม่มาถึง รวมทั้งเป็นเดือนที่นักเรียนหลายคนลุ่นกัน
สุดตัวว่าจะเอ็นทรานซ์สำเร็จหรือไม่ ครั้นผ่านปีใหม่นี้ไปได้ไม่
นานนักเรียนหลายคนก็มึนงงมึนงงงงเพราะความฝันเป็นจริง
แม้ว่าอีกหลายคนกำลังรอการสอบ แต่อย่างไรก็ตามชีวิตของ
การเป็นนิสิต-นักศึกษา ในมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงก็กำลังจะ
มาถึงในไม่ช้า ครูกลัวยอดดีใจไปกับพวกหนูทุกคนไม่ได้ แม้ว่า
ในใจลึกๆ จะเศร้าที่จะต้องจากศิษย์ผู้เป็นที่รักของครูไป หาก
คำพูดของสามีของครู (O.V. รุ่น 52) จะคอยเตือนใจครูเสมอ
ว่า "ลูกศิษย์เขาจะจำหนู (ครูกลัว) ไปจนวันตาย" และนี่
แหละ .. คือความทรงจำที่ไม่เคยเลือนไปจากหัวใจของครู

ครูกลัว

7 มกราคม 2542 (14.55 น.)

ม. 6 / 1 ผิดแผนเด็ก วิทย์

โดยทั่วไปหากมองภายนอก นักเรียนชั้น ม.6/1 แขนวิทย์-คณิต จะต้องเก่งทางด้านวิชาการ ตั้งใจเรียน ขยัน มีความมานะ พยายาม โดยเฉพาะคนที่ จะเข้าเรียนต่อทางด้านแพทย์ อาจถึงกับเป็นหนอนหนังสือก็ว่าได้ แต่นักเรียนชั้น ม.6/1 ของเรา ไม่ใช่เด็กแบบวิทย์ธรรมดา เพราะ คุณสมบัติข้างต้นมีน้อยมาก อาจมีบ้างแต่ไม่มากนัก เด็กที่ชอบวิทย์จริงๆ ในชั้นม.6/1 คงอาจสับสนตนเองก็ได้ว่าอยู่แผนวิทย์รึปล่าว จากสิ่งแวดล้อมรอบข้าง

ด้านการเรียนมีหลายคนในชั้น ม.6/1 ที่น่ารัก ขยันหมั่นเพียรสม่ำเสมอ มีความรับผิดชอบ สัมกับเด็กแผนวิทย์ แต่มีอีกหลายคนเข้ามาแบบแอบแฝงเหมือนกับว่า ข้าเจ๋ง เท่ ที่เรียนอยู่แผนวิทย์ เวลาบอกสาว ๆ คงภูมิใจที่สาว ๆ มองว่า เก่ง เท่ จึงอยู่แผนวิทย์ (เด็กเรียน) แต่ความรู้ทางด้านวิทย์-คณิต ดูเหมือนจะมีน้อยมาก เพราะ เวลาครูสอนอะไร จะไม่ค่อยเข้าใจ และไม่รับรู้

ด้านกริยามารยาท โดยทั่วไปนักเรียนชั้น ม.6/1 มีมารยาทดี สุภาพ-อ่อนน้อม มีน้ำใจ เข้ากันได้ระหว่างเพื่อนร่วมชั้น ช่วยเหลือเพื่อน สามีคคี เห็นได้ชัดเจน เวลาสอบจะรู้สึกว่าเป็นเพื่อนแน่นมาก (ลอกข้อสอบ) แต่ไม่ใช่สิ่งที่ดีนะ

ออกไปจากรั้วของโรงเรียนแล้วอย่าเอาติดตัวไปด้วย เวลาจับได้ทำโทษจะหาสาเหตุต่างๆ มาบอก เช่น สงสารเพื่อน รักเพื่อน กลัวเพื่อนตก ฯลฯ

ด้านดนตรี นักเรียนชั้น ม.6/1 เกือบทุกคนมีดนตรีในหัวใจเพราะอยู่ต่าง ๆ หลายวง เป็นสิ่งที่ดี เพราะดนตรีทำให้จิตใจดีงาม มีสมาธิ และร่วมกิจกรรมของโรงเรียนสม่ำเสมอ

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่านักเรียนชั้น ม.6/1 อาจจะมีบ้างในบางครั้งที่เกเร แต่โดยส่วนรวมแล้วเป็นเด็กดี ถ้าหากเพิ่มความขยัน ความมานะ พยายามขึ้น อนาคตจะดี

สุดท้ายนี้ขอฝากข้อคิดสำหรับนักเรียนไว้ว่า “จงอดทนต่อการศึกษาต่อไปเถอะ คนที่ไม่มีความรู้ ความสามารถ จะเป็นคนที่ไม่มีความล้ำยากมากในอนาคต ถ้ามีโอกาสได้เรียนแล้ว จงตั้งใจเรียนให้ดีที่สุด แล้วสักวันหนึ่ง รางวัลแห่งความสำเร็จจะเป็นของเธอย่างแน่นอน”

ครูขออวยพรให้นักเรียนชั้นม.6/1 ทุกคน โชคดี สมหวังในสิ่งที่หวัง มีอนาคตสดใส ครูจะเป็นกำลังใจให้เสมอ

รักและปรารถนาดีต่อศิษย์

ครูอรนุช

เกียรติศักดิ์ของนามนี้

ครูนภาเดช บุญเชิดชู

เป็นอีกปีหนึ่งซึ่งครูต้องเขียนความรู้สึกที่มีต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๘ ที่กำลังจะจบการศึกษาจากวชิราวุธวิทยาลัยไป หลังจากได้ใช้ชีวิตในการศึกษาเล่าเรียน ได้รับการอบรมบ่มนิสัยในสิ่งที่ติงามจากโรงเรียนมานานับสิบปีเต็ม ในความรู้สึกของครูก็มีความยินดีที่เห็นลูกศิษย์ทั้งหลายแหล่งซึ่งได้สอนมาตั้งแต่เล็กกำลังจะก้าวออกจากรั้วโรงเรียนออกไปเติบโตใหญ่ในสังคมไทยด้วยความสง่างามสมกับความเป็นสุภาพบุรุษ

ในปีการศึกษา 2541 ครูได้รับมอบจากโรงเรียนให้เป็นครูกำกับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๘/2 ซึ่งมีนักเรียน 23 คน ทั้งหมดล้วนมีความโดดเด่นในบุคลิกภาพ มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เริ่มจาก **พงษ์เทพ ศรีเสาวณีย์กุล** สุภาพบุรุษผู้มีความเรียบร้อย สุภาพ ตั้งใจเรียนสูง **นิรัฐ สิงหรา ณ อยุธยา** ผู้มีอารมณ์ดี และมีความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ แต่เรื่องการเรียนมักปล่อยไปตามอารมณ์ **ณัฐวุฒิ ขุนประเสริฐ** ผู้มีรูปร่างปานยักษ์ใหญ่ เป็นนักกีฬาที่เล่นได้ถูกใจจนรัฐศาสตร์ จุฬาฯ ยอมให้เข้าไปเรียน แต่วันควรพยายามเรียนๆ ด้วย **ยศพล ศรีสมโพธิ** ผู้มีความมุ่งมั่นในทางการเรียนสูง มีความอดทนเป็นเยี่ยมเพราะเป็นนักกีฬาวิ่งพลอตเหล็ก ระยะ 5,000 เมตร ได้อย่างสบายๆ **สันติ กิจเจริญรุ่งโรจน์** ผู้มีรูปร่างเล็ก แต่ความสามารถด้านอื่นๆ คงไม่เล็กตามการเรียนก็ไปเรื่อยๆ **ภาณุ อัครยรรยง** หรือเคี้ยง หนุ่มสุดดีที่มีความมุ่งมั่นและพยายามในทางการเรียนดีคนหนึ่ง เคี้ยงเป็นนักเรียนที่สุภาพ มีสัมมาคารวะ **พระยุดดี นาคสุขศรี** เป็นนักเรียนอีกคนหนึ่งที่สุภาพเรียบร้อย นิสัยดีเสมอ ดันเสมอปลาย เป็นที่รักของครู เพื่อนๆ และน้องๆ ในคณะ **ศิริงค์ ศรีอมร** เป็นที่รักของเพื่อนๆ เสมอ สังเกตได้จากเพื่อนจะให้ความสนใจในตัวจริงคืออยู่เสมอ จึงมีการหยอกล้อกันเป็นประจำ **ณัฐภัทร ลิ้มศิริวง** ผู้ซึ่งมีความโดดเด่นในเรื่องคำถาม มักมี

คำถามเด็ดๆ มาถามครูเสมอ ส่วนเรื่องนิสัยก็ใช้ได้ สุภาพ เรียบร้อยดี ๕ **ฉันทกร ชยาภิรมย์** หรือแห้ว ผู้มีความสามารถอย่างหลากหลาย เป็นนักกีฬาที่มีความสามารถ แต่อารมณ์ค่อนข้างออกไปทางศิลปิน ๕ **จิรเดช ภูวิศานต์** ด้วยพลังกำลังและรูปร่างอันยิ่งใหญ่ จึงใช้ความได้เปรียบตรงนี้เล่นรักบี้ได้อย่างยอดเยี่ยม จิรเดชเป็นคนอารมณ์ดี ยิ้มง่าย ๕ **ธรรมบุญ ปิยธีรวงศ์** นักเรียนคณะจิตรลดา ผู้มีความสุภาพ ขรึม แต่ถ้าหากตั้งใจทำอะไรแล้วก็มีคามมุ่งมั่นสูงมาก ๕ **อัสนีพล เขาวีร์ศมีกุล** หรือกูปรี ตั้งแต่เด็กจนโตก็ยังคงรักษาความเป็นเอกลักษณ์ คือ ความใจน้อย แต่ระยะหลังๆ ดูมีความมั่นใจมากขึ้น ๕ **ธีรุตม์ ยิ้มสมบุรณ์** เป็นนักเรียนที่มีความสุภาพ มีความใฝ่ฝันในทางที่ตนรักคือศิลปะภาพยนตร์ ครูก็หวังว่าสักวันหนึ่งอาจได้เห็นผลงานดีๆ จากธีรุตม์ก็เป็นได้ ๕ **สติร ตั้งโนเพียรชัย** จากเด็กที่รูปร่างเล็กๆ ก็กลายเป็นผู้ที่รูปร่างสูง แต่ก็ยังขอมอยู่ จะเห็นได้ว่าเหลือเป็นผู้ที่มีอารมณ์ดีมาตั้งแต่เด็ก คล่องแคล่วว่องไว และเป็นที่รักของเพื่อนๆ ตลอด ๕ **วฤทธิธ วัตตากล** หากใครได้รู้จักวฤทธิธ อย่งลึกซึ้งแล้วจะพบว่า มีพลังสร้างสรรค์อยู่มากมาย ซึ่งไม่เหมือนกับสิ่งที่ใครๆ พบเห็นเลย ๕ **ชัยณรงค์ ชัยจินดา** หัวหน้าคณะจิตรลดาผู้มีความบุคลิกภาพแห่งความเป็นผู้นำสูง เป็นที่เกรงใจของน้องๆ ๕ **สลิพงษ์ ลีสุวรรณ** เป็นนักเรียนที่อารมณ์ดีอยู่เป็นนิจ มีความมั่นใจอยู่ในตัวสูง ๕ **โตมร นามสาย** หัวหน้าใหญ่ของคณะพญาไท ผู้มีความตั้งใจทำอะไรแล้วก็มีคามมุ่งมั่นสูง ๕ **พยุงค์ศักดิ์ เกียรติเรืองกิจ** ครูมักจะเห็นพยุงค์ศักดิ์อารมณ์ดีอยู่เสมอ ไม่เป็นพิษเป็นภัยแก่ใครๆ การเรียนก็ไปเรื่อยๆ ๕ **วุฒิพงษ์ กาญจนกิจปกรณ** เป็นนักเรียนอีกคนที่สุภาพ เรียบร้อย มีสัมมาคารวะ บุคลิกภาพค่อนข้างขรึมแต่ก็ยิ้มง่าย ๕ **นนท์ สุวรรณประกร** นนท์ เป็นเด็กดี ตั้งใจเรียน สุภาพเรียบร้อยและเป็นนักดนตรีฝีมือเยี่ยมของวงเป็สก็อต ๕ **อดิษฐ์ศักดิ์ มาลาเนียม** เป็นนักเรียนที่อารมณ์ดี ยิ้มง่ายเรื่องการเรียนก็ค่อยเป็นค่อยไป จนครูหลายคนเป็นห่วง

ทั้ง 28 คน เป็นส่วนหนึ่งของนักเรียนวชิราวุธวิทยาลัยรุ่นที่ 71 ที่โรงเรียนได้อบรมบ่มนิสัยกล่อมเกลาให้เป็นคนที่เทียบพร้อมด้วยคุณภาพของสังคม จะอีกสักกี่สิบปีพวกเขาคือผลผลิตของวชิราวุธวิทยาลัย นามนี้ติดตัวพวกเขาตลอดไป ขอให้รักษาความดี เกียรติศักดิ์ของนามนี้ตลอดไป

Write about 6/3 Class.

Write about class 6/3" .. that's a challenging assignment. How does one sum up such a varied collection of individuals? I only had the pleasure of working with about half the class, so I don't think I can comment on each of them in turn. However, I feel as though to some degree at least, I have gotten to know all of them. What impresses me most about this class is that they are all so unique and diverse, yet universally so full of humour, creativity and curiosity. There were times in discussions when I actually found myself wishing that someone would give an ordinary doing answer to one of my questions! But I'm also glad that they never did. They never failed to make me laugh, nor to make me glad that I was able to spend those few short hours working with them.

Are they a hard-working, industrious group of young men? I'm afraid I can't answer that; you'd have to ask one of their more "serious" teachers. My relationship with them was much more casual than that. As a once-a-week conversation teacher, I never had to give them assignments or collect homework. I can tell you, however, that there's a great deal of intelligence in this class, and that there are many bright futures ahead. But then I must also confess that I've often wondered why it is that they always seem to be looking out the window, and shouting "Hello!" whenever I walk by, when I'm sure that their eyes really ought to be fixed to the blackboard ..

To all of 6/3, with all their many talents and all the diverse roads that they will take, I wish the best of luck, happiness and prosperity. I'm sure that Vajiravudh will proudly claim them as O.V. in the years to come.

เมื่อ ผมจะ จบ จาก วิทยาลัย แล้ว

อีกไม่กี่วันก็จะจบครบหนึ่งทศวรรษที่ได้อยู่ใน
เข้าหลอมแห่งนี้แล้ว ความรู้สึกดีใจหรือเสียใจก็มีไม่
มากเท่าความรู้สึกนราน ใกล้เวลาที่จะสอบ Ent' เข้า
มาทุกที เพราะเพื่อนผมหลายคน ใช้ความสามารถ
เฉพาะตัว จนมีสถาบันที่จะศึกษาต่อแล้ว แต่ผมได้แต่แห้ว สอบตรง
มาสองที่ ที่ผมคว. กับธรรมศาสตร์ ได้แต่ปลอบใจตัวเองว่าข้าๆ ได้
พริ้วเล่มงาม หรือหัวเราะที่หลังดังกว่า

คงมีที่ที่เดียวที่ให้สิ่งที่ที่ไหนๆ ให้ไม่ได้ ความเป็นเพื่อน เป็นที่
เป็นน้อง ที่ใกล้ชิดสนิทกันอย่างแนบแน่น อนาคตไม่แน่นอนเท่า
ความทรงจำและเพื่อนที่น้องที่ร่วมชีวิตกันมา

พฤหัสบดี 28 มกร 2542

สุทธัย ปัทมิสิน

แป๊ปๆ ก็จะครบสิบปีแล้ว สิบปีแห่งความ
สนุกสนาน ความรื่นเริง ที่สำคัญคือความเป็นตัวของ
ตัวเอง คือ ไม่มีพ่อ-แม่ที่จะคอยมาดักเตือนหรือทำโทษ
เมื่อเราทำผิด มีแต่ครูๆ รุ่นที่เท่านั้น การที่ได้มาอยู่
โรงเรียนประจำ ทำให้ผมได้อะไรหลายๆ อย่างไม่ว่าจะ
เดินไปทางไหนก็ต้องเจอ จนทำให้เราคุ้นเคย สนิทสนมรักกันจนเกิน
คำบรรยาย เมื่อเราจะจากกันไม่อีกก็อาทิตย์ข้างหน้า อยากรจะหยุด

เวลาเอาไว้ให้มากที่สุด อยากรจะสบาย มีเพื่อน มีน้อง แต่มันก็เป็นไปไม่ได้ เราจะต้องก้าวไปข้างหน้าตามจุดหมายที่เราวางแผนไว้

มากกว่าครึ่งชีวิต ขณะนี้ นับว่าเป็นโชคดีที่สุดที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในสถาบันแห่งนี้ ผมก็พยายามตั้งใจทำสิ่งดีๆ ตอบแทน
คุณของโรงเรียนที่หล่อหลอมเด็กคนหนึ่งขึ้นมาที่พร้อมจะเผชิญกับปัญหา อุปสรรคต่างๆ แต่ผมคิดว่าก็ยังตอบแทนคุณของ
โรงเรียนได้ไม่หมด ถึงแม้ผมจะพยายามเต็มที่ที่สุดแล้วก็ตาม

ในปีนี้ผมได้รับหน้าที่ต่างๆ มากมายเช่น หัวหน้าคณะ หัวหน้าวงปี่สก็อต ประธานเทนนิส ซึ่งมี O.V. มาสอนทุกวัน จนบาง
ครั้งแทบจะไม่มีเวลาจะอ่านหนังสือ หรือทบทวนการบ้านเหมือนปี.5 ที่ผ่านมา แต่ผมก็พยายามทำหน้าที่จนสุดความสามารถ ถึง
ผลจะออกมาอย่างไร ผมก็ภูมิใจอยู่แล้ว

ถึงในตอนนี้เป็นช่วงเวลาแห่งความสับสน ความเศร้าที่เราจะต้องจากสถาบัน คณะ ที่เป็นที่รักที่สุด เพราะเรายังไม่คุ้นเคย
กับสังคมภายนอก หรือการเรียนที่ไปเข้า เข็นกลับ

ผมจะจบวชิรารุณแล้ว ผมก็จะตัดดวงสิ่งที่ดี ให้มากที่สุดในช่วงเวลาที่เหลืออยู่ ให้คุ้มค่าจะได้ไม่นึกเสียดายว่าเรายังไม่ได้ทำ
สิ่งใดลงไปตอนที่เราจบออกมาแล้ว เพราะเมื่อเราจบออกมาแล้ว มีสิ่งเดียวที่เราจะทำได้คือ ตอบแทนบุญคุณของโรงเรียนเท่านั้น

มงคล เล็กทรงเจริญ

29 มกราคม 2542

กาลเวลาผ่านไปสิบปีแล้วที่ผมอยู่ในโรงเรียนนี้
ได้มีเพื่อน ได้อยู่กับเพื่อน ได้นอนกับเพื่อน กินกับ
เพื่อน เรียนเล่นกับเพื่อน ผมคิดว่า คงจะไม่มีเพื่อน
ที่สนิทจริงใจอย่างนี้อีกแล้ว จากการใช้พบกับโลก
ภายนอกอย่างน้อยก็ได้พบว่า ความจริงใจตรงไป
ตรงมา ...อย่างที่เรามีในวชิรารุณนั้น ผมยังไม่เคย

พบเลย แต่ผมก็อดหวังว่า วันใด
วันหนึ่งผมจะหาคนที่จริงใจ จาก
ข้างนอกได้บ้าง

ผมคิดถึงความสัมพันธ์ของ
บุคคลในโรงเรียนที่มีต่อผมแล้ว
เป็นความรู้สึกที่ดี การที่ได้มีรุ่น

พี่รุ่นน้อง ความสัมพันธ์ที่มีคุณค่า น่าจดจำไว้ ครู
อาจารย์ที่ได้ส่งความรู้ วิชาการ ศิลธรรม จริยธรรม
ทำให้ผมเป็นผมคนนี้ เป็นเรื่องราวที่เก็บอยู่ในความ
คิดลึกๆ ของผม ความทุกข์ สุข เอย มันยังคงอยู่ใน
ความทรงจำของผม ผมได้แต่หวังว่าความสัมพันธ์
ต่างๆ เหล่านี้ก็ยังอยู่กับผมและบุคคลเหล่านี้ตลอดไป

ปัญญาวัชร ภาษีผล

29 11 42

“SOMDU” ชื่อที่เพื่อนๆ เรียกกันทุกวัน ต่อไปนี้คงไม่ค่อยมีใครเรียกแล้วมั้ง ชีวิตต่อไปจะเป็นอย่างไรหนอ !!! กูจะมีเพื่อนเหมือนในโรงเรียนกูหรือเปล่าก็ไม่รู้ แต่ในตอนนี้กูเหงาอะ ตอนนี้อย่างไรจะทำอะไรต่อไปดีเลย คินนี่ยังโชคดีหน่อย ที่ยังได้อนอนโรงเรียนที่กูรัก .. สังคมภายนอกจะดีหรือจะแย ยังไงกูก็ไม่รู้ เพื่อนๆ ของกูกลับบ้านกันจนหมดแล้ว อีก 2-3 วัน ก็คงจะกลับหมดรวมทั้งตัวกูด้วย พรุ่งนี้กูก็จะสอบ Ent' เป็นวันแรกแล้ว ยังอ่านไม่หมดเลย ไม่ค่อยมีสมาธิเลย คิดถึงแต่เพื่อนที่ค่อยๆ จากไป ทีละคนสองคน 10 ปี มันเร็วเกินไปจริงๆ ไม่รู้ว่าจบไปแล้วจะได้เจอเพื่อนๆ รุ่น “71” ของกูอีกเมื่อไรกันแน่ รักเพื่อนทุกคนจริงๆ เลยอะ “Good Bye My Friend”

“ดู” เพื่อนร่วมรุ่น 71

14/3/99

ทุกๆ วันที่ผ่านมาเป็นเวลา นานมาก ผมมักพูดกับตัวเองเสมอว่าผมต้องจบจากวิชาวุธ และวันนั้นก็มาถึง เยี่ยมมาก เวลานี้ผมจะต้องจากทุกๆ คนไป บางคนต่อจากนี้ผมอาจจะไม่เจอหน้ากันก็ได้ ผมไม่อยากให้เป็นอย่างนี้ ทุกๆ คน คงรู้ตัวดีว่าตอนนี้จิตของทุกคนไหลไม่เป็นระบบ ผมอยู่ที่นี้ผมได้เจอเพื่อน เจอคนรัก เจอของจริง เจอของปลอม ผมอยากจะทำอะไรซักหน่อย การที่จะช่วยโรงเรียน จำเป็นไหม ที่ต้องเล่นกีฬา เล่นดนตรี บางครั้ง คนบางพวกนี้เมื่อจบออกไปเขาอาจทำลายในชื่อเสียงของโรงเรียน แล้วตอนเมื่ออยู่โรงเรียน แม่่ง! จะช่วยทำทำอะไร ก็กีฬาหรือดนตรีนั่นแหละ ผมอาจจะเขียนไม่ถูกใจใคร ขอโทษด้วย และขออภัยผู้ที่ไม่ใช่คนอย่างนั้น

จิตลอยลมร่วงหล่นหยุดแน่นิ่ง
ในแดนน้ำ

สมิต กันตตะเพ็ง (พราว)

T.2450129

ผมอยู่ที่นี้มาก็จะครบ 10 ปีแล้ว ได้ทำอะไรหลายๆ อย่างมากมาย แต่ที่เห็นเด่นที่สุดก็คือ “เพื่อน” เพราะเพื่อนในโรงเรียนเราไม่เหมือนข้างนอกที่ส่วนใหญ่ค่อนข้างเงิบ ชุ่ม เห็นแก่ตัวนิดๆ ไม่เคยเลี้ยงข้าวกิน...ฯ หรือทำอะไรที่รู้สึกผูกพันกันบ่อยนัก ผมรู้สึกดีเมื่อเราอยู่กับ “เพื่อนๆ” “พี่” “น้องๆ” แล้วมีจุดมุ่งหมายหรือความเป็นอันเดียวกัน เช่น เล่นกีฬา ทุกๆ คน in team ต่างก็ต้องการชัยชนะมา ซึ่งสิ่งนี้ผมคิดว่าทำให้พวกเรารักกันมากยิ่งขึ้น ตอนแข่งมีการทบทกันบ้าง เกือบหิมกัน พอแข่งเสร็จก็เป็นเพื่อนเหมือนเดิม นี่แหละ Spirit วิชาวุธ

ผมไม่รู้จะเขียนสิ่งที่อยู่ในตัวผมและเรื่องราวที่ผ่านมาลงบนกระดาษอย่างไรดี มันไม่สามารถจะอธิบายได้หมด เพราะเรื่องราวเหล่านี้มันฝังลึกอยู่ในใจ ทั้งทุกข์ สุข สนุก ทุกๆ อย่างเป็นความทรงจำที่ดีๆ ทั้งสิ้น ซึ่งผมจะจดจำมันไว้ตลอดไป

“แหย” พีระบุตดี นาคสุขศรี

20 มกราคม 2542

“ชีวิตของผมเริ่มต้นที่นี่ ผมรักทุกสิ่งทุกอย่างในความเป็นวิชาวุธ ระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมามันเป็นช่วงเวลาที่มีค่ามากสำหรับชีวิตของผม มันเร็วมาก เร็วเหมือนเมื่อวานนี้ ผมกำลังจะจบแล้วแต่ภาพต่างๆ ผมยังมองเห็นมันได้อย่างชัดเจน ผมมองเห็นเด็กชายคนหนึ่งใส่ชุดพระราชทานพร้อมกับธงชัยในมือเดินมาจับมือซึ่งเป็น O.V. วันเวลาผ่านไปเขาได้ทำอะไรทุกอย่างทุกอย่างทั้งดีและไม่ดี จนผ่านไป 10 ปี เด็กชายคนเดิมใส่ชุดพระราชทานร้องเพลงลาโรงเรียนบนหอประชุม ภาพต่างๆ ตั้งแต่ชั้น ป.3 ถึง ม.6 ก็ยุตเข้ามาในหัวของเขา บัดนี้เรามีความภาคภูมิใจในโรงเรียนนี้ มีความภาคภูมิใจว่าเขาสามารถอยู่มาได้ และท้ายที่สุดเราก็มองใจในความเป็นลูกวิชาวุธ”

เด้า-เด้า ภาคภูมิ ชิงคมานนท์

นันทอุทยาน-พญาไท 10.06 / 11.2.2542

เร็วจริงๆ นะครับ ไม่รู้ว่าอยู่มาได้
อย่างไรเหมือนกัน ผมรักที่นี่มาก รักทุก
สิ่งทุกอย่างเลยก็ว่าได้ ตอนแรกผม
ไม่ค่อยเข้าใจว่าทำไม ม.8 ทุกรุ่นรักกันจึง
ทำไมไม่อยากกลับบ้านกัน พอผมมาอยู่
จุดเดียวกับคนอื่นจึงเข้าใจอย่างถ่องแท้ โดยไม่ต้องมี
คำอธิบายใดๆ เพราะมันเป็นสิ่งที่จะต้องสัมผัสด้วยตัวเอง
โรงเรียนนี้สอนผมหลายอย่าง หลายอย่างจริงๆ ผมคง
ไม่ต้องยกตัวอย่าง เพราะทุกอย่างที่ถูกสอนมา มันถูก
นำมาใช้แน่ไม่ช้าก็เร็ว ผมพยายามจะไม่เสียใจ ชีวิตที่มี
แต่ความสนุกสนาน อบอุ่น สุดท้ายจะพรณนาได้ ที่ผมจะ
ต้องจากมันไปแล้ว อีกไม่นาน แต่ผมตั้งใจแน่ๆ ที่
ที่แห่งนี้ได้สอนให้ผมเป็นคนขึ้นมาได้ ผมว่าเพลง
“Vajiravudh Goodbye” ได้ให้ความหมายได้ดีมาก
เกี่ยวกับทุกสิ่งทุกอย่างในโรงเรียนและทุกสิ่งทุกอย่าง
เกี่ยวกับสิ่งที่เราต้องเจอในภายภาคหน้า ผมคงไม่มีอะไร
มากไปกว่านี้แล้ว คงมีแต่ความทรงจำที่ดี หรือไม่ดีบ้าง
เล็กน้อย ที่ผ่านมาในชีวิตในการเป็นนักเรียนนวิราชูธ
อย่างเต็มรูปแบบ

ชูอวย
อภิพงศ์ พงศ์เสาวภาคย์
วันสุดท้ายของการแข่งขันกรีฑา
ปีการศึกษา 2541 ตอน 20.59 น.

คืนสุดท้ายแล้วที่จะนอน ร.ร. คิดไว้ตั้งแต่แรกว่าคงไม่เสียใจ
อะไรมากมาย แต่พอนั่งเก็บของอยู่ในห้องก็หวิวๆ ใจอยู่เหมือนกัน
พรุ่งนี้แล้วจะได้กลับไปนอนนอก ร.ร. ตลอดกาล

ที่นี้วิราชูธวิทยาลัย ร.ร. ที่เรา เพื่อนๆ พ่อ ลุง ปู่ รุ่นที่เคย
อยู่มา เขาคงจะรู้สึกเหมือนเราในคืนสุดท้ายนี้ ฟังจากที่คุณพ่อ
เล่าให้ฟัง รู้สึกสมัยก่อนแตกต่างกับสมัยนี้มาก แต่ทุกคนคงรู้สึก
เหมือนกัน “รักโรงเรียน” ตอนนี่คิดว่าผมสามารถพูดประโยคนี้
ได้เต็มปากเต็มคำแล้ว ตอนแรกที่เข้าเด็กในใหม่ๆ กลัวมาก กลียด
มาก ห้อ เปื่อ รุ่นพี่ ร.ร. หลายๆ อย่าง แต่มาถึงจุดนี้ ความรู้สึก
เหล่านี้หายไปแล้ว ที่นี่คือบ้าน มีเพื่อน มีพี่ มีน้อง มีครูอาจารย์
มีคนที่เรารัก

ที่นี้สอนอะไรหลายอย่างมากมาย ทั้งดีและไม่ดี แต่ทุกอย่าง
มีค่ากับตัวเรามาก มีคือความทรงจำ ประสบการณ์ที่มีค่า เรามี
ความรักครั้งแรกตอนอยู่ใน ร.ร.นี้ ออกหักก็ตอนอยู่ ร.ร.นี้ อิกนะ
แหละทุกอย่างเริ่มที่นี่ มันทำให้เราเป็นคนไม่ตีไปพักนึง แต่
หลังจากที่เราโตขึ้นมาจนบัดนี้ เราเริ่มรู้แล้วว่าอะไรควร ไม่ควร
ที่นี้ก็สอนอิก ให้รู้ถึงความเป็นสุภาพบุรุษ ทุกวันนี้ เวลาขึ้นรถเมล์

ยังลูกให้ผู้หญิงนั่ง เพราะความเป็นสุภาพบุรุษ
ที่ถูกปลูกฝังจากที่นี่ การช่วยครู เพื่อน แม้จะ
ลำบากบ้างบางครั้ง แต่ก็เต็มใจ เพื่อนบางคน
ที่มีเรื่องกันมา ถึงวันนี้หมดแล้ว มีแต่คำว่า
เพื่อน ห้องสี่เหลี่ยมเล็กๆ ที่คณะ อยู่ในนี้มา
2 ปี รักห้องนี้มาก เป็นทุกสิ่ง ห้องทำการบ้าน
อ่านหนังสือ ห้องครัว ห้องแต่งตัว ห้องกิน
ห้องนอน แต่พรุ่งนี้จะเป็นวันสุดท้ายที่เรา

ได้อยู่แล้ว เฮ้อ! ใจหาย เสียใจ เสียตาย ยิ่งรู้ว่าปีหน้ามีอะไรใหม่ๆ อิกเยอะ ยิ่งอยากอยู่ ครูที่เข้ามาใหม่ปีนี่ก็สนิทกันดี ถ้าอยู่ต่อ
คงจะดีไม่น้อย โดนทำโทษ โดนเขียน โดยซ่อม แม้จะเจ็บแต่ก็จำ ดนตรี ดึงกลอง Timpani มา 5 ปี ครูบอกว่าป็นมือกลองที่เก่ง
ที่สุดตั้งแต่มีวงจุลมา แต่รู้ตัวว่าไม่ค่อยเอาไหน ปีนรั้วโดดไปข้างนอก ประทับใจ ใครไม่เคยไม่ใช่นักเรียนวิราชูธวิทยาลัย

นั่งดูเด็กห้องจัดของให้เราอยู่ คิดไปถึงสมัยก่อนเมื่อตอนที่เรายังเป็นเด็กห้องเหมือนกัน “พีตุน” อรรถพล หงษ์เหิน พี่ที่
เป็นแบบของเรา เคยบอกตอนก่อนจบว่า “10 ปี มันเร็ว มึงมาถึงตรงนี้มึงจะรู้” พี่ครับตอนนี้ผมรู้แล้ว มันเร็วจริงๆ เร็วจนใจหาย
นั่งมองการ์ด ร.6 ที่พี่แหบให้ บอกไม่ถูกว่ารู้สึกยังไง “เจ้าเหล่านี้ ข้าถือเหมือนลูกของข้า ส่วนตัวเจ้าก็ต้องคิดว่าข้าเป็น
พ่อของเจ้า” ประโยคคมตะที่พวกเราเคยได้ยินกันทุกคน ดีใจครับ ภูมิใจที่ครั้งหนึ่งในชีวิตได้เป็นลูกของท่าน ผมจะเป็นลูกที่ดีครับ
จะเป็นลูกวิราชูธไปตลอดครับ

รักโรงเรียนนี้ ทุกอย่างในโรงเรียน ทุกอย่างที่เคยสัมผัส ต้นไม้ ดึงอาคาร ห้องเรียน

สลึงษ์ สีสุวรรณค์ (เจ)

น.อ. - พ.ท.

5942 ม.6/2 ม.5/2 ม.4/3 ม.3-ป.4/2 ป.3/1

T. 9316448 152-730795

ห้องที่คณะ พุทศบดี 4 มี.ค. 2 พุ่ม 5 นาที่เขียนเสร็จ

12 เดือน 3

ตอนนี้ผมได้เปลี่ยนจาก V.C. มาเป็น O.V. ได้ 7 วันแล้ว จากที่ไม่เคยตื่นนอนเลย ไม่เคยสอบเข้าที่ไหนมาตลอด 10 ปี ทำให้รู้สึกแปลกแปลก ตอนนั้นผมต้องหาที่เรียน ที่ที่ต้องไปใช้ชีวิตต่อ มีคนเคยบอกผมว่า ชีวิตเพิ่งจะเริ่มต้น เมื่อเข้าไปใช้ชีวิตในมหาลัย ซึ่งผมก็เห็นด้วยอย่างมาก คงเป็นวิถีชีวิตที่ไม่เคยสัมผัสมาก่อน พ่อกับแม่ผมถามว่า ถ้าอยู่มหาลัยต้องใช้เงินเดือนละเท่าไร ผมตอบไม่ได้ เพราะไม่เคยใช้ชีวิตนอกโรงเรียน คนข้างนอกคงเห็นว่าแปลกอยู่มาอายุ 18 ปี แล้ว ยังไม่รู้เลยว่าต้องใช้เงินเดือนละเท่าไร

แต่ผมกลับรู้สึกดีใจที่จะได้จบจากที่นี่ ที่ได้รับประกาศนียบัตรจากที่นี่ การที่จะได้เป็นลูกาภิรารัฐ อย่างเต็มตัว การที่จะได้ไปเผชิญชีวิตที่ไม่เคยได้สัมผัสซะบ้าง จะได้สิ่งที่ “อภิรารัฐ” สอนผมไปให้คนอื่นได้เห็นซะที ตอนนั้นผมก็อายุ 18 ปีแล้ว ผมเห็นหน้า “พวกมัน” มากกว่าเห็นหน้าพ่อ แม่ผมซะอีก ผมอยู่บ้านมาตลอด 8 ปี แต่ผมอยู่กับ “พวกมัน” มา 10 ปีกับอีก 7 วัน บ้างก็มีมหาลัยเรียนแล้ว บ้างก็กำลังหาอยู่ ผมรู้สึกดีใจเวลาเพื่อนผมได้ที่เรียนดีๆ มันก็คงเป็นความผูกพันกันล่ะนะ พูดตามตรงที่ผมไม่รู้สึกเสียใจเลยก็คงเป็นเพราะว่า สิ่งที่ผมผูกพันมากที่สุดในชีวิตผม ไม่ได้จากผมไปไหน สิ่งที่ผมรักที่สุด “เพื่อน” ขอขอบคุณโรงเรียนแห่งนี้ ที่ทำให้ผมได้เติบโตเป็นคนที่ดีได้มารู้จักกับเพื่อนที่ดี ได้มาเจอกันที่นี่ ถึงผมจะจบจากโรงเรียนนี้แล้ว แต่ผมมั่นใจ “พวกเรา” คงไม่มีใครลืมบ้านแห่งนี้ได้แน่

ชาน

ทำทุกอย่างให้เป็นจริงได้ ผมได้รับชัยชนะในการแข่งขันบาสเกตบอลรุ่นใหญ่ซึ่งผมเป็นหัวหน้าชุด (พี่ชายทำได้หมดแล้ว แต่คนละประเภท) และผมก็ได้ถ้วยชนะเลิศ ในกีฬารุ่น 18 ปี (เหรียญทอง, เงิน, ทองแดง) คนอื่นๆ อาจจะคิดว่าสิ่งที่ผมกล่าวมามันไม่จำเป็น ไม่มีประโยชน์ ไร้สาระ แต่สำหรับผมมันมีความหมายมากเป็นเรื่องที่ผมลิ้มมันไม่ได้เลยตลอดชีวิต

โรงเรียนนี้จึงเป็นสิ่งที่ผมลืมไม่ได้ เพราะพัฒนาการของผมอยู่ที่นี้ ผมมีเพื่อนแท้เกิดขึ้นที่นี่ ผมมีน้องๆ ที่รักและคอยให้กำลังใจผม ผมมีพี่ๆ ที่คอยดูความสำเร็จของผม แล้วจะให้ผมลืมมันได้อย่างไร? แล้วที่ลืมไม่ได้ก็คือ ผมมีคุณครูที่ให้ความรู้และสั่งสอน คุณครูคือพ่อแม่คนที่ 2 อีกไม่ถึง 1 เดือน ผมก็ต้องจากโรงเรียนนี้ไปแล้ว คิดแล้วใจหาย อยากร้องไห้ แต่มันก็เรียกกลับคืนมาไม่ได้อยู่ดี นกน้อยต้องเผชิญสู่โลกกว้าง จะให้แม่คอยป้อนอาหารก็คงช่วยตัวเองไม่ได้แน่ ลาก่อน คุณครู, เพื่อน, น้องๆ ที่น่ารักทุกๆ คน!

KASAB (Phop Payepaipapong)
Nantautayan-SCHOOL HOUSE 6038
18/2/42 เกือบเที่ยงคืน

นั่งอยู่ที่ห้องลม มีลมพัดมาเรื่อยๆ ในใจก็มีแต่คำถามมากมายที่ถามกับตัวเอง ผ่านมาได้ยังไง? ทำไมเร็วอย่างนี้ การที่ได้เข้ามาอยู่ในโรงเรียนนี้ซึ่งเป็นที่ๆ เราใช้ชีวิตมากกว่าครึ่งชีวิต (ตอนนี้) ก็ต้องเป็นธรรมดาที่ต้องมีอะไรๆ ผูกพันมากเป็นพิเศษ ถือเป็นพิเศษ ถ้าไรชีวิต ที่ไม่สามารถหาที่ไหนได้คิดๆ แล้วใจหายว่า เราเพิ่งรู้ว่าสิ่งที่ดีที่สุดในโรงเรียนไม่ใช่พื้นที่โรงเรียน ขนาด ความสวยงามของสถาปัตยกรรมแต่อย่างใด แต่แท้จริงแล้ว คือ มิตรภาพ กับทุกๆ คน เพื่อน พี่ น้อง ครู คนงาน ฯลฯ แต่เราเคยชินกับมิตรภาพที่เห็นหน้าเห็นตากันทุกวัน แต่ถึงวันนี้วันที่แต่ละคนถึงเวลาเลือกเดินทางบนทางที่ตนเองเลือกเอง

คนที่เห็นหน้าตากันเป็นประจำ, ที่รักกันมากสนิทมาก หรือเกลียดมาก ก็เป็นอันต้องห่างกันทั้งสิ้น ไม่มีแล้วที่จะมานอนก้มเกลือกข้างกันไปกันมา ไม่มีโอกาสที่จะทำสิ่งไม่ดีไม่ควรที่สนุกสนานต่อไป ต้องโตเป็นผู้ใหญ่เสียที ด้วยผมเองภายนอกดูเหมือนเข้มแข็งก็จริง แต่ความจริงยอมรับว่าทำอะไรไม่ได้ ขนาดปิดเทอมจบไปแล้ว ที่เรียนก็มีแล้ว แต่ก็ยังมาค้างโรงเรียนกับเพื่อนยอมรับว่ากลับบ้านแล้วเหงามาก ไม่ใช่ว่าไม่รักพ่อแม่ แต่คิดถึงอดีตแล้วสนุกดี ตั้งแต่อ่านบทความ “3 วันสุดท้าย” ของพี่แหบ มันทำให้ผมกลัวว่าเวลานั้นจะมาถึง จนกระทั่งผ่านเวลานั้นมาได้ แต่ผมเชื่อว่า มิตรภาพจะยังคงอยู่แม้จะไม่ได้เจอกันเป็นประจำ และเมื่อถึงเวลาใครลำบากเราคงจะพร้อมที่จะช่วยกัน และมันนอนเมื่อเราพร้อมเรา'71 จะกลับมาตอบแทนบุญคุณโรงเรียนเหมือนที่พี่ๆ ทำกันมา

สมคะเน รอบคอบ ดส.
ถ้วนอี่

10 ปี...เร้าเหมือนฝัน

ชีวิตของเรา...เติบโตจากที่นี่ รั้วแห่งนี้

เราเรียนรู้สิ่งต่างๆ...จนกลายเป็นประสบการณ์ที่กล้าแกร่ง

เป็นหนทางให้เราก้าวเดินไป...

บ้านหลังนี้...ให้อะไรหลายๆ อย่าง มากกว่าที่คิด

ไม่มีบ้านหลังใด...เหมือน

ความสัมพันธ์ฉันเพื่อน...เริ่มต้นจากที่นี่ ตั้งแต่เล็กจนโต

เรามีความรู้สึกดีๆ...ให้กัน ทั้งทุกข์ สุข สนุกสนาน

บางครั้ง...เราก็หัวเราะ

บางครั้ง...เราก็ร้องไห้ เป็นธรรมดา...ร่วมกัน

ก่อเกิดเป็นความสัมพันธ์ ที่ไม่มีวัน...ลืมเลือน

แต่วันนี้...เวลาของเรา ได้หมดลงแล้ว

สิ่งต่างๆ...จะต้องเปลี่ยนแปลงไป

ภาพในวันนี้...กลายเป็นเพียงความทรงจำให้ใจ...เก็บไว้

เวลา...ไม่อาจย้อนคืนกลับมา

คล้ายกับ...ภาพต่างๆ ที่เราได้ทำร่วมกัน

ก็ไม่อาจคืนกลับมา...เช่นกัน

คงมีเพียงสิ่งเดียว...ที่มันคงและจะคงอยู่ตลอดไป

นั่นคือ...“สายใย” ระหว่าง “เพื่อน”

ที่เรามีให้กันตราบนานเท่านาน...

รัก

จาก “แหะเจ๊ยย”

เวลาตีหนึ่งห้าสิบ

4 มกราคม 2542

พฤษภัสติ 4 มีค 2542

พฤษภัสติแล้วที่ต้องจากสถาบันอันทรงเกียรติแห่งนี้ จาก
ทุกๆ สิ่งที่ได้ผ่านพบ จากทุกคนที่ได้พบผ่าน ความรู้สึกดีๆ นี้
มีมากมาย หากแต่พรรณนา ณ ที่นี้คงไม่หมด ไม่ค่อยรู้สึก
เศร้าเสียใจมากเท่าใดหรอก หากว่าชีวิตข้างหน้าคงได้กลับมา
ที่โรงเรียนอีก หรือไม่ก็อาจจะ... แล้วก็ต้องเสียใจอย่างมาก
10 ปีที่ผ่านมา คงไม่มีใครรู้หรือรู้ว่าได้ผ่านอะไรมาบ้าง ทั้งสุข
ทั้งทุกข์ ทั้งโศกเศร้า ทั้งดีใจ ทั้งหัวเราะ ทั้งร้องไห้ ใครคงไม่รู้ดี
เท่าตัวเราเอง 10 ปีที่ผ่านมา คงไม่มีใครรู้หรือรู้ว่าได้ทำอะไร
ไว้บ้าง ทั้งดี ทั้งไม่ดี ทั้งต่อหน้า และลับหลัง ทั้งโด่งดัง และ
เงียบเหงา

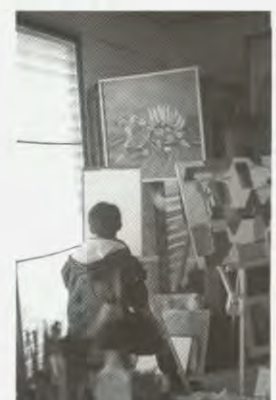
10 ปีคงได้อะไรมาเยอะแยะ
และพฤษภัสติก็คงต้องเริ่มบทเรียนชีวิต
ใหม่ของตัวเอง ความผูกพัน ยังไม่
หายจากที่แห่งนี้ ความทรงจำยังคงเต็ม
เปี่ยมด้วยเรื่องราวต่างๆ นาๆ นึกไม่
ถึงว่า 10 ปีมันจะเร็วมากขนาดนี้
ไม่อยากจะอธิบายอะไรให้มากความ

หากว่าผู้ที่ได้อ่านได้เคยผ่านบทชีวิตบทนี้ไปแล้ว หรือใครที่
ไม่เคย ขอบอกเอาไว้ว่ามันเป็นความรู้สึกที่ทั้งสุข ทั้งเศร้า
เคล้ากันไป คงไม่มีใครคนใดคนใดไม่ยอมร่วมเสียใจ หากน้ำตาได้
ล้างมันไปจากหัวใจแล้ว สิ่งดีๆ ในชีวิตบทใหม่คงเกิดขึ้น การ
ดำเนินชีวิตใหม่คงเจริญงอกงามตามมา หรือไม่คงดังลงจนถึง
ขีดสุด 10 ปีที่เคยอยู่ร่วมกัน มันทำให้ เพื่อนได้ช่วยเหลือ
เพื่อน อีกครั้ง หวังไว้ว่าเช่นนั้น

จากนี้.... คงต้องเตรียมตัวเตรียมใจ สำหรับคนอื่นนะ
แต่ตอนนี้ เรา ผู้ที่กำลังจะก้าวออกไปจากรั้วสถาบันอันทรง
เกียรติแห่งนี้ ได้เตรียมพร้อมที่จะรับกับบทชีวิตบทต่อไปไว้แล้ว
คงไม่ต้องมานั่งเสียใจมากมาย เพราะความรู้สึกมันฟ้องว่า มัน
มันหมดประโยชน์แล้ว รีบๆ ออกไปซะเถิด ภูจะได้อะไรๆ
ต่อไปได้โดยไม่ต้องมาทวงถามกับพวกมึงอีก

ภูไม่สนว่ามึงจะทำอะไรแต่ภูสาบานไว้ว่า

หากภูเติบโตใหญ่ ภูจะมาทำให้พวกมึงขอร้องภูให้ได้
ตัวกูรูว่ากูคือใคร ตัวกูรูว่ากูอยู่ไหน ตัวกูรูว่ากูทำอะไร ตัวกูรูว่ากูคือเกยูรู

โตมร นามสาย

พฤษภัสติที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2542

19.18 น. หน้าคณะพยาบาล บนม้านั่งไม้ ตรงระเบียงทอดยาวของเราทุกๆ

ไป กับ พี่ไม้! น้อว

พี่โตดกับ... เซมั้น

ปลาเต็ม...มีว

พี่เสวตุมาใช้ฉม ฉมจัดการ
ต่อเอว

จะแวกกับพี่ร็อนน้อว Speed ตันเราต่างกัน

บริษัทกำจัดผี

ไป... ไป เจ้าเมร,

จ้าวเสนีฮวฮ้า (ถู)

...VC71...

Sab

“จาก 10 ปี นับตั้งแต่วันแรกที่เข้าโรงเรียนนี้มา ตอนนั้นผมเหลือเวลาอีกเพียง 10 วันเท่านั้น ความรู้สึก ความผูกพันต่างๆ ที่ผมได้รับจากรุ่นพี่ เพื่อนๆ น้องๆ นั้น ยังคงติดตรึงในหัวใจเสมอ แม้ว่าผมอาจจะไม่ค่อยทำประโยชน์อะไรให้กับสถาบันเลย แต่ผมก็ระลึกเสมอว่าเราเป็นลูกศิษย์ครู ไม่ควรทำให้เสียชื่อเสียงของโรงเรียน”

บัดนี้ทางเดินชีวิตช่วงแรกของผมก็จบลงแล้ว ผมกำลังจะกลายเป็น O.V. อย่างเต็มตัว ผมภูมิใจมากที่มีโอกาสเรียนที่นี่ ที่ๆ ทำให้ผมรู้จักความหมายของคำว่า “เพื่อน” ผมรักเพื่อนทุกคน ทุกคนที่นี่เป็นเพื่อนแท้ของผม และคงไม่มีเพื่อนที่ไหนจะให้ความรู้สึกที่ดีต่อกันได้เท่านี้อีกแล้ว พวกเราทนอยู่ด้วยกันมาถึง 10 ปี โดยข้อมด้วยกันทำอะไรหลายๆ อย่างเหมือนกัน กินข้าวหม้อเดียวกัน พวกเราทำอะไรก็จะชวนกันไปเป็นกลุ่ม ความรักความอบอุ่นของเพื่อนๆ ทุกคน ผมขอเก็บไว้ในใจตลอดไป

ตอนนี้ 10 วันสุดท้ายของผมก็เหลือน้อยลงทุกที ผมเริ่มมองย้อนดูตัวเองในอดีต แล้วก็คิดว่า ผมคงทำอะไรในโรงเรียนนี้มาเกือบทุกอย่างแล้วทั้งดีหรือห่วย ผมก็ถือว่ามันเป็นประสบการณ์ชีวิตของผมที่มีค่ามาก มากเกินที่จะตีราคาได้ ผมพยายามที่จะทำ 10 วันสุดท้ายให้มันมีค่ามากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผมได้ไปคุยกับเด็กในคณะเกือบทุกคน ผมก็ได้รู้ว่า

พวกเด็กๆ มันคิดยังกับผม บางคนมันก็ถามผมแต่ผมก็ไม่ว่าอะไร เพราะมันคือความรู้สึกจริงๆ และมันก็เป็นเพียงอดีตซึ่งมันไม่เหมือนกับตอนนี้แล้ว ผมไม่อยากให้เด็กมันมาสาปแช่งเวลาที่ออกไป แต่ผมก็ไม่ได้เสแสร้งเพื่อให้เด็กมันรักนะ เราก็คงทำตัวธรรมดา เพียงแต่ผมคิดว่าเราโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว ทำอะไรก็น่าจะคิดบ้าง เอาใจเขามาใส่ใจเรา แค่นี้ก็มีความสุขแล้ว

สุดท้ายผมก็ขอบคุณโรงเรียนที่ให้อะไรมากมายแก่ผมทำให้ผมมีผมมีความเป็น “ลูกศิษย์ครูฯ” ผมจะไม่ลืมกลับมาทดแทนพระองค์แน่นอน

ลา ก่อนโรงเรียนที่ผมเคารพผูกพันที่สุดในชีวิต
“จบไปแต่ตัว หัวใจยังผูกพัน” จากใจ VC'71
วุฒิพงศ์ กาญจนกิจปกรณ์
5982 น.อ. - พ.ท.
ป.ล. อาจจะไม่ซึ้ง แต่เขียนจากใจจริงไว้!

เกินครึ่งชีวิตที่ผมต้องใช้ชีวิตอยู่ในสถาบันแห่งนี้ ทำให้ผมรู้สึกรักที่นี่ ผูกพันกับที่นี่มากเหลือเกิน ถึงตอนนี้เวลาที่ผมต้องลาจากสถาบันแห่งนี้แล้ว ความรู้สึกเศร้ามันเข้ามารุมล้อมผมมากเหลือเกิน จนแทบจะไม่อยากให้มันต้องเกิดขึ้น เพราะเบื้องหลังที่ต้องทนความรู้สึกประเภทนี้ ถ้าไม่มีมัน ชีวิตปีสุดท้ายในรั้วนี้ของผมคงมีความสุขอีกหลายๆ เท่า แต่มันเป็นไปไม่ได้ ที่นี่ให้อะไรกับพวกเราบ้าง คงไม่ต้องพูด รู้กันอยู่ทุกคน แต่ที่นี้ก็ไม่ได้ให้ทุกอย่าง บางครั้งผมเสียความรู้สึกกับที่นี่ ซึ่งไม่เพราะที่นี้กระทำให้ แต่มันเป็นคล้ายคำนิยามที่สืบทอดกันมาโดยไม่

ใช้คำพูด แต่มันเป็นกรอบอะไรซักอย่างที่ไม่อยากพูด โดยรวมผมรู้สึกดีใจที่ได้เป็นคนหนึ่งของที่นี่ ผมไม่อยากจากไปสมัครวิชาครู

โทน 18 กุมภาพันธ์ 2542

โรงเรียนนี้ให้อะไรมากมายสำคัญอยู่ที่ตัวเราเองว่าจะรับมันไปคุ้มค่ากับสิ่งที่เขาให้หรือเปล่า ชีวิตผมเริ่มที่นี่เริ่มสะสมประสบการณ์ ณ ที่แห่งนี้ ที่ๆ ไม่มีอะไรจะมาปิดกั้นความเป็นเพื่อนที่น้องให้ห่างจากกัน มีเพียงแต่มิตรภาพที่ยังคงแน่นแฟ้นขึ้นทุกวัน แต่แล้วกาลเวลาก็ทำเราต้องพรากจากกัน 10 ปีในรั้ววิชาครูนี้มันช่างรวดเร็วเหมือนฝันแล้วตื่น ผมคิดแล้วคิดอีกว่าสิ่งที่ผมได้รับจากที่นี่ ผมตอบแทนมันพอหรือเปล่า และผมคิดว่าผมยังทำให้โรงเรียนน้อยเกินไป แต่ผมก็ตั้งใจทำโดยไม่หวังอะไร หวังเพียงแต่ว่าโรงเรียนของเราจะมีชื่อเสียงมีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้น ผมรู้สึกเศร้าใจหลังจากที่ผมได้อ่าน “3 วัน ในวิชาครู” ถึงเวลาแล้วหรือ ที่เราต้องจากกัน แต่ตรงกันข้ามเรากับจะต้องเจอสังคมที่กว้าง มีคนมากมายมากหน้าหลายตา นิสัยต่างกันอีก ที่เราต้องรู้จักเข้าหา มันก้าวไปข้างหน้าเหมือน

“Like a bird out of the nest. It is time I should fly” ผมดีใจที่ได้อยู่ที่นี้ที่มีพี่ๆ ให้เคารพมีน้องให้รักและเพื่อนที่หาที่ไหนไม่ได้

ฉันทกร ขยาภิรมย์ (แหวน)

Tel. 961-8550-4

อำมา

10 ปีที่ผ่านมาใน
ความรู้สึกเหมือน
เวลาผ่านไป
อย่างรวดเร็วเหลือเกิน

แต่ในความเป็นจริงมันเป็นเวลาที่กำลังพอเหมาะพอดีที่
โรงเรียนให้ฝึกฝนคนของชาติ ให้ทำประโยชน์ต่อประเทศชาติ
ภายใต้ชื่อว่า "วิชารัฐ" สิ่งต่างๆ ที่ผ่านไปในชีวิตนักเรียนทั้งที่
ได้ทำ ได้ดูหรือได้ฟัง ทั้งที่ชอบหรือไม่ชอบ ดีหรือไม่ดี
ได้หล่อหลอมนักเรียนคนหนึ่งเป็นสุภาพบุรุษที่มีความพร้อมที่
จะออกไปเผชิญกับโลกภายนอก และบัดนี้ได้ถึงเวลาที่
นักเรียนวิชารัฐ 71 กำลังจะจบการศึกษาออกไปมันถึง
ความรู้สึกยินดี และดีใจที่เราสามารถประสบความสำเร็จใน
ชีวิตไปได้ขั้นหนึ่ง ถึงแม้ว่ามันจะเป็นก้าวเล็กๆ แต่มันก็เป็น
ก้าวที่สำคัญมาก แต่ในอีกความรู้สึกหนึ่งเป็นความรู้สึกที่
โศกเศร้าเสียใจที่ต้องจากนิเวศสถานอันอบอุ่น พรุ่งพร้อมไป
ด้วยเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ มากมาย เป็นครอบครัวที่ยิ่งใหญ่มี
กิจกรรมต่างๆ ทำมากมาย ให้ความรู้ ศิลธรรม ความสำราญ
ความสนุกสนาน ถึงจะมีบางเรื่องราวที่อาจจะเป็นทุกข์อยู่บ้าง
แต่ความทุกข์นั้นไม่สามารถลบล้างความรู้สึกดี ๆ ที่มีต่อที่นี่ไป
ได้เลย

ตั้งแต่แรกที่ก้าวเข้ามาความรู้สึกดีใจเป็นอย่างยิ่งเพราะ
มันเป็นความต้องการของตัวเอง พ่อแม่ไม่ได้บังคับมา ผมรู้
มาตั้งแต่แรกแล้วว่าโรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนประจำต้องพักอยู่ที่
โรงเรียน ไม่ได้กลับบ้านบ่อยๆ วันแรกที่เปิดเรียนเข้ามาด้วย
ความดีใจหัวตุงยักกับกระเป๋ายกใหญ่เอาของจัดเข้าตู้และโต๊ะ
เพรช เมื่อพ่อ-แม่กลับไปก็เริ่มมองหาเพื่อนที่มาจากอักษรเจริญ
ด้วยกันจำได้ว่าเข้าได้เขอะทีเดียว แต่อยู่ไปอยู่มากก็เริ่มรู้จัก
เพื่อนๆ ครบทุกคน เล่นเรียนกันอย่างสนุกสนานกันตาม
ประสาเด็กยังไม่ได้อะไร

อยู่ๆ ไปใจหาย เพราะอีกไม่กี่วันนี้เอง ก็ต้องแปรสภาพ
จาก VC เป็น OV แล้วนะ เคยลองนั่งนึกดูในวัยเด็กทำให้รู้ถึง
ความรวดเร็วของกระแสเวลาช่างผ่านไปเร็วเหลือเกิน พรุ่งนี้
สอบเป็นวันสุดท้าย เป็นความ
สำเร็จอีกขั้นหนึ่งจบออกไปแล้ว
คงจะจำเรื่องราวในช่วงนี้ไปจน
ตาย

11 กุมภาพันธ์ 2542
20.00 น.

หน้านี้ของบั๊กบาน

หน้าที่เขียนอยู่นี้เป็นความรู้สึก 3
อาทิตย์ก่อนจบ 3 อาทิตย์สุดท้ายนี้ อาจดู
ไม่ซาบซึ้งใจเท่า 3 วันก่อนจบ ในตอนนี้
ตัวผมคิดแค่ว่าเรียนจบแล้วโตขึ้นอีกขั้นหนึ่ง
จะทำอะไรต่อไปดี ยังไม่ร้อนรน กระวน
กระวายใจ แต่ลึกๆ ในใจก็ยอมรับว่า เริ่มกังวลนิดๆ 10 ปีใน
วิชารัฐแทบจะเป็นทุกสิ่งทุกอย่างของผม ที่เรียน ที่เล่น ที่กิน
ที่นอน ชื่นชม ครัทธา เคารพ เกรงกลัว เกลียด ฯลฯ มีอีกเยอะ
ที่ยังนึกไม่ออกแล้ว ต่อจากนี้ล่ะจะอย่างไร เรียนอย่างไร
นอนอย่างไร ผมชอบบทความในหนังสือรุ่น 89 มาก เรื่อง
เกี่ยวกับฟูก 2 นิ้วครึ่ง ทุกครั้งก่อนเข้านอนผมมักนอนคิด
เรื่อยเปื่อย ฟูกที่นอนอยู่เป็นความรู้สึกที่คุ้นเคยมานาน อีกไม่
นานต้องไปแล้ว คิดแล้วใจหาย เขียนไปก็ถอนหายใจไป ผม
พยายามใช้ความรู้สึกยินดีเข้าข่มอีกไม่นานจะเป็น O.V. เป็น
ศิษย์เก่า โรงเรียนเดียวกันมาเยี่ยมได้ เห็นค่ามากขึ้นทุกวัน แต่
เอาจริงๆ ก็ลมหอกตัวเองไม่ได้ มันห่อใจ ห่อเหี่ยวไปหมด O.V.
จะมาสู้อะไรกับนักเรียนได้ มีเพื่อน มีพี่ มีน้องมีครู อยู่พร้อม
หน้าจะหาที่ไหนได้อีก

ยศพล ศรีสมโพธิ

ผมเองตอนนี้มีความในใจที่จะ
เขียนให้คนอื่น ๆ มากมาย ซึ่งนั่นก็เป็น
บทสรุปของชีวิตของทุกคนในโรงเรียนนี้
ทุกคนจะได้รับทราบจุดบกพร่องของ
ตนเอง เพื่อนำไปปรับกับสังคมภายนอก

ถ้ามีคนถามผมว่า เสียใจที่ได้จบจากโรงเรียนนี้รึเปล่า?
ผมจะตอบได้เต็มปากว่า ไม่เลย กลับภูมิใจเสียอีก ภูมิใจที่
โรงเรียนได้สร้างผมมา ภูมิใจที่ได้เพื่อน ๆ ที่ยากจะหาได้เหมือน
เราต่างรู้นิสัยของกันและกันจนยากที่จะปิดบัง

ในส่วนตัวผมเอง ผมยืนยันว่าผมได้ก้าวมาเป็น OV. ครั้ง
ก้าวแล้ว ผมจึงทราบถึงความแตกต่างระหว่าง เด็กมัธยม-
มหาลัยดี แต่ผมก็ไม่ได้เสนอแนะอะไรต่อเพื่อนๆ เลย ผม
คิดว่าทุกคนควรพิสูจน์ด้วยตัวเองดีกว่า เปล่าประโยชน์ที่จะ
มาแนะนำ ผมรู้ว่าทุกคนย่อมประสบความสำเร็จในสิ่งที่เขา
ตั้งใจไว้ หลังจากนั้น เราควรคิดถึงกันว่าเราจะทำประโยชน์
อะไรให้โรงเรียนของเราดีกว่า กตัญญู ได้บุญด้วย ดีกว่ามานั่ง
เสียใจอยู่เป็นไหน ใจม่่า

ผมยินดีกับคนที่คิดแบบเดียวกับผม

จ๋อน

พญานาคปลัดถิ่น หรือจะสู้งูตีนเจ้าถิ่นได้

ผมยังจำวันที่ผมเพิ่งขึ้นมา ม.6 ได้ วันนั้นผมเริ่มต้นชีวิต ม.6 ด้วยความสบาย สนุก แบบไม่เกรงใจใคร ก็เราใหญ่แล้วนี่จะกลัวอะไร! จากวันนั้นผ่านมาจนถึงวันนี้ก็เกือบๆ 10 เดือนแล้วที่ผมใช้ชีวิต ม.6 อย่างไรสาระที่สุด ไม่ค่อยเรียน ไม่ค่อยเล่นดนตรี นอนตอณก็พาบ้าง ตอนเพรบกก็เดินเล่น

เดินคุย ฯลฯ เมื่อผมกลับมาหวนคิดถึงวันเวลาที่ผ่านไป ผมก็ได้แต่โทษตัวเองที่ไม่ยอมทำเวลาที่ผ่านไปให้คุ้มค่า เพราะปีนี้แล้วที่ผมต้องแยกจากเพื่อน จากโรงเรียน จากทุกๆ อย่างที่เราเคยมี เราเคยได้รับจากเพื่อนๆ น้องๆ สิ่งพวกนั้นเป็นสิ่งที่เราอาจจะไม่ได้รับอีกจากเพื่อนๆ ในรั้วมหาวิทยาลัย แต่ถึงกระนั้นก็ตามผมก็ตั้งใจที่ผมได้พยายามทำทุกอย่างที่ผมคิดว่าอาจไม่ได้ทำแล้วในสังคมภายนอก ผมตามเพื่อนๆ ไปเที่ยวต่างจังหวัดบ้าง ไปทะเลบ้าง กินเหล้า, เบียร์บ้าง ถึงสิ่งที่ผมเขียนมานี้ อาจจะไม่เป็นเรื่องที่ตีเลยแต่ผมก็ทำความทรงจำของผมถูกบันทึกด้วยความผูกพันของเพื่อนๆ ที่มีให้กับผมอย่างสิ้นแหลม นี่อาจจะเป็นวันใกล้ที่สุดท้ายที่ผมจำต้องจากโรงเรียนไป เมื่อคิดแล้วก็ใจหายวาบ! เพราะสถานที่ที่เปรียบเสมือนบ้านของเรา ที่นี้เป็นที่ๆ เราได้อาศัยอยู่มากกว่าบ้านอีก เราเห็นหน้าผู้กำกับคณะมากกว่าพ่อแม่ของเราด้วยซ้ำ ถึงแม้ว่าบางครั้งเราไม่ค่อยอยากเห็นก็เถอะ ถึงมันจะน่าเศร้ายังงั้นเราก็ยังคงต้องเดินหน้าสู้ต่อไป เพื่อเจอบอกหน้านั้นก็คือ Ent' ผมอาจจะไม่เก่งอะไรมากแต่ถ้าผม Ent' ติดผมก็คงดีใจมากกว่าที่ผมจะนั่งเศร้าคิดถึงโรงเรียน เพราะชีวิตของพวกเขาเพิ่งจะเริ่มต้นขึ้นเมื่อเราจบโรงเรียนแล้ว...

จบเหลี่ยม...

การใช้ชีวิตที่คุ้มค่าขนาดนี้ไม่มีที่ไหนอีกแล้ว สิ่งที่ดีที่สุดคือคำว่า พี่ เพื่อน น้อง เด็ก 4 คำนี้มีความหมายเป็นอย่างมาก ผมได้ผ่านมาหมดแล้ว ต่อจากนี้ไปคงจะเป็นชีวิตที่ต้องต่อสู้อย่างมาก ชีวิตของผมในโรงเรียนหมดลงแล้ว แต่สิ่งที่จะเริ่มใหม่คือ ชีวิตจริงของตัวเอง อยากให้เพื่อนจำทุกอย่างไว้ทุกๆ คนคงจะแยกกันไปแต่เมื่อเราพบกัน คงจะสนุกเหมือนเดิม

TIGER

15 กุมภาพันธ์ 2542

เมื่อก่อนผมก็คิดว่าการเขียน Friend ship ให้พี่เป็นเรื่องน่าเบื่อมาก บางครั้งผมเขียนให้พวกพี่ๆ แค่ว่า "โหดครับ" หรือ "ขอให้อีแซด ติดครับ" แต่มาปีนี้ผมจะจบแล้ว ผมมีความรู้สึกที่จริงเราก็มีอะไรอีกเยอะแยะที่จะเขียนให้พี่ๆ เพียงผมอาจจะไม่กล้าที่จะเขียนออกมาเพราะอายุที่จะให้คนอื่นดู

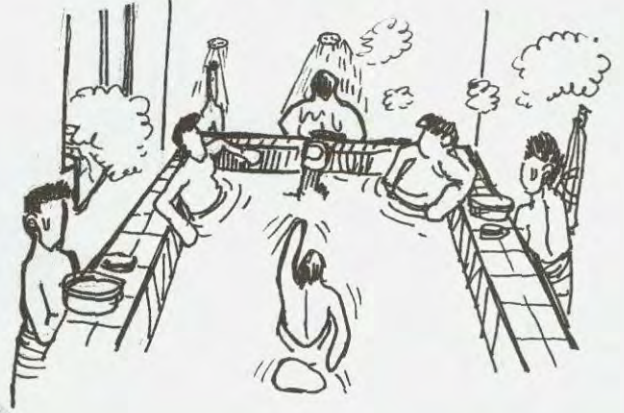
ผมจะจบจากที่นี่แล้ว แต่ก็มีความรู้สึกหลายๆ อย่างที่ไม่อยากให้มันเกิดขึ้น ทั้งต้องอ่านหนังสือเรียน เตรียมสอบเอ็นเอ หรือที่โรงเรียน ซึ่งตอนนี้ผมไม่ค่อยมีความรู้สึกที่จะกระตือรือร้นที่จะอ่านหนังสือเลย และยังมี Friendship ที่ยังต้องเขียนให้เพื่อนอีกเป็นตั้ง กว่าที่จะเขียนให้แต่ละคนนั้นผมต้องคัดลอกใส่กระดาษเปล่าก่อนแล้วค่อยเรียบเรียงใหม่เหมือนรายงานเลขนะครับ แล้วค่อยเขียนลงใน Friend ship ที่พวกมันให้มา และมีอีกอย่างที่ผมไม่ค่อยคิดเลยคือ วันสุดท้ายของปีการศึกษาเนี่ย ผมเห็นรุ่นพี่หลายคนร้องไห้ในวันนั้น เมื่อก่อนก็คิดว่ามันไม่โอเวอร์เกินไปหรือ แต่พอมาตอนนี้ผมก็มีความรู้สึกเสียใจ เศร้าใจ ที่ต้องจากสถานที่แห่งนี้ที่ผมอยู่มา 10 ปีเต็ม เพื่อนที่คบกันมา 10 ปี พอจบออกไปแล้วเราจะเจอกันหรือเปล่า จะได้สนุกสนานเฮฮาเหมือนตอนอยู่ที่โรงเรียนหรือเปล่า มีคำถามตั้งมากมายที่คำตอบเหล่านั้นคืออนาคตในชีวิตข้างหน้าของผม ซึ่งมันจะเป็นเช่นไรนั้นไม่มีใครรู้ได้ แต่เราสามารถกำหนดมันได้และทำมันให้ดีที่สุดเท่านั้น

เสา อูรินทร์ อินทสุบ (คชเสนี)

คือว่าผมจะเปลี่ยนนามสกุลนะครับ

29/1/42 20.25 น.

อาบน้ำ

11.30น. อาหารว่าง C

"น้ำจืดให้รสชาติ..."

ซ้อมดนตรี...

ทำน้ก
หรือ
?!

ขป็นไ
จะ
เข้าอีกไ
!!

ทำอะไร
?!

ปล่อยคมา
วะ...

ฮึว

ในที่สุดเวลานี้ก็มาถึง เวลาที่พวกผมซึ่งอยู่ชั้น ม.6 จะต้องก้าวออกไปศึกษาต่อในทางที่ตัวเองต้องการ ซึ่งบางคนอาจจะสมหวังในทางที่ตนเองต้องการ และก็มีบางคนที่ต้องผิดหวังซึ่งมันก็เป็นทางแยกของชีวิตเรา

เมื่อตอนที่ผมเข้ามาที่นี่ตอน ป.3 ผมไม่เคยคิดเลยว่าจะต้องมาเรียนที่โรงเรียนนี้เลย พ่อผมพาผมมาที่โรงเรียนเพื่อสมัครเรียน ระหว่างทางที่อยู่บนรถพ่อบอกผมว่า “เจอใครก็ให้วันนะ” ตอนนั้นผมนึกว่าพ่อจะพาไปหาเพื่อนของพ่อไม่เคยนึกเลยว่านั่นจะเป็นจุดเริ่มต้นของการที่จะได้เข้ามาเรียนที่โรงเรียนนี้

วันแรกที่ผมได้เข้ามาเรียนที่โรงเรียนนี้ วันแรกที่ผมได้เข้ามา ผมมากับพ่อแม่ จัดของเสร็จแล้วจึงมานั่งคุยกับพ่อแม่ แล้วก็ได้เจอกับวาทูธีชา วัตตาลกุล ซึ่งอยู่โรงเรียนธรรมิกฤษ์ ซึ่งเป็นโรงเรียนเก่าของผม ก็ได้วิ่งเล่นกัน จนพ่อแม่ผมกลับไป สักพักผมก็เริ่มรู้สึกว่าต่อไปนี่เราจะต้องอยู่คนเดียวแล้วนะ ผมก็เริ่มร้องไห้ ผมร้องให้ทั้งคืน แต่ในวันรุ่งขึ้นผมก็ไม่เคยร้องไห้อีกเลย ผมก็เริ่มปรับตัวกับโรงเรียนได้ ได้พบเพื่อนใหม่ ครูใหม่ที่อยู่ใหม่ ซึ่งเปรียบเหมือนบ้านของเรา พวกเราก็ได้เล่น เรียนดนตรี เข้ามาในชีวิตของพวกเขา ซึ่งโรงเรียนข้างนอกไม่มีไม่รู้สึกว่าคุณเองขาดอะไร ซึ่งถ้าได้เข้ามาเรียนที่แห่งนี้พวกเขาจะรู้ว่าที่แห่งนี้ให้พวกเขาได้ทุกอย่าง

ต่อมาเมื่อผมเข้ามาเรียนในเด็กในอนุบาลพะญาไท ซึ่งพวกผมเคยได้ยินกิตติศัพท์มาว่า อนุบาลพะญาไทโหดที่สุด และพอผมเข้ามาเรียนผมก็รู้ว่ามันโหดจริงๆ แต่ผมก็ต้องทน ผมเห็นเพื่อนผมที่เขาทนได้ผมก็ต้องทนให้ได้ ตอนนั้นคำว่า “ทนไม่ได้” “ลาออก” ไม่อยู่ในหัวผมเลย ถึงแม้ผมจะเคียดแค้นรุ่นพี่ยังไงก็เถอะ พวกผมรอคอยเพียงแค่ว่าถ้ากูอยู่ ม.3 กูก็จะโดน “ล้างบาง” หลังจากนั้นกูก็จะเป็นพี่ พวกผมรอคอยมาตลอด

3 ปีที่เป็นเด็กมันช่างสุดยอดเหลือเกิน พี่ซัด, ซ่อม ใช้พวกเราเหมือนทาส แต่แล้วในที่สุดวันนี้ก็มาถึง วันที่เราได้สิทธิ์เป็นพี่ มันเหมือนเราได้ทั้งความรู้สึกที่หนักอึ้ง ออกไป แต่มันไม่เป็นเช่นนั้น เมื่อผมมองรุ่นพี่รุ่นแล้วรุ่นเล่าได้จบออกไป ได้ร้องเพลง “Vajiravudh Goodbye” มันทำให้ผมคิดเสมอว่า ผมไม่อยากจะให้มันนั้นเลย มันเหมือนกับว่าเราต้องจากบ้านที่เราอยู่มา 10 ปี

เพื่อนที่รู้จักกันมา ครูที่เคยสั่งสอนเรา มันช่างเป็นเรื่องเศร้าเหลือเกิน ผมใช้เวลา 3 ปีในการเป็นที่ ทำให้ได้รู้เลยว่าทำไมทุกคนถึงไม่อยากจบ ซึ่งใครไม่ได้เคยมาลองยืนตรงจุดนี้ก็คงไม่รู้ แต่แล้วในที่สุดวันนี้ก็มาถึง วันที่พวกผมต้องออกไปเดินด้วยลำแข้งของตัวเอง ซึ่งไม่มีใครมาปูทางให้เราเดินได้ มันถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องเติบโตขึ้น ออกไปสร้างชื่อให้โรงเรียนที่เราจบมาจากวชิราวุธนะ เป็นโรงเรียนที่สอนให้ทุกคนเป็น Gentleman สอนให้รักหม่คุณนะ สอนให้เราได้เป็นผู้ตาม-ผู้นำที่ดี และโรงเรียนแห่งนี้แหละที่ได้เติมสีสันให้กับชีวิตของเรา ไม่งั้นเราคงต้องตั้งหน้าตั้งตาอ่านหนังสือ เรียนพิเศษอย่างคนข้างนอก จะมีที่ไหนอีกที่รุ่นพี่-รุ่นน้องสนิทกัน จนเหมือนพี่น้องกันจริงๆ จะมีที่ไหนอีกให้เราได้ลดทอน และได้ร่วมฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ ได้รู้จักการปกครองรุ่นน้อง ได้เล่นกีฬา, ดนตรี แต่ถึงบัดนี้แล้ว อนาคตที่เราจะได้ใช้ชีวิตต่อไป เราจะต้องไปหาประสบการณ์ด้วยตัวเอง ถึงแม้ว่ามันอาจจะยากลำบากแค่ไหนก็ตาม แต่ผมก็จะพยายามทบทวนดูว่าเราผ่านมาหนักกว่านี้อีกนะ

สารภก

พยุหศักดิ์ เกียรติเรืองกิจ

10 ก.พ. 2542

อีกนิตเดียวผมก็จะเดินมาสู่ถนนที่เรียกว่า “วชิราวุธ” แล้ว วชิราวุธของเราเป็นเพียงขอยเล็กๆ ขอยหนึ่งที่ต้องใช้เวลา 10 ปีในการเดินเข้ามาและผ่านไปเพื่อที่จะทะลุถนนที่ใหญ่กว่านี้ แต่ไม่ได้เดินเข้ามาและผ่านไปเฉยๆ เรามองเห็นอะไรในถนนสายนี้มากมาย ขึ้นอยู่กับตัวเราว่าเห็นแล้วคิดอะไรได้ มีคนที่ร่วมเดินกับเรามา 10 ปี เมื่อถึงถนนใหญ่เราทุกคนคงต้องแยกกัน บางคนไปซ้าย บางคนไปขวา หรืออะไรก็ได้แล้วแต่ แต่สิ่งหนึ่งที่คนทุกคนเดินผ่าน “วชิราวุธ” นี้มีเหมือนกันนั่นคือ “เพื่อนและความจริงใจ” ถึงแม้ว่าเราทุกคนจะเดินไปตามทางที่ไม่เหมือนกัน แต่เราทุกคนคงจะเป็นเพื่อนกันไม่ว่า วันนี้ หรือ วันไหน ความเป็นเพื่อนของเราจะคงอยู่และเป็นอย่างนี้ตลอดไป

ลูกหมื่น

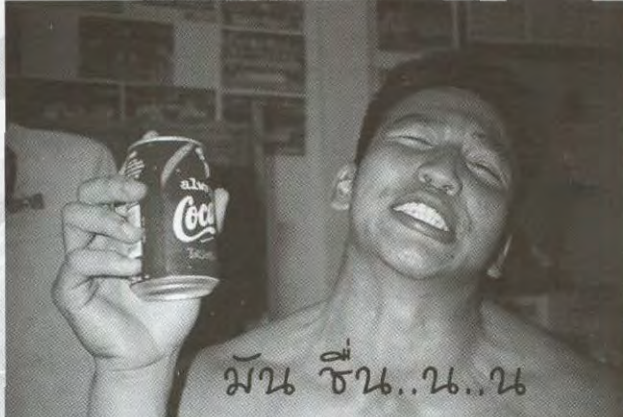
16/2/42 (ระหว่างโตดเรียนที่คณะดุสิต) 152-279882 PCT 806-7004

คิดว่าไว พี่ ๐ น

... พี่ท้าวตุ๋

ฝัน ส ล ๑ ๐ ได้แต่เฝ้ารอวัน

มัน ชื่น..น..น

วันนี้ขอจ้า
วันหน้าก็ข่าอีกนั่นแหละ

ข่มขุด

ทิวาของ
KEM

วันเวลาที่ผ่านไปตลอด 10 ปีเต็ม มีความรู้สึกหลายอย่างเข้ามาให้รู้จัก เกลียด หดหู่ เสียใจ ดีใจ สนุกสนาน เฮฮา และ “รัก” ตัวผมตั้งใจจะบรรยายความรู้สึกของตอนนี้ ซึ่งเป็น 2 วันสุดท้าย วันที่ที่จับปากกาตามเจตนาของเจ้าของสมุด แต่เมื่อสงบจิตใจทำสมาธิ เพื่อส่งจิตกลับไปค้นหาเรื่องราวต่างๆที่ผ่านมาในอดีต สิ่งที่ได้กลับมา กลับเป็นน้ำตาที่ไหลออกมา

โดยไม่ต้องไปควบคุม ความรู้สึกตอนนี้มันสับสน บอกไม่ถูก คิดว่าที่รุ่นที่ผ่านมาก็เคยเป็นแบบนี้ 10 ปีที่ผ่านมาได้ถกท้อสิ่งๆหนึ่งที่มากกว่าความผูกพันแบบนักเรียนคนหนึ่งขึ้นมา เพราะสำหรับผมที่นี่ไม่ใช่โรงเรียน ที่นี่คือบ้าน คือครอบครัว ที่นี่มีเสด็จพ่อยืนดูแลทุกอย่างอยู่หน้าหอประชุมทุกวัน มีพี่ๆที่จบออกไปรุ่นแล้วรุ่นเล่า มีน้องๆที่ก้าวเข้ามาใหม่ในบ้านหลังนี้ ผมไม่รู้หรือว่าเมื่อผมต้องก้าวออกไปจากบ้านไปมีชีวิตของตัวเอง ผมจะทำอย่างไรยอมรับว่ากลัว แต่เมื่อนึกถึงสิ่งต่างๆที่ได้รับการอบรมสั่งสอนมาจากที่นี่ทำให้มั่นใจว่า เราอยู่ด้วยตัวเองได้ ยิ่งไงซะเราก็ได้เปรียบคนข้างนอก เพราะผมผ่านมาหมดแล้วทุกๆเรื่อง และในตัวของผมยังมีขุมพลังที่ส่งพลังออกมาให้ผมอย่างไม่มีวันหมดชื่อว่า “ลูกรูขีรวุต” อยู่

ผมไม่เคยเสียใจเลยที่ได้เรียนที่นี่ จะมีก็แต่ความน้อยใจที่ย้อนเวลากลับไปแก้ไขเรื่องราวในวันก่อนไม่ได้ สิ่งสุดท้ายที่ผมอยากเห็น คือ “น้องๆทุกคนที่มีความเป็นลูกรูขีรวุตอยู่ในตัว” ผมกลัวมันจะหายไปจากเด็กทั่วไปที่อยู่ข้างนอกนั่นเอง แต่คงเป็นเพราะพวกเขายังไม่จบคอร์สอบรม 10 ปีก็ได้ ผมคิดว่าวันใดที่พวกเขาจบ เขาจะกลายเป็นคนดีคนหนึ่งของสังคม เหมือนกับที่ผมตั้งใจไว้ว่าจะต้องเป็นให้ได้

ภูมิใจในความเป็น “ลูกรูขีรวุตในลูกรูขีรวุต”

โต๊ (วราวุธ วรรณสุวรรณ)

(ญาติรัก ร่วมญาติ) นอ. - พท. 5979

ผมก็รู้สึกดีใจครับจะจบแล้ว ผมมีความรู้สึกดีใจมากกว่าเสียใจ ผมดีใจที่บัดนี้ชีวิตผมพัฒนาไปอีกก้าวหนึ่ง เป็นก้าวที่ใหญ่มากถึง 10 ปี แต่ไม่ใหญ่ที่สุด ผมรู้สึกว่ามันช่างหน้ามันยังมีอีกเยอะ แต่ผมพร้อมที่จะเผชิญกับมัน อย่างน้อยผมก็พกความมั่นใจไปจากที่นี่ เหมือนกับพกกีตาร์แบบมีไฟใจครับ ที่ผมเสียตายคือ ความสบาย ผมรู้สึกเลยว่า อยู่ในโรงเรียนมันสบายเกินไป เสียตายเพื่อนบางคนที่ต้องจากกัน เสียตายที่บางที่ ผมอาจทำอะไรในโรงเรียนได้ดีกว่านี้ แต่อย่างว่าเรื่องเล็กครับ เรื่องแค่นี้ยะ ผมว่าอยู่ในโรงเรียนมันมีทั้งสิ่งดีและสิ่งที่ไม่ดีนะครับ แต่ผมก็จะเลือกเอาแต่สิ่งที่ดี ดีกว่า มันก็เป็นเรื่องธรรมดา คือ แบบว่า บางทีมันก็ต้องทำใจนะครับ เราจะหยุดอยู่กับที่อย่างนี้ไม่ได้ตลอดไป มันต้องพัฒนาไปอีกเยอะ คิดๆดูอีกที เราก็อยู่มาจนถึง 10 ปีแล้ว ออกไปค้นหาสิ่งอื่นๆ อีกมากมาย ให้กับตัวเองดีกว่า ออกไปแสดงความสามารถที่เราได้รับไปจากที่นี่ ที่จริงพบว่าเหมือนเป็นการทดสอบมากกว่า ว่าเราได้อะไรไปจากที่นี่บ้าง แต่อย่างว่าครับ ผมก็รู้สึกภูมิใจครับที่จะจบไปจากที่นี่ นี่มันแค่เริ่มต้นเท่านั้น

เด็กร ธารรัตน์สุทธิกุล

ถึงวันนี้ใกล้เวลาที่ผมจะจบการศึกษา ความรู้สึกนั้นบอกไม่ถูก รู้สึกสับสนว่าเราจะทำอย่างไร กลับบ้านครั้งนี้ไม่เหมือนครั้งที่ผ่านมา จะไม่มีวันพรุ่งนี้ที่มีโรงเรียน เพื่อน และน้องๆ รออยู่อีกแล้ว เป็นความรู้สึกที่แคว้งคว้างอย่างบอกไม่ถูกคงใช้เวลาานกว่าที่จะปรับตัวให้เข้าสู่สภาพแวดล้อมภายนอกได้ แต่ก็ยังมีความคิดอยู่ว่าคนเรานั้นต้องก้าวต่อไป นี่แค่ความสำเร็จเบื้องต้นเท่านั้น ยังมีอีกหลายๆ สิ่งรอให้เราไปทำ จะมาหวังแต่เรื่องโรงเรียนที่เราจากมาก็คงไม่ได้ ถึงแม้ว่าความผูกพันนั้นมีมากมายก็เถอะ จะไม่ให้มีมากได้อย่างไร ผมอายุ 17 ปี อยู่โรงเรียนนี้มา 10 ปี กว่าครึ่งชีวิตของผมหมดไปกับสถานที่นี้ สถานที่ที่สร้างให้ผมเป็นคนอย่างนี้ และก็คงสร้างเยาวชนรุ่นต่อไปอีกกาลเวลาผ่านไปเร็วมาก 10 ปีเร็วเหมือนโกหก ซึ่งคิดก็ยังสับสน ผมยังจำวันแรกที่เข้ามาในโรงเรียนนี้ได้อยู่เลย (ป.3) นั่งร้องไห้อยู่คณะ ส.จ. เป็นความรู้สึกว่าอีกนานกว่าจะจบ แต่ถึงตอนนั้นเวลาผ่านไปเร็วเหลือเกิน ตัวที่เองก็เหมือนกัน ถึงตอนนี้จบไป 2 ปีแล้ว อีกหน่อยทั้งผมและพี่ก็คงต้องแก่ ต้องทำประโยชน์ให้กับสังคมไม่มากก็น้อย ต้องเป็นคนที่มีคุณภาพ

อีกไม่กี่วันก็จะจบความรู้สึกในวันนั้นคงจะสับสนมากกว่าวันนี้ แต่เราก็ต้องก้าวตามเวลา ต่อไป

“forget the pass and never let the future make you feel hopeless agian”

ขอบคุณ

ที่ปรึกษา

ศ.ดร.ชัยอนันต์ สมุทวณิช
พ.ต.อภิรักษ์ อารีมิตร
อ.ชวิศา ศิริ
อ.วิภาพ คัญทัพ

อ.ภาณุพงศ์ เวชชาชีวะ
ม.ล.เทพร เทวกุล
อ.สมิต ณ นครพนม
เอกชัย มานะจรรยาพงศ์

พ.ต.ท.เสรี ปัจฉักขัติ
อ.สุนันท์ แก้วเก่า
อ.กนิษฐา เกษเพชร

ออกแบบปก

อ.กิตติศักดิ์ อิมราพร อ.อุษรินทร์ หาวิระ

บทความ

ศ.ดร.ชัยอนันต์ สมุทวณิช
อ.อรนุช วงศ์รั้งงาน

สุธรรม สุนทรระกูล
Miss Ailli Rauk

อ.วรชาติ มีชูบท
อ.นภาเดช บุญเชิดชู

อ.กนิษฐา เกษเพชร
เอกชัย มานะจรรยาพงศ์

คณะทำงาน

วัชรพล เอกประเสริฐ บรรณาธิการ

ชัยณรงค์ ชัยจินดา
จิตติพล มะอะฮู

โตมร นามสาย
ธีรุตม์ ยิ้มสมบุรณ์

กรทักษ์ แยมเนียม
และเพื่อนๆ OV71

สมิต กันต๊ะเพ็ง

ภาพถ่ายและฝ่ายศิลป์

อ.วัชรินทร์ ชื่นกำเนิด
วัชรพล เอกประเสริฐ
มงคล เล็กทรงเจริญ
รณเดช ฮ่องศรี

สันติ กิจเจริญรุ่งโรจน์
ชัยณรงค์ ชัยจินดา
สุรน้อย ปัดพิสิณ
วฤทธิธธา วัตถากุล

กิตติ ศรีเสาวนีย์กุล
โตมร นามสาย
ธีรพล สิตานนท์
น้องๆ ที่น่ารักทุกคน

สมิต กันต๊ะเพ็ง

ภาควุฒิ ชังคมานนท์

กรทักษ์ แยมเนียม

ประธานรุ่น จิตติพล มะอะฮู

รองประธานรุ่น

ชัยณรงค์ ชัยจินดา โตมร นามสาย กรทักษ์ แยมเนียม

บทบรรณาธิการ

เหตุที่ทำหนังสือรุ่นขึ้นมา ก็ไม่มีเหตุผลอะไรมาก มีอยู่แค่สองสามอย่าง คือ เป็นอนุสรณ์ของนักเรียนนวิราชูธ รุ่นที่ 71 และอีกอย่างก็คือ เห็นรุ่นพี่ที่จบออกไปก่อนหน้านี้ เขาทำหนังสือรุ่นกัน เมื่อมาถึงรุ่นของเราก็อยากจะมีบ้าง จึงปรึกษากันคิดทำหนังสือรุ่นขึ้นมาบ้าง เมื่อได้มาทำดูถึงได้รู้ว่ามันมีอะไรมากกว่านั้น มีประสบการณ์ที่เพิ่มขึ้นมาจากการที่ได้ทำหนังสือนี้ และอะไรอะไรมันก็ไม่ได้ง่ายไปทั้งหมด ทำให้งานหนังสือรุ่นล่าช้าไปกว่าที่คิดเอาไว้มาก แต่ก็คุ้มเทแรงกาย แรงใจลงไปที่เวลาและโอกาสเอื้ออำนวย เพื่อที่จะผลักดันให้มันเสร็จขึ้นมา เพราะว่าได้ไปมีเกี่ยวกับหนังสือรุ่นของพวกเราเอาไว้พอสมควร ตั้งแต่เมื่อครั้งใกล้จบ แต่ก็มีเหตุจำเป็นให้ผมต้องละทิ้งงานนี้ให้แกเพื่อนๆ ไปพักหนึ่ง เพราะเหตุที่ต้องไปศึกษาต่อ เมื่อได้กลับมารับช่วงงานต่อจึงเร่งเครื่องเต็มที่เท่าที่จะรีดแรงม้าออกมาได้ เพื่อให้หนังสือเสร็จก่อนที่จะกลับไปเรียนต่ออีกครั้ง ซึ่งก็เหลือเวลาอีกไม่มาก ผลงานที่ออกมาก็เสียดที่สุดเท่าที่จะทำได้และก็เป็นทีพึ่งพอใจในสายตาผมและเพื่อนๆ ที่ร่วมงานกัน เพราะว่าพวกผมไม่ทำอะไรที่แยๆ ออกมาอยู่แล้ว มันไม่ใช่นิสัย ดังนั้นหนังสือ

นี้มันจึงไม่ได้มีเพียงแต่เอารูปมาแปะ แล้วก็เขียนอะไรมั่วมั่วลงไป แต่มันมีอะไรมากกว่านั้น

แต่จะไม่ขอเขียนเอาไว้ให้ไปคิดกันเอาเอง โดยใช้ความรู้เคยร่ำเรียนมาประกอบกัน เพราะตอนนี้ตัวผมเองก็ยังคงคิดไม่ออกว่า ไอ้ที่มีมากกว่า มันคืออะไร แต่ในความรู้สึกเล็กๆ บอกว่ามันต้องมีอะไรซักอย่าง

เขียนมาก็พอสมควรแก่หน้ากระดาษแล้ว มุขก็เริ่มหมด มือก็เมื่อยแล้ว จึงอยากจะฝากเอาไว้ตรงนี้ว่าต่อไปในภายภาคหน้า ถ้ามีปัญญา จะทำหนังสือรุ่นภาค 2 ต่อขึ้นมาให้ได้อ่านเล่นแก้เหงากัน โดยอาจจะมียี่ห้อว่า "O.V.71 ตะลุยกโลก"

แต่ในเล่มนี้ถ้ามีอะไรจะ complain ก็ต้อง mail ไปที่ LE CHALET-A-GOBET CH-1000 : LAUSANNE 25 SWITZERLAND นะ ส่วนเบอร์โทรตอนนี้ยังไม่มี แต่ถ้าอยากได้ก็ต้องติดตามกันต่อไป ตอนนี้ก็ต้องขอลาก่อน ต้องไปลองวิชาภาษาฝรั่งเศสของป้ามดที่สวิสก่อน

สวัสดิ์

O.V.71 เลขประจำตัว 5985

ผู้มีนามว่า วัชรพล เอกประเสริฐ

GRADUATES SONG GOOD BYE

Melody and Words by F. Rico

CHORUS: VAJIRAVUDH, GOOD BYE,
'TIS TIME FOR ME TO GO,
MY IDEAL IS HIGH
FOR YOU TAUGHT ME TO BE SO.
LIFE IS BEFORE ME
WITH MANY THINGS TO DO:
WHAT WILL BE, WILL BE,
BUT I CANNOT FORGET YOU!

Good bye to my teachers all, To the school good bye:

All your kindness I'll recall. Be I far or night.

Like a bird out of the nest. Tis time I should fly

And in life to do my best.

Good bye, good bye, good bye!

Good bye to my laziness, To my sports, good bye:

I must use my cleverness, I must my skill try.

Tis high time to be a man. On myself rely,

I will do whate'er I can.

Good bye, good bye, good bye!

Good bye to this happy life. In the school, good bye:

In the world's unequal strife. I must win or die.

But when I am far away. I won't fret or cry:

I will follow the right way.

Good bye, good bye, good bye!

But before my last good bye, Sorrowful and brave,

If I have been rude or sly. Your pardon I crave.

All the good you've done to me. In my heart does lie;

Till my heart your friend I'll be

Good bye, good bye, good bye!

GOOD BYE!

